

കുന്നമതപ്രവേശിക

ബൈജ്ഞാനിക്കുണ്ടൻ
സംസക്കർ എറം. ഉദ്ദ. രവിവാഹ

ഫ്രാഡകഹാർ
ബി. വി. ബുക്ക്‌ലിഫ്പും & പ്രിൻസിപ്പ് വർക്ക്‌സ്
തിരാവനന്തരവും.

1115]

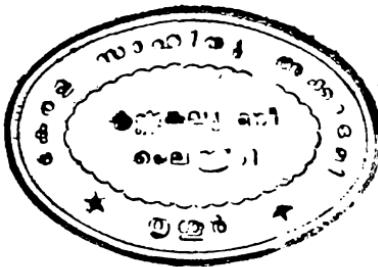
[വില അപാ ഫെ

“എപ്പോൾ പ്രതിയില്ലെന്നു മനസ്സിൽ വിശ്വാസിച്ചുവരുമെന്ന് ബി. വി. ബുക്ക്‌ലിഫ്പും പിരിക്കായും ദുരിതവായിട്ടിരുന്നതാണ്”.

കുന്നമതപ്രവേശിക

ബൈജ്ഞാനിക്കാൻ
സാഹിത്യ ഏകദായി. എ. റവിവർമ്മ

29
/467

സ്വാസ്ഥ്യകരാർ
ഡി. വി. ബുക്ക്‌ലിഫ്ടും & പ്രിൻറിംഗ് വർക്ക്‌സ്
തിരാവനന്തരവാം.

1115]

[വില അപാ ഫേ

എപ്പോൾ പ്രതിയിലൂടെ മരാക്ക ചാലാവി എൻറയും ഡി. വി. ബുക്ക്‌ലിഫ്ടും
വിശക്തായും ദുരി ഉഭാഗിച്ചിരുന്നാതാണ്.

୩୦

ନ ମର ସ ବି ଭ୍ରେ

ପୁ ଯେ ସ ତେବ୍ରେ ନ ମର ସା କଂ ନି ଶେ ଭ୍ରେ

ଯ ଜେଇ ଯା ହାର ର ତ ପ ତୀଳ

୩୦

രാത്രേതപ്പവേശിക.

അംഗ്രായം നെം^o.

(പുസ്തകിക)

i

പ്രാചീനചാരിതം.

ഭാരതത്തിലെ തദ്ദീനക്കാർ എന്നാൽ മാനിക്ഷൻ വരുത്തെങ്കിലും, അവരുടെ സംസ്കാരാട്ചികളിൽനിന്നും പഴയ ചരിത്രമെന്തു്? ഈ ചോദ്യത്തിനു്, പണ്ഡാനയേക്കണ്ട മക്കാവന ക്രാടനാർ പരഞ്ഞത തരത്തിൽ, തമിൽ തമിലിനണ്ണാതെ പല പല അഭിപ്രായങ്ങളും ധാരാള മറിവും പരിപ്രേക്ഷകളും വർപ്പാലും പരഞ്ഞതു വരുത്തണാണു്. ഈ ചരുതെ ശരിയും തെററം തീരുമാനിക്കാനാതു എഴുഫുമല്ല. പഴയ കാൺജാളേസ്യുറി നേർഖാക്കിൽ പരഞ്ഞതായ ചരിത്രഗമാംബരം നമ്മകില്ലാത്തിട്ടെന്നാണും അങ്ങളിൽക്കൂടു മാർക്കി ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്നു അറിവുശകലങ്ങളേ തേടി പുടിയും അവനവുണ്ടു് സ്വഭാവക്കാരുടെ തുലനയ്ക്കും, ചീലതെ പ്രാഥമ്യിത്രുട്ടാണു തരമുണ്ടു്. ഈ വഴിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും പുവ് ചരിതം സൗഖ്യികമാണു പല കരവും കരവും വന്നാലുണ്ടു്, വരാന്തരാലുണ്ടു്, അതു തത്തിനവകാശം.

ഭാരതത്തിലെ ആദിമനിചാസികൾ, ഈ കാട്ടക ഹിലും മലകളിലും കിടക്കുന്ന കാണിക്കാർ മുതലായവർുടും ഒരു പുവിക്കുന്നാരായ “ആലുലാക്കിറബ്” ഇന്ത്യൻപെട്ട വരായിരുന്നുവുണ്ടു്, പിന്നീടുവന്നുചുന്ന “മിഡിറൈനി

യൻ” വർദ്ധക്കാഡുടെ വംശപര് പുണ്യാശം” “അവിധർ” എന്നും, ഏഷ്യയുടെ മധ്യപ്രാംഘ്രാജ്ഞിയിൽ നിന്നും പിന്നീടു കാഞ്ചകാലത്തു വന്നാശേഷാശം” “അത്സ്ഥമാർ” എന്നും, ഇന്നു ഭാരതീയമന്ദനാ ചെയ്യുവുമന്ദനാ ചരയപ്പെട്ടുന്ന സംസ്കാരം മുൻപറന്തര അത്സ്ഥപ്രാവിധവർദ്ധജാജിതു സംസ്കാരങ്ങൾ ദന്നാശേഷാശാജതാശനന്നും മറ്റും ചില ചരിത്രങ്ങളാശിപ്പിച്ചു. ഇതിലേ ഭാഗരോ അനന്തരാ ജാജൈയും വണ്ണിച്ചും മറ്റും ചില അനന്തരാജാജൈ സ്ഥാപിച്ചും തുല്യവിഭാഗങ്ങാണ് വേറെ ചിലർ പുരാപ്പെട്ടു. ഏതഭിപ്രാശമകിലും ശരിയാവട്ടു; ഈ ഗമമവിഷയം സംബന്ധിച്ചിട്ടുന്നും നമ്മക്കിബാജകോലാഹലങ്ങളിലും ചെപ്പുട്ടിട്ടോ, ഒരത്തും പിടിശ്ശില്ലാത്തിട്ടത്താളും പുരകോട്ടകപാഠിട്ടോ, അവശ്യമില്ല. ഇന്നുതു കാൽഞാജൈയും അവസ്ഥകാജൈയും പരിശയാശം ഇപ്പോൾ പ്രധാനമായി ആലോച്ചിക്കേണ്ടിഴിശ്ശെന്നുതു്; അതിനാലാതിപ്രാചീന കാൽഞാജൈവിടു വിഷയമല്ല. പക്ഷേ, കാൽഞാജിതു അതെമ്പും കിട്ടപ്പും വെളിവാക്കുന്നതിനാവശ്യമുള്ളിട്ടുന്നും പുരകോട്ട കണ്ണാടിക്കേണ്ടതുമാണു്.

“മഹിക്ഷ” എന്നാഖാൻ, എന്ന ഓപ്പാദ്യം തിന്നു്, ശ്രൂതിയേ പരമപ്രമാണമാശിക്കുന്നതു നാശം, എന്നാഖിരിക്കാം ഏററവും ശരിയായ ഉത്തരം. മഹിക്ഷവിന്നെന്നു പഠമപ്രമാണമായ ഈ ശ്രൂതി അബലുക്കിയിൽ ഭേദം ‘ശർച്ചരജംഷയം’ അതണ്ണനു ദിക്കുകൾ വിശ്രദിച്ചു വരുന്നു. ദംച്ചരജംഷയം എന്ന വാക്കിലു ശ്രൂതി¹ നന്നു “മഹിക്ഷരാലുജാക്കാക്ക പ്പെട്ടതല്ലാത്തതു്” എന്നതുമും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഈനു

1 സ്വാദിപ്പിക്കുന്നതാണ്

നാം കാണാനാ ഭാഷയും മറ്റുതുപവും മനഷ്യരണ്ടാക്കിയ തല്ലിനു ശ്രൂതിയും പരഞ്ഞനില്ല; ഇവയുടെ അതിർത്താവമാ സാ' അപദാനയോധം. ആ അതിർത്താവത്തെ ഒർജിച്ചു ചെ ദോത്രുപത്തിലാക്കിയ ആഷികളാണ്' മറ്റുദ്രോക്കൾ. ഇവർ തണ്ടം ഒർജിച്ചു അതിർത്ത പാലനം ചെയ്യുന്നതക്കെ ഭാഷയിൽ തുപസ്ത്രാഖാനാം' ദോഡം, അംഗലൈക്കിൽ ശ്രൂതി. മുഹമ്മിസ്സ് സുതമാണം (മുഹമ്മദിൽ നിന്നും വന്നതു്, ജനിച്ചതു്) തുതി എന്നം പറയും. ഇതിനു്, മുഹമ്മദു് എരുന്നാൽ കമാസത്തും—അധികാരി ശ്രദ്ധത്രുപ ത്രിൽ പറഞ്ഞതാണു് ശ്രൂതി, എന്നത്രമാക്കബോൾ ശ്രൂത്യം തു ത്രുപ്പം തന്നെ ആയ വേദാന്തപാഠങ്ങൾ (ഉപനിഷദ്ഗാഥി) സമർത്തിക്കുന്നില്ല. ശ്രൂതി, ഇക്കാണാനാ പ്രപാദ്യവും മുഹമ്മ നസ്സ് സുതം തന്നെ എന്ന ദേഹാധിക്കുന്നു. മുഹമ്മദുതി യുടെ² (മുഹമ്മദിൻറെ പ്രത്യും, സ്വപാവം) വൈദ്യവ ത്രിൽ നിന്നും പ്രപാദ്യം ജനിച്ചതുപോലെ, പ്രത്യും ജനിച്ചതാണു് ശ്രൂതിയുടെ ഭാവം എന്നാണു് അപദാന ഷേയർശ്രദ്ധംകൊണ്ടത്മാക്കേണ്ടതു്. അതായതു്, മനഷ്യ നീറ ഉച്ചപത്തികാലം മുതൽക്കൊണ്ടു അവൻ പ്രത്യും സന്ധാരിച്ചു വിലപിടിച്ചു അറിവുകൾ കൈചേരുന്നതാണു് ശ്രൂതി എന്ന ഭാവം. ഇം വിധം ജനിച്ച അറിവു സർവ്വമാ വിലത്തിരാത്തതും നിത്യസത്യവും ആവാതെ തരമില്ലെന്നു് അല്ലെല്ലാവിത്രാലാക്കിം ഭേദാധ്യപ്രസ്തുതം. ഇന്ന നമുക്ക കൈവരം കിട്ടിക്കിട്ടിള്ളതു മാത്രമല്ലായിരുന്നു ശ്രൂതി; വളരെ ഓഗണം നമിച്ചുപോയിട്ടിള്ളതായി ഇതിഹാസപുരാണം ദിക്കളിൽ നിന്നുമരിയാം. ഹിന്ദുവിനോ—ശംഖ വാ, മന

ஷ்வரன் தனை—ஸகல காண்டதேயும் கரித்து சிறை கூடியும், வீஜதுபதிலெல்லையும், அதிகிலூஷ்; முதி வெடும் ‘மத’காண்டதை மாற்றப் பரிசீலித்திரிக்க என்று’. ஹஸ்ரை, பூதுதூர் ஜனித்தாக்காலையும் அதிகம் மூலமாக்குத்தித்தபங்கூடியும்¹ உடைக்கொள்கிறீக்கூடியதினாலும், முதி கூடிய ஹஸ்ரை ஏராட்டுபாலை தனை ஹஸ்ரை என்றும் பரமமால நூல்பூமானமா சிடிரிக்கொண்டது அவை காரையும் ஜோர்யுதயும் உள்ளது².

முதி கூடிய வினாக்களிலீலைகளை கண்க்குப்பண்ணில் ஹஸ்ரை நாட்டுப்பிலிரிக்கூட மின்முத்தித்தில் அயிக்கவும் கால்க. முஞ்சு‘ஸ்ரூபாஷங்கர’³, பலதான் நினாக்பாலி. அது ஸமாங்கங்கள் ஹஸ்ரை அநுராதாபுரம் அங்கேலூங்கள் வகித்து வங்காடு. ஹஸ்ரை ஶேஷி திட்டுத்து முஞ்சுக்கம்மாலி கரை தனை, சேஷங்கம் ஸ்ரூபாஷங்கரபுரம் (முங்காவு ராதிவூதூராஸங்கம்) ஏற்கிய வகொள்கீ நானாதுபத்திலு யித்தீர்க்குள்ளது⁴. முஞ்சுக்கம்மாலி ஹஸ்ரை நிலங்கிட்டுத்துவ, நித்ரக்கும்கங்கம், பித்ரக்கும்கங்கம், ந.ங்கூரங்கங்கம், அத பூவும் பில. செனமித்திக்கங்கம் (பூஷாவித்தாதுபா) ஏற்கிய கூடுதல், ஹஸ்ரை சேஷங்கிட்டும் கக்கி

1 material, moral and spiritual principles.

ஹஸ்ரை, வர்மாதமாஷிரங்கூப்புச்சுக்காட் அகம்கலை spirit என்று வாய்க்கில்லை. மராராவு பாஷ்கில்லாத்துவினாக், ஏற்பட்டத்திக்கை என்றும்அதில் கட்டுரையானிட்டு வங்கா ஸ்ரூபாஷங்கர வாக்க பயணாக்கூடியவைகளைக்

2 Rites and ceremonies

3 Ceremonial forms.

ബന്ധാശയത്തിൽ, അതുകൊണ്ടു പലതും കല
നിടുണ്ട്.

‘അതുകൊണ്ടു വന്ന ചേര്ക്കുതു ഘോനത്തിൽ. എത്ര
വിജ നിന്നും വന്നതായാലും, ഇതിന്റെ പൂർണ്ണത്വപ്രകാരം അതു
യിൽനാളും, ഇതും ഇന്ന് തുടർപ്പാമാണ്ടുതെ വകഭവ
ചൂം തുടിക്കയീറ്റായും തന്നെ വർത്തിക്കുന്നു. തുട്ടുപ
ജിപ്പി എന്നത്തിന്തോളം അതുകൊണ്ടു പ്രാമാണ്ടു
ജീ! അതുകൊണ്ടു പ്രാവിധസംസ്ഥാരാംശമാ
ബന്ധം, അതു സംസ്ഥാരാംശത്തെ മല്ലുകൊല്ലുത്തിൽ
അതുകൊണ്ടു തുടിനുമഞ്ചിന്നാഞ്ചുപടിയാക്കി സ്വീക
രിച്ചുതാണിന്നുള്ള അതുകൊണ്ടു പ്രാഖ്യാനം ചില ചരിത്രങ്ങേ
നാരഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അവത്തണ്ണിന്നായുമിരിക്കുന്നു: അതുകൊണ്ടു
കൊല്ലുന്നും മതക്രൂഹം തുട്ടും, പിന്നെചുണ്ടാക്കുന്നതു അതു
കൊണ്ടു; ഇന്ന് രണ്ടാം കുറുക്കുത്തിലുണ്ട്; ധമ്മം, ഗ്രഹകമ്മ
ഞ്ചി (സംസ്ഥാരാഭി), പാരമാത്മികജ്ഞാനം, ഇവ സംബന്ധിച്ചുള്ളവ മിക്കവാറും തുട്ടും തന്നെ, ‘കാമ്യാദി ഉപാ
സനാത്മകതയിലുണ്ട് മതം ദുഷ്കാലും അതുകൊണ്ടു പ്രാഖ്യാനം,
ഇതുകൊണ്ടു പ്രാഖ്യാനം ധരിച്ചിരിക്കുന്നതായുള്ളൂ.

ii

ചരിത്രകാലസംഭവങ്ങൾ

എത്ര ചിട്ടം, എത്ര കാഞ്ചിവും, എത്ര തന്നേ നിജുപ്പി
ചുണ്ടാക്കിയതായാലും—വിശേഷിച്ചുമവയുടെ അടാത്മ
മായ പ്രഭ്രാജനം എഴുപ്പം മനസ്സുലാക്കുത്തക്കുവണ്ണം.

1 “വൈദ്യുതിയാ തന്ത്രം സ്ത്രീലഭാഗം മവാ

പുർണ്ണാശാവത്” പ്രകാശനം സ്ക്രാഫ്റ്റ് തമാ മന്ദ്രാദിവാക്കുവത്ത്”

സ്പെട്ടവും പ്രത്യക്ഷവുമല്ലെങ്കിൽ—കാലം പലതു ചെല്ലു
നോഴേക്കും പുണ്യാദ്ദേശം മറഞ്ഞ, വെളും നിരത്മേഖാ,
പലപ്പോഴും അനന്തമും ക്രാടങ്ങാ, ആയിരത്തീരനു ത്രപ്പം
കിണ്ണുപ്പള്ളിച്ചെന്നുള്ളതു പ്രാശിഭവും അംഗങ്ങ
ല്ലോ. മതചാംജിപ്പാട്ടെട പ്രശ്നാജിഗം ആദ്ദേശതു എഴുപ്പും
ബോധുമാവാൻ തരമില്ലാത്ത ചില സംഗതികളുണ്ടെന്നു
ഒന്നില്ലാൽ കാലഃകൊണ്ട് വരാവുന്ന ദോഷം മതകാര്യങ്ങൾ
ഭീൽ വളരെ വേഗം സംഭവിക്കാനിടയുണ്ടെന്നു കാണും.
ഹരിതകാലഘട്ടത്തിനുകളും തന്നെ ഇം ദോഷം അംഗങ്ങാഡ
തവണ മിസ്റ്റർവേൾക്കി ബാധിക്കാനിടയാണി. ടാക്കു,
ദോഷം പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന പുണ്യാദ്ദേശം അനന്തരായി
അടു. അതാംകൊണ്ട് പുണ്യാദ്ദേശം ശോഭിക്കുപടി ജീണ്ണുന്ന
ഡാറം ലഭിക്കുവാണും മിസ്റ്റർവേൾക്കി ഭാഗ്യമുണ്ടായി. ഇവ
യിൽ ഉന്നെന്നും വളരെ ഔക്കവും ക്രയാനവുമാണ്.

ഇന്നേന്നും റാഡാക്കിരിത്തണ്ണുരു വഷ്ടിനിന
മുന്നുള്ള കാലഘട്ടമായപ്പോഴേക്കും ശ്രദ്ധത്തു, ജന്മമി
സാമിത്രപതിപ്പുള്ളി അധ്യാത്മജന കൊണ്ട് നിരണ്ടിയുണ്ട്.
അനും രത്തിഓവേശൻറു അടുക്കുള്ളൂക്കളീൽ നിന്നു ചമ്മണ്ടാതി
കൾ ലൈംഗികവാൻ തുണ്ടാണ്.¹ ധാരാത്തിനാണും അതിമി

1 റാഡിദേവൻറു രാജ്യാശിനിയും യജ്ഞാക്ഷുപക്ഷാദിക്കാഡി
നിന്തും നടന്നായുന്ന ജന്മവിശാസജൂഡുക വലിപ്പും കാണിക്കാനും,
കൊന്ന ജന്മക്കൂട്ടുടെ ഭോഗിയും നിരുന്നാലും ചോരക്കൊണ്ടണണാ
യരു എന്ന മാർത്താ അനന്തത്മായി ചമ്മണ്ടാതി ഏന്ന നാഡിയുടെ
ദേഹം എന്ന ബൗദ്ധാ ശ്രൂടുക്കുപിച്ചു വന്നു. മോഹദുരിലേ “ഒന്നും
തോഴുന്നും കൂടി പരിഞ്ഞതും റാഡിദേവസ്യകീർത്തിം” എന്ന ഭാഗ
മിക്കമുഖ്യ നൂച്ചിപ്പിക്കുന്നു.

ஸ்ரீகாராந்துபத்திலும் மயூப்க் 'த்தினாய்' அரக்கால ண்ணலின் ஜஹானிஸு வழிரை கலரலூடினான். ஹீ ஜஹானிஸுக்கெல்லூம் சோலூத்தினவகாஸமில்லாண பரமப்ரமா ஸமாய ஞாதிவியிக்கே அறங்களிலும் வரையாளானால், அத்தினாய் தெரிவெல்லாமாதும் ஒருங்குறங்குவகை என்னால் அங்காதத யாடாயுமிதிகங் வாசிக்கவானா. அங்கி மானிக்கவானா திட்டம். அரக்காலத்து ஜனிது கை ராஜ க்குமாரனால் ஸிலுத்தம்ங் (வூலூங்) ஹீ மின்ஸுக்கங் களுக் கூறிக்கொள் வத்துநெடு ஏற்றுக்கொடும் ஞாதிவுகை பரமப்ரமாளைத்தெடு நிஷேயிசூடுபாலும் அங்காதெடு அரயம்ணங்கூடுத்திரிக்கெங்குதாயி வாா. ராத்ரைநிலெல்லா தேவத்தினிங் தோனி கிட்டாவளக்கிலும், ஞாதிப்ரமாளைத்தெடு நிஷேயிக்கானிக்கெங்கினால், ஞாதிப்ரகாரமுக்கு மருத்துவமிக்க காந்துணங்கூடு ஸ்பிக்கிதுகின்கிடும் அந்தே மூன் பூப்பூத்தினிய ஞாமளமதை வேதவூாமருமாகின்தீ ஸ்—மிழுமதாங்கொயி ரணிக்கெப்புகாத்தத்தாயி.² ஏக்கி லும் ஞாதமத்தினால் பிகிசெட்டிக்கை மின்ஸுக்குபத்தி

1 “നാമംക്സാ മധുപക്ഷം” (ആദി—ചുണ്ട് ആടാതെ
മധുപക്ഷം പാടിലു ഏനാണോ തുഡിവിധി). ബൗദ്ധരക്ഷജനകൾ
അസ്ത്രം അവിശ്വാസത്തിനു അശീഖനം ചെയ്യുന്നും പൊതുവേ റിത്രൈ
ലൂഥൻ സിന്റ്രൂഫൂം “ധർഘം മഹ്യമുണ്ടോ ഒപ്പം ലൂക്കാവിക്രൂപ്പ്
മേഖ പ” (മര) എന്നു കത്തൻസരിച്ചു ചെവഴിക്കുവിധികളിലെ
മാസം മധുപക്ഷി ആ പ്രാവിവസ്തുക്കാണു ഉയർപ്പാൻ നിവർത്തിച്ചു ചൂട്
അണി. ഇന്നു മധുപക്ഷാക്രമാംഗമായ ഉജ്ജി; ഉജ്ജിയു പ്രാവിവസ്തു
ക്കരി കൊണ്ടുമാണ്.

୧ ପଦିରେବନ୍ଦୁମାନାଙ୍ଗରିଂ ତାହାରେ ଲୁହାଶ୍ଵିକଟରରୀରୁ ରଜାକ ଗାନ୍ଧି କାହିଁ ପଣ୍ଡିତାଳ୍ପାତ୍ରୀଙ୍କାଥାରୀ ଓତୋଗାନ୍ଧାଲ୍ଲୁ. ଏହିପଠ ଗାନ୍ଧି

புதித் திறமுறைகள் முறையிலே பரமமான யார்மிகஸப்பாவையும் தமிலை திரிட்டபோர், மஹாராஜை வெள்ளிக்கமாயுடைய மற்றுமொயை ஸ்ரீவைஷ்ணவியிற் கிழமை முத்தீவு நடாரம்சிடங்கி. குறை மதம் (குரியகலாபஞ்சம்) பண்ட குபத்திற் பாரிட் தல பொக்கியிட்ட ஹலைங் பார்வா. காலகுறுஂ கொள்ள முறைமுறைகளிலே யார்மிகதூரை மானி யீராயாக மஹாயாகா முறைகளை முறைப்பார்வை ஹுக்காயி.

குறைமுறைகளிலே கம்மகலாபஞ்சமைக்கேனைக்குமா யுத்த கேட்ட வாங்வைக்கிலும் குறையம்தாரிலுமுறைகளை ஸ்ரீவீசிஜ்ஞாக்கி நாரை வாரிலு; அதை மணிக்கிடங்கள் பொய்தேயுத்தி. ஸ்ரீதாமாய யம்மீஜம் கரிகலூம் நாதிகொவுநாலூலைப்போ. ஹா ஹாதிலாஸ் கங்கரபூஜை பாக்ஷாக்கெட அவதாரம். அது அத்திமாரங்களிற் கூலி வெவுவெந்தாலும் யுக்கிசுவாஸமத்முத்தாலும் மணிக்கிடங்களை சுதாதாய யம்மனே வீராக்கம் உங்கினைக்கிடு ஜபலி பூஷி. அது மஹான் கூலியா பூஷதமயாகியை அறகிட ஸ்ரீவீசிஜ்ஞாக்கெட, அதிலுமானங்கேத கிழேயிக்கொதை ஏரான மாதுமலை, அவுடைய பூமாஸமாகவி வழுக்காளக் க்குத்திற் ஜீவித்தியை விட்டாராஜாவாய என்றால் அங்குத்திற் கீல்க்குத்திற் கூலுக்காலூம் சுங்கிதூ காஸ்ரம் “நாராய் கங்கம் தாங்கை ஒவ்வொய்க்கு கேட்க கூராலிக்கொ ஹக்கிலாஸ்”. இது கேவன் அங்குபதிலித் தூஷாரா வித்தூப்பு பிரசீர் கோவதாரத்திலும்பூஷத்தியிரிக்கொ. ஹாஸ் கொத்தாராவாக்க் கொவதாரம் முதலூசு முதல்மா பராவாயை நாதபிராந்தை வாட்கை ராக்மா ராமாய குஜராத் குலத்தீ ஜாராவாய்” என்காஸ்.

തന്നെ, സർവ്വം പത്രതായി വ്യാഖ്യാനിച്ചും ഡിംസാബി അഡമ്മതുപദ്ധതിലേ 'വിധി' കളഭേദങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചും സന്നാതനയമന്ത്രതേ വീണ്ടും പൊച്ചിമയിൽ വരുത്തി. ഗുരുതമതശ്രീലേ കമ്മകലാപജാഗ്രിലുണ്ടാവും ഡിംസാഗ്രാപജാഗ്രിജാഗ്രിന്റെ^५. 'സപ്രസ്ത്രകാമോയജേത്' എന്ന ജാതിയുള്ള ഗുരുതിവചനങ്ങൾക്കു സകലങ്ങം യാഗംചെയ്യുകൊഴുംബുമെന്നപ്പെട്ടുകൂട്ടുന്നും, വെരുതും നശിക്കുന്നതുമായ സുഖത്തേക്കാക്കിക്കൊണ്ടു പക്ഷേന്തുനാണ്^६ യാഗാബികൾ എന്നോ. അതുമുള്ള എന്നും, ഇപ്പോൾ ഗുരുതിവിധിക്കുന്നതെന്ന പ്രമാണമാക്കി വ്യാഖ്യാനിച്ചു കമ്മകലാപജാഗ്രിക്കു ദ്രോജക ത്രട്ടിവു വരുത്തി. സർവ്വകമ്മസന്ധ്യാസം വിഹിതമെന്നമാത്രമല്ല അതാണാശാസ്യം എന്നാക്കി. ഇന്നമാതിരി ഒരു ഭാവം തൈക്കുള്ളാണ്ടതിനാൽ ആ മഹാസ് 'പ്രദ്ധനബുദ്ധൻ'^७ എന്ന പരിശോഭന്ത്വലുമിടയായി. ഗുരുതമതശ്രീൽ ധാർമ്മികമായഭാവങ്ങളായിരുന്നു എല്ലാം ഗുരുതസമമതമായ സില്ലാന്തങ്ങൾ തന്നെ ധാന്യനും സാധിച്ച സപീകരിച്ചു.. ഗുരുതിവർഷനാജ്ഞാളേ മുൻനിരത്തി ബാഖാദർശനാഭിപ്രായങ്ങളിൽ ഭോഗമുള്ളവയേ വണ്ണിച്ചു. ഇന്ന് വിധിനിലെല്ലാം, തംരാചുജുപാം ജാഗ്രി, പ്രതിഭാവിലാസവും തെളിഞ്ഞത യുക്തിചും കൊണ്ട്, ശരിയാണ് ഗുരുതമതശ്രീലുള്ളതെന്നും ഗുരുതമതത്തിൽ

1. ക്രമിക്കഴിച്ച എന്നാവ, obligatory.

2. സപംലൂജുവം കജാനികാം നാഃരാനുമാന്യനും പ്രസിദ്ധം. 'അതു തംക്രതപാ സപംലീഡിലാകം വിശാലം ക്ഷീണി പുഞ്ചു മന്ത്രപല്ലംകം വാഹംൻ' (ഗാംഗാ അജിത്രുതാചതുരാനാശവേദപ്രജീര്ണാഖശ്രീ കുറഞ്ഞും കുറയാം സ്ഥാപിച്ചു.....കു രംഗത്' (കുാകം)

വിശ്വാസ വിധിയായി മേരുകളോന്നാമില്ലെന്ന മാതൃമസ്തി, മില തിനുകളുംമുണ്ടാണെന്നു കുടി തെളിച്ചിട്ടും. ഫലമായി, ഗ്രൂമൻമതത്തിനു ഇന്ത്രോഫിയായ ഭാരതത്തിൽ നില്ക്കുന്ന കഷ്ടിക്കില്ലാതാക്കി സ്പദം നശിച്ചു; ഗ്രൂമൻ വിഹാരങ്ങൾ തന്നെ പലതും മിസ്റ്റർക്ക്ഷുഗ്രജമുണ്ടായി,¹ ഗ്രൂമനാമാർക്ക് മിസ്റ്റർ ക്ഷേമം അതായി,² സനാതനയമ്മം വീണ്ടും ഗുണമാപിതമാ യുകയും ചെയ്തു.

പിന്നെയും കാലം ചെല്ലുംവു, കോഴ്സ്സുന്നും വിമ തക്കഡിനമാവുകയും ലഭക്കിവും ഞതികവുമായും പാം ഓരോക്കു³ വില ദേരുകയും മറും ചെയ്യുതിവെൻ്നു. ഫലമായി, മതപരമായും വിദ്യകളിലുഭിങ്കി കരയുകയും തങ്കളു മായി ധ്യാനിക്കാത്താണെന്നു അന്തർവ്വം യുക്തിചും ക്രമേണ മരക്കാനിടവരികയും ചെയ്തു. ശ്രൂവജ്ഞാന യടുത്തും ഉള്ളശ്രൂവമത്തും മരാന്ത്രപാർശ്വം അ സ്ഥാനത്തു 'പ്രയോജ നമനാദിശു ന മരോപി പ്രവർത്തനേ' എന്ന ന്യായമന്നുണ്ടിച്ചു⁴ അടുക്കുമായ പില ഫലങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും കല്പിച്ചേപ്പു മതിയാവു എന്ന വാദം. ഭാം. തിരുമി അനുസംഖ്യാരത്തിനു വിധേയമായതോടുകൂടി സപ്തസംസ്കാരപരമായ വിദ്യകളും സ്വാധീനമാക്കിയതുവും പാം അധികാരം, മുതലായ ലഭകിക്കാത്തക്കേവ്വേറും സന്ധാരിക്കിയാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന

1. കേരളാർത്ഥിലെ പല തെങ്ങ് തുംബുക്കു കൈ കാല്പന്ത്രും വിഹാരങ്ങളുായിരുന്നുവെന്നുള്ളുവിനും അവായുലമായ ലാളിവുകൾ ഉണ്ടും

2. പിംഗാർട്ടി മുതലായ പില : ശബ്ദവാദാസികൾ, ഏഴു വാഹനാരാധിക്കന്നുവെന്നും ഉഷ്ണവിക്കാൻ പല സംഗതികളും കാണുന്നു.

3. material knowledge.

വന്ന; ഫലമായി സംസ്കാരനിലെ ഉന്നതാധികന ബ്രാഹ്മ സ്ത്രീപോലുമാവഴിക്കു യണ്ടിക്കാതെയായി. വല്ലു കുറാമങ്ങൾ ഇല്ലോ വല്ലതും ശ്രദ്ധിച്ചു കിടന്നുവെങ്കിൽ അതു അത്മമരിയാണെങ്കിൽ ശ്രദ്ധാലുവില്ലാത്ത തന്ത്രമല്ലോ പുംബുപത്രിലുജ്ഞ 'ഓതുക്' മാതുമായി. ബ്രാഹ്മണന്മാരിൽനിന്നും വേണ്ടി നാബവച്ചു. പാശ്യാത്രകോയ്ക്കു ഇവിടെ തുറച്ചുതോട്ടുകൂടി ധനം തനിന്മാനത്തിന്റെ, അംഗിമാനത്തിന്റെയും, ഇംഗ്ലീഷു മുതലായവ പഠിക്കുകയാണോ വല്ലോ എന്ന വന്ന; വർഷാദിവ്യത്യാസമാനം കൂടാതോ എല്ലാവരും ആ വഴി. കൂടി തിരിച്ചുകയും ചെയ്യു. പാശ്യാത്രവിൽ ചിലർ സംസ്കാരം പഠിച്ചു നമ്മുടെ ഗ്രന്തും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പാശ്യാത്രഭാഷക ഇല്ലേക്കും, അത്മമനിഷ്ഠേഷ്ഠാവും ഉന്നം മനസ്സിലാബാശികയും കരെയല്ലോ വന്നിരിക്കാമെങ്കിലും, അവതരിപ്പിക്കാനും ഗ്രന്ഥം.

ഗ്രന്താദികളിൽ യുക്തിപൂർവ്വമായുമത്തുവരുത്തായും ദോഷരഹിതമായും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു വന്ന് വിഭാഗാദിയമ്മകാംപ്പും, ഇന്നു നമ്മകരിയാഡുന്ന ചർച്ചകാലത്തിനു മുമ്പു തന്നെ, ആലൃമുണ്ടായിരുന്ന അത്മവുമുള്ളേശ്വരും മാൻ, ഉച്ചനീചവേബാധാരാട്ടരുകൂട്ടിയ ജാതി ബ്രാഹ്മാദിജാതിനീറ്റം കഴിഞ്ഞു. ഇംഗ്ലീഷ്¹വില്ലാലുംസം വന്ന് വിഭാഗം കൂടാതെ ഘാംഖിക്കാനിടയാവുകയും, ഇംഗ്ലീഷിൽ ഗ്രന്താദികളുടെ തന്ത്രജ്ഞമകളുണ്ടാവുകയും ചെയ്തുതോട്ടുകൂടി, ജനസംഘന്നതിനു, നടപ്പിലിരിക്കുന്ന ഉച്ചനീചവാദിഭാവംങ്ങളും മറ്റും ഗ്രന്തിനുമുകളും തോന്നാനിടയായി. ഇതിനും പുരാണ, ചിരകാലമായി ജനപരമായ ഉച്ചനീചവാദത്തിൽ വര്ത്തി

1. സംഖിത കാണ്ണപ്പാമാക്കന്നാനിന്നുണ്ടു മലയാളാശാഖയും.

ചുവന്ന വർഷങ്ങൾ, പ്രാഞ്ചാത്യവിദ്യാഭ്യാസപരമായി അറിവിലും പണ്ടത്തിലും മാനൃതചിലും ജീവിതത്തിനിലും സമന്വാരവുകളും ചെയ്തു; അധ്യമഹർജ്ജതിൽ പെട്ടവൻ യജമാനനായും ഉത്തമവർഷകാർണ്ണ ശിപാത്രിയായും തീര വാനം പലപ്പോഴിലും സംഗതിയായി. ഈ നില വന്നതിനു ശേഷം പഴയകാലങ്ങേപ്പാലെ സാമുദ്രായികമായ ഉച്ച നീചഭാവം പാലിക്കുക എന്നതു സാധ്യമേ അഭ്യന്തരം, അതിനും ശിഖിത്തിൽ ശ്രമം അനന്തത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ, മാനസികതപ്രത്യജ്ഞപ്പാലു കാണുന്നവക്ക് കരതലാമലക്കും പോലെ മുഖ്യമാണ്. കാൽഞ്ഞാട്ടിട ഗതി ഈ നിലയിൽ ലൈത്തിയപ്പോരി, കുടംബവച്ചിപ്പോലെയുള്ള അനാശാസ്യ മായ ഒരു വസ്തു മീറ്റുസമുദ്രാധിനി ദ്രാക്കേ ബാധിക്കാനി കയായി. കുടംബവച്ചിലുത്തിൽ അംഗങ്ങൾ തരിലുള്ള പ്രശ്നം യും തിരക്കും കുടംബത്തിനെന്റെ അക്കെള്ളുള്ള നാശത്തിനു കാരണമാകന്നതുപോലെ, സാമോദ്ധ്വനിൽ കഴിയുണ്ട് വർഷങ്ങൾ തമിലുള്ള തിരക്കും അവിശ്രാസവും സന്താത നധമമ്പതിനെന്റെ ദ്രാക്കേയുള്ള നാശത്തിനു കാരണമായി. തീരങ്ങാവെന്ന, അറിവും വിവരവുമുള്ള സകലക്കും ഒരു പോലെ തോന്തിത്തുടങ്ങി. ഇതിനെന്റെ ഫലമായി, വിവര മുള്ള പലങ്ങൾ, സാമുദ്രായികമായി അധ്യക്ഷതരായിത്തീനിട്ടുള്ളവക്കും സാമുദ്രായികമായ സമത്പരം, കനിച്ചപ്പേക്കിൽ പല ഗവുക്കളിച്ചായിട്ടുള്ളിലും, കൊട്ടക്കും ഗുഡാജോനും നൃാഞ്ജനമിത്രം വാദിക്കാനാരംഭിച്ചു. ഭാരതത്തുമിക്കിലെ മരനാട്ടകളേയേക്കുംചു പഴയർത്തിക്കിലും പുതിയനീതി ആയിലും ക്രിക്കറ്റ വില്ലാസവന്നമായുള്ള കേരളത്തിൽ ഈ വാദങ്ങളിലന്തർദിവിച്ചിരിക്കുന്ന സംഗതികളിൽ വിലയും

വലിപ്പവും വേഗം ബോധ്യപ്പെട്ട്. സമിതിഗതികളുടെ യഥാത്മതുപുണ്ടു, വെളിവംക്കന്നതിനുംവണ്ടി കേരളത്തിന്റെ ആധാര ഭാഗമായ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ രാജാധികാരം ഒരു നേപ്പണസമിതിയേ നിൽക്കിയിരുത്തു. അതു സമിതിക്കു കീട്ടിയ തെളിവും, സാമാന്യമായി ദേനാക്കിയാൽ, അധിക്കരിച്ചുതോന്നു മന്ത്രിനു വളരുച്ചു അറഞ്ഞുലുമായിരുന്നു.¹

സർന്നാതന്നുയമ്പും അതിനേന്ന അനുഗ്രഹിച്ചുള്ള ഭാരതത്തിലെ നംസ്കാരവും, അവയുടെ ശരിയായ അന്തമുഖം മാധ്യമായും ചിന്നപ്പുതി നശിച്ച ധർമ്മാംഗാസങ്ഗളും പാഴിതുപണ്ടി കൂട്ടുമാത്രമല്ലെങ്കിലും വർദ്ധിച്ച അതുകൊക്കയറി അംഗങ്ങാലപ്പെട്ടുന്നതു കണ്ട്, ‘ധർമ്മസംഖ്യാപനാത്മായ സംഭവാമി യുഗേ യുഗേ’ എന്ന സ്വപ്രതിജ്ഞയേയെ നിരവേ ദഡവാനായി, ലോകാന്തരമാത്മമുള്ള ധർമ്മപുനഃസ്ഥാപനത്തിനേരു പ്രാംഘരജ്യമായി, ‘ധർമ്മാംഗുളകൾക്കുലഭേദവതാ’ എന്ന മില്ലാവാക്കുത്തേരെ സദാ അനാബന്തിച്ചും, തന്റെ ഭാഗഭാവത്തേരെ സവർത്തിലും വലുതായി കൈത്തി ശിരസാ വർത്തിച്ചും വാഴിന്ന സ്രൂജക്കേഷാമെക്കത്താംപരാം ധർമ്മമമ്മ അതെന്നമായ ശ്രീപിത്തിമതിനുന്നാണു മഹാരാജാവു തിരമന സ്ഥിരേക്കുണ്ടോ, എല്ലാ മിസ്ത്രികൾക്കും ക്ഷേത്രപ്രവേശാന മതിരുപത്തിൽ ജാതിപരമായ അസമത്വത്തിനേരു ഉച്ചാ ദന്മന്ത്രം, ശ്രീപദമനാഭൻ തന്നെ, അങ്ങി ചെയ്യിച്ചു. ഉണ്ണായതു, ഒരാററക്കാഞ്ചുംസംബന്ധപിച്ചു അംഗസമത്വനാശമാണെങ്കിലും, ഇന്ന് കല്പകബീജത്തിൽ നിന്നു ജനിക്കാൻ ആപ്താക്കന്നതു, ഇന്ന് ശിശ്രാഹാരമന്ന പേരിലിരിക്കുന്ന ധർമ്മാംഗാസങ്ഗങ്ങളും കാലാന്തരുലമല്ലാത്ത

1 ക്ഷേത്രപ്രവേശനക്കമ്മിററിപ്പോടു.

யந்தூண்டும் வியிகங்கேண்டு, குதியிருப்பு ஸ்ரிதிட்டிக்கல் யந்தப்பட்டுக்கொண்டு பாலிக்கந்தகவளைவு, அரங்கங்கள் வும் லோகவித்துவமும் வாதத் தரத்திலும் புதுக்கி சுகா தனியம்தே கைக்கறைகள் பூங்காவமுத்து அமுதபைல் அபங் த்தெயால்ஸ்¹; எங்கும் அழிலு.

iii

வினாக்களுக்காக

வினாக்கள் ஏதாவது²? மூல வோசூத்திரங்கள் பரவான் பூங்காவமால்து³ ஏதான் பரவதூ மக்களிலும் சொல்லுகிறன்றாலும் தன்ன புராஸமுள்ளது. ‘ஹுமாஸ், ஹுமாஸ்.....’ ஏதான் பரவுகின்றினோட்டுக்கிட்டதனால் ஹுமலிதுமலூ...’ எதான்துக்கட்டுப்பாடுகளையிருந்து, வினாக்கள், வினாக்கள், சமாத்திரிக்கீர்த்தனைகளைப்படியும் ஏதான் பரவான் தரமுத்து. தீர்த்து உங்கள் ஹுமாஸ்களுக்காக நிவ்விசாவுகளைப்படியும், ஹுமாஸ்களைப்படியும், ஹுமாஸ்களைப்படியும் நிவ்விசாவுகளைப்படியும், வினாக்கள் ஏதான் வாசிக்கானது கம்கலாபாபாபத்திலுமுதல் உபாஸங்காட்டி கருஷாலோ; பில யாம்நிகபாங்களோ⁴ மாதமலூ குரிக்கைப்படிகள்கு. லோகாங்குமாத்துமுதல் ஸகலவியமான யந்தகாஞ்சனாம் (ஸாமுதாயிகவும்வாஸிக்கைகளும் முதல் ஶாரிரிகமான மூவாவரையுமின்னிலங்களோ), வாசிக்கப்படுமான

1 ceremonial religion

2 moral codes

இளைாவாவிக்கிள்கிளைங்படியூத்தி நானா உபாஸ்கா பலுறிக்ஷீல் (கும்பக்குறித்தாநாமாழ்வியண்டி), டா ரமாத்மிகுஜனாநவும் (சுரங்காளிக்கால) — அருயிழங்கி க்கார்,¹ அருயிழெபிகார்,² அருயூதமிகார்³ என ஒன்றாக மின்சுமதமென வாக்கிலங்கீரிக்கொன. ஹதுகாஶீ⁴ தெனாயாஸீ மல்லுதுவிஸ்ரங்காளிபோலும் மின்சு வின மற்றுமாகிவென்யமுத்து காஞ்சங்காஶி ஸ்ரிந்து⁵. ஹதமாதருமல்ல; ஏகாலத்து, ஏதுபேசுத்து, ஏதுவு ஸ்ராந்தங்கெல்லிலும் உதகுநாதத்திலும்சு அத்துவாதங்கெலு நவங்வமாவி ஜனிபூரிக்காந் ஸத்த்மாவ யம்ததப ண்கீல், பணித்தால் பாநரை காலபேந்தங்கரிசுமிளைங்படியூத்தி நாநாதரம் உபாஸ்காகுமங்காங்காபிய மத ஸாருபாயங்கீல்,⁶ ஏது நிலபூாபிய நின கோசென ஜித்தாநாவினால் துஷ்டிகொஞ்சுக்காந்துகை விவியங்குதை ண்கீல் உஷ்டுதாநாஶ மின்சுமதா. மாஷூ கு கங்காநி நின ஜனிதூதாநாநோ, திரி உதங்காநாநாலு குத்தாநாநா போலுமோ, ஸிலமாநாதாகொஶீ மரை சில மதங்கரிசு தங்கு வியத்திலுத்து ஹகிவு⁷, ஹதிலங்கீவிதூரிக்கொ பாங்கீலக வெவவியூவும் பறுமமாவ யுக்கிரமூத்தியும் மேறுவாயி மின்சுமத்தினால் தடாந் நிவுத்தியிலு. ஹங்கெ, காலம் ஓரை டாநு, ஏன் உபாயிக்கிள்கிளா

1 factors calculated for material satisfaction

2 mental

3 Intellectual „, (Knowledge of TRUTH)

4 ceremonial religious forms. ஸாருபாயிக்கமத

5 systems of philosophy.

ഞേരം പട്ടിയും, അതുകൊണ്ടുള്ള അന്തിമ അവധി കൈമക്കാൾ അനുഭ്യവാർത്ഥിക്കം തന്മീകരം എന്ന ദൂരം റംഗം അല്ലാം ഒന്നുപോലെ വ്യാപിച്ചും ഇന്ത ദൂരം രംഗം അല്ലാം ടെക്നോളജിക്കൽ സൗഖ്യമായ നിലവനില്ലിൽ വേണ്ടണ സകല സംഗത്യക്കൂട്ടുകളുമാണ് കൊണ്ടുള്ള നിങ്ങൾക്കു തന്നെയാലും ഓൺ ഇതിനു ‘സന്നാതനയമ്മ’ എന്ന പേരിൽ പ്രസ്തുതിക്കൊണ്ടാൽ നാശം. ‘ഹിന്ദുമതം’¹ എന്നുപോക നാമിട്ടതല്ല; നാമാദ്ധൃതിയിൽ നിന്നുത്തരവും കൂടിയാണ്.

“നമ്മുടെ ശരീരത്തിലെ സൗഖ്യമിൽക്കൂട്” ആയാരാദി
കൾ കുടിയേ മതിയാവു; അവ അളവിലും മുണ്ടാക്കിലും
തുച്ഛികരമാക്കിരിക്കുകയും ചേരുന്നും. നാം വെറും ശരീരം
മാത്രമാപ്പെട്ടു. എത്ര കൈക്കേമമാക്കായിരുന്നാലും ആയാ
രാദി കിട്ടിയതു കൊണ്ടുമാത്രം ഉണ്ടാവുന്ന തുച്ഛിവരികയിലും;
അവൻ മനസ്സിലെ നാഭാഷണത്തിനു-പ്രസാദത്തിനു-
ഉതക്കന കാഞ്ഞാഡം കുടാ കിട്ടിയേ തീരു. മുതകൊണ്ടു
മഴുവനായിലും; ബജിയുടെ ഒന്നൻസർവ്വീക പ്രഭാവ
മായ ജിയണാസു-ഇതിലെ കാരണമെന്തു്, അതെങ്ങിൽ
നെ സംഭവിച്ചു-എന്നിത്യാദി തൃപ്തതിൽ ഏതിലെറായും

1 പബ്ലിക്കേറ്ററുക്കാരുമുണ്ട്. എന്നാൽ അവരുടെ വാദിക്കാനുവാദം ഏ.സി. എന്നർഹം, കിട്ടുന്നതായി താഴെ ചെറിയ രീതിയിൽ പറയാം. (പബ്ലിക്കേറ്ററു = പബ്ലിക്കേഷൻ = പബ്ലിക്സ്) എന്ന വിഷയം ആരംഭിച്ചാൽ മുഖ്യ അംഗങ്ങൾ പ്രശ്നാപ്പിരുന്ന അവസ്ഥാവിലിൽ നിന്നും ഉള്ളായതാകയാൽ മുഴുവൻ പോരിലാണ് യുദ്ധരായപ്പെട്ടാണ്. കാരംഭിയാൽ ശ്രദ്ധിച്ചതും, പബ്ലിക്കേറ്ററു മരം എന്ന അനുഭവത്തിൽ ഇവിടെയുള്ള എക്സക്ലീവ് കാർഡുകളിൽ ആകി ഹോം എല്ലാം പ്രവാം ശാഖകളിൽ; മുത്താണ ശബ്ദാധാരം.

2 සාම්යාච්චර පුද්ගලික තුවාලුව නෑ මූල්‍යවිජයෙහි-
Property. ශ්‍රීලංකා-සරියුවාන්ත ආග්‍රහය. faculty of
reasoning, first appearing in the form of 'curiosity'.

കാരണവും സ്വപ്നാവിവും അറിയാവാളും അതുകൊണ്ടുപാതിൽ അല്ലെന്നതിനു കുട്ടി എങ്കിലും സമാധാനം കിട്ടിയാശല മരം പ്രഭാ അതുകെ തുള്ളിവരു. "മനസ്സിലാം ബുദ്ധിക്കണ്ഠം ഏകമായ അത്യാവധം അതുകൊണ്ടു ശരീരം തന്നെ; അതിനാൽ സവ്യാധാരമാണു ഈ ശരീരത്തിന്റെ സുഖമിതിക്കും കേട്ട തട്ടാത്ത വിധത്തിൽ മാത്രമല്ലാതെ മനസ്സിനേയോ ബുദ്ധിയേയോ തുള്ളിപ്പേരുടെതാൻ ചൂപ്പേട്ടുകാൽ നമ്മുടെ പ്രയതിം നിഷ്പർശ്വമാവുമെന്ന തീരു ശാശ്വ. സമുദായമാക്കുന്ന ശരീരത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കും നിലവനില്ലിനാകുതകനു കാഞ്ഞങ്ങളാണു യഥം എന്ന പേരിൽ ഏറ്റു അറിഞ്ഞു വരുന്നതു. ശരീരത്തിന്റെ ശരിഷായ സ്വാഖ്യാവാശമയ്ക്കു മനസ്സു സാഭ്യം ബുദ്ധിയുടെ തുള്ളിയും ആചാര്യമാണെന്നു ചെവാ പ്രശ്നാഗ്രഹം തമാശാം¹. അന്തരോബാലേ, സമുദായത്തിന്റെ സുഖമിതിക്കും യഥം സാധാരണ്യിക കാഞ്ഞത്തിൽ മാത്രം പ്രചാരിച്ചാൽ ചേർര; സാമുദായികവുമായി പരമ്പരാവായമുള്ള റാറ സംഗതികളിലും പ്രവേശിച്ചേ മതിയാണു. റൂക്കിച്ചു നോക്കിയാൽ, യഥംത്തിനു മുമ്പുണ്ടുന്ന സ്വകല്പ കാഞ്ഞങ്ങളിലും പ്രഭവശം കുടിയേ മതിയാണു എന്നു കാണാം. സമുദായത്തിന്റെ എഴുപ്പിക്കുള്ളിലും സുഖമിക്കളും വരുന്നതുവരെയെന്നു സുഖമേ അറിയത്തക്കവ്യവാദമകൾ² ആക്കാം യഥംകാഞ്ഞമായിത്തന്നെ അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. എന്നാലിങ്ങാനു സുജ്ഞമല്ലാതെ, പാഠ്യരാത്രിയാണു മാത്രം സമുദായത്തിന്റെ സുഖമിതിയേ പാലിക്കാണുള്ള കാഞ്ഞശഖാില്ലതുവിക്കുന്ന യഥംസപ്രവചം ബോധ്യപ്പേരും വളരെ അറിവുജീവക്ക്

1 വാദ്യാവൃപ്താരജ്ഞപ്രാശ പ്രായാധികാരം രണ്ടിലും.

2 Ethical and moral codes as such.

പോലും മനസ്സിൽത്തി ആശാചിക്ഷണങ്ങളായി വരും, കമ്മസ്പദാപമോ കേതിന്തുപമോ ആശ സാമ്പ്രദായിക മതത്രപണങ്ങളിലും¹ തത്പരാദ്ദേഹപരിശീലനിക്ഷന ജനാ നമ്മൾക്കുണ്ടിലും² അന്തർഭവിക്ഷന ധന്തങ്ങിൽനിന്ന് തുപം അത്യുന്നതവുംക്രമാക്കാൻ വളരെ നിജീപ്പിച്ചാലേ വെളിപ്പേടുകയുള്ളൂ. സത്യം പരഞ്ഞാൽ, സ്മാരക ധന്തം ധന്തകാൽ മാരിട്ടിനിക്ഷന ആചാരാഭിക്ഷിപ്തിലും കിടക്ഷന ധന്തങ്ങിൽനിന്ന് പോലും ധമാത്മത്പര കിട്ടാൻ പലപ്പോഴിലും വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാവിവരം; തനിന്തുപാ എഴുപ്പ് തനിൽ കണ്ടറിയാവുന്ന സംഗതികൾ വളരെ കുറച്ചും. ധന്തങ്ങിൽനിന്ന് ധമാത്മത്പരവും ഉദ്ദിഷ്ടാധിവാദവും ഈ വിധത്തിൽ പൊതുവും അപ്രത്യക്ഷമാക്കിക്കിടക്ഷന തിനാൽ, സാധാരണക്കാക്കി, ഇവയുണ്ടെന്ന്‌പോലും അറിയാനിട വരുന്നില്ല. എത്ര കംഖണം വല്ലതുക്കാഞ്ഞേശ്വരം ശ്രൂതാത കൗം ചെണ്ണുന്നില്ല, എന്ന ന്രാം മുന്നനിരത്തി ഉദ്ദേശ്വര മരിചാൻ പ്രയാസമുള്ള ദിക്കിൽ രേഖാചിത്രങ്ങളേ, കാഞ്ചു കാരണാത്മകതിലിവിഡാൻ പാടില്ലാത്തതും അവുകൾവു മായ ഫലങ്ങേ, നിഃശ്വിക്ഷനായു മനസ്സുസ്പാനവാമാണു്. ഇതാണസിദ്ധി, ഉദ്ദേശ്വരം സ്മാരകല്ലാൽ ധന്തകാൽ ജ്ഞാനം (ഈജ്ഞാനാജ്ഞാനാധികവും) അപ്രാപ്യാത്മജങ്ങളാണു എന്ന കാലനുമകോണ്ട വന്നുവരാം. ഇതാണ സന്നാർന്ന ധന്തങ്ങിൽ വന്നുചേരാൻഒഴുക്കുള്ള വലുതാൽ ദിരഞ്ഞം. ഈ ഒപ്പം തീരുത്തു് കമ്മാചാരാഭിക്ഷിപ്തി ഒളിച്ച കിടക്ഷന ധന്തം

1 Ceremonial forms constituting “religion” in its narrow sense.

2 Philosophic fields.

തന്ത്രങ്ങളുടെ യട്ടാത്മക പവം ഉദ്ദേശ്യവും തെളിച്ചു കൊണ്ട് സന്നാതനയമ്മാനിക്കേൻറു— ഫിറുമതത്തിനേൻറുവാസ്തവയോഗ്യതയും അതുല്യമഹിമയും അക്ഷം സ്ഥജ്ഞമാവും. ഇന്തും ഒന്നുംപുരുഷത്തുകയാണോ ഈ ചെറിയ പുസ്തകത്തിനേൻറു ഒരുപ്പേരും: വിഷയത്തിനേൻറു വലിപ്പവും സപഭാവവുകേണ്ടി സുകല ആ വാരങ്ങളുടെയും കമ്മാറികളുടെയും ഉദ്ദേശ്യം ഓരോന്നാണി വിസ്തൃതിക്കുക എന്നതും ഒരു ഗുഹാകാണ്ഡാ ഒരുപ്പാടു യതാം ഏഴാണ്ഡാ സാധിക്കാവുന്നതല്ല. അതിനാൽ, സംഗതിയുടെ കിടപ്പും ബോഖ്യപ്പുത്താൻ മന്ത്രങ്ങളായി ചിലതെട്ടും അപഗത്മനം ചെയ്യേണ്ടിയും വെളിപ്പുത്തി “അശാ ചിന്തം” എന്ന വിടകയേ തരമുള്ളൂ.

മനഃപ്രകാശം—ജ്ഞനുകരിക്കണം, വ്യക്ഷവതാദിക്കണ്ഠോ ലും, ഇക്കാര്യത്തിൽ വ്യത്യാസമില്ല— അനന്തവിക്രമാതെ ജീവിക്കാൻ തന്മില്ല. അതിനാൽ ജീവിതം കഴിച്ചു തുട്ടു വാൻ പല പ്രകാരത്തിലാവശ്യമായി വഞ്ഞ സാധനങ്ങളും സന്ധാരിക്കുക എന്നതു മനഃപ്രാണ ദശിക്കാൻ വരുംതു കാര്യമാണോ. ഇങ്ങനെ സന്ധാരിക്കാനുവദ്യ എല്ലാംകൂടുതും കാണാകെ ‘ശരത്മ’ എന്ന വാക്കുകൊണ്ടു വരിക്കു വൃദ്ധി രിച്ചു വരുന്നു. ഒരീരാവശ്യമായ അനന്തവിജ്ഞാനം, മനസ്സും പ്രസാദത്തിനാവശ്യമായ റൂത്തോടും തുടർച്ചയും, അഭ്യാസം, ജീജണ്ണാസാശാന്ത്യത്മക്കും ഗുഹാദിവായാലും¹, എല്ലാം ‘ശരത്മ’ തന്നെ; എത്തകിലുമുദ്ദേശ്യം

1. അഞ്ചാന്നൂം ഇതുവിശദിപ്പിച്ചുവെള്ളു ‘ശരത്മ’; ഇവ സാധിക്കാൻജീവി ഉപകരണങ്ങളാണെന്നതാം എന്നു തിരിച്ചു മനസ്സിലാക്കണം.

സാധിക്കുന്നതു ഉപകരണങ്ങളും, മുട്ടെമന്താവിൽ നാലും, അത്മക്കോടിക്കിൽ പെട്ടു.

மனிப்புராணத்மகுதி இதையீடிதானிக்கொலைப்பாம் அதுற யிக்கென்றகவை-'காமுர்'-தனை; ஏகிலியஸ், ஹபு, அனங்க விவோலை டெமே செக்கான் தாங்கில்லாததுவயலூ. ஏகான்த ஹவயுசெ வூஸ்வூம் டீக்ரலாவுமான அங்காவத்தின், அதுபீர மனிப்புராணமானிஷும் பாவுராஸிலும்மாயி ஶரிரத்திற குகியும் பல கேடுக்கிழும் ஸங்க பிக்கெமங்க வெவபுராஸும் தனை ஸமதிக்கங்கா. அதிகானத் தனிப்புராணத்மகுதி காமுண்டீம் மநஷ்புராலத்மிக்கைப்பூச்சுவான் ஓவாஹும் தனை. ஹா ஏகானத்திற கரம்' என்ற பேர். மக்ஸூ¹ புராண தேடை² ஏதுமாறுமிடூக்கவாதவா, அங்குஷ்சபாலை ஸுலியும்³ (அடுவேஷாநாரைக்கி) சூரியபாஞ்சம் நடக்கவா ஸஂக திக்குதெக காஞ்காரணங்களியான் அங்குஷ்சிக்கவா. ஹா அங்குஷம் தனை ஜிப்பைஸ் யாக வூட்டுத்துபா. ஹா வசி க்கூதை ஸுலியுதெ அதைத்திற நினை வேண்ட மநஷ்புரா புதுதியிற நினை ஸஂக வித்தைவுகா ஸகலவிய டிவு ங்களிற நினை மோவாகம்⁴—ஒனாக்ஷம்—கைஞ்சுவான். அதிவிளைந் துப்புதியுதை ஹா ஸுஷ்டிவங்களிட்டுக்கொள்கொமாஷிய

1. mental pleasure.
  2. Intellect; faculty of reasoning.
  3. வீரானியூக் ஜில்லாஸ்—பூபலுத்தின்றி டக்கா

ஒக்யூஜி சூலச்சூட்டுரியூஜி வரவுத்தேவாய் கிடங்குத் தூ
ரம்.

  4. all Scientific knowledge will essentially fall in
this group. The use of all such knowledge is to secure
a more and more distress-free living.

വാസ്തവിക എക്കോപാശവുമായ ഇതു തന്നെ ഹിന്ദുവിന്റെ
ജനങ്ങാത്മകമായ 'മോക്ഷം' 1. ഇതുമല്ലോ മഹാശ്വരനാ
ലത്യിക്കപ്പെട്ടവൻ യോഗ്യം തന്നെ. മുൻകണ്ട്, അതുമാ
കാമം മോക്ഷം, ഈ ദൂനം സാധിക്കാംതെന്നു സംരംഭിച്ച
—വിശ്വേഷിച്ചും അശ്വത്ഥാകാമപരമായവുംതും —അനറിഞ്ഞു
മറിയാതെയും, തന്നിക്കഴം പരന്നു പലമാതിരി ഉപദു
ഷ്ടരാക്കം ദ്വിവാഞ്ചിക്കുമിടവരാം. ഈ വസ്തു സാകലങ്ങളും
നിന്ത്യാനഭവമുള്ളതാണെല്ലാ. ഈ ഭോഷ്യത്തിനിടവരാതെ
—പരന്നു തന്നിക്കഴം അരുന്നാതും ദ്വിവാഞ്ചിനിടവരാതെ—
മുൻപറഞ്ഞ ദൂനിങ്ങൾ യും നേരുന്നാർത്ഥതകനു തത്പരം
മുമ്പായജീവിച്ചും തന്നെ 'ഡമ്മം'. ധർമ്മത്തിനു മറ്റൊരുമായി
ഉറര്പ്പിയുമായി മാത്രമല്ല, മറ്റൊരുമായി, ദ്വിവം തട്ടാ
തെയ്യം വേണ്ട വിധത്തിലും നാഡിക്കണ്ണതിനു ധർമ്മത്തി
നീന്തു സഹായം കുടിച്ചേതിങ്ക് എന്നും കാണാം. ഈ നാലും
മഹാശ്വരാൽ മുത്തമിക്കപ്പെട്ടവാൻ സത്ര്യ്മി: യോഗ്യമായ
തിനാൽ ഇവയ്ക്ക് 'പുഞ്ചാത്മജാപാല' എന്ന പേരേപ്പെട്ടി
രിക്കണ്ട്. പുക്കിച്ചു നോക്കിയാൽ ഈ നാലിൽ പ്രകാശി
തായി മഹാശ്വരനാഗ്രഹിക്കത്തക്കതായി നേരുമെ ഇല്ലെന്നു
കാണാം. ഈ നാലും സംഖ്യാപിച്ചും പാഠങ്ങൾ സാകല
തും കുടുക്കേണ്ടതാണു മിക്ക മതം. ഇക്കുട്ടത്തിൽ, ധർമ്മം
മറ്റൊരുമായി സഹായവുമായാവുമായി നിന്നുണ്ടാതെ
സമുദായത്തിനു പൊതുജീവ ശ്രേഷ്ഠന്നു സാധ്യമല്ലാത്തതി
നാൽ, ധർമ്മം എന്ന പുഞ്ചാത്മത്തിനു ഒരു മനസ്മാനവും
പ്രത്യേകമയിമയും കിട്ടി; മതത്തിനെന്നാഞ്ചാകെ സന്നാതന
ധർമ്മം എന്ന പ്രത്യേക വന്നു. സന്നാതനധർമ്മം, താദാക്കണ്ടം

1. விரும்புப் பூது காளைகள் கிடைய்தல் கனம்.

മനദാത്തിവർഷം ദിവാര തട്ടുഞ്ഞതന്നെന്തിൽ പുഞ്ചാത്മജങ്ങൾ സന്ധാദിക്ഷവാണാളു വഴികൾ പറിപ്പിക്കണം. ഈ പാഠ അഥവാ അനുയിരേതിക്കവും അനുയിരേതിക്കവും അനധ്യാത്മിക വുമായ നുസാ റാഗങ്ങളിലും¹ പ്രഭോഗിക്കണ്ണെവയ്ക്കാണ്. എത്ര സർവ്വവ്യാപകവും കാഞ്ചിഷ്ഠവും യുക്തിയുക്തവും മാണം മീറ്റുമതം എന്ന നേരാക്കുക!

യമ്മതിന്റെ മുദ്രമായ പ്രാവൃത്തിരംഗം അനുയിരേതിക്കം തന്നെ; എന്നെന്നാൽ, ഇവിടെന്നാണ്ടും പര മീറ്റുമാദിദേഹാഖ്യാക്ഷരിക്കമചക്രാശം. യമ്മതിന്റെ ഉള്ളശ്യം നാംകുവത്തികമായ റൂപമിതി—മനശ്ചയങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ലോകത്തിന്റെ ട്രക്കേറ്റുകളും സ്വർമ്മിതി തന്നെ—ആകുന്ന. യമ്മം എന്നതു കമ്മത്രപ്രാവൃത്താബദിചല്ല, ആ വകുപ്പുവാദമകൾക്കിന്നമാനമായ തത്പര്യം ആകുന്ന. ഈ തത്പര്യങ്ങൾ നാനാത്തരത്തിലും വരാവുന്ന അവസ്ഥാന്തരം അഭിഭൂതിക്കുന്നതുകൊണ്ടും വുവര്ത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടും അപരപ്രാഥത്തിൽ വ്യവസ്ഥകൾ തന്നെ ‘ശ്രവാരംഭം’. യമ്മം ആചാര വും തമിലുള്ളു വ്യത്യാസം ശരിവായി മനസ്സില്ലാക്കാതെതു കൊണ്ടാണ യാമാധമിതികൾ പല തൊറിലാരണകളും വരാനിഡയാക്കിട്ടാണു² ഈ തമിലുള്ളു വ്യത്യാസം ശരിക്കറയേണ്ടതു അന്ത്യാവയ്യുമാക്കാൻ അംഗത്പൂരി ഇവിടെ തന്നെ അല്ലെന്ന പിന്തിക്കൊള്ളിയിരിക്കുന്ന.

ശ്രൂക്കിയകളിൽ രോഗാണാസ്പർശന്തിനിടവരങ്ങത നേരാത തത്പരം. ഈ യമ്മത്രപം. ഈ തിന്റെ ഉള്ളിഷ്ടപലം

1. material, mental, and spiritual including intellectual planes.

2 Principle

ഭറിവു പഴക്കാതെ രോഗിക്കു സുഖം കിട്ടണം എന്നാണുള്ളതു തെറ്റ്. അംഗാണാസ്പർശനിരോധ്യം എന്ന ധർമ്മത്തെ ആ ദോഹനത്തിൽ കൊണ്ടുവരുത്തേണ്ടും എപ്പോഴും മാറ്റേണ്ടുപ തനിൽ സാധ്യമല്ല. തിളപ്പിച്ചാൽ കേടുവരാതെ ശ്രദ്ധാദിക്ക ഒരു വൈഷ്ണവത്തിലിട്ട് തിളപ്പിച്ചു തുഡിമാക്കാം.¹ ശ്രദ്ധകമ്മി യുടെ വൈക്കം, ക്രിയാർഹമായ രോഗിയുടെ അംഗം എന്നി ത്യാദി തിളപ്പിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാതെ പലതുമാട്ട്. തുവയേ അരംബനാശക്ഷയ്യത്തിലിട്ട് തുലിപ വരും എന്ന സാധിക്കു, ഇങ്ങനെ അതുഡിയും, കമ്മിയുടെ കൂദ്ദു്, ക്രിയാർഹം, മറുപടകരണം, എന്നിത്യാദിവിവിധ എന്നങ്ങളും തുലിപ ചെരും തിന്ന് വിവിധപ്രശ്നാഗ്രഹണങ്ങൾ കൂടിയേ. തീരു എന്ന കാണാം. ഒരേ തത്പരതെ, ധർമ്മത്തെ, പാലിക്കാൻ വിവിധവ്യവസ്ഥകൾ വേണ്ടി വരുന്നു; ഇപ്പു വ്യവസ്ഥാത്രപ്രശ്നൾ തന്നെ അതുചാരം. അതുചാരങ്ങളാണു ധർമ്മത്തെ കാണാം. ഇനി വിലപ്പോൾ, എത്രതുനാന ചെയ്യും എന്ന കാണാം. ഇനി വിലപ്പോൾ, എത്രതുനാന ചെയ്യും എന്ന പൂര്യാഖാസ്പർശമെച്ചിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാതെ വരും. ഒരു പരി കീരിനാവേന്നവയുള്ളുകൾ; അംകത്രുളകൾ പഴപ്പിന ശ്രദ്ധാംകാണ്ടിക്കിയ ‘കോറിവായ’-നേരു സ്പർശിക്കാതെ യും മലിനപ്പെട്ടതാതെയും ഇരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഇവി ടെയ്യം ചില ഉപാധാനങ്ങളുടെ സഹായത്താൽ കോറിവായ യൂടെ തട്ടനാ മാലിന്യത്തിന്റെ ശക്തിയും വച്ചിപ്പുവും വളരെ

1 ഹിമവാഞ്ചൻ ദക്ഷാംവച്ചാണുവിൽ, 100°C പുട്ടിന മുമ്പു തന്നെ വൈജ്ഞം തിളപ്പു ചെന്നാൽ തിരുവായും, സാധ്യമാവുകയില്ല; ഇങ്ങനെ ഒരു ത്രാവണം തന്നെ പാത്രം മാത്രമല്ല ഒരുക്കാല വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട് എന്നാണ് കാണാം.

கிரண்டுவான் கூடியும். ஹலுகாரமுக்கு வாட்செல்லியில் ஓய்து கடியுனாடு கிரண்டுக்கொவியும் பூவத்திலூ யம்மென அறைக்குள்ளுமானி பாலிக்கான ஸாயிக்க, ஹஸ் தந்தின், பூள்ளுமானி யம்புலராம் ஸாயுமலூஷாணபூர், நிர்வா மதுக்கிடுதோலூ பாலிக்கெனக்கை வருவாஸுகர்க்கு அதுபு லும்மாவார்' என ஒப்கி. ஹஸ்கான ஏரே தத்பா-யம்மா-பாலிக்கானாயி காலம் ஓய்து பாரும் தங்காலுவாவாஸு என பால உபாயிகாலூஞமாருஷிலூ பலவியமாவார ருபண்டுக்கெப்புக்கான. ஹஸ் நானாதுபத்திலூமாக்காள்ளா அது வாராறுபண்டூலூ உபக்கெங்கு அது தாடும் தங்கா யம்மா. ஹஸ் யம்மெனின்ற உடுத்துமூர் எலூஷையும் எடுத்த கிழுஞ்சுமாக்கரத்திலூது வோகானமுவமாவிரிக்கும்.

யம்முவும் அதுவாரவும் தமில்லுத்து வழ்த்துப்பால் மனஸ்தி லாவுவேயால் கை காந்தும் குடும்பாக்குத்துமாவும். அதுவாராறுபா ணபுதி கொள்கிடுகிடுக்கெப்புக்கான்து. கை மும்பாலுகாமாளை கியில், காலங்கோடுக்கானாக்கு அதுவாராறுபா மாருதை உடுத்துமூலம் ஸாயுமலூகாம் காங்காம். ஹஸ்கான மூலசா யுமிலூத்து அதுவாராறுபா மாரைள்கி வகுவேயால் மாரினி யுள்ளக்கான அதுவாராறுபா மூலயம்மேன பாலிக்கெனக்கை தாயி வரலை என விசாரித்து மாதுமார்' ஹஸ் ஹஸ்காரத்திலூது அரிவுத்துவர் குடியாலோவிலூ செவு ளை அதுவாராறுத்துப்பான் வகுத்தான். என யம்மாரூ ணபுதி வியிடுகிடுக்கென்று¹:

குக்குலங்குமிலூ அதேம் வடதாக அயுத்தான்ஸுருப்பாகு ணக்கும் நினைபோகுதோகுகுடி அதுவாரவுப்பியிகாலிலடங்கியி

1 யம்மாரூஞாஞ்சலே பரிசீலித்துவமக்கால்.

விக்கான யம்மதைப் பூஷன் ஏற்றாளைகளிலை வார்த்தைப் புலூர் தெயானி. யட்டாத்திருமாத்தத்தப் பூஷன் அங்கிலை வழுங்குதையை பேராரி, புனோஜிக்காக்கிலை நீ மனோவி. புவத்ததே, ஒளின் நூராய்மன ஸதிசூர் வலுதுமொத்தம் கல்லிதேஷு மதி யாவு ஏற்ற வரிக்குரு, பூலமாவி; அலைநாச்சா தெலு விக்கான் ஸாயுமலூஞவியல் அவுக்குதமாய கஞ்சையை லர்த்தையை கல்லிக்காக்கியாவுக்கும் செய்து. பூஷையெல் தெள்ள உள்ளேநா அங்கிலை உங்களுமோ உங்களிதங்காவர், அந்தை பூலக்குப் பக்காங்கு தங்காலகாஞ்சிக்கூபி மாநிவ ராகிலேபூர் ஏற்ற குத்தி மாநம் திக்கிசூ. குமேன், ஸஂ மதிக்கை யட்டாத்மா ஸமிதிகங்கிலையுங்காவரிலூராய தோக்குகி அந்தையை வேலவேல்யாத்தின் ஸுப்பதிப்புஷூ. கிட்டி, ஹாப்பை, ஒரு வுக்குதமாவு அந்தையை கல்லிந அதுவாராதுப் பைத்துமாயி குடிதேரைநிகவங்கேபூரி, அது பூராதுபத்தின் மாநிவ வரிக்கை அவுக்கு மாநாநிகவரிக்கை செய் யூஞ் அந்தையைப் பத்தினெல் கேட்கத்தே ஏற்ற ணோயும். நூர் மாதி ஜானிசூ. ஹாதிள்ளி பூலமாஞ்சி, அதுவாராதுப் பாதாங்கு பாகிலூத்ததுந் ஸங்காதங்காவு அதுவெங்காயி வி வாது. ஹாதாங்கு யாமா ஸமிதிக்கால் ஹானைத நில.

இல்ல போக்குவர்தா நீர்த்து ஸந்தா தங்கயம்தே அத்தி வெல்ல ஸாக்ஷாத் யோஹர்தயித் திரிசூ. வக்னாந்தின் கை மாந்துமே ஏதால் காளங்காஞ்சி. ஹா ஸித்தாங்காரமென பேரித் திலவிலிரிக்கை அதுவாராதுபையு, யம்மங்கு ணாலைத் தியிசூநிக்குஞ்சுவங்கையு (குலூங்குதிக்காலேயு) விழங்குபுதி சுவாநிதிதேஷுந்து பரிசூ, அதித்தைப் பூராதோய்கைவை உதித்தாமலதேநெயு யம்மதபைத்தையு மந

ஸ்ரீலங்கனாங், உல்லிஷ்டப்பலம் அறிவிடதாக, இனிவிசன் அரசுவார்த்திக் குழுமத்தை காலநேரங்களும் கல்வியின் உல்லிஷ்டப்பலம் பாதிக்கான் ஸாயிக்கண்ணோ என்று, இல்லை கிழ்ச்சிகளை பூர்த்தியாக ஸாயிக்கண்ண் அரசுவார்த்தை மற்றும் பாதிக்காத பூர்த்தியாக பாதிக்காத அரசுவார்த்தை மாதாங்கள், இதுள்ள வசி, பக்கை இதின் யாமாஸமிதிகள்,

“குதிரை வேலை விஜேதங்களை யம்மாறு து செவ

[குதிரை]

தே ஸந்தாதேம்புமிமாங்கே தாஞ்சாங் யம்மா எடி

[கிரிம்புள்ளி]

யோவமங்கூத தே ஒலே மேற்காப்புாறுயாப்பிஜ் ஸ ஸாயுதிர்வைலிஷ்காஞ்சு.....” (மக. 10-11)

(குதி என்கால் வேலை, யம்மாறு எழுதி. இவ செய ஸந்தாதேம்த்திலும் யுக்கிவாலே செல்லுகிறது. இவயிலா ஸ யம்மா விழிக்கும்பொது. யாக்காக ஞாவமங்கள் யுக்கிவாலத்தை, அதற்கு விழிக்கொள்கிற ஹ்ரா ரைட் யம்மாலங்களையு மாற்றைக்கண்வோ அவர்கள் ஸுஜகாஸ்பர வகுவண்டு கூறு.....)

ஹதுபாலி ஸ்தி வாய்க்கை முங்கிடத்தி ஸ்துபாலிக்கை மிமாங்கலங்கள் பொட்டத்திலூ என்று வாடித்துக்கால்,¹ முங்கோக்கண்பர்க்க கூட்டுக்கர் வருஷு சொன்னது,

1 “ஸ்வாக்ம-புவிசாங்கை,” என்காலாக ஏது தற்காலிலும் தாமிரப்பாலி வாய்க்கை பாட்டுத்திலூ என்று கர்மம் தொகூரையை கல்லுக்கர் எது கர்மமாகத் தாமிரப்பாலி வாய்க்கை தொகூரை வெள்ளியிக்கன. “ஸ்வாக்ம-புவிசாங்கை,” என்காலின்கைச் சுப்பமா மூலப்பாலி? என்கால் பதிர்காராகும் அடுக்கா கொள்கூ கர்ம நீரவேந்து காம்முக்கு எழுக்கிவாக்கத்தையை விடேன்னி

“.....അുതിസ്തേരം പ്രതികുലതക്കേണാമീമാർ സ്വപ്നവിധാനാത്മം.....” (10) “.....പുത്രന്ദ്രോക്കു സാമാന്യനാമീമാംസേപ്പ് ഇതി മീമാംസാനിഷ്ടയാദണ കുലമിമാംസാപി ന പ്രവർത്തനീയതി ഭേദം മാത്രമിതി വിശ്വേഷയതി.....” (11).

(അുതി സൃഷ്ടികൾക്കു പ്രതികുലം വരഞ്ഞെങ്കിൽ വരുത്താത്മം..... മുൻ ദ്രോക്കത്തിൽ സാമാന്യമായി മീമാംസ ചെയ്യാൻ പാടില്ല എന്ന ചുറ്റണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ അനുകുലമിമാംസ പോലും പാടില്ലെന്ന തെററില്ലതിരിക്കുവാനമായി വിശ്വേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന....)

ഈപ്രകാരമാണോ. ഇതിൽ നിന്നും ഏപ്പായമായ മീമാംസ വിഹിതമല്ലെന്ന കിട്ടുന്നു. അമീമാംസപ്രമാണങ്ങളും വന്നാൽ,

“പ്രത്യക്ഷം ചാനമാനം ച ശാസ്ത്രം ച വിവിധാഗമം തയം സുവിജിതം കാഞ്ഞം ധമ്മത്രാഖ്യിമഛീപ് സതാ”

’(മന. xii 105)

‘ധമ്മസ്യ തത്പരവണ്ണാധമിച്ചതാ പ്രത്യക്ഷമന്മാം നം ച ധമ്മസാധനങ്ങളുടെപ്രയുക്തിപാഠാനായ ശാസ്ത്രം ച വേദജ്ഞലം സൃഷ്ടാഭിത്രപം നാനാപ്രകാശധമ്മസ്യ ത്രാഖ്യാതാനായ സുവിജിതം കത്തവ്യം’ (കല്പകർ)

പ്രിക്കുന്നതിനത്മം ഭാഗംധാരി കിട്ടും. “സംഖ്യാം ധമ്മാഹി നിർബന്ധം”എന്ന സ്ഥതിമനം ശാഖവപ്രകാശം “സവ്വ തുമ്പ്യമിമാംശസ്യ” എന്ന പഠനത്തു എന്നും വരും. സവ്വ തുമ്പ്യ സവ്വവിജയാദ്യം എന്നാംമും കിട്ടും.

(പ്രത്യക്ഷം അറഞ്ഞാനും ധർമ്മാനും എന്നിവ
യെല്ലാം ധർമ്മത്തെമറിവാനിൽക്കുന്നവൻ നല്ലവള്ളം
പഠിച്ചിരിക്കണം.)

‘യേമുള്ള പ്രശ്നങ്ങളാണ് യി വേദന കരണ്ടുതാ
ഖതികത്വവ്യതാഭാഗം മീമാംസാ പൂരിഷ്യതി’

(ഭ്രംബാത്തികം)

ധർമ്മത്തെ അളുകാം എഴു കരണം—മുഴുക്കേണ്ടത്,
measure-വേദമാണോ; അതായതു ഗ്രാവമണാദിറിയിക്കേണ്ട
വച്ചവേണം ധർമ്മാനുവചനങ്ങളുടെ വില. നിർണ്ണയിക്കു
വാൻ എന്നതുമാം. എത്രവിധിയം പ്രവർത്തിക്കണമെന്നതു—
അവാരത്രപം—മീമാംസകാരി, യുക്തികൊണ്ട്, തീർച്ച
പ്രസ്തുതിയെന്നതാണോ);

‘യേ ദ്രോഹത്മാന്നേ താ പ്രമാണം; ദയപദ്ധ്രാ-
ത്മാന്നേഷ്യ വൈദികഗ്രന്ഥാംമാനം’

(മീമാംസാഭാഷ്യം ദ്രോഹത്മാന്നേഷ്യികരണം)

(അവാരജ്ഞദിക്ക ദ്രോഹത്മാ വല്ലതും കാണാൻ കഴി
യുമെങ്കിൽ അതു താനാ പ്രമാണം; വൈരെ അനേപാഷി.
ക്കേണ്ട, കരത്തിലും കിട്ടാതെപ്പോറി ശ്രദ്ധപ്രമാണമാ
യി—വൈദികപ്രമാണമായി എടുത്തുകൊള്ളണം.)

‘കേവലം ശാന്തിമാന്ത്രിതു ന കത്തവോ വിനിണ്ണന്തഃ
യുക്തിയീനവിവാശര തു ധർമ്മഹാനിഃ പ്രജായതേ’

(യമസ്യതി)

(ശാന്തിമാന്ത്രിക പഠനത്തിട്ടുള്ള വിധിക്കേൾ
അപ്പടിയേ വച്ച ധർമ്മനിണ്ണന്തഃ ചെയ്യുകയും. യുക്തിയീന
മായി, എടുക്കി കണ്ണപാടിക്ക മാറ്റമായാൽ ധർമ്മനാശങ്ക
വരു.)

എന്നിത്യാഥി പല ഫലം ധർമ്മാനുവിധികളിൽ അംഗംബന്ധമാണെന്നു പറയുന്നതായി വരും. നൃായമായ വിധി ഇക്കിവാദം രചയിച്ചവാൻ സകൾ ധർമ്മാനുവിധികളും അംഗംബന്ധം എന്നിവിടെ നിർദ്ദേശിച്ച മാർഗ്ഗംകൊണ്ടാക്കുന്നതാണ്¹. അങ്കേ താനിവിടെ നിർദ്ദേശിച്ച മാർഗ്ഗംകൊണ്ടാക്കുന്നതാണ്. അതിനു നടപ്പിലെ മൊന്തോറുമാണെന്നു മാത്രമല്ല, അതു വിധി വേണ്ട മെന്തുടക്കയാണ്² വിധികളിടെ കീടപ്പും എന്നു മേലുല്ല നിശ്ചിയാനുവാചനങ്ങൾക്കും അനുയാം.

ആധികാരികവും ആധ്യാത്മികവുമായ റംഗങ്ങളിലും ധർമ്മത്തപ്രതിനിധിക്കുന്ന നിർദ്ദേശമായ പ്രവേശനങ്ങൾനു മുമ്പ് സുവിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലാ. ആധിഭോതിക്രംഗപ്രാഥമായ അവാരങ്ങളിലെങ്ങിയിരിക്കുന്ന തത്പര്യം തന്നെ അതു എഴുപ്പുത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാത്ത വിധി മാത്രമുള്ളതിനുകൂടിക്കുകയാണെന്നുകൊണ്ടു, സാമാന്യവിശദിപ്പിക്കുന്ന പ്രത്യുഷങ്ങളോയാം കിട്ടുന്ന പ്രയാസമായ മറ്റൊരു റംഗങ്ങളിലേയും കൂടു പാഠ്യാനീഡിലേണ്ടു. ഈ റംഗങ്ങളിലേ സംഗതികളിടെ തത്പര്യം ചിന്തിക്കുന്ന പൂർണ്ണാനുമുഖ്യാംസാപാംജഞ്ഞേ സാന്തുഷ്ടിക്കുന്ന മാനസികര്യം ആധ്യാത്മികവുമായ തത്പര്യങ്ങൾ³ ആത്മക്രിയയിൽ നല്കിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാരാത്തിനും ചെണ്ണാൽ മാത്രമേ ഇംഗ്ലീഷിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ധർമ്മത്തപ്രാഥികളുടെ അട്ടാമ ത്രംഗുപദ്ധതം അത്രമും വൈളിവാക്കാൻ സാധിക്കും. അതുമും രഹിവംക്രമങ്ങാർ അംവിടുന്നതും പ്രയോഗത്തുനിൽക്കുന്ന അവാരത്തിനു—ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ വേണ്ടി വരും, മുന്നിലും വാച്ചു കുടുതൽ വ്യത്യാസം വേണ്ടി വരുന്നതു

1 Psychology of both conscious & subconscious states as well as what may be termed metaphysics.

ആധിഭോഗത്തിലൂൾ റിക്ഷം, അതിൽ വളരെ കുറവേ അയിബെദ്ദവിക്കത്തിൽ വേണ്ടിവരു, അയ്യാത്തിക്കത്തിൽ വേണ്ടിവന്നാലും, പേരിനു മാത്രവുമായിരിക്കണം.

യമ്മതത്പ്രജ്ഞാനയും പരമാത്മജത്താന്നന്തരയും അടി സ്ഥാനമാക്കി, തരീം മനസ്സു് ബുദ്ധി എന്ന മുന്നപാഡി കളിബലാനിനേ സാധകാൻറു അധികാരിക്കേംമെന്നും ആയിരുന്നു പ്രജ്ഞാന ഉപകരണമാക്കി, മുന്നപാഡികൾക്കിം തുള്ളിവാങ്ങാവിയം ജീവിതം നിവഹിക്കാനുള്ള ഉപായമാണു മതം എന്നപേരിൽ ഹിന്ദു അറിഞ്ഞു വരുന്നതു്. പ്രധാനാപകരണ്ണത്തിന്റെ വ്യത്യാസമന്നും ഹിന്ദുമതത്തിനു കമ്മം, ഭക്തി, അഥാർവ്വം എന്ന മുന്ന പ്രധാനാപജ്ഞാനപ്പെട്ടുടർന്നിട്ടും നാ. മുന്ന മുന്ന മാന്ത്രജ്ഞാനപരമായ ശശിരു, മനസ്സു്, ബുദ്ധി എന്ന മുന്നപാഡികളുടെയും ആ വശ്യങ്ങളേ സാമാന്യമായി തുള്ളി തുപ്പുത്താൻ കഴിയും. ഇവയിലേ തനിക്കുംമുന്നു് വെള്ളം ശ്രദ്ധിവ്യാപാരം കൊണ്ടു സാധിക്കാവുന്നതാണു് ഇതു അറിവു വച്ചു കുറഞ്ഞ വഴി, അശ്വിവാച്ചിട്ടില്ലാത്ത കട്ടി കരാക്കം ഉള്ളതാണു്; അമ്മവാ, ഇവരാണിക്കാന്തു തനിന്നും കാരികൾ. പരമാത്മപ്രാണിക്കുള്ള ഭൗമാപാനത്തിലേ ആലൃഷയെ പട്ടിഛാ ഇ ഇതിനേ കരഞ്ഞാ. തനിക്കുംമുന്നു തതിന്റെ ആപം, ഇന്ന് വിധമുള്ളവൻ ഇന്ന് അവനുര തതിൽ ഇന്നതെല്ലാം ചെയ്യാം, ഇന്നതാനുമായാൽ, എന്ന വിധിനിഷ്ഠയെമട്ടിലാണിരിക്കും. സപ്പമശരീരിയാംവൻ പ്രാഹമമുള്ളത്തതിനു മനുഖന്നും, ഇന്ന് വിധത്തി ലെല്ലാം ശരീരം ത്രിക്കാം ശ്രിക്കാം, ഇന്ന് തരത്തിലിട്ടുണ്ട്.

1. പാാതമാ, റാനിതുപചാക്കിത്തിരിക്കാമെന്നായുണ്ട്;
പ്രാഹമാണതിൽ എല്ലാംഗാർജ്ജാദിലും ഒട്ടരെ കലർപ്പു കാണാം.

ഈ മനും ഇത് ഉരു ജീവിക്കണം, ഇന്നതൊന്തു ക്ഷേമിക്കാതെ, എന്നിങ്ങനെന തല്ലനാവരണ്ണി വിസ്തിച്ചിട്ടുള്ള ചട്ടവട്ടങ്ങളാണ് കമ്മമാർപ്പം. ഈ ഫിട്ടകൾ ശരിയായും നിത്യമായുമല്ലാണ് കമ്മമാർപ്പം, പട്ടാളക്കാരൻ കുഖ്യാതത്വകാണ്ടാക്കന്ന തരത്തില്ലെങ്കിൽ, ഒരു പാടിപ്പാതിരുന്ന മേരു ‘അപൂർവ്വം’ സിഡിക്കാനിടുത്താണ്. അപൂർവ്വത്തിന്റെ രൂപം ഒരു വക്കുക സംയമസാമത്തുവും² നിത്യാഭ്രാംബം കൊണ്ടാണ് വുന്ന ശിലവെവഗിപ്പുവും³ ആക്കണം. കമ്മമാർപ്പണതിലേ ഹട്ടവട്ടങ്ങളിൽ പലതും ഞേതികമായ ത്രേശസ്ഥിരങ്ങിക്കുന്ന വയാകയാൽ ഇവ മാർപ്പണത്തിൽ നല്ല ശിലം വന്നാവന്നു തനിക്കും ലോകത്തിനും മംഗലകരമായ വിധത്തിൽ ജീവിതം നയിക്കാൻ സാധിക്കും. ഈ മാർപ്പണത്തിൽ ചിട്ടകളും സരിക്കുന്നതിൽ നിഷ്പാഷ്മാതുക്കു ഓജം. ഈ പോലും അത്രകൂലതേത ഓജം; സ്ഥാപിലം വിശാക്കി തന്താൽ ചിട്ടം സരിക്കുന്നതിൽ ജീവിതം സ്വന്നാവകല്പനായി അനീസം കൊള്ളുന്നു.

രണ്ടാമത്തേപട്ടിക ക്ഷേത്രിമാർഗ്ഗം എന്നപേര്. ഇതിൽ ചിട്ടയുള്ള പ്രാധാന്യം; ഗ്രാമക്കാർ. ഗ്രാലർ എന്ന വച്ചാൽ വിശ്വാസം തരുന്ന. പറമകാരനിക്കും സവ ഫലഭാതാവുമായി സവന്നാമായ ഒരു മൂന്നാർത്ഥനെന്നും, അഭ്യൂതമാണിന്നു വിത്തമാസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർക്ക്

-
1. ഒരു ശാഖാനിക സംഘതയും.
  2. Disciplined life.
  3. Habit as a second nature.
  4. Includes ethical factors as well.
  5. വിശ്വാസം—Faith; Belief ആണുണ്ടായി; എംബും
- ണാ രഹിതം പ്രാധാന്യം അണ്ടുള്ളൂ.

வேள்ளை நமக்காலையும் அங்குமியம் கொட்டது கொலையும் ஏனுமோன ருபரைட் ஆல்ரூப்பர்.. ஹூ ருபர் அரதூக்ம திலாயவ்ரிய நீணம் அதி வொலைதித் தவை கி கூன், ஹூப்பரைல் கேதால் தமிழ், பிராவு-புதுந், யஜமானஸ்-தூர்ந், ஏநினைகு மாஷுஷ் ஸுபரிவி தமாய வாய்ருபா சௌலையுதூ, ஒய வாயம் (கேதி) ஜநிபூதி அதினை போஷிபூதி கூப்புக்காவால் ஹூ மாந்திரின்ர ஸப்சாவம், ஹூ மாந்தூ ஶரியாயி அங்க ஸாக்ஷை வாந்த ஜிவிதறிதி, ஹூப்பரை மிதமுதூதே தாந் செது; எஞ் வியதுதூ காந்துஷாலையும் தாந் காதி வுதூக்கேத்தாலும் வெக்கிபூதும் பூதூமாயும் செது; ஹூப்பரை அங்காதிதமாயும் செதுக்குதிலு; ஏந் தாந்திலு அிதிகங். ஹூத்தால் லடுகைதூதூ லோகங்கூகையைலூப் ஏக்காம்நாக்காதி ஹூப்பரைதீ ஸாவுமாவு; லோகங்காதி கரண ஹையும் அவிகெ அவிதமாயிரிக்கூதும் செது. அதி காதி ஹூ மாந்தூயுடை ஜிவிதவும் லோகாலுமாக்குமாசு கிடத்தை திறங்கை நிவுத்தியுதூ ஏநை காளை. ஹூ மாந்தித், ஹூப்பரைக் குன்னாக்காலை பூலபாந்துவும் கைசூங்கி கூப்பு வெழுதிக்கூக்கவாதி ஹூத்தால் ஸாது ஸால்¹ எதுவால். கேதால் ஜெநியாய ஹூப்பரை, பார் ஸ்புரம் வாய்முதூ ராஷ் வருக்கிக்கூது: ஏந்துப்புதிக்கை திகாதி ஹூ மாந்தூ சுப்பதாருபமாக்கன. அதுதூயாது

1. ஹூப்பரை ஏந்கையும் ஸந்தாக்காவுக்காலு; கேதி-கை பாட்டி கிடுவால் வேளாகி மூளை அங்கரா-பிக்காதாஸ்²; ஏநை ஜெந் வாந்துயிரிச்சா.

தனுப்பனிலுத்து வரை மநஷ்கர ஜினங்கா உத்ததலையே யுத்தி; ஜனங்கா உத்தது ஏடு பராத்தகவியங் அங்கு செலவூட்டுத்திலே மநஷ்கர்ணங்கின்றீர்கள்.¹ அந்திங்காகு ஹூ மாந்தத்திலே பூயாக உபகரணமாக அதற்குதானு யவையா ஸ அமாபூர் எடுது மநஷ்கரம் ஸபாயிக்க தான். மாதாபிதாக்கங்காக் குட்சீயுத்துவரிதல் நினை ஹூ மாந்த த்திலே மரைநாத்தடக்கங்காமாய ருலுயு, தங்காக்கெட்ட யதை மொனை குடாதெத்தான், செலவூட்டுத்திலே கிடுக்கள். ஹூ ரஷ்ட பக்கங்களும், செத்தியு, ருலுயு, மாந்தஸிகமாக்காத் ஹதிங்கர பூவுத்திழுமி மந்தைகள்.²

ஹூ மாந்தத்திங் வேள்ளிக் குபக்கங்களுமிரும் ஸாமா கூஜங்கைமிக்கு³ அந்துக்கிற ஸுலங்காக்காய் மநஷ்கரியை மஹாநூரிபக்கவும் ஹதிங் அபிகாரிக்கர் அநுகங்க, செகுந்து, ஹூபூர் முதலாய அந்துமத்தைக்கும் ஹூ மாந்த த்திலாளர் ஸவுவிக்கங்களு⁴. ஹூ மாந்தம் மாந்தஸிகமாக்காது எல்லாவும் பூயாகமாவி மாந்தஸிகமாய ஸத்தாக்கி யானிரிக்கி. தாங்காடு அந்துயிக்கம் வாஸலுபுத்து பிதாவு சிக்கிக்கென்பதும் அது த்திக்குத் தாங்கர நம்யூக்வேள்கி. யாக்கங்க் வேயாயித்து ஸமாயாகாபூத்துக்காடு போல்வுத்து கை ஸமர்யாகவு, ஶாங்கியுமாளர் ஹூ மாந்திக்கை கிடுக்கள் எல்லா.

நூகாமத்து பக்கியாய ஒதைக்காமாந்தம் கூலபியுடை அந்திக்கதயிதல் உத்ததாக்கங்கள். ஹதிலே பூயாக்கங்கள்

1. ஜார்வாக்கைம் ஸுக்கா மாந்தக்காக்கம் மாதாவுமாயி ஶித்து விக்க ஹத்தால் விஸரா எடுவூட்டுக்காஷிஸுக்கள்.

2. mental plane.

ന¹ മനനം—കാൽക്കാരണങ്ങളുടെ പത്തില്ലത് ചിന്ത²—തന്നെ ഇതിന്റെ പരമാന്തരപ്പം ‘തൊൻ’ അതിനുസരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മന്ത്രില്ലത്താക്കന്ന. ഈ ഉച്ഛ്വാവസ്ഥ എത്തുന്നതിനു മുമ്പ് ഇത്രിയാത്മപ്രപഞ്ചവിദ്യായ പ്രാംശീരം കഴിയണം. സുഖം-ബിഖം, കത്തുത്തപ്പം-ഭോക്തൃതപ്പം, മുതലായ പ്രദപ്പം വാവഞ്ഞിട്ടെ യാമാത്മ്യാദി മനനം കൈശിഖണ്ഡവിജ്ഞാനം വരുത്തുകയാണെന്ന മനനഘട്ടം തുടങ്ങിയാലും പ്രാംശീരം ചുരുക്കിയിൽ പറഞ്ഞാൽ ഇന്ന് മാർഗ്ഗം ദൈത്യരം ‘ആത്മ വ്യാഴത്തിനും ആശാനം പറയാം. ഈ സാധനയുടെ അംഗ ത്രിശ്ലോഷിക്കുന്ന ഫലം ‘തൊൻ’ എന്നതും സവർപ്പപഞ്ചവിദ്യായ പരമാന്തരപ്പം ഒന്ന് തന്നെ ഏന്ന അംഗങ്ങൾപ്രതി വോധിയും, ഈ ഭാവംയത്തിൽ നിന്നും ഒന്നിക്കുന്ന പരമവും ശാപത്വവും ആരു ശാന്തിയും, ആകുന്ന. ഈ മാർഗ്ഗത്തിനു ധികാരി ബുദ്ധിമാനായ ജിജ്ഞാസുവുമാണ്.

പറിക്കുന്നതിനുള്ള സാക്ഷ്യത്തിനു വേണ്ടി മാർഗ്ഗം ആണെന്ന സുവ്യക്തമായി വേർത്തിരിക്കാമെങ്കിലും, നിന്തുവ്യവഹാരത്തിലിരിക്കുന്നതു ഈ മാർഗ്ഗംശീരം എന്ന ക്ഷണം കലന്നമന്ത്രിലാണ്. സാമാന്യപ്രഭ്ല്യാ നോക്കുന്നതായാൽ സാമ്പ്രദായികമരഹത്തിൽ ആത്മശായം പ്രാധാന്യം കൈത്തിമാർഗ്ഗം വധിക്കുന്നു; ത്രാംഗണിലും ബാധ്യാചാരത്തിലും കുമ്മമാർഗ്ഗത്വങ്ങൾ തന്നു; ഈ രണ്ടും കൈശിഖം മറ്റൊരു ശശ്രീത്തിൽ ജീവൻ എന്നുപോരും, ഈനുംതന്ത്രം

-
1. ചരചരഹായ പ്രാധാന്യപ്രഭ്ല്യായം. religious practice.
  2. ഇപ്രീഡാത്മപ്രപഞ്ചവിദ്യായ ചിന്തയ്ക്കിരു.. ഈ ശാന്തിശ വരുപരഹായ ചിന്ദിയാണ് Introspection.
  3. Auto-psycho-analysis.

സം ഇന്നതെന്നും തിരഞ്ഞെ പറഞ്ഞാൻ പ്രയാസമായ വിധ തനിൽ അണ്ടാനാംശം സർവ്വത വ്യാപിച്ചു, എന്നാൽ ലീന മായും, കിടക്കണം. മുന്നമാർഗപരവുമായി ഏതെല്ലാനു വിധിനിഷ്യാദികൾക്കാണ്ടി, ഒവണ്ടവിധം അനന്തരി ക്ഷേമ പക്ഷം, മഹിളയുമതം ലോകാദാരഗമത്തിനു അന്ത്യന്ത മുതക്കന്നതാണെന്നും കാണാം. അതുമാത്രവുമല്ല, പാണ്ഡിതൻ മുതൽ പാമരംവരെയുള്ളവക്ഷം, എത്ത ദ്രാശ്വക്കാരനും, എന്ന വേണ്ട, ജിജ്ഞതാസയുണ്ടാക്കിയിൽ അനുസ്ഥിക്കുവു ലഭിയില്ലാത്തവനു പോലും,¹ അംഗമായിരിക്കത്തക്കവിധം ഞജാന്ത്യവും വൈവിധ്യവുമുള്ളതാണു മഹിളയുമതം. യുക്തിയു കൗമാധി കാലങ്ങൾക്കുംപാടി മാറ്റാവുന്നവയും മാറ്റേണ്ടവയുമാണും. ആ വാരകമ്മകലാപാദി ബാധ്യതുപ്പം ജോദിം എന്ന മഹിളപ്രമാണങ്ങൾം തന്നെ ഓഹംഷിക്കുന്ന ണ്ടി². ഇന്ന് രണ്ട് സംഗമത്തികളിൽ കൊണ്ടു ബാധ്യതു പത്തിൽ അവശ്യം ടല ഭേദങ്ങളിൽ വന്നാലും, ആന്തരമായ സാരാം ശ്രമങ്ങളിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവും വരാതെ ലോകാന്തര മതത്തിനായി ലോകാന്തരം വരെ നില്പാവുന്നതും നില്പുമെ നാളിളിളിയും ആണും മഹിളയുമതം. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണിതു 'സന്നാതനയമ്മ' എന്ന പേരിൽ വിളിക്കാൻ സം ഗതിയായതും.

1. നിരീംപരസാംവ്യുന.

2. ഇവയിൽ ചിലതു നാാ കണ്ടി, രണ്ടിം വഴിയേ കാണാം.

അയ്യായം രണ്ട്

(ധമ്മം ആചാരാദ്ധം)

i.

ധമ്മസ്പത്രം.

പ്രശ്ന—ധാര സേഖയരിക്കുക; അധികാരിക്കുക; താരത താങ്ങുക—എന്ന ധാരവിൽ നിന്നും ജനിച്ചതാണു ധമ്മംശസ്ത്രം. ലോകത്തെ മാനീസിക്കിക്കുകാതെ താങ്ങി നല്ല നിലയിലഭ്രതിക്കാണിള്ളതു തതപവ്യവസ്ഥകൾക്കാണു് അതീയർ ധമ്മം എന്ന ഫേർ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. ധമ്മ ദേഹ, ശുഭി, ‘ഗ്രൗണ്ടുഡയനാംധമ്മഃ’ ഗ്രൗണ്ടുഡതകനാതു ധമ്മം, എന്ന നിന്ത്വചാളിരിക്കുണ്ടു്, പാർശവനികനാം ജൈ മിനി, ‘ഹോമനാലക്ഷ്മാനേംംധമ്മഃ’ ഹോമനാലക്ഷ്മാന മായഃ അത്മഞ്ഞൊട്ടക്രമിയതു, നല്ലതാഴ വഴി പുണ്ണിക്കാണിച്ചു തന്നെ ത്രപതിലുള്ളതു, ധമ്മം എന്ന വിവരങ്ങം ചെയ്തിരിക്കുണ്ടു്. വീഷ്ണവർ പുരാണം,

ധമ്മ ഗ്രൗണ്ടിപ്പും ഗ്രൗണ്ടാലുംജുലു ക്ഷണം
സ്വരൂപജീവിയ ശ്രോക്തവാ വേദമൂലഃ സന്നാതനഃ.’

അംസ്യ സമുഗ്രനഷ്ടാനാൽ സപർശ്രോ ശമാക്ഷാദു ജായതെ
ഇഹലോകനുബോധശ്രദ്ധമത്രം ചവഗ്രാധിപ്”

(ധമ്മം ഗ്രൗണ്ടുഡയായി ഉദ്ദേശിക്കുപ്പട്ടാണു്; ഗ്രൗണ്ടു
എന്നാൽ അഭ്യൂതം, മംഗലം ആകുണ്ടു്. ഈ ധമ്മം അംബു
ത്രപതിലുണ്ടു്. ധമ്മം വേദമൂലവും സന്നാതനവും ആകുണ്ടു്.
ധമ്മത്തെ വോൺഡംവിധമന്ത്രിച്ചും പാരതിക്കുമായ

സപർഹമോക്ഷണങ്ങളം ലാക്കിക്കരംയ സുവൈവശ്രദ്ധിക്കുന്നതാം സാധിക്കുന്ന) എന്ന പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ധമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിൽ വച്ച് പ്രമാണമാനമർഹിക്കുന്ന മനസ്സും, “വേദാവിലോ ധമ്മജുലം ഗൃതിശ്രീലേ ച തദ്വിഭാം ആചാരവൈവി സാധ്യനാം ആത്മനസ്ത്രിരേവ ച”

എന്ന വിവരിക്കുന്നു. “മര ഒന്ത് അദ്ദുക്കിണിഡിവരു തൽ ഭേഷജം” (മരങ്ങാശ്രൂതാവശ്രാം) എന്ന തുടർത്തെന ആമാണ്ണം കൊച്ചത്തിരിക്കുകയാൽ മനവചനങ്ങൾ കൂടുവില കൂടും. അതിനാൽ മനവാക്രൂഹത്തെ ഏന്ന നല്ല വള്ളം പറിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ധമ്മജുലം— ധമ്മ അഭിശീർഘരിപ്പുടം, ആധാരം; വേദങ്ങൾ തന്നെ ധമ്മ അതിശീർഘരിച്ചവട്ട്, ആമാണ്ണം; തദ്വിഭാം—(അതിനാൽ) വേദങ്ങൾ നല്ലവള്ളം പരിച്ഛിട്ടുള്ളവരുടെ, അത്ഭൂത, ധമ്മത്തിശീർഘരി ഉലസപദ്ധാവം അറിയാവുന്നവരുടെ; ഗൃതിശ്രീലേ— ഗൃതിശ്രീശ്രീലവും, ആലോചിച്ചുള്ള അഭിപ്രായ വും അവരുടെ കിട്ടുമായ ജീവിതത്തിയും, ധമ്മനിശ്ചയ അതിൽ പ്രമാണമായിന്തിയും; ഇതുപോലെ തന്നെ, സാധുക്കളിടുക—രാഗഭദ്രപ്രശാഖിയില്ലാത്ത സജജനങ്ങളിടുക— ആചാരങ്ങൾ, നടപടികളും, ധമ്മപ്രമാണമായി വരും. (ആത്മരേഖയും) ആത്മത്രസ്ത്രികരമായ പ്രസ്താവികളും അഞ്ചു നന്തരുന്നു. ആത്മത്രസ്ത്രി¹ എന്നാൽ, താൻ ചെങ്കുളു ശരിയും വേണ്ടവിധിവുമായി എന്ന സപയം തോന്നുന്ന ത്രസ്ത്രി ആപമായ അവാധം തന്നെ. മുൻകൊച്ചത്തെ വിവരങ്ങളും നിന്നു ധമ്മം തന്നെ തപത്പരമാണെന്നും², ലോക

1 Satisfaction of one's own conscience.

2 Principle

ശ്രേഷ്ഠനിന്നായി ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും, ഈ തത്പരം പ്രവർത്തിത്രാപത്രിൽ പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടനാതാണാച്ചാരമെന്നും¹ മനസ്സിലാക്കാം. അചാരവും ധർമ്മവും സർവ്വമാ ദൈ തന്നെയെങ്കിൽ “സജ്ജനാചാരവും ധർമ്മവും” എന്ന മനവചനം അത്മവത്രപ്പാതെ വരുമായിരുന്നു. ധർമ്മവും അചാരവും അത്രയികും തമിൽ ബന്ധമുള്ളവയാണെങ്കിലും രണ്ടാം ദൈല്പ്യ എന്ന സവിശേഷം ഹംഗി കൈണംതാക്കൻ.

പുതഃശാത്മജീവം എന്നതാണെന്ന നാം കണ്ട കഴി എന്തു². ഇവയിലേ കനാമരത്തെ പുതഃശാത്മജമായ ധർമ്മം ശ്രേഷ്ഠയന്മാണെന്നും ഇപ്പോൾ കേട്ട്. ധർമ്മം ശ്രേയ സ്ഥിനെ എഞ്ചിതന സാധിക്കുന്നവെന്നും ശ്രേഷ്ഠിക്കേണ്ട അപേക്ഷമെന്നും ഇനി അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കർത്താവിശ്വർയാവട്ട അനുസ്രതം ആവട്ട, ഒരു വ്യക്തിയുടെയോ ചില സ്ഥിഖ്യവുകളികളുടെയോ മാത്രം, നമ്മൾക്കായി ചെച്ചുന്ന കാര്യം ചിലപ്പോൾ മറ്റൊരു ചിലക്ക് ഉപദ്രവക്രമങ്ങളുമോ; ഇപ്പോൾ ലോകത്തിൽ ചിലക്ക് മാനിക്രമാധിത്തിന്റെനായ ആ പ്രവൃത്തി അധികമായി തിരുന്നു. അതിനാൽ കർത്താവിനും പരമാം ശ്രേഷ്ഠനിന്നാവിട്ടുള്ളവയേ പരിപൂർണ്ണം ധർമ്മമായിതീരുന്നു. രണ്ടാംമത്രം പുതഃശാത്മജമായ അത്മം (ജീവിതോപാധ

1 Practical application of the principles

2 19-21 പറാ നോഡക.

3 .....അസ്ത്രദ്രാഹണ ചാ പുനഃ (മര. iv-2) മുതലായവ ഗത്യന്തരമില്ലാത്തപ്പോൾ ആവശ്യമായി ഏർപ്പെട്ടനാ വിധികളാണ്.

അപം) മറ്റ ദൂര പുഞ്ചാത്മജാദ്ദേശം, വിശേഷിച്ച തീയ പുഞ്ചാത്മിയെ, സന്ധാദിക്കാനാണ് ആക്രമാണ്. യമ്മപരമായി ശർഖിസന്ധാരണത്തിന് ശീച്ചിച്ച ശ്രക്കാൻ വരുത്തുതു അന്നാദിയും, അതാന്നപ്രാണ്ടിക്കാവല്ല മായ ഗ്രന്ഥാദിയും സംബന്ധിക്കാം “അത്മം” തന്നെ യാണെന്നു കാണാം. ഈ അത്മജാദ്ദേശം എല്ലാം തന്നെ, വിശേഷിച്ചും അന്നാദാദിക്കളേ, യമ്മാനസ്തമായല്ലാതെ യും സന്ധാദിക്കാമെല്ലോ. മോച്ചിച്ചും ക്രതിക്കാനും അന്നാദിയും പണ്ഡവമജ്ഞാക്കാം, വ്യഭിചരിച്ചും രഹിക്കാം, ഗ്രംഖവിനെ തെററിലുംപിച്ചിച്ചുമറിവു സന്ധാദിക്കണം¹ എന്നിത്യാദി സുപരിവിതമാണെല്ലോ. എന്നാൽ ഈ വിധ തനിലിത്തമാഡി സന്ധാദിക്കാൻ പുരപ്പട്ടാരൽ പരം നിയു യമാഛം, തങ്ങൾക്കു മിക്കവാറും സീറ്റുള്ളായും, ഭിഖാം വന്ന ചേരാതെ തന്മില്ല. ഈ വസ്തു പരക്കുണ്ടായാൽ വരുത്തു തനിക്കല്ലും ഒലാക്കത്തിൽ പലയം അധികമായി ചരിക്കുന്നതു; നേർവച്ചിക്കു നേടുന്നതിനേക്കാൾ ഗ്രമക്കണ്ണവുണ്ടു് നാളുതാണും ഒരു കാരണം. പരം തനിക്കും ഭിഖത്തിനിട വരാതെ, ആ വസ്തുക്കണസരിച്ചു പുഞ്ചാത്മജാദ്ദേശം സാധി ക്കാനാണു നല്ലതും നേരേയുള്ളതുമായ വഴിക്കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയാണു യമ്മതിനെന്ന് ധർമ്മം. ഇതുതന്നുണ്ടാണു ജൈമി നിയുടെ “ചോദനാലക്ഷണാതോ ധർമ്മഃ” എന്ന വചന തനിലിന്താഡിക്കുന്ന അത്മം. ധിന്മതതന്ത്രിലേ ധർമ്മകല്പന, ശർഖിസന്ധാരണത്തിനു വേണ്ടുന്ന കാർത്ത്യജാക്ഷാ (ശാരീരധ്യംഗ്രംപം), മനപ്രസാദലാഭത്തിനും (കാമം, മാനസി

1 കർണ്ണന്റെ പരമ്പരാമാർഗ്ഗരഖ്തശാസ്ത്ര നിന്നും അനുവിച്ച പാരിച്ചുരുച്ചുവാലു.

കയമ്മത്രപം), ബുദ്ധിയുടെ വികാസത്തിനോ (ഭോക്ഷം, അധ്യാത്മികയമ്മത്രപം), ഖുബയൈല്ലാം സാധിക്കാൻപായ മായ അത്മസഹായത്തിനോ (അത്മം), ഒട്ടകേ തകസ്സു മാറി നില്ക്കുന്നില്ല. പരഭ്രാംഗത്തിനവകാശമില്ലാതെ ചില ന്തിൽ ഇവരെയല്ലാം നുകിക്കൊപ്പുട്ടുനാവെന്ന മാത്രമല്ല ഈ ദേ സന്ധാരിക്കണമെന്നപറ്റേശിക്കുകതനെന്നാണ് മിസ്റ്റർപ്പുവേദിക്കുന്നതു¹

യമ്മതേ അരവു എന്നമായി വിജീച്ചിച്ചിരിക്കുന്ന.. അവ വള്ളംയമ്മം, അത്രുമധ്യമ്മം, വള്ളാർത്തമധ്യമ്മം, മുണ്ണയമ്മം, ഏനമിത്തികയമ്മം എന്ന് അറഞുമാകുന്ന്. അതു വള്ളപരമായി വരുന്നവ, ഇന്ന കൂർപ്പത്തിക്കാരന്ന ഇന്നനെതല്ലാം യമ്മം എന്നാഴിവ, വർണ്ണാർത്തമ്മം²; അത്രു യപരമാശ വ്യവസ്ഥ അത്രുമധ്യമ്മം; വർണ്ണാർത്തമധ്യമ്മം, ചൊത്രുവേ എല്ലാ വർണ്ണക്കാരാങ്ങമാറുമികളുമന്ത്തിരകൾ അവ; ഇന്നയമ്മം, ഇന്ന ഇന്നാമുള്ള വന്നെ ചെന്തുന്ന് സംശയിക്കി എന്നതിനാൽ അംശങ്ങളുള്ളവൻ ചെന്തുന്നം എന്ന ചെച്ചിരിക്കുന്നവ; ഏനമിത്തികാ; കാലപര്യാപ്തവസ്ഥക തു അനുസ്പദിക്കിയ വ്യവസ്ഥകൾ; ഇന്താണ വിഭാഗം, കർത്താവിഭാഗം താൽക്കാലികാവസ്ഥ. മഹത്വായി യമ്മം ഷുർണ്ണമായി പാലിക്കൊപ്പുകാൻ സാമ്പ്രദായത്തേപ്പും കഴിഞ്ഞുന്നതു നിർവ്വചിക്കുക എന്ന തരത്തിലുള്ള അപദഃ

1 വ്യാധിഗാനിലേ വ്യാധക്കുന്ന പത്രം ദിനം സാമ്പത്തിക ധാരകാംഗാനാതിവചിക്കാണ്.

2 സ്വത്താംജലും മുണ്ണങ്ങൾ, mental, physical & intellectual qualities and abilities എന്ന വിഷയിച്ചാൽ മതി ഇപ്പോൾ

മന്ത്രം നേന്തിക്കജാതിയില്ലെപ്പോ. ഈ അഖി നേത്രങ്ങൾ സാമാന്യമാം, വർണ്ണാധികാരം, അത്രുമധികം എന്ന ദുന്ധാഖിപ്പിഗണിക്കാം; കാലഭേദാദി വ്യത്യാസ ആദി കൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന അവചലമാദി ഇതിൽ പെട്ടു കൊള്ളാം.

യമ്മം കേവലം ത്രാപമാണെന്നും ആവാരം അതി നീറ പ്രായോഗികത്രാപമാണെന്നും നാം കണ്ട്. യമ്മതി നീറ എല്ലാം പരമോദ്ദേശം ശ്രേയസ്സാണെന്നും പരഞ്ഞു. ശ്രേഷ്ഠസ്സുന്നാ അച്ചുഡായമനോ പരഞ്ഞാൽ ഭൗതിക മായ മംഗലം മാത്രമല്ല അത്മമാക്കാതു¹; ഭൗതികവും ഉം പ്ലേറം എന്നും ശരീരം, മനസ്സ്, ബ്രഹ്മി എന്ന മുന്നി എ പുരുഷ ‘തൊൻ’ എന്ന ഭോധത്തിലന്തരിക്കണം താഴെ. ആത്മാവു ക്രൂരാഖാട്ട്. ആല്ലെന്ന മുന്നിനും സ്വാധി ക്കുന്ന “മംഗലത്തിനു” ഫ്രേഡ്സ്സ് എന്നാണ് പേര്. ആ താമാവിനീറ മംഗലത്തിനും പേരാണ് ശ്രേയസ്സ്². ഇവി ടെ ഉചിതാദിനമാ ഹി ശ്രേഷ്ഠദ്വൈ ശ്രേഷ്ഠസ്സിനേയും പ്ല യസ്സിനേയും ഉം ഏകാദശിനും. ഈ പരമഭായ മംഗലത്തി നീറ സപത്രചവച്ചുണ്ടാണ് സ്ഥാനം പാശമാത്മികജനാന വിന്തയിലാണെങ്കിലും വർണ്ണാശ്രൂമധികമാംവുവസ്ഥയുടെ സാവത്രികമാണ് കിട്ടും ശരിയായ അത്മവും ഭോധവും പ്ലേറുന്നതിനു ഈ അവിവുപകരിക്കുമെന്നും തിനാൽ ആ സംഗതിയെപ്പറ്റി കുണ്ഠത്താന്നിവിടെ തന്നെ വിനി കിട്ടും.

1 കാംകം വല്ലി ii- മന്ത്രഃ 1 & 2.

‘അവാ, സ്മൃതിയാദിവക്രമം പ്രായഃ’ &c.

ഖല്ലാത്തതൊന്നും ഉണ്ടാക്കണമില്ല, ഉള്ളതില്ലാതാവുന്ന മില്ല. (നാസദോ വിഭ്യതേ ഭാഡാവാ നാഡാവോ വിഭ്യതേ സതഃ-ഗീത, ii 16-) ഈ സില്പാന്തം ഇന്നത്തെ ഭൗതിക തന്ത്രങ്ങൾക്കിടം നാമതമാണ്.¹ ശരീരം എന്നതു “അം നാമയം”² ആകുന്നു. അനന്തതിൽ നാം ചെവതന്നും³ കാണാനില്ല. എന്നാൽ അന്നം പ്രാണിയുടെ ശരീരാശേമാണി തീരുമെന്നും ചെവതന്നും നമുക്ക് റൂപുദ്ധിരൂപ കാണാറാകുന്നു. ഖല്ലാത്തതൊന്നും മംഗികലുമുണ്ടാവാൻ വാച്ചാത്തതിനാൽ പ്രാണിയശ്രീരക്ഷാപ്രോപാർഡ സ്ഥാപിച്ചാണു ഈ ചെവതന്നും, പ്രാണിയശ്രീരക്ഷാക്കന്തിനു മുമ്പുള്ള അന്നാവംഗമയില്ലോ,⁴ എത്തതോന്നു സ്ഥാപിച്ചല്ലെങ്കിലും, ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കുന്നും. പ്രാണിയിലും മോഹാലാസ്യാടി അംബ ഗമാവിംശഭാജിത്തിൽ ചെവതന്നും പ്രകടമല്ലാത്തതിനിക്കുന്നതും അന്നാവംഗമാണെന്നും. ഇതുകൂടി ചില സ്ഥാപിച്ചുമാനക്കുന്നതും സഹായത്തോടുകൂടി പ്രതിശോധിച്ചാൽ ആഡം എന്ന വാച്ചിനിക്കുന്ന അനന്തതിലും ചെവതന്നുമുണ്ടെന്നും കാണാമെന്നും ഒര തീർച്ചയുള്ളൂഷിട്ടും മുതലായവർ നവീനാധാര്യുചീത്യാത്മനു തെളിയിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. അനന്തതിൽ അർത്തുന്ന പ്രശാസ്യപ്രസ്താവിക്കും ഉണ്ടെന്നും മാത്രം അറിയാവുന്നു ചെവതന്നും ഭ്രജുവം ജാതിയിലും താഴുന്നതായ എന്നും കാണാജീവികളിൽ പോലും

1 Conservation of matter and energy of modern science is only a limited application of this.

2 Material

3 Response to stimuli; the primary form of manifestation of consciousness in its widest sense; from മനിം = to know.

4 Response in the Non-living, Sir J C. Bose.

എഴുപ്പം കാണാൻ സാധിക്കുന്നു. ഇതുവർഗ്ഗത്തിനെപ്പാശങ്ങൾ സുഖവിഭാഗവാദത്താടക്കുടിയ മനസ്സ്, മനസ്സും പ്രാണമെല്ലാം പ്രാക്കവുമായി ബനാപിപ്പിപ്പാശാശ്വിൽ കരണ്മായ ഇതിയങ്ങളും, മുഴുമാക്കുന്നു. ഭ്രജമഹർഷിയുടെ ഉച്ചസ്ഥാനത്തിൽക്കുന്ന ആതികക്ഷിൽ സുഖവിഭാഗവാദവും ബാഹ്യലോകവുമായി ബനാപിപ്പിക്കുന്ന കരണ്മലാവവും കാണാമെന്നു ഭ്രജൻ തന്നെ തെളിച്ചിട്ടുണ്ട്.¹ തൊട്ടാവാടി², കീടങ്കുളം³ മുതലാംവരുതിൽ ഇതിയ പ്രഭാവം റിഹ്യപ്രധാനം കാണാം. തൊട്ടാവാടി തൊട്ടാവാടി വാടനത്തിൽ റിനും അതു മുൻമറിയുന്നവും (തപ്പലബന്ധം—ജനാനേന്നറ്റിക്കരുപ്പം) സാക്ഷാച്ചിക്കാൻ കഴിയുമെന്നും (കമേംഗ്രൂഡിയമം) നാമുകൾ തന്നെ അനന്മാനിക്കാം. മും വെമ്പിൽലോകശ്രാന്താനാത്മകതപ്രവും (മനസ്സിന്റെ പ്രാഥമികതയും; മനസ്സും തന്നെ) പുതുതായി ദാനംഭായതാവാൻ വരു. ഇതും അനും മുതൽ കാശ ചെയ്യ തന്നെത്തിന്റെ ഒരു വികാസത്തുപം എഞ്ചൊ കരതാൻ തന്റെ മുള്ളി. ഇതുവർഗ്ഗത്തിൽ മേല്പൊട്ട പാശം താരം ഇതിയ പാശംകൂടി വശഗമപ്പീതി; കാണാൻ തൊട്ടാവാടി മരിം വരുത്താതെ, കേവലഗ്രാമങ്ങളും ഭോധ്യങ്ങളും⁴ അറിയാനും അവശ്യപരി കാഞ്ഞകാരണത്തുപരാതിൽ വിജിക്കണാം മുള്ളി പ്രഭാവം വെളിപ്പേടുന്നു. ഇതു തന്നെ ഏതും⁵.

1 Sir J. C. Bose on reaction in plants, nervous system in plants etc; his life-work.

2 Mimosa pudica.

3 Insectivorous plants.

4. Abstract qualities and ideas.

5. Intellect or faculty of reasoning.

ഷ്വാവനു എത്തുചോഴശം ഈ പ്രഭാവം പ്രസർപ്പിക്കുന്നു. ഈതും നമ്മുടെ പഴയ ചൈതന്യത്തിന്റെ വികാസവിശേഷമാവാനല്ലെങ്കിൽ വരുത്തിലേ ചൈതന്യത്തിനു ബന്ധിക്കലോകവുമാണി സ്പദം ബന്ധയ്ക്കുന്നുവെങ്കിലും വരുത്തിലേ; അവശ്യം ഏപ്പെട്ടിപ്പോക്കേണ്ട ജനിശന ചേഷ്ട അതു ലഭ്യവുമാണി ചെയ്യാം. ഭ്രാഹ്മിയാവും ദോഷിയാം ഓച്ചാക്കിയാം സർപ്പമാവും. ഏകിലും ഇവിടെ ‘വ്യാന’¹ താലുക്കാം അതാനുചേഷ്ടകളും ഒരു സ്പദാവം. ഈ അതാനു പേരിനു സൗഖ്യവാതമുണ്ട്. ജന്മത്തുലോകത്തിലെത്തുചോഴശം ഈ പ്രഭാവം പൂർണ്ണതുപത്തിലാവുന്നു. അതാണതു അക്കച്ചത്തുള്ളിഗംഗാത്തികളേ കുറീ കൂരീ കൂതു മുകളി മുതലായ മുദ്രിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും അടിയാനം ശക്തിയും സൗഖ്യവാദാധികാരം വ്യക്തമായിത്തീരുന്നു. ജന്മത്തുലോകത്തിലെ ഉച്ചസ്ഥാനമുണ്ടും ദോഷം മുദ്രിക്കമാറ്റമാണി ലഭിച്ച അടിവിന്റെ സൂചനയിൽ² നിന്നും ഉണ്ടാവുന്ന കേവലമുന്നത്തപാദികളേ തിരിച്ചറിയാനും, അവയേ വച്ചു ചിന്തിക്കാനും, മരംമുണ്ടും പ്രഭാവം സിലിക്കുന്നു. ഈ പ്രഭാവം തന്നെ ക്രൂരി. കാലഭേദാല്പപാദികൾ ഈ പ്രഭാവപ്രകടനത്തിനു തടസ്സമാവുന്നില്ല.³ അന്നാദികിൽ അതിലാലും വായ നിലയിൽ കണ്ണം ചൈതന്യം തന്നെയാണു മനസ്സാണും ക്ഷുഖ്യായാം പട്ടിക്കു പടിയായി വികസിച്ചു വരുന്നതായി കണക്കും. ഈ മന

1 Corresponds to reflex action in animals.

2 memory കാം

3 Working of the intellectual faculty is not limited by exigencies of time, space or matter.

ഷും യമ്മബോധാദിയാൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ട ക്രാന്തദർശി¹ അതുകൊംഡി, ഇപ്പോൾ ബുദ്ധിത്രം വരെ എത്തിയ പഴയ ചെവതന്നും, നാവ് ജ്ഞാനാത്മകമാണെങ്കാറുപരിയായി തീരുന്നു. ഏതും അന്നഭവിച്ചപ്പോതെ ബോധ്യപ്പെട്ടക തില്ലെല്ലോ. അപരിജ്ഞതമനംഷ്ടി, പരിജ്ഞ തമനംഷ്ടിക്കു കേവലത്തപാദിബോധ്യിക്കാൻ സാധ്യമാണെന്നോളം പിന്തിക്കാൻ പ്രയാഗമാണോ². അതുപോലെ, ക്രാന്തദർശി കൂടി ചിദാനന്ദാത്മകമായ ഒരു ബോധ്യവിശേഷം അന്നഭവമാക്കണമെന്നും സാമാന്യമാണോഷ്ടി ബോധ്യം വരാനെഴുപ്പ് മല്ല; അപ്പുവാക്യങ്ങളേ അടിസ്ഥാനമാക്കി അംഗിരന്നു എന്തെന്ന വിശ്വസിക്കാമാണിരിക്കും, അതുകെ ഉള്ളി. ശ്രദ്ധ മേജിലും ഏന്ന തോന്തന്ത്രത്തിൽ പോലും ചെവതന്നുണ്ടു് സൗഖ്യം, ഭ്രാഹ്മാദിക്കിൽ സുഖാദിവിജ്ഞബാധവും, താഴുനാജ്ഞതു ക്കെളിൽ ക്രിട കേവലത്രണാദിബോധവും, സുക്ഷിച്ച പരിക്ഷിള്ളാൽ മാത്രമേ ഉണ്ടെന്നുപാലുള്ളതിക്കാൻ സാധിക്കു എന്നവിധം അതിലുംവായിട്ടുള്ള തുപോലെ, സാമാന്യ മൻഷ്ടനിലും അതുകൊംഡിപരമായ പ്രഭാവത്തിന്റെ സൂചന സൗഖ്യവും വൈദിക്കുന്നു മനംഷ്ടി ഇതിന്റെ സദിവസ്ഥമാണെന്നും. സംസ്കാരം സിഖിച്ച മനംഷ്ടി ഇതിന്റെ സദിവസ്ഥമാണെന്നും.

നവീനരാസ്സസില്ലാന്തപ്രകാരം വസ്തുവും ശക്തിയും

1 പ്രവശ്യതിന്ത്യാദിമായ സത്യത്ര കാണുന്നവൻ.

2 It is well known that there are uncivilised tribes who cannot even count above ten.

3 Matter and energy.

என தனை; ராக்ஷஸ் கைதியுடை ஒரு விளைவங்கள்¹ தனை விடை என்ற வியமாளிகளிலிருந்து பெறப்படும். விடை சிரை கைதூரமைக்குமாய மூல பூமமிக்குறுப்பு இந்த ஸாலாதம் தனை இத்தமாய விடை², அங்கை, என்ற வகையோல் அங்கையிலும், யமாத்மத்தில், கைதிசெனோ விடைவெனோ பரவான் விடை³ அது எடுக்கி தனை எடுக்க காணும். மூலதாங்களுடை வேறு ஒன்றே, யமாத்மத்தில், மூலங்களுடையில் நிபுண்டிமார்ப்புங்கள் மாண்பும் கொண்டு விடுகின்றன⁴. மூலதாங்கள் சுவாத்திரமைக்குறுப்பு மாதி, அழுத்தமாதி, மூலமாதி விடை விடை தத்தாதி உத்து அது என்றாலோ பற்றாதோ⁵. மூலாயிப்புமாதி மூலதாங்களைப் பொருத்தி மாதுமானார் கைரை, மூலை, மூலி, ஜிவன் (ஜிவாதமா) என்று வேறாய்க்கப்படும். மூல வேறாய்க்கப்படும், சுதைத்தில் பிழை விடை சுங்காயி நிபுண்டு மாதுமானங்கள், அது மூலமாய எடுக்கும்படி வேறாயிக்கப்படும் காம்பிக்களை. நான் தனை ஆழுப்

1. That ion, the lowest known form of matter is, as it were, a mere condensed form of energy.
2. Ions make up atoms, atoms, molecules and so forth.
3. Not energy in any of its known form as Electricity etc.
4. மூலாயிப்புமாதை கைதியாக உதிர்.
5. Energy as such has no specific properties or மூல; only when it gets into forms as electricity etc. one recognises specific properties. Same is true of Paramatma conception.

അതിൽ അത്രോപിച്ചുണ്ടാക്കിയ പൂമക് ഭാവബോധമാണ് അതുല്യത്തിന്റെ എക്കാരന്മാക്കപ്പെട്ട നമ്മിൽ നിന്നും മറയ്ക്കുന്നതു. ഈ പൂമക് ഭാവബോധം സത്യമാണെന്നുള്ള ബോധം തന്നെ മായാ! നാം മുഹമ്മിൽ കണ്ട എക്കത്തിൽ ഉപാധിപരമായി ഉണ്ടാക്കുന്ന ഭാവങ്ങളുായ ശരീരം, മനസ്സ്, ബുദ്ധി, ജീവൻ (ജീവാത്മ) എന്നിവയുടെ എല്ലാം-അത്മായ, അതു എക്കത്തിന്റെ എന്നം പറയാം-മേരു തന്നെ ശ്രൂരസ്സ്. വ്യവഹാരത്തിൽ ശരീരം, മനസ്സ്, ബുദ്ധി എന്നിവയുടെ നാമയ്ക്കു ശ്രൂരസ്സും അത്മാവിന്റെ നാമയ്ക്കു ശ്രൂരസ്സും പ്രയോഗിക്കാറുണ്ട്. ശ്രൂരസ്സിൽ ശ്രൂരസ്സുമാഖ്യമില്ലപ്പെട്ടു.

ശ്രൂരസ്സിന്റെ ഗ്രൂപ്പം തെക്കിയതോടുകൂടി പരമാത്മ തത്പര്യം മാനുഷ്യം പറഞ്ഞു പറഞ്ഞി തുടർച്ചയാണ് സാധിച്ചു. ഈ ബിധം, ശരീരം, മനസ്സ്, ബുദ്ധി, അത്മാ യും, എന്ന നാലു ഭാവങ്ങളുടെയും അഭ്യൂദയം ഒന്നിനൊന്നാണ് തന്നെ മാനുഷ്യത്വവിധി നാഡിക്കാനുള്ള ഉപായമാണും. ധർമ്മാനുാദികളിൽ കാണുന്ന ബിധികൾ അംകാലാവാസമാണും ഒരു ദിവസം ശ്രൂരസ്സും സാധിക്കാനുള്ളതിനാൽ പ്രേക്ഷിക്കുന്നതു ശ്രൂരസ്സും അഭ്യൂദയം² അതുനുണ്ടോന്നാംമിക്കുണ്ടോ. അഭ്യൂദയം അംഗം സാമ്പദം പരിപൂർണ്ണമാണെങ്കിൽ പാശിക്കാൻ സാധ്യമാവുക എഴുപ്പുമല്ല; എന്നാൽ കഴിയുന്നതു, അഭ്യൂദയമന്ത്രത്തു

1 Maya is not illusion, and must be clearly distinguished from it. What we find around is real indeed, but their existence is only temporary, what really exists throughout is only THAT.

2 Ideals.

കവിയർ തന്നെ അചാരിക്കുക അത്യാവശ്യവമാണ്, എന്ന റിയസം. ഈ വിധത്തിൽ മാതൃമേ എതാഞ്ഞശത്തിനും-അത കിനാൽ ധമ്പവൃഥസ്മകരം-കരം-ലഗകികവ്യവഹാരത്തിൽ സുഖമിതി കിട്ടുകയുള്ളത്.

ii

(സാമാന്യമം)

ഈനിയും നമുക്കു ധമ്പവാരങ്ങളെ തന്നെ ത്രട്ടാം. അത്യമാഖി സാമാന്യമം-ങ്ങളെത്തന്നെ എഴുകാം. ഇവ പുഞ്ചസ്ഥാം, സ്കൂളിയും, സവംവണ്ണക്കാൾക്കും, നാലാറുമികരം-കരം ദേശപാലെ ചേരുന്നവാശാം. ഇവ-

“അഹിംസാ, സത്യ, മന്ത്രാദി, ശാച, മിഗ്രിയനിഗ്രഹഃ; എതം സാമാസികം ധമ്മം ചാത്രവണ്ണം ഫ്രേഡ് ഫ്രേഡ്”
(മന-x-63)

ശാചം, ഇത്രിജനിഗ്രഹം, അന്ത്യോധാ, സത്യം, അഹിംസാ, എന്ന അഭ്യുമാക്കണ, ഇവയുടെ സപ്ലാവം, വിശേഷിച്ചും ശാചത്തിനീരയും അഹിംസയുടെയും സപ്രപം, വ്യക്തമാര്ക്കിട്ടിണ്ടണംതു ഇന്നതേനിലയ്ക്കും-വശ്രമായി ദോഷനാം.

- 1 വർണ്ണമായി നാലേ ഉള്ള അബ്ദാംതിലും. മണ്ഡാലാദി..ജാതി”കരം വർണ്ണാസക്രാഡി-മലചാം, പ്രത്യേക വർണ്ണം-ലും. “മാത്രം എക്കാഡിനു തുംഭോ നാല്പും മു പണ്ണും”-(മന-x-4)
- 2 ഈ ഒന്തും പാശംവന്നില്ലെ വലുതായ താറിഡാരണാ ശ്രദ്ധാണം.

ശ്രൂവം: — ശ്രൂവശബ്ദത്തിനു കല്പകട്ടകൾ ‘മുജ്ജലാദിനാവിഗ്രഹി’ എഴുന്നു ഇല ദ്രോക്കത്തിനും വ്യാഖ്യാനത്തിൽ അത്മം പഠിപ്പിച്ചുള്ള; മാനസികവും മറുമായ ത്രാശി ഇട്ടിങ്ങൻിലും ഹാസിക്കിയിൽ പെട്ടുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ ശ്രൂവശബ്ദത്തിനും ശർഷ്ണപരമായ ത്രാശി എന്നത്മമാക്കി ഡാക്ക മതിയാവും. ഇതിൽ ശർഷ്ണസ്വന്ധത്തിനാവകാശമുണ്ട് സ്ഥലം, ജലം, അനന്തം, വാന്മം മുതലായവയുടെ ത്രാശി യും ഉംപ്പെട്ടും. മലഭൂതവിനാശജനനരമുണ്ട് ക്ഷാദനവിധി മുതൽ ‘അതുംവ’ വിധിവരയുള്ള സകലതും ശ്രൂവശരകം തുംബാണും. പൊതു ഉപഭ്യോഗത്തിനായിട്ടുള്ള ജീവക്കാരി (കൂടു കിന്നു മുത്തായവ) മലിനപ്പെട്ടുന്നതു ഒരു എന്നിരുപ്പിച്ചുള്ള വിധികളും (“നാപ്പ് സൗതു പുണിഷാ കൃഷ്ണാൽ, നന്നിപ്പിച്ചിവരു.....” തുടി) തൊട്ടാൽ കുളി, തീരിക്കൽ വിധികൾ, ചീണകാരി (തീരിക്ക് അക്കി ഇരിപ്പു്), പുല ഇത്രാദികളും ശ്രൂവകാശം മാത്രമാണെന്നും ‘ത്രാശി’ എന്ന വാക്കിനും, അത്മഭാവാവിച്ചും തന്നെ അനുഭാവം. ശ്രൂവപരമായി എർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പല വിധികളിൽ പ്രകടമായ ദ്രശ്യാത്മിശ്രവായാണെങ്കിലും അതെല്ലാം മരണം “സംഭവതി ദ്രശ്യമലത്തേപ നാട്രജ്ഞക്കലി നാ” എന്ന പ്രസിദ്ധന്മാരം വകുപ്പും തെരുവും എല്ലാ വിധികളിലും തന്നെ-അദ്രജ്ഞമവകല്ലുന്ന അടിപ്പിച്ചിട്ടും കണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ദോഷം പോകണമെങ്കിൽ ഇവയുടെ ഇന്ന വിനോദത്തമായിത്തോന്ന് ദ്രശ്യാത്മത്രപം കണ്ണാട്ടണം.

മലവിനാശജനനത്താം ത്രാശിക്കാൻ മുന്നും വെള്ളം കുടി ഇതു തവണ ക്ഷാദനം ചെയ്യുന്ന എന്നല്ലാം

വിധിയിൽക്ക്¹. ഈ എല്ലാത്തിലോ മുന്നിലോ അല്ല കാത്തി, വുത്തിയാണോ ഇഷ്ടപ്പെടുത്തിലോ എന്ന അങ്കേ എടുത്തിലേ നി-ഓ ഫ്രോക്കമായ “ആഗ്രഹംപുഡിയാംഗാശാനിവിശ്വശം തദ്ദിഷ്യതേ”² എന്ന ഭാഗം കൊണ്ടുവരിയാം. വുത്തിസാധിക്കാൻ മുന്നിൽ പകരം സോപ്പും ഇവയും ഒരു ക്ഷാമ്പിക്കുന്നതിന്റെ എല്ലാം ഒരു ക്ഷാമ്പിക്കുന്നതിനും കുറവും പുതിയാലും കുറവും കുറവും വരാനില്ല. എങ്ങനെന്നും ഒരു ക്ഷാമ്പിക്കുന്നതിനും വരാനില്ല. പക്ഷേ, നാരാത്മം രണ്ടു അതുവാരു തുപ്പത്തിനും അല്ലാത്തവും വിലയും കല്പിക്കാനിടവന്നതിന്റെ ഫലമായി വുത്തി സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും, പേരിനു മാത്രമായിട്ടാണായും, ആ ആ വാരത്തുപോലെ കാട്ടിക്കുട്ടണം എന്ന മട്ടാഴിത്തീനിന്. ഇവിടെ യുക്തിമുന്നിനും വിവാഹപലമായി ധമ്മഹാനി-വുത്തിയാബാഴി ക-ക്രൈറ്റിക്കാനിടയാണെന്നും. ശ്രദ്ധപരമായി, അമാത്മാത്മം മരനും അല്ലാത്തപലവും ക്രൃതിപ്രത്യേകം, അധികമായാലത്തും നന്നു എന്ന ബുധ്യം, പണ്ഡിതവുംകൂടാക്കിയ തിരികുളയുടെ വെവി മരിച്ചിട്ടും പോലെ ഞഡി

-
- 1 പ്രാദേശികാധികാരിയും ശാച്ചാനി വെവ മുദ്ര (ജാക്കറം 17. i. 8)
  - 2 മലാംരുദ്ധും നാരാത്മം ഇല്ലാതാക്കാനുവരെ ക്ഷാമ്പനും ചെയ്യുന്നു.
  - 3 ഒരു പാതകമാർക്കായി പണ്ഡിതവും സൈവിക്കാൻ വിധിച്ചു. അംഗ്രേജ് കോൺഗ്രസ്സ് പാതകം നാശിക്കുമെങ്കിൽ ദവൃഷ്യായ പിലരുകുടുക്കും ചെരഞ്ഞാൽ ശരാത്യും ഫലാ കിട്ടുമെന്നുകൂടി പാതകം കാളയുടെ ചെവിക്കുടെ അരിഞ്ഞിട്ടുംവീം ഏന്നു കമ്മ-ഒന്നു ഹാതിടി വിഡിയും അതിനിന്നാണും സാധിച്ചിട്ടും വാക്ക്

ഗവും തിയിൽ, അക്കിൽക്കീഴ്ചന തു പദ്ധതിക്കാണ കേരളിയൻ 'ജലപറിരാച്ച' എന്ന പെരിട്ടിരിക്കുന്നത്. ചിലർ തൊട്ടാൽ, ചില മാലിന്യം വിനായം, കിണർ കളം മുതലായവ അനുഭവമാക്കുമെന്ന വിധി തു.

“നാപോസു മുത്രപുരിഷം വാ ജീവനം വാ സമുദ്രസുജേയം
അമേധ്യലിപ്പമന്നുപാ ലോഹിതം വാ വിഷാണി വാ”
(മന. 4-56)

ഇത്യും വിധികൾ ജലംവുന്നിയാക്കി വയ്ക്കുവാനുദ്ദേശിച്ച
ജീതാണ്ണന്നു ഗുണ്ണിച്ചാണുങ്ങിലും അതു മാന ജലത്തിനുന്ന്
അഭിമാനിപ്പേരുതു മുത്രം ബാധിക്കുന്നവും അഞ്ചുപ്പല
കല്ലുന എപ്പുട്ടെട്ടുണ്ട്. വലിയ എരിയും ചെറിയ കളിവും
സംബന്ധിച്ചുജീ. അനുഭവിക്കപ്പെട്ടു, അഞ്ചുപ്പലമായ അര
ഭിമാനിദേശം ചുരുക്കുന അമാത്മാജീയം, വ്യത്യാസം
വരാൻ വരു. വലിയ എരി, നടീ മുതലായവു ഗുംഭംഡാം
ഈലമുത്രമാവുകയിപ്പുന്നതു വിധി തന്നെ അഞ്ചുപ്പലകല്ലുന
സാധുവച്ചുന്ന സുവിസ്തിക്കുന്നു. ജലമമുത്രമായാൽ ചെ
ഞാൻ വിധിച്ചിട്ടുണ്ട് പ്രതിവിധിയുടെ തുപം വെള്ളം മുഴു
വൻ കോരിക്കുന്നതു വുന്നിയാക്കകയാണു. അതിനു നിവൃ
ന്തിയില്ലാത്തപക്ഷം കരേക്കാലം ഉച്ചങ്ങാഗിക്കാതെ വിച
കയുമാകാം. അർത്ഥമം മറന്ന അഞ്ചുപ്പലകല്ലുന വന്നതിന്റെ
ഫലമായി വെള്ളം തേക്കിക്കുള്ളതു വുന്നിയാക്കുന്നതിനു
പകരം സഞ്ചത്തുംപോലെ മുന്നു മുതൽ എഴുപാളി വരെ
വെള്ളം കോമിക്കുള്ളതു കിണറ മുത്രമായി എന്ന സങ്ക
ലീക്കുന പതിവു കേരളത്തിലുണ്ട്. ധന്മംവിധിക്കുടെ
അർത്ഥമാന്നാലോവിച്ചും മും വിധിയിന്ത്യാദേശം

നൂറ് വരികയില്ല. ഈനൂ പഠമസ്തകത്തുകളായ ‘അക്കാദിനേ ഷണ്ട്’ ചെയ്യാൻ ധർമ്മകാഥം പുണ്ണ്യമായി സാധിക്കാം. ജല, സ്ഥല, ദ്രവ്യത്തിലെ ഹാരാനൂ പരിശോധി ആൽ വിധിക്കിലേ സാരാവത്തായ ദ്രോഷാർത്ഥമായും തുനിരി ക്കുന്ന അതുചുരുപ്പത്തിന്റെ അടിമാനില്ലായ്ക്കും, പലപ്പോഴിലും അനന്തരമാർത്ഥിപ്പാം, മുഴുമായും.

ജാതിപരമായ തീണ്ടല്ലും തൊക്കില്ലും ശാവപാരമായ ചില കല്പനകളിൽ ‘ജലപിശാചു’ എന്നും മാത്രമാണെന്ന്. ഈ അതുചുരുപ്പാം പല പല അനന്തരമാങ്ങാമെന്ന് അഡിമ്മ ഞങ്ങൾക്കും (മിംസാത്രപം)¹ കാശാശമായിതീണ്ടിട്ടുള്ളതിനും നാൽ ഇവയേ അല്ലെങ്കാൻ നില്ക്കുന്നുണ്ടിച്ചു നോക്കുന്നതു ആവശ്യം തന്നെയായിട്ടുണ്ട്. ഗുരുതിപിശാചും തൊക്കിലിനേയോ പൊതി സ്പൃഹിച്ചിട്ടുപോലുമുള്ള താഴി ഒരു തെളിവും കിട്ടിനില്ല. ഗുരുതികല്ലുമായ പ്രാഥാണ്യം ഗുരുതി തന്നെ സമക്കിക്കുന്ന മാനസ്താക്കിയും തീണ്ടലിനേ ഏറ്റവിച്ചിട്ടില്ല; തൊക്കിലിനേപ്പോറി ജാതിപരമായി, ഉണ്ടക്കി ലും, ചണ്ണാലുനേക്കാമാതുമേ സബ്ബൈക്കുന്നതും, മന്ദിരപുരം-

“എകാന്തര തപാരശ്ലാമുദ്ദോഷ്യാഗ്രാ യട്ടാ ദ്വാതര ക്ഷത്രവൈദേഹകൾ തപത്തിൽ പ്രാതിഭ്ലാമേപി ജീവന്തി”

(ര-X-13)

എന്നാണെ. ഇതിനു കല്പകൾ, “എകാന്തരഫേപി വണ്ണം, അപാരമണാഭപ്രക്രമ്പാഖ്യാമംബാജ്ഞാ, ക്ഷത്രിയാചാ” എന്നുകന്നും, എതാവാശാലോമേനും യട്ടാ സ്പർശാഭ്യർഹനും തപത്തിൽ പ്രതിഭ്ലാമുജന്നേപി ആലുകൾ ക്ഷത്രിയായാം ക്ഷത്രിയാം, വൈശ്രാം ഗ്രാവമാണ്യം വൈദേഹമേ; എ

1 സിയക്കുതാങ്ക് കാരാസിക്കുംജാ കരിശ്മ, സുക്കട്ടുപം.

താവഹി സ്വർഖാടിഞ്ചാഗ്ര വിജേതയും. എകാഗ്രതരാൽ പന്നയോഃ സ്വർഖാദ്യനജ്ഞാനാദന്തരോൽപന്നാനാം സുതമാഗധായോഗവാനാം സ്വർഖാടിഡാഗ്രതപം സിഖം വേതി. അതഭ്യാന്യാലു എതാബാക്കി പ്രതിശ്വേമതക്ക് സ്വർഖാദണ നിരസ്യതെ” എന്ന ര്യാവ്യാനിക്കന്ന. മുരക്കം പരഞ്ഞതാൽ ജാതിപരമാണി ചണ്ണാലൻ മാത്രമേ അസ്പുശ്രൂനായിട്ടിള്ളെ എന്നർത്ഥം. ചംഡാലൻ അസ്പുശ്രൂനായതു അദ്ദേഹം തൊഴിലിപിശിശ്വായും ജീവിതസംഘാഷങ്ങി ശിശ്വായും¹ ഓഡാഷ്ഠരകാണ്ഡാജന്നനു സ്വഷ്ടമാണി കാണാം. മന്ത്രതന്ന മന്ത്രം ഉലട്ടണ്ടിൽ തൊട്ടാൽ കളിക്കേണ്ടനു വരെ എടുത്തു പറയുന്ന ദിക്കിലും ജാതിപരമായി ചണ്ണാലു ലഭന്ന മാത്രമേ സൗഖ്യിച്ചിട്ടിള്ളെ.² ഇവിടെ ‘ശബം തങ്സപുശ്ചിനം’ എന്നാണ് ഭാഗം കൊണ്ടാലോധിക്കുന്നും തവ സ്വർഖം നിത്യശ്രീലമായ ചണ്ണാലു അസ്പുശ്രൂതപും വിധിച്ചതിന്റെ അർത്ഥം സ്വഷ്ടമാണിക്കാണാം. ചണ്ണാലൻ കല്പാന്തം വരെ അഞ്ചേടുന്ന തന്നെ കഴിയണം എന്ന് സ്മി; അവന്നും ഉയൻ്നവരാണ് ധർമ്മാന്തരക്കിക്കന്നണ്ടു³

1 വാസംപിരുതംവലാതി..... (എ-52)

അബ്ദവിധവം ശവം വൈഹാ നിർഹാരിയും.....55

2 ദിവാകരിഞ്ചിക്കത്ത്യാം പ പതിതം സൗതികാം തമാശവം തങ്സ്പുശ്ചിനം വൈഹവ സൗഖ്യം സ്വാഭാവിക്കും (എ-85)

3 അഞ്ചേയാണ് പ്രേയസിം ജാതിം ഗഹത്യാസപ്തമാദ്യഗാം (മന)

ജാത്യുംഖന്നായും പഞ്ചയദ സപ്തുമും പഞ്ചമേഹി-വ (ഖാജനാവല കൃം)

വിധിക്കിൽ ഇതു കരണ്ടു ഉള്ളിവകിലും, സംപ്രസാരണഫലമായി ഇന്ന നടപ്പിലിരിക്കുന്ന അസ്ഥാപ്തശ്രദ്ധത്തെ ഒരുപാതയിലായിട്ടുണ്ട്¹ ബ്രാഹ്മണനാം ക്ഷത്രിയനാം വൈഷ്ണവനേയും ശ്രൂദ്രനേയും തൊട്ടക്കാഡില്ല; നില ബ്രാഹ്മണനും തൊട്ടക്കാഡില്ല; ക്ഷത്രിയനേയും തൊട്ടക്കാഡില്ല. ബ്രാഹ്മണരിലേ അവാന്തരവിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ തന്നെ വൈദിക ശ്രൂദ്രവിഷയത്തിൽ തൊട്ടിലും ചർച്ചയാക്കുന്നുണ്ട്, എന്ന പറ ഞ്ഞാൽ ശ്രേഷ്ഠ ജീവിക്കാമെണ്ണും. പുത്രഭർത്താരേ അപേക്ഷിച്ചു ശ്രൂദ്രകൾ തൊട്ടിലും കുടുംബത്തിൽ നിജുഷ്ട്യിൽ ദിക്ഷിക്കുന്നു. ആകെക്കുടട നേരക്കിയാൽ തൊട്ടിലും തൊട്ടിലും വിഷയത്തിൽ, വിവേകാനന്ദൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഒക്രൂളം ഒരു വക ഭാന്തരം തന്നെ. ഇതു നിബന്ധനക്കുള്ളാണും ദയമണ്ണാസ്താനും കൂടി മാത്രമല്ല. ദയമണ്ണാസ്താനും വിഷയത്തിൽ തന്നെ തമ്മിൽ തമ്മിൽ തൊട്ടക മാത്രമല്ല തൊട്ടിലും കുടുംബത്തിലേ ഒരു പ്രധാന സ്ഥൂതകാരനായ ആരുപ്പാഠംമുൻ, “സദേവബന്ധാനാം സദയദംബത്തമാനാനാം ഭോക്തവ്യം ശ്രൂദ്രവജ്ജമിത്രേകേ”² (ശ്രൂദ്രദേതാഴി)ചു സദയദംബത്തിൽ വർത്തിക്കുന്ന മരദളി വരുടെ ചോര-ബ്രാഹ്മണനാം³ ഉണ്ണാം എന്ന പിലർ പറയുന്നു(എന്ന പരമതം പറഞ്ഞതുണ്ട്), “തസ്യാപിധമേം പന്തന്മു”⁴ (ശ്രൂദ്രം ദയമണ്ണാസ്താനും തമിരിക്കുകയാണെന്ന

1 ഒക്രൂളത്തിലേ നടപ്പ്

2 സദസംകോണ്ട ബ്രാഹ്മണനാം ഉണ്ണാമെന്നും അത്മം കിട്ടുന്നു

3 ആപസ്തംഖയദ്ദുരം പ്ര. ന. പ. ന. വ മവ നൗ മന, മർ.

കീൽ അവക്കുയും പോരിഞ്ഞു) എന്ന സ്വന്തതം പറഞ്ഞി
രിക്കുന്നു. അപസ്ഥിപ്പിച്ചു തന്നെ, “അതും പ്രയതാ¹ ചെവ
ഡപ്പഡവേ² ഫന സെസ്റ്റൈൽത്താരസ്യും” (പുതിശായിട്ടാണെ
ങ്ങിൽ മുന്ന് വല്ലക്കാക്കം ബ്രാഹ്മണങ്ങളാജനാത്മം അരി
വയ്ക്കും) എന്ന പറഞ്ഞ ശേഷം” അതും ദിജിറ്റിച്ച വാ
ത്രുദ്രാം സെസ്റ്റൈൽത്താരസ്യും (മുന്ന് വർണ്ണക്കാരക്കെങ്കും മുഹ
ത്തിൽ താമസിക്കുന്ന ത്രുദ്രം ബ്രാഹ്മണാടികളുടെ ഭക്ഷ
ണാർത്ഥം അരിവയ്ക്കും എന്ന വിധിക്കുന്നു³. ഇതുപോലെ
യാജകവൽക്കരുൾ “ത്രുദ്രാശ്ച ടാസ, ഫോപാല, കലമിത്രാ
ലംസിരിണം ഭോജ്യാനാ നാപിതരെയും യദ്യാത്മാനം
നിവേദണയൽ”⁴ (ത്രുദ്രവർഗ്ഗത്തിൽ വീട്ടിലേലയ്ക്ക് നിൽക്കു
ന്നവൻ, പത്രക്കല്ലേമയ്ക്കുന്നവൻ, കട്ടംബമിത്രമായിവ
ത്തിക്കുന്നവൻ, തൃഷ്ണിപ്പുനിക്കാരൻ, കഷ്ണരക്കാരൻ, തണ്ണ
ശ്രേ വന്ന ശ്രേണം പ്രാചിക്കുന്ന എത്ത ത്രുദ്രനായാലുമവൻ
എന്നിവരുടെ ചോരിഞ്ഞാം) എന്നിങ്ങനെ വിധിക്കുന്നു. അമ
സ്തിഖിലും മിക്കവാദമീവെന്നു തന്നെ കാണുന്നു⁵. മന
വിന്റെ വ്യാനം സുക്ഷിച്ചു നോക്കിയാലുവാദമാണെന്നു
കാണും. “നാല്പ്പാത്രുദ്രസ്യ പകപാനം വിദ്യാനശ്രാംഖിനോ

1 പുഞ്ചിയായിട്ട്

2 “ചെവഡപ്പഡവു-ആഹാരപാടിക്കാംഡാജനാത്മം” എന്ന താ
സ്കാരൻ.

3 ശ്രൂപ. ഡി. പ്ര. പ്ര. റ. വ. റ. റ. റ. റ. റ. റ.

4 ധാരാലാപത്രക്കും, ശ്രൂപാരാധ്യാജും മഹാ.

5 ആസനാപി-തിരുപ്പാലക്കാലമിത്രാടംഖാപീരിണം
എത്തര ത്രുദ്രാസ്യഭാജ്യാനാ യദ്യാത്മാനം നിവേദണയൽ
(ഫമ-iii-10)

பிஜி”¹ (அங்குலியால் தூபுவன் சோர் விழாகாய பிஜின் உள்ளது) ஹதிவன் வழாவழியில் கல்லுக்குற பரஷ நாடு “அங்குலியா அங்குலி பவன் யஜததஞ்சூஸு தூபுஸு ராமுவிசுபிஜி பக்காநாம் ந தீஜீத” (அங்குலா விசிலூபதெத நகசாரா தூபுவன் சோர் அநரிவுஞ்சு ரூப மகன் உள்ளது) எடுக்காலோ. அந்தமான்தல், வேள்ளவியங் ஹதிக்கொண்ட தூபுவன் சோர்களைத்தனை மநாவும் வியிக்கின்றதை ஒன்றை, மனவின்றிதனை பின்னிருந்து “அநால்பி காசு குலநிதிரா செ ரோபாலோ சாஸ்காபிதா ஏதுதே தூபுபூஷ தேங்குராநா யங்காதமாநாம் நிவேதனேந்த² எடுநா வாவாம் கொள்கிறார்.

சோர்களை மகன் வாங்கி தநாகாமோ தீள்கலுங்கோ எடுநிதூபுவிசுபால்செ ககாநமே ஹதிலூபு. அது தி னிதி நிஷேயித்தியைக்கவுகிற், ஸுதிக்கெல்லூபு வேதநூல் மாக்காதல், ஏல்லூபு ஸுதிக்கெல்லூபு நிஷேயித்தியைக்கென். வில ஸுதிதிலைக்கிலூபு அநாவசி திட்டங்கள்க்கிற் குதி காசு மதகிமதம் தனை ஏதுநா பராயாந் தநமுக்குத். வில ஸுதிக்கர்த்தமிதி அநெபூஷவுபூதூநாம் கள்காதல், அது நிதிகிற விதங்களை கொடு வியிக் கள்காலதநேபூபாலோ³

1 மஸ் iv. 223

2 மஸ் iv-253

ஹகாந்துப் புராநபூப்த மல ஸ்ரூபிசுதும் சாஸ்வதித்தி த்துக்களைக்கள்க்கவலே

4 தூதி செப்போ இ யது ஸ்ரூபாந்து யம்மாநுகோ ஸ்ரூபாந் (மஸ் ii 14).

துபுஷவுநாம் விக்குநாஸுபாநாவியாநோ...கல்லுக்கு

ഇപ്പോലെ ഒന്ന് സ്പീക്കർക്കാം എന്നേ വരു. ശ്രദ്ധം അവശ്യം വേണം എന്ന ശ്രദ്ധിയിൽ അടിസ്ഥാനമാക്കി ജീവിതത്തിനുകൊണ്ടും മറ്റും ശ്രദ്ധംകരയുന്നവരെ ദ്രോഹത്മം പ്രമാണിച്ചു തന്നെ അകററിനിരത്താൻ തുടങ്ങി. ദ്രോഹത്മം മരന്തോട്ടുട്ടി സർവ്വാന്തമ്കാരണമായ ഒരു സ്ഥാത്മം പാടിവിശാ : തീണ്ടല്ലും തൊടില്ലും വേണ്ടയ്ക്കുകയും ചെയ്യു. ത്രുച്ചിയാ ചികിത്സയും വൃത്തിക്കെടുവരെ കെട്ടി പീടിക്കണമെന്നോ അവരുടെ ചോദന്നാമെന്നോ ഒന്നും ആരും പറയുന്നില്ലെന്നും പറയുകയില്ലെന്നും ആമാസ്മിതി കർ മാമ്പിക്കണം. വേണ്ടതു ധന്തം തപ്പരത-ഇവിടെ ഒന്നു ചതേത-പാലിക്കത്തക്കവിധി ഇരിക്കുകയാണ്. വർഗ്ഗീയ മായ തീണ്ടല്ലും തൊടില്ലും പാലിക്കുന്നതുകാണ്ടി ഒന്നു ചെമാട്ടുമേ പാലിക്കപ്പെട്ടുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ തന്റെ യതു അദ്ദേഹലക്ഷ്യം വന്നുചൂതിനാലുണ്ട്. കല്ലുകൾ, മരം ii-1 നും വ്യാവ്യാനത്തിൽ സംഗത്യം പാരിയുന്ന, “എവം വ ദ്രോഹത്മമാമഗമനാഭി സാധ്യാരണം ധമ്മലക്ഷ്യം വിചക്ഷണാ ന ശ്രദ്ധയഃത്” (അതുപോലെ ദ്രോഹത്മമായ ഗ്രാമഗമനം മുതലാഖവയിലേ ധമ്മലക്ഷ്യം എപ്പോഴുമായി ഭോധ്യമാക്കുന്നില്ല) ഇല്ല വചനത്തിൽ നിന്നും ഗ്രാമഗമനാഭി (തീണ്ടല്ലും മുതലായവ തന്നെ) ദ്രോഹത്മമാണെന്നും പകുഷം അതിലെത്തർച്ചിച്ചു അത്മം മരം സ്ഥാവരം അറിയി എന്നും അദ്ദേഹം തന്നെ സമതിക്കുന്ന തായി കാണാം. ഇന്നത്തെ ആരുചാരസസ്രദ്ധായം കൊണ്ടി വൃത്തികെട്ടു നടക്കുന്നവനു വൃത്തിയായി കഴിഞ്ഞാമെന്നില്ല ആറുഹം സ്രൂതെ ഇല്ലാതായി.

ജാതിപരമായ അസ്സ് പ്രശ്നത്തും പോലെതന്നെ നി മിത്തപരമായ ‘വാചാജ്ഞ’, ‘പുല’ മുതലാഖവയും ദ്രോഹ

1 യടക്കാട്ട പെരു പുല ഏറ്റവും പറയും

ഹലമാണെന്നു കാണിക്കാം. പെറരസ്സിൽ എററക്കരെ
തൃചിത്പക്ഷിന്മാരുടെ; അവരുടെ മാത്രമല്ലാതെ തൃചിത്പക്ഷ
 ദവവരാനമില്ല. എന്നാൽ ഈ പെറരപ്പു ബന്ധുകൾ
 ക്ഷമ്പാം ഉള്ളതായിട്ടാണ് ആവശ്യവും വരുമ്പോ. ധർമ്മരാ
 ഗ്രൂവിയി ആവശ്യത്തിനനുകൂലമല്ല. ‘സുതകേ സൂതികാ
 വർജ്ജസംസ്കർശാ ന നിഷ്ടിയ്യതേ’¹ (പേരു സംഖ്യാധിച്ച
 പെറരവരിക്കല്ലാതെ സംസ്കർശം നിഷ്ടിക്കല്ലേട്ടുകീലിലും)
 ‘ജനനനിമിത്തം മാതൃദശാഹം, പിതൃസ്തു സചേവല
 സ്ഥാനാദശം പൂശ്യത്തു ഗമതി’² (പേരു സംഖ്യാധിച്ച
 പെറരവരിക്ക പത്ര ദിവസങ്ങേ പുഡി, പിതാവു സചേവല
 സ്ഥാനം കഴിഞ്ഞാൽ ത്രാംമാഖി-പുലകില്ലെന്നത്മം); ‘സാ
 വേഷം ശാഖമാരേചം മാതാപിത്രാസ്യ സുതകം; സുത
 കം മാതുരേ വ സ്യാൽ ഉപശംഷിശ്രൂ പിതാ ത്രാംമാഖി³ (വ
 ത്തെ പുഡി എല്ലാവക്കിം; പെറര പുഡി അമ്മയ്ക്കമുള്ളും—
 പെറര പുഡി അമ്മയ്ക്ക മാതു, പിതാവു കൂളിച്ചാൽ ത്രാം
 മാക്കി⁴). ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം അംസം പൂശ്യത്തു പൊറം ചു
 ക്കേ പൊതുവിധിയായി കൂടി എന്ന സിദ്ധം. അതിനു പ്രാജ്ഞാ
 ത്വമ്യമുണ്ടോ.

വാത പുലഞ്ഞെങ്കിലും കാടി നുത്രു താനു. അട്ടഞ്ഞ ബാധ
 ക്കുംക്ക പാത്രത്തിവസ്തുക്കളും മുട്ടുപുല മുതൽ നുസ്പത അക്ക

1 പെരവീജാപി

2 യമാംഗ്രാമി

3 ഒരു ച 62

4 മന ദാനാ സപാട്ടപ്രായരും പക്ഷിവർണ്ണം പരഞ്ഞാൽ
 കണാക്കു. ഇവ സ്വപ്നരൂപ ഏന്നാൽ കാലും ഭവാന്മം
 കൃക്കിയാൽ ആണുമുന്നും പായാം

ലും തോഴം കരത്തു മുൻ ദിവസം, ഒരു ദിവസം, കേട്ട കളി എന്നിത്തരത്തിലാക്കണ.¹ എഴാമത്രെ തലമുറക്കാക്കി പുലയ്ക്കില്ല. ‘സപിണ്ണിയാ തു പുരഞ്ചേ സപ്പുമേ വിനിവി ത്തേതു.....ഉംഗം ശാവമാശവം സപിണ്ണേയജ്ഞ വി ഡിചതേ’² (ആണ്റവഴി³ എഴാമത്രെ തലമുറയ്ക്ക് സപി ണ്ണിയപം തീരുന്നു.....പത്തപ്പുല സപിണ്ണിനാക്കാണ വി ഡിച്ചിട്ടുള്ളതു). സപിണ്ണിയപവും പുലയും നശിക്കുന്നതായ അകലിച്ച രക്തസംബന്ധം പ്രമാണിച്ചല്ലാതെങ്കും വരാം. മക്കതായികളുടെ എടക്കിൽ വേട്ടവകാട്ടശക, ദള്ളവകാട്ടശക മുതലായവിധം താമസസ്ഥലപരമായ അകലിച്ച യും പുല കുറയാൻ കാരണമാക്കണ. മരുമക്കതായികളും കുരുളിശരകെ ഇടക്കിൽ പിതാവിക്കുന്ന പുലപോലും, വിശ്രഷ്ടിച്ചും പിതാവു അനുവണ്ണിക്കാണക്കിൽ, പതിവി ല്ലാജതയാണു അധികവും നടപ്പ്.⁴ താമസസ്ഥലപവും പുല യുമാണി വലിയ ബന്ധമുണ്ടുണ്ടനു ‘അത്താനാൺ പിതുർഗ്ഗേഹ സ്ഥാനത്തോടു കൂടിയെതു വാ താ ബന്ധുവർഗ്ഗസ്ത്രപക്കു നുവിസ്തുജനകരും’⁵ (ഭള്ളപോയ പെണ്ണു സപ പി

1 പ്രാംഘണകെ ഇടക്കിൽ മാത്രം ഈ വ്യത്യാസം കേര കുത്തിലുണ്ട്.

2 മണം 7: 60&59

3 പെണ്ണവഴി അതിനും ഭൂപ തീരുന്നു.

4 അഞ്ഞകാലാ വരെയും മുത്തതാനു നടപ്പ്. മക്കതായ തുപംവിണ്ണതോക്കുടി ഇരപ്പുരാ ചില ദിക്കിൽ പിതാ വിക്കുന്ന പുലയും ആ ചരിച്ചു തുക്കാണാണ്. രണ്ടുക്കരു താമസിക്കുന്ന രണ്ടു കുട്ടാഖമായതിനാലായിരിക്കുന്നു പാ ലയില്ലാതെയുണ്ടനു.

5 നുഖിമയുവം

താവിഞ്ഞർ മുഹമ്മദിൽ കിടന്ന പെട്ടക്കയോ മരിക്കയോ എപ്പറ്റാൽ അവളുടെ ബന്ധുക്കൾക്ക് ഒരു ദിവസത്തെ പുല യും അമ്മന്മുപ്പുലയും ഉണ്ട്) എന്നിത്യാഭി വചനങ്ങൾ കൊണ്ടു തെളിയുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റാം ചുമേ മരണസ്പാദവ യും പിണ്യകത്താക്കളുടെ തരം കാലാവസ്ഥയും സംബന്ധി തും അപവാദങ്ങൾ ഉണ്ട്. മുതൽ രോഗിങ്ങായി കിടക്കാനീടുവന്നിരിക്കാണത്താലും, ബന്ധുക്കൾക്കുത്തന്നിനു ശുദ്ധ ഷിക്കാൻ സൗകര്യമുള്ളതു അവസ്ഥകളിലും ആണു പുല യില്ലാതെ ഓട്ടകന്നതെന്നു കാണാം. ‘രാജേശ്വരാ മാധാരമി കേ സ്ഥാനേ സദ്ധിശ്രൂഷം വിധിച്ചതേ പ്രജാനാം പരിര ക്ഷാത്മമാസനും ചാതു കാരണം’¹. കൂപ്പുകൾ ഇതിനു, ‘മധാ തമന ഇദം സ്ഥാനം മാധാരമികം രാജുപ്പദാവ്യം സർഖായി പത്രുലക്ഷ്യം മധാത്തെമുഖ പ്രാചീനരുപ്പന്നുരാജുമാസാ ദയതി തന്മുൻവത്തമാനന്നു സദ്ധിശ്രൂഷംമുച്ചിശ്രേഷ്ഠ. നു രാജുപ്പള്ളുതന്നു ക്ഷമിച്ചജാതേരപി. അതു ജാതിര വിവക്ഷിതേത്രുനേനു ദ്രോകന ദർശിതം. യതോ ന്യായനി ത്രുപ്പനേനു ദ്രംഭിക്കേശ്വരനാനേനേനേപന്നർഗ്ഗേഷ്യ ശാന്തി ഫോമാഭിനാ പ്രജാരക്ഷാത്മം രാജുസന്നേഹപ്രവസ്ഥനു മശ്ശമാണവേ കാരണം. തച്ചാക്ഷത്തിയാണാ മഹി തര കാഞ്ഞകാരിനാം വിപ്രവൈശ്യപ്രതിരുദ്രാണാമവിശിഷ്ടം. അത എവ സോമകാഞ്ഞകാരിനി ധ്രൂവമണ്ണേ സോമധമംംാം.... ഇതി കമ്മമീമാംസാധാരം തത്താധികരണാഷ്ടനിരണായി’ ഇങ്ങിനെ വ്യാവ്യാനിച്ചിരിക്കണും. രാജാവു കല്പിച്ചാലാക്ക മേ പുല വേണ്ട എന്നും വിധിയുണ്ട്; ‘യസ്യ ചേമതി പാതമിവി’. ഇതുപോലെ മരണസ്പാദവമനസ്സരിച്ചും പുലയില്ലാതെ വരം.

“പിംബാഹവഹതാനാം ച വിജുതാ പാത്മിവേന ച
ഗോബ്രാഹമണസ്യ ചെചവാഴത്മ യസ്യ ചേചമതി പാത്മി
ച:” (മ-7-95)

“ഉല്പരതരാഹവേ ശ്രേസ്തുഃ ക്ഷത്യമ്മഹതസ്യ ച
സദ്ഗം സംതിഷ്ടതേ യജത്യൈമാ ശ്രഹമിതി സ്ഥിതിഃ

(മ-7-98)

[രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന രാജാവിനാം (ക്ഷത്രിയായതുകൊണ്ടല്ല) രാജ്യഭാരപാരമായ ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിലിരിക്കുന്നവ
ക്ഷം (എത്ര വളരുക്കാറനായാലും) അതു മരിച്ചാലും പുല
യില്ല. സന്ധാസി, ധാരാഡികളിലേപ്പുട്ടിരിക്കുന്നവൻ, മു
ഹമഹാരി ഇവക്ഷം പുലയില്ല. ആലാതിൽ മരിക്കുക, രാജ
ശാസനം കൊണ്ട് കൊല്ലുപ്പുട്ടുക, ഹടിവെട്ടിയോ വെള്ള
അതിൽ വീണോ കൈകെ മരിക്കുക എന്നിൽക്കൂടി മരണം സം
ഖ്യയിൽ ആക്ഷരേ പുലയില്ല.¹ രാജ്യഭരണാധികാരികൾ
മുതലായവർ പുലയാചരിക്കാൻ പറപ്പുന്നാൽ പല വലിയ
കാഞ്ഞങ്ങൾക്കും തടസ്സം വരുമെന്നാണ് മനസ്സും കൂട്ടുകയും
പറയുന്നത്].

പുല രേഖപ്പെടുപ്പുകാഞ്ഞമായിരുന്നുകിൽ രാജാവു
പറഞ്ഞതാൽ പുലയില്ലെന്നം, ചുമതലയിലേപ്പുട്ടവക്ഷം ചു
ലയില്ലെന്നമൊന്നം വരാൻ വരു. വിധികളെല്ലാം നന്നായി
എടുത്തു നോക്കിയാൽ ഒരു കാഞ്ഞം മനസ്സിലാവും. രോഗി
യായി കിടക്കാനിടയാക്കാതെ മരിച്ചാൽ പുലയില്ല, രോ
ഗിയായി കിടന്ന കാലത്രു, മുറം, ദറം ചുമതലകളാൽ

1 ഗ്രൗണ്ടിമയുവാ. (ആകാശിയിൽ 1879-ൽ അടിച്ചുപറ്റുകൂ
ം ഒരു ദിവസം 11 വരെ പുരാ)

സാധിക്കാണിക, എന്നിത്യാദി കരണങ്ങളാൽ അടച്ചതു നിന്ന തുറുഷിക്കാൻ തരപ്പെടാത്തവക്കും പുലയില്ല, ജാതി വ്യത്യാസാദിക്കാണ്ട് അടച്ചതു നിന്ന തുറുഷിക്കാൻ തരപ്പെടാഴിക¹യിലും പുലയില്ല. മുഹമ്മദാരി ദ്വരെ ഗ്രാക്കല ത്തിൽ പറിച്ചു താമസിക്കുന്ന, പരിപ്രാജകവിഭാഗ നാഫോലുമറിയാൻ വരു, രാജുഭരണകത്താക്കടിച്ച രോഗിയെ അരങ്ങേപ്പിച്ചിട്ടും കൊണ്ട് നിന്തുക്കാൻ തരമില്ല. ധാരം ദീക്ഷിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നവനും നാഞ്ചിനെ തന്നെ. ‘ഈദുനെ നോക്കി വരുവോരം പുല മുതലാഡ കെന്നമിത്തികാരണ വഞ്ചിക്കുടെ അർത്ഥം ദൃഷ്ടിമായ അംഗുഖി തന്നെ, അംഗുഖിയു മായുള്ള അടച്ചതു സന്ദർഭം തന്നെ, എന്ന കാണാം. പുല ഒരു വകു അനുഭാവ്യ പാലനാത്മമുള്ള അസ്‌പ്രശ്രൂത ആയിരുന്നു എന്നതാം’.²

ചുഡക്കുത്തിൽ, ജാതിപരമായാലും നിമിത്തപരമായാലും, അതിനും - അസ്‌പ്രശ്രൂതപരം - സംഖ്യാ ദശായ്മ മായ കാഞ്ചമാണണന്നു പൂജ്യമേ അറിയാം. ഇന്നു നടപ്പിലിരിക്കുന്ന തൊടിലും തിരഞ്ഞെടുപ്പം, വില ദൃഷ്ടാർത്ഥമാഡ വിധിക്കുടെ അർത്ഥംമാനും അദ്ദശായ്മം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടായ സംഘസംബന്ധങ്ങൾ, ജലാപിശാചുരുപ്പങ്ങൾ, മാത്രമാണു. ശൈചം എന്നയർത്ഥം, ശബ്ദിരവും ചുറവുചാട്ടം (ജലസ്ഥലവന്നും) എല്ലാവിധത്തിലും തുലിംബാക്കി വയ്ക്കുന്നുമെന്ന ലോകാന്തരപരമാഡ യർത്ഥം, എന്നും എവിടെയും ആവശ്യം തന്നെ; ഇക്കാൽത്തുനിർവ്വഹണത്തിനു മുൻ

1 കേരളത്തിൽ അചാനം മകസം രണ്ട് ജാതിയാണെങ്കിൽ പുല പതിവില്ല

2 a form of quarantine, a hygienic measure.

കാലങ്ങളിൽ അന്നത്തെ അവനാധകരിക്കു യോജിച്ച ഏ പ്രംഭകളായിരാവയാണ് സൃത്യാദികളിൽ കാണുന്ന വിധികൾ. അവയിൽ പലതും, ചില്ലറ വ്യത്യാസം ചെയ്യാൻ ഇന്നും ധർമ്മം സാധിക്കും പടി പ്രഥയാഗിക്കാവുന്നവയാണ്, ചിലതിൽ വലിയ വ്യത്യാസം ചെയ്യേണ്ടതായി വരും, ചിലവ ഇന്ന് പ്രഥയാഗിച്ചാൽ വിപരീതഹലം കൂടുതൽ വരും എന്ന തരത്തിലാണ്ടിരിക്കുന്നത്. ധർമ്മവ്യവസ്ഥകളുടെ ഉദ്ദേശ്യം ചില പ്രജാഹലാജ്ഞാനങ്ങളോമലിച്ചാൽ വൈഷ്ണവം തീർന്ന് ഹലത്രുപാ കണ്ട പിടിക്കാൻ, ആചാരം ഹലപാലകമാകുംപട്ടി പുതുക്കാൻ വലിയ പ്രഥാസ മില്ല. ധർമ്മാന്സുവിധികളേ മീമാംസ ചെയ്യുന്നതെന്ന വാദിക്കുന്നവർ ‘കേവലം ശാന്തിമാന്ത്രിക്കുന്ന കത്തവേപ്പാ വിനി ണ്ണയും യുക്തിചീനവിവാഹം തുടർന്നു ധർമ്മഹാനിഃ പ്രജായതേ’ എന്ന അമവ്യാനം ഓമ്പിക്കുമ്പോൾ മതിയാക്കിയെന്ന്.

സത്യം—ഈ എക്കാലത്തുമെവിടെയും എല്ലാ വരാലു¹ ഒരപോലെ സൃതിക്കപ്പെട്ടുന്ന ധർമ്മാജ്ഞനു പറയാനില്ലെല്ലാ. സത്യത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ആചാരവിധികൾ മുക്കാലേമുണ്ടാണെന്നിലും ധർമ്മാന്സുജ്ഞളിലേ വ്യവഹാരാധിക്രമിക്കുന്നതിൽ അംഗീകാരം കുറവാണ്. ഇന്ന് ഇൻഡ്യയിൽ വ്യവഹാരപരമായ ആചാരങ്ങൾ പ്രാഥീനം പാശ്ചാത്യ സംബന്ധിച്ചവയാകയാൽ ഓരതീയ കുമം നടപ്പിലില്ല. സത്യം സംബന്ധിച്ച ഫിന്റു ആചാരങ്ങളെ കാഞ്ഞം ഷാഖകൾ സമൂളിക്കുപാ, ‘സത്യം പ്രാഥാൽ പ്രിയം ഗ്രൂപ്പാൽ

1 കർണ്ണാജ്ഞന്നാഃ സത്യാജാംഞ്ഞമെന്നും സമ്മതം തന്നെ ഏന്നാംഗിക്ക

2 Judicial and legal sections

ന പ്രധാന സത്യമല്ലിയം പ്രധിയം ചന്നാലുതം ഭൂത്യാൽ
എപ്പ ധർമ്മ സന്നാതനാഃ¹ എന്ന മനവചനം കൊണ്ടിരി
യാം. സത്യം വേണും പറയുംബാൻ; എന്നാൽ, സത്യത്തിന്റെ
അപം പരന്നെ സങ്കലപ്പേരിൽവിധമുള്ളതാണകിൽ
അതു പറയാനെള്ളിട്ടുവരാത്തെ വിധത്തിൽ കഴിക്കണം;
പ്രധിമായിട്ടുള്ളതു വേണും പറയുംബാൻ എന്ന വച്ചു കൂടി
പറയുകയുമത്ര. ന പ്രധാന സത്യമല്ലിയം എന്നതിനു
ഉത്തരം പറയാതിരിക്കണം എന്നല്ല അർത്ഥാം. അഞ്ചെന്ന
ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ചെന്നെപ്പടാതെ
കഴിക്കണം എന്നാണ്. ഈ വിധി സവംമാ ആദരണാശിഖ
മാണല്ലോ.

സത്യം കൊണ്ടെ പെത്തമാറാരാക്കണമെങ്കിൽ, തൊട്ടിൽ
മുതൽ ശരിയായ അല്ലെന്നും തന്നെ വീഴ്സം. അതും,
കൂടി പായാൻ അല്ലോ തുടങ്ങുന്നതു, മിക്കഞ്ചേ
ഒന്നു തെററിഞ്ചു മരിയുംനായിട്ടാണു എന്നുള്ള വസ്തു
മറക്കുന്നതു². വെള്ളവകുമല്ലുകാരമുള്ള വിധികൾക്കു
ഘോഷിച്ചുവരുന്നുമല്ല. ഹലം, ഇന്നു മിസ്റ്റർ സമൂഹം
പൊതുവേ പറഞ്ഞാൽ, രഹസ്യമായി കാണിക്കുന്നതൊന്നു
നടക്കുന്നതു വേറൊന്നു, എന്നാണിരിക്കുന്നതു³. ഇതു
സത്യമെന്ന ധർമ്മത്തെ പാലിക്കുകയല്ല. സത്യം പാലി
കാറാക്കണമെങ്കിൽ ആവശ്യംപോലെ എല്ലാ ആവാര
ങ്ങളിൽ ഇന്നു പ്രഞ്ചാഗാർഹമായ വിധത്തിൽ മാറക്കുന്നു
വേണും, സംശയമില്ല.

അനേകം—അനുശ്രദ്ധത്തൽ അനൃതമായി അപചാരിക്കാതിരിക്കുകയാണിതിന്റെ ഫലം; വെറും മോഷണം ചാരിപ്പാതിരിക്കുകമാത്രമല്ല. ഇതും സമുദായത്തെയെല്ലാം നടപ്പിലാം വേണ്ടതാണെന്ന് സർവ്വസമാധികാരം ദാനം ശാസ്ത്രാദിപാഠങ്ങളിൽ എറഞ്ഞുതുറപ്പാതിരിക്കുന്നതിൽ, നൃത്യമായ അവശ്യത്തിൽക്കൂടി വിജയം ധനമാർജ്ജിക്കുന്നതും സ്നേഹമാണ്. സാംരക്ഷിക്കേണ്ടവരെ സംരക്ഷിക്കാതിരിക്കുക, യഥാക്രമത്തിലാം ചൊരിപ്പാതിരിക്കുക, അനൃതമായി പലിശും ലാഭവും ശുമത്രുക എന്നിവയെല്ലാം സ്നേഹത്തുപത്തിൽ ചെടുന്നു.

ഹര്ത്തിയനിറമം—നിറമം എന്നാലില്ലാതാക്കുകയല്ല, അനന്തരാർഥ പാടില്ലാത്ത വിധം പിടിച്ചുടക്കുകയല്ല; ഇല്ലാംപോലെ വിടാതെ ഒബ്ദോദ്ധീയത്തിൽ നയിക്കുകയാണ്. ഇതും ഒരു സംഭാരം യഥമാജ്ഞം രമിക്കാൻ വിടുന്നതു ചാര്യപ്പെടു²; ഇതും ഒരു സംഭാരം യഥമാജ്ഞം രമിക്കാൻ വിടുന്നതു ചാര്യപ്പെടു³; ഇതിനു രണ്ടിലും മധ്യേ പുക്കിച്ചു ഇത്തിയദ്ദേശം പ്രപഞ്ചവാനവേത്തിൽ നയിക്കുന്നതാണിത്രിയനിറമം.⁴ മിനുമതത്തിൽ നൃത്യമായ വിശയാനാഭവങ്ങൾ⁵കൈല്ലും വേണ്ട സപാതത്രുമാണെന്നും മാത്രമല്ല അവ നൃത്യമായി അനുഭവിക്കുന്നും എന്ന ക്രൂരക്കയാണും ധമ്മസങ്കേതം. ഇതു

1 Neither suppression nor repression, [but intelligent control.]

2 Libertinism.

3 Puritanism

4 മാഡ്രാസാരാധികാരിയാണ് അംഗീകാരം നേരിട്ടിയാണ് നിർണ്ണയിച്ചതും സംശയിക്കുന്നതും അല്ല.

5 ഏല്ലുവിധി വിശയങ്ങൾക്കും പ്രകാശിക്കാണും; ദശ മാരാട്ട് തിരില്ലപ്പെ.

തനന്നയാൾ “രാഗദേപംവിയുകെടുത്തു വിഷയാനിഗ്രഹിച്ചുവരണ്ട് ആത്മവശ്യവുമീഡിയോത്തു പ്രാസാദമയിഗമതി. പ്രസാദേ സവർജ്ജിവാനാം മാനിരസോപജായതെ പ്രശ്നാ ചേതനോഭ്യാത്ര ബുദ്ധി പത്രവതിപ്പുതേ” (വിഷയങ്ങളോട് ആസക്തിയോ വാദപ്പോ കൂടാതെ ആശയങ്ങൾക്കും ഇത്രിയങ്ങളോടുകൊണ്ട് വിഷയങ്ങളിൽ വരിച്ചു മനഃപ്രസാദം അനുഭവിക്കുന്നു. മനഃപ്രസാദപലമായി ഭിംബിക്കിയും ബുദ്ധിക്കൊന്നിൽ തന്നെ ഉത്തരിക്കുന്നും സാധിക്കുന്നും ചെയ്യുന്നു). വള്ളാത്രമധ്യമം പരമായ പല വിധികളിലും ഈ കാൽനാട്യത്തിനുള്ളതാണ്. ഈ ധർമ്മത്തെപ്പറ്റിനും നില വൈദ്യവരമായും ധർമ്മപരമായും പൊതുവേ ഇന്ന് സമ്മതമാക്കാതെ വലിയ വിചാരനയ്ക്കാവശ്യമില്ല.

അഫിസ്:—മിംസ എന്നാൽ കൊല്ലുക മാത്രമല്ല; മിംസയല്ലാത്ത കൊല്ലുല്ലോ, കൊല്ലുല്ലാത്ത മിംസയോ ഉണ്ടാവാം. പരന്ന മനസ്സിനോ ശ്രീരാത്നിനോ വേദകാരണമായിത്തീരുന്നതല്ലോ മിംസതന്നെ. ഈ വിധത്തിലുള്ള വേദം മനസാ വാചാ കർമ്മാ വരുത്തിച്ചേരുക്കാമെല്ലോ. ഈ മുന്നതരത്തിലും, പരന്ന തന്നിക്കും ശ്രീരാത്നിനോ മനസ്സിനോ ഭിംബിക്കുന്നും വരാവുന്ന മട്ടിൽ ചെയ്യുന്നതെന്നാണ് ധർമ്മാഖ്യാസനയുടെ തുച്ഛം. എന്നാൽ ഈ ത്രിശ്രീ തന്നെ നശിപ്പിക്കാൻ വരുന്നവനോടു എതിക്കാതനോ യുലാചി തരികലും വിധിതമല്ലെന്നോ ആരെന്തു തന്നെ ചെയ്യാലും ആശനത്തം വിട്ടു സകലതും സമിച്ചുകൊള്ളണമെന്നോ ഒന്നും സങ്കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ അവരുടീരിയിലേ

ഉപദേശങ്ങൾ തന്നെ മതിയായ തെളിവാണ്. സ്വദാമം മായി വരുവോടു സ്വപ്നങ്ങളോടുകൂടിപോലും മുല്ലം ചെങ്കു മതിയാവു; അതാണാധികം, എന്നാണു ഭഗവത്തിന്ത്യുടെ വലിയ ഒരു പാഠം. ക്രഷ്ണത്മം, ദേവ്യു ചെങ്കു മുതലായ ജ്ഞാനവിംസകൾ പോലും കമ്മത്രപമാത്രതാൽ അധികമാവുന്നില്ലെന്നാണു വ്യാധൻിതയുപദേശിക്കുന്നതു. സംപ്രസാരണങ്ങോക്കാണ്ട് എത്ര നല്ല വിധിയും മുഖിക്കാം. അപ്രകാരം മുഖിച്ചതിന്റെ ഫലമാണു ദിനംബരാജേന്ദ്ര എന്നു, ശലഭങ്ങൾ വിശേഷം ദാത്തക്കിലോ എന്നു ദുന്നാളി വിളക്കു കുത്തിക്കാഴ്ച, മുതലായ വിതൃതത്രപങ്ങൾ. പാലി അനു പൂർണ്ണവും പോക്കായ വിഷം തന്നെ, മോരിക്കുന്ന പൂർണ്ണ ആയ കാളിനു കൊള്ളിം, എന്ന വിധിയം നല്ലതു മുഖിച്ചും വിപരീതഹലം തങ്കെമനോമ്മിക്കുന്നും. ഉത്കമമായ ശൈ ചയമം മുഖിച്ചു 'അംഗിത'മായി ഇന്നതേ പല അന്നത്മജംകൾ കാരണമായിക്കലാണിച്ചതുപോലെ മഹത്തായ അംഗിംസാധികൾ മുഖിച്ചു ഏറ്റുകുളേ ഒരു വകു ആണെന്നതില്ലാതെവരാക്കാൻ സമാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. ഇങ്ങനെവന്നുതു ധന്ത്തിന്റെ പോഷം കോണ്ടല്ലെന്നും അതിനേ അത്മം തെറവില്ലരിച്ചു പ്രയോഗിക്കാനിടവന്നാതുകൊണ്ടു മാത്രമാണെന്നും എത്രതു പറയാതെ തരമില്ല. തക്കതും ശീക്കാൻ പാടില്ലാതെത്രമാണെന്നു സജ്ജനസമത്തായ കാൺജപ്പാച്ചിച്ചും അവസ്ഥക കൂലുമൊഴിച്ചു, തനിക്കാക്കട്ട മറ്റു ചരാചരങ്ങൾക്കാവട്ടു മന്ദ്രത്രിരാഖികൾക്കു തുഡിയകരണംകൊണ്ടു ആകും മുഖാത്തിനിടവന്തരത്തെന്നാണു അട്ടമംമായ അംഗിംസാംഗപം. ഒരാവശ്യമില്ലാതെ കാണുന്ന ചെടിയുടെയല്ലാം

തലസ്ത്രത്തിക്കൊള്ളുന്നവരിൽ അതും ഹിന്ദുസത്തന്നെന്നായി ഹിന്ദു കരാറുന്നു. ഇങ്ങനെന്നുള്ളതു അഥവാസ സംജ്ഞനന്മ തമാകയാൽ ശരധികൾ പറയേണ്ട അവവല്ലമില്ല. മാംസാട്ടി ക്ഷേമിക്കാൻ ധർമ്മരാഗുഡാവദിക്ഷിനാണ്; ശ്രൂതാത്മയിൽ ക്ഷേമകയാണു ഉത്തമം എന്നായുള്ളത്. 'ന മാംസഭക്ഷണേ ഭോ ഷ്ഠോ ന മദ്യേ ന ച മെമട്ടേന പ്രഭുജ്ഞിരേഷാ ഭ്രതാനാം നിവൃത്തിസ്തു മഹാഘലാ' (മാ 7 5) എന്നാണു സമർപ്പി യായി പറയുന്നതു. ഈ അംഗിപ്രാശവും സർപ്പസമ തമാക്കാ നേ തരമില്ല.

സാമാന്യധർമ്മങ്ങളായി വിവർിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ അം ഗ്രൂപ്പ് വില തീരുത്തു പാതയാണെങ്കിലും ആത്മശാന്തിക്കിനു, ആക്ഷംഖ്യിപ്രായ വ്യത്യാസം കാണാനിടക്കില്ല. ഈ അ വൈത്തു ഉഡകോള്ളാത്തത്തായി ഒന്നും തന്നെ സാമാന്യധർമ്മ മായി വരാനില്ലെന്ന സൂക്ഷ്മിച്ചുണ്ടാക്കിയാലും കൂടാം. കത്താ വിശ്വസ്ത ചുമതലപ്പുട്ട് തൊഴിൽ, അവസ്ഥാന്തരങ്ങൾ, ഇവ സംബന്ധിച്ചു ഓണം വരുന്ന നാനാതരത്തിലുമുള്ള വ്യാപാരങ്ങൾക്കാണും ഈ ധർമ്മപാതയാണെങ്കിൽ ഭോഷം നേരിടാത്തവിധം, കാലാധിതികളുണ്ടാക്കിയിരിച്ചു വും വ്യവസ്ഥകളാണു വണ്ണാതുമധ്യമന്ത്രപാശങ്ങൾ.

iii

(വണ്ണധർമ്മം)

വണ്ണപരമായ ധർമ്മപാശങ്ങൾക്കു യഥാത്മസ്പദാവും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു വണ്ണവ്യവസ്ഥയും അതുമും അംഗി ഫേരു മതിയാവും, വണ്ണവ്യവസ്ഥ സംബന്ധിച്ചു തുടർന്നി

ലേ മുഖാന പ്രമാണമായി നില്ക്കുന്നതു ‘പ്രകാശപൂക്കതം’ എന്ന പേരിലറിഞ്ഞു വരുന്ന ഔദ്യോഗികമാക്കുന്നു. അതു മത്താത്മം ചിന്തിക്കുന്നതിന് മുമ്പാകി ചരിത്രപരമായ ചില സംഗതികൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു സാവധാനം ഉപകാരവുമായിരിക്കും.

അതിലുാചീനകാലത്തു ആകുന്നുമായെങ്കിൽ വള്ളച്ചു ച സ്ഥാപില്ലാക്കിയെന്ന ചെന്നുവേണം, ‘വള്ളാഗ്രഹ വ്യവസ്ഥാവു ന തബാസൻ ന സജരി.....തല്ലുത്രപായ ഷസ്ത്രവും അധികാരത്തുമാവർഷജിതാഃ’ (പത്രപുരാണം), ഈ ത്രാഭിവഹനങ്ങളിൽ നിന്നുമനുമാനിക്കുവാൻ. വള്ളം, തൊഴിയിണാഗം ചെയ്തു പരസ്പരസ്പഖിക്കുന്നും വേണ്ടിയുള്ളാക്കിയതാണെന്നും¹ വിജ്ഞപ്പാണവചനത്തിൽ കാണാനും.

‘പുനഃ പ്രജാഃ കുതാ ദമാഖാഃ
താൻ ധന്മാൻ നാനപ്പൊല്ലയൻ
വള്ളായാക്കമ്മരജീവനേം വ്യക്തിശ്വരന പരസ്പരം
ബ്രഹ്മ തമത്മം ബുദ്ധപാ ത്ര
യട്ടാഃ മേന വൈ പ്രജാഃ
ക്ഷത്രിയാണാം ബലം.....’

(ചിരാ ജനങ്ങൾ ഭൂമി ചേരുവായി സ്വന്തം ചുമതലക്കുണ്ടുമായിരുന്നു പരസ്പരം സ്വഖാലം വഴിക്കും തുടങ്ങാനിടയായി. ഇതിന്റെത്തീടു ബ്രഹ്മാവു ക്ഷത്രിയക്കും ബലം മുതലായതും രാജ്യരക്ഷാക്കിയും.....കൊട്ടത്തു വിജ്ഞപ്പാണെന്നും.)

ആകുന്നും ഭാരതത്തിൽ വന്ന കടിയുറപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ അവക്കും എടുക്കിയും, ഉന്നതായമായഭോധന

---

1 To avoid struggle for existence by division of labour.

സ്വാത്ഥയാണെങ്കിലും, ചാതുർവർണ്ണമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന്
ആഞ്ചുവുള്ളും ഭാരതത്തിലെത്തും മുമ്പായി പിരിഞ്ഞതിലേ
ങ്ങൾവാശായ ‘എത്രോന്തിയ’¹ നാമങ്ങൾ ഹടയിലും ഒരു
വക ചാതുർവർണ്ണവ്യവസ്ഥ കാണുന്നതിൽ നിന്നും ജൂമി
ക്കാം. അവങ്ങൾ വേദമായ ‘അവസ്ഥ’ എൻ ജനതയേ
‘ഫോതാർ’, ‘രഘോഷ’², ‘വാസ്തു പ്രാഹു’ ഷൂയസ്”,
‘ഹൃ ഹൃണാഷ്’ എന്ന നാലും വിജേചിച്ചിരിക്കുന്നു³ ഫോ
താർ വിഭാഗത്തെ ‘ശമദ്ധ്’ എന്നും പറയുമായിരുന്നു. ഇ
തിലേ ‘ഫോതാർ’ ഫോമാദിമതകമം ഓരു നിവർത്തിക്കാരി
ജീവരാണും. സംസ്കൃതത്തിലേ ‘ഫോതു’ ശബ്ദവും ഇതും ഒ
ന്നതനു എന്നുള്ളതിലും സംശയമില്ല. ഫോതാധിനിർ
ത്താഴിൽ ഭാരതത്തുനിലെ യജത്താദിഫോതാക്രമങ്ങൾ ത
നു. ഒവദിക സംസ്കൃതത്തിൽ ‘ശമദ്ധ്’ ശബ്ദത്തി
നും ഫോമം ചെയ്യുന്നവൻ എന്നാണത്തോന്തം⁴. ‘രഘോഷ’⁵ തോ
ഷ് വള്ളും ഏഴുംനിയ സമുദായത്തിലേ ദയാലൂക്കരം
ആയിരുന്നു. വേദാശയയിൽ രമത്തിൽ ഇരുന്ന യുദ്ധം മെ
രുന്നുവൻ എന്ന അന്തർത്തിൽ ‘രഘോഷ്’ എന്ന ശബ്ദം
കാണുന്നു⁶. ‘വാസ്തു പ്രാഹു’ ഷൂയസ്” ആ സമുദായത്തിലേ

1 പാംസികൾ ഇവരാണു.

2 വാക്കുകളുടെ ശരിയായ ഉച്ചാരണം ഫോതാർ വംശജ
നായ മേജർ കൊക്കാ ശ്രീജ സമുദായത്തിലും തന്നെ എന്നു
നന്ദിപൂർവ്വം ഭരവപ്പെട്ടതുനുണ്ട്.

3 ശമർ=ഓഹാ. (Monier Williams) ശമരി=ഓഹാ
ജ്പാല etc.

4 Monier Williams

ക്രിഷ്ണരംഗയിൽനാം. സംസ്കൃതത്തിലേ 'വാസ്തു'¹ ശബ്ദം ഇതിനോട് വളരെ അടുത്തതായി തോന്നും. 'ഹ്ര ഹ്രണ്ടാഷ' ദാസ്യവുമന്തിനിൽ കഴിയുന്നവരായിരുന്നു. ഒച്ചറേ സ്ഥിയൻ മുതലായ ചില ആത്മാശാഖാവകളിലേ 'മ' എ നാതിന സംസ്കൃതിൽ 'സ' എന്നാണു വരിക?² ഏതൊന്നാം മിച്ചാൽ 'ഹ്ര ഹ്രണ്ടാഷ'³ (സുഖിതോസ്) ത്രിദ്രശ്വമുവമാ കി എത്ര അടുത്തവനു കാണാം. ഇതിൽ നിന്നും പ്രധാന പ്ലേട് തൊഴിലുകൾ തോതാക്കി ജനത്തേരു നാലിനമായി വിഭാഗിക്കുന്ന പതിവു ആത്മവർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപരാവകളായി പിരിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ നടപ്പായിരുന്നു എന്നു കാണാം. ഇങ്ങിനെ ഒരു വണ്ണാധരവും ആ വിഭാഗങ്ങളേ കറിക്കാറാജ്ഞ വാക്ഷകളും പുരഷപുക്തനിമ്മാനകാല തനിനു ഒച്ചറേ മുമ്പു തന്നെ ഇല്ലായിരുന്നവകിൽ പുരഷപുക്തകത്താവിനു അംഗ്രഹം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന രീതിയിലും അർത്ഥാണ്ടിലും പ്രവാന്നം സംബന്ധിക്കുകയില്ലെന്നു അല്ലതൊന്നാലോചിച്ചാൽ അറിയാം.

പുരഷപുക്തം വിരാഡം പുരഷൻനു വർണ്ണനയാണോ. വിരാഡം=വിശ്വാശിനം രാജിക്കുന്നതു; പുരഷൻ=സവംതേയും പൂരണം വെച്ചുന്നതു; നിരയുന്നതു; സർവ്വതേയും നിരഞ്ഞകൊണ്ടും ശ്രാംകിശാനതനുനു വിരാഡം പുരഷൻ³; പഞ്ചിതമായ സർവ്വവും ചേർന്ന് ആ മഹാ മുപം തന്നെ വിരാഡം പുരഷൻ. ഇതിനെ ഒരു അസാമാ

1 വാസ്തു=ഭൂമി, വാസ്തുവിക=തോട്ടക്കാരൻ etc.

2 അഹ്ന=അഹമ്മ; Hall=Saal=ശാല etc.

3 Macrocosm. HE concieved in the form of Universe as a whole.

സ്വനാശ്യാത്തിയിൽ കല്പനചെയ്യുണ്ട്. അപ്പോൾ ഇതി
ന്റെ മുഖം മതലാഡ ഭാഗങ്ങളായിട്ട് എന്തിനേന്തെല്ലാം മാണം
കല്പിക്കേണ്ടതു എന്ന വോദ്യമേപ്പുകുണ്ട്. “മുഖം കിമ
സ്വാശിൽ; കൗശലാഡം, കൈകകൾ എന്തു്, തുടക്കിം ധാര
അഭ്യർത്ഥി എന്തിനെ പാരംപ്രസ്തുതി—എന്നാണെ ചോദ്യം.
ഇതിനുത്തരമായി മന്ത്രം തുടങ്ങാം. “ബ്രഹ്മണോസ്യമുഖ
മാനിൽ, ബാധ്യ രാജസ്യഃ തു തഃ, ഉംഗ്രതദിസ്യ യദേദ്യശ്രൂ
പദ്മഭ്യം ശ്രൂദ്രാ അജായത്” —ബ്രഹ്മണൻ ആക്ഷനം അ
വന്നു മുഖം; കൈകൾ രാജസ്യകുതമാണെ, വൈദ്യരത്തു
തുടക്കം, ധാരാഭ്യർത്ഥി നിന്നും ശ്രൂദ്രൻ ജനിച്ചു—
എന്ന പരഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ‘ഈ വന്നു മുഖത്തുനിന്നു ജനിച്ച
വരാണു ബ്രഹ്മണൻ’ എന്നിത്യാദി പരഞ്ഞതിട്ടിലെപ്പുനാം ജ
നിക്കുക എന്ന വാക്കു ത്രാദ്വാരമായി മാത്രമേ വരുന്നുള്ള
വെന്നും ഓൺഡിക്കുന്നും. സുക്തതത്തിൽ വർഗ്ഗിക്കുന്ന അഖംഗങ്ങൾ
ഇടുന്നും, അതിനുതാണു എന്ന ചൂഢിക്കാണിക്കുപ്പുട്ടിരി
ക്കുന്ന വർഗ്ഗവിഭാഗങ്ങളുടെ മനസ്സാഖ്യം നോക്കിയാൽ
സുക്തയാടന അലങ്കാര¹ ത്രാദ്വാരമായി കാണാം.

{ മുഖം—അറിവിന്നു ബാധ്യത്രാവാക്കിവെന്നു
ഉള്ളപ്പത്രിക്കാണും.—അത്മായും അറിവിന്നു
സ്ഥാനം.
} ബ്രഹ്മണ—ബ്രഹ്മ, വേദഃ; തം ജാനാത്മി ബ്രഹ്മ
ണഃ അറിവിന്നു ഇരിപ്പും എന്നർത്ഥം
അറിവിന്നു ഇരിപ്പിടക്കായ വർഗ്ഗം തന്നെ വിരാട്ടിന്നു
മുഖം.²

1 ഘൃന്തുത്രാവാക്കം.

2 Faculty of intellect represents His face.

{ ബാഹ്യ—കൈയു്. കൈയ്യുകളു് എന്നിത്യാദിവാക്കകളിൽ നിന്നും ബലവിന്റുപരാങ്ങമണ്ഡിച്ചു പത്രാധാരയി കൈ ലോകമെങ്കിലും പ്രസിദ്ധമാണില്ല.

{ രാജന്മ—രാജു, ദിപ്പാവലേവരപ്പന്തു വ. നായകത്പാദി അവസ്ഥയുള്ളവൻ.

ബലവിന്റുബിക്കാണ്ട് നായകത്പാദം വഹിക്കാവുന്ന വർഗ്ഗത്തണ്ണ അവക്കുന്ന കളിക്കുന്ന സ്ഥാനം.

{ ഉഞ്ച—തട; ഇരിക്കാണ്ടു ശരീരാംശം. ഭാരതീയരുടു ഒരു കുമാരായ ഇരിപ്പ് തടയറപ്പിച്ചുള്ള പട്ടണത്തിരിപ്പുണ്ട്.

{ വൈശ്യ—വിശ്, വേശനേ. ഇരിപ്പകാരൻ, വാൺ ജ്യാമി കാച്ചുംഡം നിവ്വഹിക്കുന്നവൻ എന്ന ഗ്രന്ഥപരമായ അത്മം.

സമൃദ്ധാധനത്തിന്നര സുഖമിതിക്കാവണ്ണമാണ് അത്മ തേത സംഖ്യാചിത്ര വിതരണം ചെയ്യുന്ന വർഗ്ഗം അവക്കുന്ന തട.²

{ പദം—കാലു്; പദ ഗതം സൈമണ്ണു വ—ഗതിക്കം നിലക്കില്ലിനും ഓണ്ടനും അവയവം.

{ തുട—തുവു് ശോകേ—ഗ്രന്ഥവശായ പരതതുനായി വേലപ്പെടുന്നവൻ—“തൊഴിലാളി വർഗ്ഗം”

സാമുദായത്തിന്നര ഗതിക്കം റിലന്നില്ലിനുമൊഴിച്ചു കുടാണ്ട തൊഴിലാളി വർഗ്ഗം അവക്കുന്ന കാലിൽ നിന്നു മുണ്ടാകുന്നു.³ അംതാക്കരു, അറിവു⁴ മുഖാധ്യാനം, ബലം⁵

1 Leadership & Prowess represent His arms

2 Capitalism (or capital) represents His thighs

3 Labour represents His feet

4 Faculty of intellect & Wisdom

5 Prowess and Government

കരസ്ഥമാനം, ധനം¹ തുടസ്ഥമാനം, ഭാസ്യവുംതി² കാലു, എന്നവിധം കുല്പന ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഭാസ്യം എഴുപ്പാഴം പറന്നാൽ മാത്രം നിവർമ്മിക്കുപ്പെടുന്നതാകയാൽ അതു തന്നിൽ നിന്നും വേറേ തന്നെ; ഉണ്ണാഞ്ചിവരണം, സ്വധാദനിയമാണ്³ എന്ന ഭാവമാണ്, ‘അംജായത’ ശബ്ദംകൊണ്ടാട്ട കിട്ടുന്നതു. ഇവിടെ ത്രിയകൾക്കു സാമാന്യകാലാത്മകമായാണ് എന്ന ഇവരുടെ മുതലാളി, തൊഴിലാളി എന്ന വിഭജിക്കുന്നതു എന്തുംയോ അത്ഭവത്തും ഇക്കവുമാണെന്നു ഒന്നാക്കുക. ഇന്നുംബിവിഭാഗം, ഒരു പേരിലബ്ലൈഡിൽ മരുരാനിൽ, ലോകമെങ്ങുമുണ്ട്; എന്നമിതു എന്തു പേരുമാറിക്കാലും നിലനിന്നേ മതിച്ചാവു; എന്ന കാണ്ണം. ഇതാണു എപ്പോഴുമുഖത്തിൽപ്പെടുവാൻ അത്മം. വർഷാത്പഠനം ജീവം സിലിമായ ഒരു കാഞ്ചിംബാണെന്നോ, വർണ്ണംജാം തമിൽ ഉച്ചൻ്നിച്ചതപ്പെടുവാനോ കുറഞ്ഞും ഇതു മനുഷ്യത്തിൽ നിന്നും കിട്ടുന്നില്ല. മുൻപുരാതത അത്മത്തിലുംതു വിഭാഗങ്ങൾ തുമാരി തുമാരിയിൽ ചുജൻ്നിച്ചത പ്രമാണിച്ചു എറബക്കരാച്ചിൽ ലോകമെങ്ങുമെന്നുംതു നുത്യം തന്നെ. വിദ്യാർഥി എന്തു സമൃദ്ധായത്തിലും പ്രാഥമ്യന്നന്നിച്ചും എപ്പോഴുമുഖത്തിലും രാജാപീകാരവും ചുജന്നിച്ചതുനു; വിദ്യാര്ഥി എപ്പോഴുമുഖത്തിലും രാജാധാരണംആക്കുന്നു, രാജാധാരികാരണം ഒരു ഭക്തത്തിലുംപോന്നുണ്ടാക്കുന്നു.

1 Capital

2 Labour

Intelligentia, Man-power, Capital & Labour
as the four main limbs of Society.

ണ്ടി, എന്നെ വ്യതാസമുള്ളൂ. ധർമ്മാന്തരം ബഹുമാന്യമായ തന്നെ; എന്നാൽ വിദ്യാനോ രജാവിനോ കിട്ടുന്ന പൂജയന്നാണ് കിട്ടുകയില്ല. ഭാസവർഗ്ഗത്തിനു പൂജച്ച പകർ വാരാശല്യത്രഖത്തിലുള്ള അൻമേഘന്റും സ്വന്ദര്ഥവും ആ സം കിട്ടുക. വംഗങ്ങൾ തമ്മിൽ പൂജാർഹതയിൽ ഇതു അഞ്ചാളിം രൂപത്രാസം ഫലാക്ഷമങ്ങളിലും കാണാം. അതും ഏ ദ്വീപത്തിലേ, വർണ്ണവിധികളിലും സത്യത്തിൽ ഉള്ളൂ. വംഗത്പരം ജനാഗ്രീതമായിത്തിന്തിനാലൂണാ ഫിറുമത തനിന്നേപ്പുട്ട് കഴിപ്പും. ജനാഗ്രീതമല്ല, അവനവൻറെ യതാർക്കാണ്ടി മാരാവുന്നതാണ് എന്ന് വന്നാൽ പൂജാർഹത സംബന്ധിച്ചു വ്യത്യാസം, ഇന്നിരിക്കുന്ന തീരം സങ്കടത്തിനു പകർ ഉത്തമസ്ഥാനം പ്രശ്നപിക്കാനുള്ള പ്രവോദനം ആയിത്തീരെമെന്ന ക്രിഡക്കാണാം.¹

ഒരു വർണ്ണത്തിൽ നിന്നും മരറാനിലേക്കു മാറ്റാൻ ഒരു കഴിവും ഇല്ലെന്നാണിന്നതെന്ന് നില കണക്കാൽ തോന്താ നുക: ധ്യാത്മമിഡാനയല്ല; പൂർക്കാലജില്ലിൽ മാറാനവകാശമുണ്ടായിരുന്നവെന്ന് പഴയ ചരിത്രാഭ്യാസിലും വിധികളിലുംനിന്നും കാണാം. ശ്രൂതികളിൽ തന്നെ ഒരു വർണ്ണത്തിൽനിന്നും മരറായ വർണ്ണത്തിലേക്കു പോയതായ കടകൾ പാലത്രാശൃംഖല മാനോശ്രൂപ നിഷ്ഠന്തിലേ ജാബാലസത്യകാമൻറെ കടപ ഓരോഹരണമാണോ.

1 ഇൻറിനും ഒരു ദോഷമുണ്ടും. ഏല്ലാവകം പലുക്കിൽ കയറാൻ പറ്റുപെട്ടാൽ പലുക്കു മുമക്കാനാജില്ലാതെ വരാം. ഇന്ന് മതിരം വരാതെയിരിക്കാനായിട്ട് മാത്രമാണു കുലാന്തരത്തിൽ വർണ്ണവിഭാഗം അക്കാത്മകാക്കി ശ്വാരപ്പുട്ടുത്തിയുള്ള ഏന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന തരംജ്ഞി.

മുകളത്തിൽ ചേരാൻമുള്ള അവശ്യത്തിനു തന്നെ കലം (ഗോത്രം) എത്തനമുക്കാടനേപാൾക്കണ്ണോടു അവർ പറയുന്നതു, ‘കണ്ണത തൊൻ യു ചന്തിയി പച സമ ലഭ്യം പരിചാർക്കായി കഴിയുകയായിരുന്നു, അക്കാലത്തു നിന്നെ പ്രസവിച്ചു, നിന്നും ഗോത്രമേതനെന്നിക്കറിത്തു കൂടാ’¹ എന്നാണ്. ഈ ബാലങ്ങനു അവചാൽപ്പണാർ സത്യവാ ദിയാകയാൽ മുകളവാസത്തിനധികാരി തന്നെ എന്ന നിയുക്തി² സ്ഥികരിക്കുകയും മേൽ ഇവൻ ഒരു വലിയ ബുദ്ധിയിായി തീരുകയും ചെയ്തു. കവാടം ഒരു ഭാസിപ്പുത്രനമ്മുാവമന്നാമായിരുന്നുവെന്നു കാണാം. ഈ ദ്രോഹം മുകളത്തിൽ ചേരാൻ ചെലുപ്പേണ്ട ആശിരും. ‘ഈ ഭാസിപ്പുത്രനം കളിഞ്ഞമായ അപ്രാവമന്നേനുമുട്ടു ഇടയിൽ എങ്ങിനെ ചേത്തു പാരിപ്പിക്കാം’ എന്ന തെപി കിന്നു³. ഈ കവാടം പിന്നീടു വലിയ ആശിയായിരുന്നു. ഒരു തരേയും തന്നെ മുത്രന്നായിരുന്നുവെന്നു ശക്തിക്കുന്ന വ്യാവ്യാ നത്തിൽ നിന്നും കാണാം.⁴ അവയാംവേദമന്നു അപേ

- 1 “ബഹപ്പും പരഞ്ഞി പാരി പാരിഞ്ഞി ധനവുനു തോർമലാട്ടു സാഹിത്യനു വേദ; യദേശാതു ത്രാഷസിപ്പാരാഘ്യം iv-iv-2.)
- 2 ‘തം ഹോവാച, നെന്തേപ്പുാവമണ്ണോ വിവക്രമു മർഹ തി. സമിയം സൊമ്പാഹാരാപ ത്രാ നോഞ്ചുനു സത്യാ ദശാ ഇരി....etc (Ibid-5)
- 3 ഭാസ്യാം പുതരു കിരാവോപ്പുംനാമന്നു കുമം കനാ മരിയു ഭീക്ഷിപ്പുതി.... (ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പാംനാം)
- 4 ‘മഹിംഡാണ്ഡാനാമതരു ഇതരായാ ശരഷ്ട്രു ചെതഞ്ഞെയും (ശക്രമിഷ്ട്രും)

പാഞ്ചാജനപത്രത്തെന്നും മഹാഭാരതത്തിൽ .ജാതി മാറിയിട്ടുള്ള കമകകൾ കുറത്രുണ്ടുമല്ല. ഭാരതക്കത്താവായ വ്യാസംഗ്രഹവാൻ, പരാശരൻ, മുതലാവവർ കൈവർത്തക കൂക്കയിൽ ജനിച്ചവരാണെന്ന് പ്രസിദ്ധമാണെല്ലോ. ഭാരതാഭി ഇതിഹാസങ്ങൾ സൃഷ്ടി എന്ന പേരിൽ തന്നെ ശങ്കരപുജ്യപദ്മം അംഗീകാരത്തിന്റെ ഭാവ്യങ്ങളിലെത്തുരുത് ആ മാനന്മായി ഉല്ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവയാകയാൽ¹ അവരിൽ പാറ തന്ത്രിട്ടുള്ളവയേ നമ്മകൾ സൃഷ്ടി ബാക്കുമായി ഗമിക്കാവുന്ന താണം. ക്ഷത്രിയരിൽ സിന്നം പ്രാവമന്മാനങ്ങായതായി പല കമകളുണ്ട്:—

‘ക്ഷത്രിക്കയല്ലായു യേ ജാതാ പ്രാവമന്മാന്നേ ച തേ ശ്രൂതാഃ വിത്പാമിതപ്രഭതയഃ പ്രംഖാ പ്രാവമതപമവ്യം’

(ആചിപ്പം)

—വിശ്വാമിഗ്രാമികൾ ക്ഷത്രിയരിൽനിന്നുമുണ്ടായ പ്രാവമന്മാനം—

1 ‘മഹാവിശ്രാദ്ധക്ഷയോ നാമ പുണ്യം f ഭ്രത. തസ്യ തരുംഡാപുജ്ഞവിന്നം കപിയു പുത്രത്തുമാണ്ട. തച്ച തരമപി പദ്മാദ്വിപ്രതാമുപജഗാമ².—മഹാവിശ്ര²നിൽ നിന്നും ഉക്കഷയൻ എന്ന പുത്രണഭായി, ഉക്കഷയൻ³ തരുംഡാൻ, പുഷ്മ⁴കരി, കപി എന്ന മുന്ന മകളുണ്ടായി, ഇവർ മുവയം പിന്നെ പ്രാഹർമന്നരായി—

1 ശൈക്ഷണ്ണർ പ്രസ്ഥാനത്രായക്ക്ഷുണ്ണഭിലതെട്ടുരുത് നോ ക്ഷിയാലും കാണ്ണാം.

2 മഹാവിശ്രം ക്ഷത്രിയരാജാവാണെന്നു ഭാരതത്തിന്റെ നുമറിയാം.

(വന്നപറ്റം..) രേരാശ്രൂമാനം ഗ്രൂഹം മനനാധിത്തിന്റെ ക്ഷേത്രം ‘നാഭാഗാരിപ്പുച്ചത്രം പ്രഞ്ച വൈശ്രൂണ ആപ്രാധമണ്ണ താം ഗത്ര’—നാഭാഗാരിപ്പുച്ചത്രമാരായ രണ്ട് വൈശ്രൂണാർ ഗ്രൂഹമന്നരായി—(മരിവാരോ). ഒരേ ക്രിംഗവത്തിലുണ്ടായവർ തന്നെ പല വർദ്ധിക്കാനുമായിത്തീർത്തായും എപ്പറാണാണെളിൽ കടകക്കുന്നുണ്ട്. ‘പുത്രത്രം ഗ്രാഹമദാനു ചെടുന്നുകൊ യസ്യ സർന്നക്ക്. ഗ്രൂഹമന്ന ക്ഷത്രിയാബേദവ വൈശ്രൂണ ശ്രൂദ്രാഘൂമെന്നു ചെ ഏതുസ്യ വംശം സംഭ്രാന വിവിത്രാ കമ്മഡിൻപിജാഃ—ഗ്രാഹമദാന്നര പുത്രൻ സുനകൻ, അവരാൻനര മകൻ സൗന്ദര്യകൻ; ഈ വാശ്രേതതിൽ ഗ്രൂഹമന്നരം ക്ഷത്രിയായം വൈശ്രൂണരം ശ്രൂദ്രരം കമ്മഡിജിനെ വൈവിധ്യം ഫെത്രവായി ഉണ്ടാക്കാനിടവനം— (വായുപ്രാണം). കമ്മകളിൽ നിന്നനമാനിക്കാമെന്ന മാത്രമല്ല, വർദ്ധിപ്പിനെ മാറാം എന്നും മരംമുള്ളതിനു പുരാണങ്ങളിലും ശാസ്ത്രങ്ങളിലും വിധികൾ തന്നെയുണ്ട്. ഭാരതം ശാന്തി പാർത്തതിൽ—

“ഗ്രൂഹമന്ന കേന്ന ഭവതി ക്ഷത്രിയോ വാ പ്രിജോതതമ വൈശ്രൂണ ശ്രൂദ്രയു വിലുണ്ട് തങ്ക ഗ്രൂഹി വദതാംവര”
(എത്രുകാണ്ട ഗ്രൂഹമന്നാലി വർദ്ധിപ്പം ഭവിക്കുന്നു?)
ഈ ചോദ്യത്തിനു മുഹപടിയായി—

ജാതകമംഡിഭിൽപ്പു സംസ്കാരങ്ങൾ സംസ്കൃതരാഃ ശ്രവിഃ
വേദാധ്യയനസന്ധ്യനഃ ഷട്കുകമ്മസപ്വനമി തഃ
ശൈചാചാരസമിതഃ സമൃദ്ധപിധമാണി ഗ്രാഹപ്രായഃ
നിത്യപ്രതീ സത്യപരഃ സ വൈ ഗ്രൂഹമന്ന ഉച്ചതേ.

സത്യം ഭാനുമാദ്രോഹ അത്രുശംസ്യം തപാ ഇംഗ്ലീഷ്
തപശ്ച ദ്രുതൈ യതു സി ബ്രാഹ്മണ മന മുതി സൃതി.
ക്ഷത്രസം സേവനതെ കമ്മ വേദാധ്യയനസംഗതി
ഭാനാഭാന രത്നിന്ത്യ സ വൈ ക്ഷത്രിയ ഉച്ചജ്ഞതേ.
വിശ്വത്യാഗ്രം. പരമ്പരാഗ്രഹ തൃഷ്ണാഭാനരതിഃ ത്രാവിഃ
വേദാധ്യയനസന്ധ്യാ സ. ശഭവശ്രൂ മുതി സംശ്ലിഥഃ.
സവംക്ഷരതിർന്നിത്യം സവകമ്മകശരം ത്രാവിഃ
ത്രക്രതഭവഭസ്തുപനാചാരഃ സ വൈ ത്രാദ മുതി സൃതി.
ത്രാദ ചവതഞ്ച ഭേദപ്ലക്ഷ്യം ദിജേ തച്ചി ന വിഭ്രത
ന വൈ ത്രാദ ഭവേത്രാദ ബ്രാഹ്മണോ ബ്രാഹ്മം
ഭോന ച.

(സംസ്കാരാഭികൊണ്ടി സുസംസ്കൃതനം വൃത്തിയായി
ജീവിക്കുന്നവരാം പരിപ്പുത്തിവരം യജനയാജനാഭി അതു
കമ്മ അഴിം ചവയ്ക്കു കഴിയുന്ന വരം സത്യാഭിനൃണാജക്ഷിള
വരമായവനെ ബ്രാഹ്മണൻ എന്ന പായുന്ന. പരിപ്പു,
രാജുരക്ഷാഭികമ്മം ത്രാവ വേഗംവനെ ക്ഷത്രിയൻ എന്ന
പറയുന്ന. പരിപ്പു, മുഖിവാണിജ്യാഭിയിലുത്സംഹം, ശശ
ചം മുവയുള്ളവൻ വൈശ്രൂണ് എന്ന അറിയന്നം. ഏതു
തിനം, ഏതുരോലം ചവജ്ഞം, വൃത്തിയില്ല, പരിപ്പുപ്പിൾ,
സത്യാഭി അത്രാരാജുളില്ല, മുജാനനയുള്ളവനെ ത്രാദൻ എ
നന്നിയന്നം. ഇന്ന വക ചീതു തഞ്ചാരം അതിൽ കാബാനന
ഭോ അഹാൻ ത്രാദൻ, അതിലില്ലേം അഹാൻ ദിജൻ;
(അമ്പാഥത) ത്രാദ യോനിശിൽ ദിനന്തു കൊണ്ടി ത്രാദ
നോ മുഖമനങ്ങാനിയിൽ പിന്നാതുകൊണ്ടി ബ്രാഹ്മ
ണങ്ങനാ അതുകാണില്ല.

‘ത്രാദയോന്ന റവി ശാതസ്യ നാട്ടുന്നാനാ തനിപ്പിതഃ

വെവയുതപം വെതി ഗ്രൂവമൾ,
ക്ഷതിയതപം തന്ത്രമൊ ച
ആർജ്ജവേ വത്തമാനസ്യ
ഗ്രൂവമൺമിജായൽ' (ഭ. വനപ്രഭം)

(യുദ്ധയോനിയിൽ ഇനിച്ചുവരം നല്ല ഗ്രൂവമൺമിജായൽ മേൻ
വനാളി കഴിയുന്നുകിൽ വെവയുതപം കിട്ടാം, ശരിയായ
വിധമിങ്ങനാൽ ഗ്രൂവമൺമിജാവും ഉണ്ടാവാം.)

യസ്യ യല്ലക്ഷണം ഫ്രാക്റ്റം പുംസോ വർണ്ണാഭിവ്യാജകം
യുദ്ധത്താപി ദ്രശ്യരേത് തന്ത്രൈതെന്നു വിനിറ്റിശേഷം
(ഭാഗവതം):

(വർണ്ണാപരമാണി എത്തല്ലാം ലക്ഷണം പരഞ്ഞിട്ടുണ്ടാ
അപാ ആരുരിൽ കണ്ണാലും അവൻ ആരു കാണാനാ ലക്ഷണാ
ത്തിനൊന്നു വർണ്ണാഭിലുള്ള വനാളി ക്രതണം)

ന കലേന ന ജാത്യാ വാ
ക്രിംബിൽ ഗ്രൂവമണാ ഭേദവാ
മണ്ണാലോചി ഹി വൃത്തസേമാ
ഗ്രൂവമണാ സ ഇധിപ്പീര

(ഭാരതം)

(കലം കൊണ്ടു ഇനിച്ചു ജാതികൊണ്ടു അല്ല
കമ്മംകൊണ്ടു നല്ല ജീവിതവുത്തികൊണ്ടു ആണാം ഗ്രൂ
വമണാവുന്നതു. ചണ്ണാലും നല്ല ജീവിതവുത്തിക്കാര
നായാൽ ഗ്രൂവമണാൽ തന്നു)

പുംസാഡ്വാഡിൽ ഉള്ള ഇം വക സുരാനകരക്കരം പുറ
മേ നേരേ വിധി കല്പിക്കാൻ ചുമതലപ്പെട്ട ധമ്മശാസ്ത്ര
ഒഴുകിം തുരു തന്നു പറയുന്ന.

“**തുട്ടായാം ബ്രാഹ്മണാജജാതിഃ ശ്രദ്ധയസ്തഃ ചേൽ പ്രജയതേ
അരംഗ്രായാൻ ശ്രദ്ധയസ്തിം ജാപ്പിം ഗച്ഛത്യാസപ്തമാഭ്യർഗ്ഗാതിഃ**
(മന. x-64)

—ഉയൻ്വണ്ണവുമായി   അരംഗലോമവിവാഹഹലമായി
എഴാംതവമുറയ്ക്ക് അ ഉയൻ്വണ്ണം തന്നെ അതിനീരാം—
**തുട്ടവർണ്ണത്തിൽ ജനിച്ചവഴിട സന്താനപ്രബന്ധയ്ക്ക്
ബ്രാഹ്മണരാകാൻ സാധിക്ഷമന്നത്മാ!**

തുട്ടോ ബ്രാഹ്മണതാമേതി ബ്രാഹ്മണബൈതി **തുട്ടാം**
കഷ്ത്രിയാജജാതമേവം തു വിദ്യാപ്രേത്യാജതമെവ വ
(മന. x. 65)

—**തുട്ടനം** ബ്രാഹ്മണ്യവും കിട്ടാം ബ്രാഹ്മണനം **തുട്ട**
തപവും വരാം. **ഇപ്പുകാരം മറ്റൊരു വണ്ണങ്ങൾക്കും—**

ഇവിടെ പഴയ ദ്രോവ്യാനക്കാർ, മുന്വരജത്തപോലുള്ള
വിവാഹാദിക്കാണ്ടി എഴാം തലമുറയ്ക്ക് സിലബിക്കാമെന്നു
തന്നെ അത്മം പറയുന്ന. അന്നലോമവിവാഹത്തിൽ
ബ്രാഹ്മണിയിൽ **തുട്ടവീജം** ചണ്ണാലൻ ഏന്നില്ലകാരം
ചെട്ടുനു വലിയ അധികപതനം വിഡിച്ചിരിക്കുന്നത്
'ബ്രാഹ്മണബൈതി **തുട്ടാം'** എന്നതിനു രാജികാണാനി
ല്ല. അതിനായ, ജീവിതരീതിക്കാണ്ടി അതേ ജനങ്ങളിൽ
തന്നെ സാധ്യമായ വഴിയായിട്ടു ഇന്ന ദ്രോകമത്മമാക്കാൻ
തന്മുള്ളി.

ഇങ്ങനെ പലമട്ടിലായി, **തുട്ടനം** ബ്രാഹ്മണനാമാകാം,
ബ്രാഹ്മണനം **തുട്ടമാകാം—വണ്ണം മാറാം — ഏന്ന കാ**

1 ഈ വിധിയാണും ചോക്കിയാൽ കേരളജ്ഞാലേ
കഷ്ത്രിയ, ദശാംശവർഗ്ഗങ്ങൾ ദൃഢവന്നു നായ് വഠന
അതിൽ പല കഥംവണ്ണം ഇന്ന ത്രാഹണരാധിക്കുവോ
ന്നും കരുതപ്പെട്ടവും

ണാം. അന്നലോമവിവാഹാദിയാൽ സാമാന്യരൂപാക്കണ്ടിന് കാലക്രമം കൊണ്ടിട്ടും, പ്രത്യേക സാമത്യവും ഫോറൈതയും കൊണ്ട് വ്യക്തികൾക്കു അന്തരു ജനത്തിൽ തന്നെയും, വണ്ണപരമായ ഉള്ളട്ട് സാധിക്കാമെന്ന വരുന്നു. അധികം ജീവിതാദികൊണ്ടു ഇതിനു വിപച്ചിതവും സാധിക്കും.

ആ തിന്നുതി പുരാണാദികൾക്കുപ്പേം വള്ളപരിവർത്തനം സമർത്ഥാന്വാനാം, അതു വിവാഹാദി ഉപായത്താൽ ഉന്നതവർണ്ണങ്ങളുമായി കിട്ടുന്ന സാമാജികവ്രത്തും കൊണ്ടുതന്നു (കുട്ടി പത്രക്കൈയാണെങ്കിലും) സാമാന്യജനങ്ങൾക്കും, സാജീവിതം കൊണ്ടു പെടുത്തുന്ന തന്നെ തക്ക ഫോറൈതയും യതാഴീലവുമുള്ള വകുങ്ങൽ, സന്ധാദിക്കാവുന്നതാണെന്നും കണ്ടു. ധന്മാനികളിലേ ഉദ്ദീഷ്ടാത്മം മനനാത്മകക്രമിക്കുന്ന സകലതും എഴിച്ചു. വള്ളവിഭാഗത്തിലും ‘അദ്ദീഷ്ടകാര്യ’മെന്നുമേ ഇല്ലെന്ന ഇതിൽ നിന്നുണ്ടാം മനസ്സിലാക്കാം. ആകും ജനനാ ഉൽക്കുഴുങ്ഗാ അധികാരിച്ചുവന്നോ ആ കുന്നിലു; സ്വകംമാനസ്യത്തായി ആക്ഷം ഏതുക്കൈക്കുംവാ സ്ഥാക്കിലുമെന്തിരുത്തുരാം എന്നാണു ആ തിന്നുതികളുടെ ദൈല്ലാറു പോകും. ഇതിലധികമെന്തു സഞ്ചരം ആക്ഷം മെങ്ങും സാധ്യമല്ലെന്നു.

വള്ളനുപാടാം കണ്ടു. ഇതിലേ അഭിജന്തവർഗ്ഗം (മുന്നാണവർണ്ണം) എത്തു വിധം പൊതുമാരണാ, രാജ്യരക്ഷാദികൾ ചുമതലപ്പെട്ടുകൂട്ടുകൾ (ക്ഷത്രിയരാഖ്യം) എത്തുവിധ മെല്ലാമിഡിക്കണം, മുതലാളികൾ (വൈശ്യവർണ്ണം) എത്തുവിധ മട്ടിൽ കഴിയണം, തൈഴിലംഭികൾ (സ്രൂതിവർണ്ണം) എത്തുവിധ മുഖ്യമായ വ്യവസ്ഥകൾ ആണു നിർദ്ദേശിക്കുന്നതാണു വർണ്ണധനമാണുവാഗ്മകൾ. മുൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അദ്ദു

സംമാന്യമംങ്ങൾക്കു ഡാനിചരാതെങ്കും, പ്രവർത്തിക്കുന്ന കൂർത്താവിനം അവബന്ധിച്ച് വർണ്ണത്തിനം മറ്റൊരു വർണ്ണങ്ങൾക്കും കഴിയുന്നതു ഉത്തമമായ ഫലം സിദ്ധിക്കുമോശം, ആശം വർണ്ണധനമംതപ്പങ്ങൾ എത്രപൂട്ടിട്ടുള്ളതു. നാനാവർണ്ണങ്ങളുടെയും ചുമതലകൾ നിറ്റ്യമിക്കത്തുകൂടി കുമഞ്ചിപ്പംക്കു— വർണ്ണധനമംപരമായ അചാരങ്ങൾക്കു—പരമമായ എത്രക്കു തുപ്പും സാധ്യമല്ല. വർണ്ണപരമായി ധമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള അചാരത്തുപ്പങ്ങൾ കാലാദശാദ്ധ്യപാഠികളേക്കുടി അംഗസതിചുള്ള ത്രാപമാണ്. ഇവയെ നിജീഷ്വിച്ചു പരിച്ചാൽ ഇവയിലെങ്ങാണിക്കുന്ന ധമ്മതപ്പങ്ങളേക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. ഹാഡോ അചാരവിധികളേയും അപേക്ഷമനം ചെയ്യും പഠിക്കുക എന്നതു ഇന്ത വിധമുള്ള ഒരു ഗമ്പത്തിൽ സാധ്യമല്ല. ആതിനാൽ വർണ്ണധനമംങ്ങളുടെ മുലഭാവം എടുത്തു അഭ്യഷ്ടം അചാരത്തുപണ്ഡിതും തമിലുള്ള ബന്ധങ്ങൾ നേരിച്ചു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുമെന്നേ വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ. വർണ്ണധനമംതപ്പം മുഴുക്കുത്തന്നെ മനസ്സിലും ദ്രോക്കന്തിനകത്താക്കിയിട്ടുണ്ട്. അഭ്യ—

“അധ്യാപനമധ്യയന്മാം യജനം യാജനം തട്ടാം ഭാനം പ്രതിഗ്രഹം ചെവവ മുാവമനാനാമകല്ലും തുക്ക പ്രജാനാം രക്ഷണം ഭാനമിഴ്ചായും ഉന്നമേവ ചവിഷയേഷപ്രസക്തിയു ക്ഷത്രിയന്മുഖ സമാസത്തിൽ പത്രനാം രക്ഷണം ഭാനമിഴ്ചായും ഉന്നമേവ ചവിഷകുപ്പമാം കസ്തിം ചവിഷയും ക്ഷതിമേവ ചവിഷയും ക്ഷതിമേവ തുക്ക പ്രജാമേവ തുക്ക പ്രജാമേവ വർണ്ണനാം തുക്ക പ്രജാമനസ്യയും

(ചനി. 80-91)

ശ്രദ്ധാസ്ഥാനം വർഗ്ഗധർമ്മത്തിന്റെ രണ്ടുതരങ്ങൾ. വർഗ്ഗധർമ്മം മായി അതുവാരതുപത്തിൽ ധമ്മശാസ്കരണ വിധി കണ്ണ ഓരോന്നും ഈ നാലു ദ്രോക്കത്തിലുംപെട്ട് കാഞ്ചി ഒരു വിവിധസംബന്ധങ്ങളിലും വേണ്ടവിധി സാധിക്കാൻ ആ ഉപാധിക്രമാശ്രാണാനു കാണാം. ആ വക ശത്രുവാരതുപത്തി ഓരോന്നും അപ്പടിയേ എന്നമനസ്വത്തിച്ചുകൊള്ളാനു നല്ല വിധി; തത്പരത പാലിക്കേതുക്കു വിധി കാലങ്ങേണ നസ്തമായി അനന്തരാജീവിപരാമാർ ചേന്നാലോവിച്ചു വേണ്ടുന്ന വ്യത്യാസങ്ങൾ ചെയ്തു കൊണ്ടുള്ളതാണാനു എല്ലാ ധമ്മശാസ്കരണങ്ങളം പ്രകടമായിപ്പറയുന്നണ്ടു¹. വർഗ്ഗധർമ്മപരമായ മുൻദ്രോക്കങ്ങൾ നാലിനേയും ഒന്നു മനസ്സിൽത്തെന്നാശിയാൽ വർഗ്ഗധർമ്മസ്വദാവം മനസ്സിലാണ്. ഈ അവസ്ഥത്തിൽ, ഒരു വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും മഹരാനിലേക്കു പോകിവാനാജീവിയെടുപ്പുണ്ടാക്കി പ്രത്യേകമോമ്മിക്കണം. ഗ്രാഹംണ്ണ (അരതായതു, വിപ്രാൻ)² ഉപത്രുപരി അറിവു സന്ധാരിക്കുകയും (അയ്യരം), ഇങ്ങനെ സന്ധാരിക്കുന്നു അറിവിനേ മറ്റൊരുജീവൻ വരെ പറിപ്പിക്കുകയും വേണും (അയ്യപ്പനം). അറിവു സകല നമകൾക്കിടിം എക്കാഡാരമാണാണു, ഈ സന്ധാരി

1 പ്രസ്തുതം ചാരംമാനാ ച ശാസ്കും ച വിവിധാഗമം തയം സൂചിച്ചിതാ കാഞ്ചം ധമ്മത്രാഖ്യാമക്ഷിപ്പാഗ്രഹം ആശം ട്രേഡ്‌പരമായും ച വേദശാസ്കരിക്കാഡാഡിനു യസ്തുക്കണാണിസാധാരണാ സ യഥം ചേദ ഭ്രതരാ.

മന്ത്രി— 105-106, 108—114. ഏന്നില്ലോടി നോക്ക.

പരിപ്പരാത്മാ മുകാഞ്ചാഡുത്തിന്നട്ടേൻക്കപ്പട്ടിരിക്കണം.

2 Intelligentia

കൈകയും മറുള്ളവക്കും കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു വിഭാഗാരായി കാത്രമേ സാധിക്കു എന്നള്ളതിനാൽ അവക്കുട്ട ഉത്തമകത്തവ്യമാശാനനം ഉള്ളതിനു സംശയമില്ല. അറിവു വർദ്ധിക്കുന്നതിന്റെ പ്രധാനമായ ഫലം സംസ്കാരം¹ തന്നെ. ഈ സംസ്കാരം എന്ന പരായുന്നതു പ്രധാനമായും ഭാഗികമായ ലാഭമല്ല. അത്യും തമിക്കമാണ്². അതുകയാൽ അറിവു സന്ധാരിക്കുകയും വിതരണം ചെയ്യും ചെയ്യുന്ന തിന്റെ ഫലം സാമൂഹായതിനെന്നാകുക കൈവക്കുന്ന ആധ്യാത്മികസംബന്ധാരം തന്നെ. ഈ ധമ്മം സാധിക്കാൻ ആഘോഷിക്കേണ്ട കരണം ബുദ്ധിമാകയാൽ ബുദ്ധിക്കു നല്ല ശക്തിയുള്ളവരായിരിക്കും ഇതിനു തക്ക അധികാരിക്കും.

ഈവൻ സ്വപ്നം ഇംഗ്രേസാപാസന ചെയ്യും (യജനം), അനൃതേ ഉപാസനചെയ്യാൻ സധാരിക്കുകയും (യാജനം)³ വേണം. വിഭാഗം ലോകത്തിനു മാത്രക്കാപുണ്ണം കഴാക്കി കഴിയേണ്ട അവശ്യമുണ്ട്⁴. ഈംഗ്രേസാപാസന മനസ്സാന്തിക്കായിട്ടാണ്. ഈവൻ തനിക്കും മറുള്ളവക്കും മനസ്സാന്തിക്കപ്പകരിക്കാത്തകവിധിയം ജീവിക്കുന്നു എന്ന സാരം. ഈ ഉപഭേദം മനസ്സിന്റെ ശാന്തിക്കുള്ളതും (ബിംബം ശമനത്തും), ആധിവിഭാവികത്തുമില്ലിൽ പെടുന്നതും ആകുന്നു. ഈ തന്നെ തപസ്സ്⁵. ഈ കൊണ്ട് സിക്കുന്ന ഫ

---

1 Culture.

2 Culture is more a matter of spiritual advantage than material; any material advantage that may accrue is only a secondary result.

3 യജീപ്പിക്കുക എന്നാണത്തും, ശാന്താനവേണ്ടി യജീക്കുക അല്ല എന്നും അറിയാണും.

4 ഗീത iii.-21-26 നോക്കു; അതിനുശ്രേണിയാണ്.

ലം തനിക്കും സമുദായത്തിനും മനസ്സുമാധാനത്തുപരത്തിലും അഴി സുവമാക്കുന്നു.

വിഭാഗം, അനുസ്ര സന്ദേശാഷിച്ചു കൊടുക്കുന്ന പാഠി തോഷിക്കാണ്ടേളും കുരൈസ്തവരിൽ; പ്രതിറുഹം. ജീവിതക്കി യുമണ്ണത്തിനും വേണ്ടി വരുന്ന അർത്ഥം ഈ വഴിക്കണ്ണി വരു കിട്ടാൻമുള്ളതു. ഇതൊന്നേ വിഭാഗം അത്മാപ്ലിമാർട്ട് മുള്ളി. ഇതുകൊണ്ട് ജീവിതാവശ്യം കഴിച്ചു ബാക്കിവരുന്ന തിനേ, മതിഷാകാരത വല്ലുന്നവക്ക് കൊടുത്തു (ഭാനം) അവക്കെങ്ങും ജീവിതയാതു സുകരമാക്കുന്നു. അതായതു, ഇവന്റെ യേശുത്തയറിഞ്ഞു സന്ദേശാഷിച്ചു ലോകം ചെ ആനു സംഭാവനയെ കയ്യുപററി വിലവു കഴിച്ചു ബാക്കി വരുന്നതിനേ സാധ്യക്കാണു വിനിയോഗിക്കണമെന്നതും. ഇതു ശരിപ്പറാമായ ശാഖയുൾത്തെല്ലം (ക്ഷേമാദി) ഉത്തിക്കൂമിയിൽ പെട്ടുന്നതുമാക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ആ ആധിഭോതികം, ആധിഭേദഭോകം, ആധ്യാത്മികം¹, എന്ന മുന്ന് ഭ്രമികളിലും, അവനു വന്നാറും അനുന്നാരും ശരിരം, മനസ്സ്, ബുദ്ധി എന്ന മുന്നപാധികളിലും ശാന്തി (ഭ്രാവമില്ലാത്തുമാക്കുന്നു) ആയും മുത്തി സ്വപ്നംമാക്കി ജീവി ക്കുകയാണു വിഭാഗം (ആധാരാണവന്നു) ധർമ്മസ്വാത്രം. ഇങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നവൻ മനഃപ്രശ്നാത്തമല്ല തന്നെയാണു നാളിത്തിനും സഹായമില്ലെല്ലാം. ഇവന്നാണു ഭ്രാവമണം; ഇതാണു ഭ്രാവമണം. ഇവൻ സത്പരനാണി.

രാജുരക്ഷാദികാർത്തങ്ങൾ നിവർത്തിക്കാൻ ചുമതലപ്പെട്ട ട്രബണം നല്ല അംഗീവുഡുന്നും, (അധ്യാത്മനം). മുൻ വർഷങ്ങാണ്

1 Physical, mental & intellectual planes.

ശ്രൂതനേന്നു മഹാവൃഷ്ടി; ശ്രീവർണ്ണം

രണ്ട് അധ്യാപന സ്ഥാനത്തു ലോകാർത്ഥമായി ഇവൻ ചെയ്യാറുള്ളതു രാജുരക്ഷാത്മമുള്ള നേരവനം ആക്കണ. ഇംഗ്രേസ്റ്റോപാസന ഇവന്നും വേണ്ടും. ഇവൻറെ ജീവിതാവലുംജീവികൾ വേണ്ടി വരുന്ന അർത്ഥം രാജഭോഗത്തിൽ നിന്നും വേതനന്ത്രപത്തിൽ കിട്ടുന്നതിനാൽ പ്രതിഗ്രഹം ഇവനാവശ്യമില്ല. എന്ന മാത്രമല്ല, പാരിതോഷികം സപീകരിക്കാമെന്നു വന്നാൽ രക്ഷാശീക്ഷാത്രപത്തിലുള്ള ഇവൻറെ കമ്മസപഭാവം കൊണ്ടു കയ്ക്കുളിയായി കലാശിക്കാനമിടയില്ല. ഇവൻ കിട്ടുന്ന വേതനംകൊണ്ടാവശ്യം നിർവ്വഹിച്ചു ബാക്കിവരുത്താതിൽ നിന്നും അമാദ്യോഗ്രം സാധുനംരക്ഷണത്തിനായി ഇവന്നും ഭാനം ചെയ്യുന്നും. അറിവു സന്ധാരിക്കുക, ഇംഗ്രേസ്റ്റോപാശന ചെയ്യുക (അധ്യാത്മികവും അധ്യാത്മികവുമായ രൂത്തികൾ), രാജുരക്ഷാത്മമുള്ള ചുമതലക്കുളേ വഹിക്കുക ഭാനാഡികൊണ്ടു സർച്ചുന്നംരക്ഷണം ചെയ്യുക (ആധിഭേതികക്കമ്പംഡി), ഇവയാണു ഇവൻറെ ധർമ്മം. രാജുരക്ഷ എന്ന വരയോടു പരസ്യം ദന്തപഭാവത്തിൽ വര്ത്തിക്കുന്ന വിവിധ താൽപര്യങ്ങളുടെയും രക്ഷയ്ക്കും, അവ സംബന്ധിച്ചു ചെയ്യുണ്ടി വരുന്ന തീരുമാനങ്ങൾക്കും, ഇവൻ നാമനായി തീരുന്നു. ഇവിടെ, ഇവൻ ഏതെങ്കിലും താല്പര്യങ്ങളോടു മുതൽക്കൊണ്ടു വരുന്ന വന്നാൽ എല്ലാം തെറാറാനിനിയില്ലെന്ന്. ഇംഗ്ലോഷം വരാതിരിക്കുവോന്നായിട്ടാണു ഇവൻ ഒരു താല്പര്യവുമായി ബന്ധമുള്ളവന്നാക്കുതെന്നു വിഡിച്ചുതു, (പിംഗയേഷപ്രസക്തി). ഇവാനും സമുദായ ശ്രേയ്യാനിനും

1 കരം—Taxes

2 Non-attachment to interests—സക്കാരാദേശാഗ്രഹിക്കുന്ന കച്ചവടാദിക്കാരിക്കാർക്കും വരാതിരിക്കുവോന്നായിട്ടാണു നടപ്പുന്ന യമനാറിക്കുന്ന ഉഴുവും തന്നെ.

രക്ഷകൾ തീച്ചി ക്രാന്തവനാണ്. ഇവൻ സത്പരജോ ഗ്രണങ്ങൾ കലന്നവന്മാരുമെന്ന് ഇവൻറെ ധർമ്മം കൊണ്ടിരാം.

വൈശ്വൻ—മുതലാളി; ധനങ്ഞേ സഖയിക്കുകയും ചക്രവർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാനുള്ള വന്നാണ്¹ ഇതാണു ലോകാന്തരമാത്മരജുള്ള ഇവൻസ്റ്റ് വൃത്തി. ഇന്ന് തൊഴിലിനം അറിവു കുടിയേ തീരു. ഇംഗ്രേഷ്യരോപാസന ഇവന്മാവശ്യം തന്നെ. ഇവൻ സമാധാനത്രുയസ്സിനായി ചെയ്യാനുള്ള തുഷ്ടി, കച്ചുവടം, ഉണ്ടിയൽ വ്യാപാരം² മുതലാവയാണ്. ഇന്ന് പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന ലാഭമാണു ഇവന്തൊഴിക്കുള്ള മാർഗ്ഗം. ദാനാദിയാൽ ഇവനും ധമാശക്തി കഴിവില്ലാത്തവരേ സഹായിക്കണം. ഇവനും അധ്യാത്മികാധിബോധികാധിശേത്രിക ഭൂമികളിൽ മുനിലും പ്രവത്തിക്കുന്നവനും³ കാണാം. ഇവൻ രജോഗ്രന്ഥിയാണ്.

ഗ്രുപ്പൻ, തൊഴിലാളി; ഇവൻറെ ധർമ്മമായി വച്ചിരിക്കുന്നതു തനിക്കു എന്തുപെട്ടു തൊഴിൽ ചെയ്യുകമാത്രം. അതുകൊണ്ട് ജീവനം ഭന്ദാം; നിസ്പന്നാകയാൽ ഭാനവും ചെയ്യാണ്. ഇവനും അധ്യാത്മവും (ഉപരിവില്ലാഭ്യാസം) രജനവും (കമ്മകലാത്രുപാമാഡ ഇംഗ്രേഷ്യരോപാസന) വിധി തീറ്റിപ്പി. എന്നാലിവനും സാമാന്യവില്ലാഭ്യാസവും ഇംഗ്രേഷ്യരോപാസനയും കുടിയേൽക്കു എന്നാണു സൃതിവചനം⁴. ഇവൻ അനുസ്യൂതനായിരിക്കുന്നും എന്ന പ്രത്യേക നിഷ്ടം

1 Circulate.

2 കസ്തിം.

3 നാലുയെല്ലിവിച്ചുകൊണ്ട് (ശാക്രന്തുള്ളതി); ഏഴുനാം വാധിക്കാഡം അറിയാതെയിരിക്കും.

ஷாஸ்தி. அங்கூரியல்காராக பள்ளிமுதச்ச முதலாய என்றெண்ணேபூட்டுகாம்; வூத்திகேக்டங் கஷ்டப்பாடுமிகுக்கும், ஏன் நான் ஸமுதாயத்தில்லை என்றுக்கான் வழுத்தமுறை வேலக்கங்கள் அதுமிகிடியிலீணங் வராம். ஒரு என்றெண்ணே மாற்றதினாலோ அங்கூரியகாவள்ளுமென்ற நிலைக்கந்தியில் இருக்கும்.

ஒன்று விவரிதி பார்த்துக்கொண்டு நினை சுதாங்குருத்தின்போன்றையான என்றாமதாகி ரணி திட்டங்களை நீங்கள், வழக்கிலூடு அடாவத்து வசதுமைக்கொடுக் கிறவும் வராதை நோக்கியிட்டுவள்ளும், பாக்ஷ வழக்கிலூடு நூவு ஸங்கஞ்சும் ரளதாங்குருதமாய ஸஂநைதியாகிட்டு ரணி திட்டங்களை வெளியிட்டுவிட்டுக்கொண்டு, விலைவுக்குள்ளங்களைக்கொடுக்க, விஶேஷங்களை நூட்டு, காத்துயிகம் கஷ்டப்பாடுவாடி. ஏனால் வர்ணங்களில் வந்தான்திறை வழியிடுத்திடுத்தொடும் காலங், ஸப்புறயதார கொட்டி ஸஜக்கிவுத்தி வந்ததாமென்றுதினால், வர்ணாயம் வியிகொட்டி தோறான்கிடுத்தொடும் ஸக்கம் வாஸ்வத்திற்கு காலங்கூக்கிழப். வர்ணாயம் ஜெர்மானி பாலிக்கொப்பக்கும் ஏதாசிலிலாதுகிக்கங் ஹாஸ்ததிற்கு மெதுபு மே காலங். ஒரு நாலு ட்ரோக்கெண்டிலிருந்து நினை வர்ணாயம் ஸப்புறயத்துப்பமர்யாம். அது சார்வாரமாயவியிக்கொல்லுமா

1 It is a form of Socialism where the interests of Society is the most prominent factor, without at the same time, infringing in any manner; the interests of individuals. Within the limits of society-requirements full freedom is ensured for the individual. An ideal from, if properly carried out.

ഈ കാർഷണ്ണലേ സാധിക്കാൻതും ഉപായങ്ങൾ മാത്രമാണ്.

iv

ആഗ്രഹമയമ്മം.

ശരീരധനയാതു ഗ്രഡമാക്കിതിങ്കന്നതിനു ഒഴിച്ചു കുടാൻ പാടില്ലാത്ത ചില കാർഷണ്ണലോഗായി ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു അനുഭവം വാലാലുവെള്ളുവാണ്¹ ‘ആഗ്രഹമങ്ങൾ’. മറ്റൊരു കാളയേ പ്രോബല വളർത്തുമാതംകാണ്ടി സമ്മാനാശ്രൂത്യസ്ഥിനാവ ട്രെ, സപന്തേ ശ്രേഷ്ഠസ്ഥിനാവട്ടെ, മതിയാവുകയില്ലെല്ലാ. നാം മുമ്പുകണ്ട സാധാരണാധിക്കാരിയും വർദ്ധനയും അഭ്യുദയം പാലിക്കാൻ തക്കവിധം സജീവമാക്കിയ ജീവിത വിഭാഗമാണ് ആഗ്രഹമം എന്ന പരിഞ്ഞാലും ശരിയാണി രിക്കം.

അക്കദാഖ്യാസം² ഗ്രാമത്തിൽ വച്ചു നിറ്റംവിച്ചുണ്ടും എടു വയഴ്ന്നാട്ടുകി മുകളിലെപ്പോന്തിക്കുണ്ടും ഇതാണു ‘ഉപനയനം’³ എന്ന പ്രധാനസംസ്കാരം. മുകളിൽ അനിയർ പാറുണ്ടി വൻ്നുക്കാലം⁴ പഠിക്കുകയായി അനുസാരം സാമാന്യമായ കൂടം. എന്നാൽ, അനുഭൂതിയും പഠി ചും കൊണ്ടവിട്ട താമിക്കന്നതിനും വിശ്രായം വച്ചിരിക്കും.

1 അഭ്യുദയത്തെ വയഴ്ന്നാട്ടുവച്ചു സംക്ഷരാസ്വാസം തുടങ്ങുന്നു; ദുന്നാലും ശ്രദ്ധാ: ഇതും ഒരു ചെറിയ സംസ്കാരം തന്നെ.

2 തുപാസമീഡപ, മുകാസമീഡപ നീം ഗവിഷ്കാ: മുകവിന്നും യച്ചു എ കൊണ്ടുവെന്നാക്കു എന്നാത്മം

3 Residential system of education

4 ആഗ്രഹവായവുംപും 1-22-3

னிலை. ‘ரஹஸாநாதரா’¹ என பூதுவியிகொள்ள விடுக் கூடிலூங் ரஹஸி தீர்மைகளுடைய வரை முக்குலவாஸம் நிர்வாயமாயின்றுவரை காணாா. இப்பிரெக், ஹூஸ்பிரேவாபா ஸ்ரீதீர்மைகளை பார்த்து (நோத்துப்பிழைத்து ஒசைக்கப் பட்டுப் பிழைத்து சூத்திரம் முதலாய் வ), யம்மாதிகாத்திர ஸ்ரீதீர்மைகளை பார்த்துப் பிழைத்து மூவாம்மைகளை, பரமாத்மீகை. ஜெநாதலால்திருத்தகளை அறநை கண்ணர் (உயர்நிஷ்டாரி) என்னிடு அந்தாலை வேண்டும்² (தூதி), ஓஸ்வாரமானி முறைக்கரையிலையியானி கூவாநத்தகள் ஶிக்ஷை³, அறத்மா மாண்பிலாக்காவ ஸ்ரீமாவ ரூப்கரணவும் நிதிக்கதவு⁴; அரங்கான்ற ஸாகா ஸ்ரீரங்காயால் பழுத்திரென்ற முட்காரப்பாவண்ணே பரி பிழைத்து கூடிலை, ரணி தகாந்து மாவு ஜூதிஷ்வு⁵, கு மங்குலாபா ஸ்ரீவைஷ்வுத்து குமங்குலாயு கல்புவு⁶, பரி கூவாந்தோயின்ன. ஹுதுஷு ஸாகாஸ்ரூபாந்தங்குள்ளனர்⁷. இதின் பூரமே, யமாவஸூ, அமாஷோரூ, அறத்மாஷ்டிக்கத

1 ஒ. மு. ஸு.-1-22-4

2 வெஷ்டி ஸார்த் உணவிடக் காலமலை என புதைகும் யாக்களை.

3 Pronounciations euphony

4 Etymology & meaning of words

5 Rules of poesy

6 Astronomy including mathematics

7 ‘ஷக்தி’ என்றும்கூவியால் மதி

8 Corresponds to “the Humanities” of modern educational system.

കന്നതായ അരുയുമേം¹, ധനമേം², ഗാന്ധിമേം ,
സ്ഥാപന്മേം³ മുതലായ ഉച്ചവേദങ്ങളിൽ പറിക്കാൻ
ശോഭയിൽനാണ്. ഈ വക മന്ദപാംജരിക്കുറുമെ, പര
സ്വരംസമായം ചെയ്തുകൊണ്ടിം അവനുവബന്നു സകലാ അരു
വയ്യുങ്ങളിൽ സ്വയം നിവർത്തിച്ചു⁴, ധന്തത്പരങ്ങേ അരു
ടിസ്ഥാനമാക്കി ജീവിക്കാനുള്ള വരദത്തും ഗ്രാന്റുകൾക്കിലേ
ശിക്ഷാക്രമങ്ങൾ കൊണ്ട് സാധിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ മേലു
ഞ്ചു ജീവിതം സുഖമാക്കി നിവർത്തിക്കണ്ണുകൂടിയം താണാ
ക്കുന്ന അതുന്തേ ഘട്ടമാണ് ‘ബുദ്ധമച്ചത്രം’ എന്ന പ്രമാണ
ആം. ബുദ്ധമച്ചത്രം ശബ്ദത്തിനും ‘ഗ്രീക്കുസവാ.ബർജിക്ക’ എ
നു അത്യം പരമ്പരാ സിലം മാത്രമാണെന്നും, ശരിയായ
അത്യം ബുദ്ധത്തിൽ, അറിവിൽ, ചരിച്ചു എന്ന അവസ്ഥ
യേക്കിക്കുന്നതാണെന്നും ഓമ്മിക്കുന്നും⁵. ഈ കാലത്തെക്കി
ട്രിരിക്കുന്ന ചട്ടവച്ചങ്ങൾ, അവാരങ്ങൾ, (ബുദ്ധമച്ചത്രാനുമ
ധന്മം) മുൻനിർദ്ദേശിച്ചുകാഞ്ഞുങ്ങൾ അത്യവാജാവി സാ
ധിക്കാഡപയുക്തമായാണ് മാത്രം ശാക്കന്.

ഈ ഉപരിവിജ്ഞാഭ്യാസാഖട്ടമായ പ്രമാണാനുമം, അതു
തന്ത മുന്നവർണ്ണങ്ങളിലേയും ഖാലികാബാലകന്മാക്കി ചെറി

-
- 1 Medical science
  - 2 Military science
  - 3 Music
  - 4 Engineering science
  - 5 തന്നെത്താൻ ക്ഷീരം ചെയ്യാൻപോലും വർമ്മക്കിയിൽ
നാവപ്പും സമാവർത്തനത്തിലെ സ്വയച്ചുജ്ഞ ക്ഷീരം സു
ചിപ്പിക്കുന്നു.
  - 6 “ബുദ്ധത്രം” ബഹുമാനപ്പെട്ട ക്ഷീര വേഴ്ചാടിയീയ
തേ എന്ന വചനങ്ങളാകയാൽ അതിനു മരിക്ക,
പ്രാപിക്ക്, ”(പക്ഷാഡിയം പച്ചജ്ഞ, ഇപനയനത്രെപ്പാത്മ
ഘട്ടം).

ക്കാൻവരുത്താത്ത നോക്കിയെന്നു. നാലാമതേതു വർഷത്തിൽ പെട്ടുക്കിം യോഗ്യതയുണ്ടാക്കിച്ചു അംഗത്വമനുബദ്ധിചെയ്യുന്ന നാവെന്നു കണക്കാക്കുവെള്ളു¹. ഈ അരുത്രുമം മാത്രമേ ഇങ്ങനെ നിർബന്ധിതമായിട്ടുണ്ടാക്കിയെന്നുള്ളൂ; മറൈക്കു ദൂരം ഏറ്റു മക്കമായിയെന്നു. ക്രമേണ ഈ അരുത്രുമം ബാലികമാക്കു കൂടിയേതിന്റെ എന്നില്ലൊത്തായി, പിന്നെ വേണ്ടെന്നായി, ഒട്ടവിൽ അങ്ങതെന്നമായിത്തീർന്നു. ഈനും അപസ്ഥിംബാവി ചില സൗത്തോത്തെക്കയിടക്കിൽ വിവാഹങ്കുിയയുള്ള അപസ്ഥിംബാവിയി നടത്തിവരുന്ന ‘മരജ്ഞീബന്ധന’² പഴയകാല

- 1 ഈനും ശാമ്പാലവാസിവർദ്ധത്തിൽ പെട്ടവരും ധരജാംബ വീതമില്ലാത്തവരും ആയ വാരായഭാക്കട എടക്കിൽ നാലുദിവാസംകൊണ്ട് നിർവ്വഹിക്കുന്നതും ഉപനയനസമാവത്തുന്നതുവരുത്തില്ലജീ ചടങ്ങുക്കേണ്ടാക്കുട്ടിയത്രുഹായ ക്രിം നടപ്പുണ്ട്. ഈതിന്നിനിംഗ് ദൂരാവാന്ത്രണയുണ്ടാക്കിയെന്നും പുരാജ യൂജിവക്ഷം ഉപനയനവുംമുന്നുകുലവാസും കിട്ടിവന്നിരുന്നവനുംകുലവാസും ധാരാളം നൃഥയുണ്ട്

ഈതിന്നിനിംഗ് ആ കാലത്തു ഭാരതീയരുടെ ഇടയിൽ 100-നും 75 എക്കിലും ഉപതിവിപ്രാപ്യാശമുണ്ടാവും, എല്ലാവജ്ഞംതരെന്ന അക്കാദമിയാസുന്നവക്കുഡായിക്കാറിക്കണ്ണമെന്നു ഉറപ്പിക്കാം. കാപരമായ മുന്നകുലവാസം നിർബന്ധമായി നടക്കുന്ന ബന്ധാക്കട ഇടയിൽ ഈനും 100-നും 100 തന്നെ സാക്കാടത്താക്കുണ്ടെന്നു ബുദ്ധം മുതലായ ദേശത്തെ അവസ്ഥയിൽ നിന്നുമരിയാം.

- 2 ഉപനയനത്തിലെ ഒരു പ്രധാനാംഗം. മുത്തു വർജ്ജനം തമിൽപ്പിരായുന്ന കാലത്തിനിംഗ് ഒരു ഉണ്ടായിരുന്നവെന്നു ഫേഖരണിയ ആത്മരഹാക്കട എടക്കില്ലജീ മരജ്ഞീബന്ധനം (ക്രൂപി) അന്ത്യേനില്ലീക്കുന്നു.

தெரு அவசமயே ஸ்ரீராம் சுவாமி. மாறிதன்ற காலமாய் ஷ்டாஷகங் எவாலிக்குமாறில் பூரவங்கிக்கூக்கங்கிட்டி கூன வக்கு உபநயநிலை வேலாலோஸ்வுமிலையா வேளை, அல்லாதாவது விவாமரணைக் கூட வேற்று பேரினாலைப்பட அனாம மதி ஏற்கு அதுகிடையின்.¹ யாகையும் காலமாய்ஷ்டாஷகங் ஸ்ரீகர்ணக் கூட உபநயநிலை நினிலிக்கூனவை என ‘நடிகாலத்து ஸ்ரீகர்ணசெழுப்பாயநை வியித்தினை’ என்று மதுபூதியில் பாருந்திட்டுக்கொண்டுவிக்கவான்.² ஒரு குமாரின் போயி போயி, தேஜாத்ம ரீத விழுதி கூக்கையால், உபநயநிலை பூரவங்குவும் ஒரு பூரவங்கு வெர மொய காட்டிக்குத்து மாதுமாயினாகிரிக்கீட்டு. அமா ஸமிதிகள்,³ பூளைஞ்சு கழுத்திடு வீட்டுஞ்சூரை பூரவங்கு பூரவங்கு ஜனிகங்கெமாக்குடி, அல்லாத்மவேயால் வாய் சேர்ந்திடுக்⁴

இநு ஏது குழநியுடைய மத்துவமுமக்கூடை ஸமஷ்டியை யுதுபம் உபநயநின்கிடு பூரவங்கியோடுது “ஏபு ஸ்து” வஹநதிட்டநிலை மாநிலாக்களை. ஏபுஸ்து

- 1 பாவியா ஸ்ரீராம பூரவங்கிடாக்கும் ஸங்கூவயாயை; தனு பூரவங்கிடாக்காங் உபநயநை அராயியங்காங் வோய்யங்காங் ஸ்ரீராம க்கூக்குவத்துடை; வழங்காங் தூப்பாய்க்கும் விவாத்து கமங்குடிபநயநமாது குத்து விவாத காத்து” (மாறிதன்)
- 2 “புராக்கூ கமாரினாங் மாஞ்சிவாயநமின்புதே அய்யாபாங் பா வோகாங் ஸாவித்து பநாங் ரமா” (யமாஸ்துதி)
- 4 ஏபுஸ்து=direction; charge.

“ബുദ്ധവാദ്ദുസ്പോന്ദാന കമ്മകയ ദിവാകാസപാസ്ത്രിരാ ചാത്ര്യാധിനോ വേദമധിഷ്ഠ്”¹ എന്നാണ്. ഈ ലൈഖിഷ തേരെ സുക്ഷിച്ചു പറിച്ചാൽ പ്രധമാന്തരമായംഗപത്രപം കിട്ടും.

ബുദ്ധവാദി അംഗി—നീ ഇപ്പോൾ ബുദ്ധവാദിയായി തീനിനിരിക്കുന്നു. അറിവിൽ ചരിക്കാൻ പൂർപ്പട്ടിക കുറഞ്ഞു. ഇതിനു പഴമങ്ങറിയ ഭാഷയിൽ നന്ദു തിരിമാർ അംഗത്വം പറഞ്ഞു വന്നതു അംഗങ്ങളും. “ബുദ്ധമുഖ്യത്വത്തെ കൊണ്ട് സാംഗമാധിരിക്കുന്ന ഒരു ഇവിടെ വിവക്ഷിതമായത.....അതിനെ ചരിഷ്ക പ്രാപിക്കുക ലക്ഷ്യം യാ വെദാധ്യായങ്ങാണി ഇവിടെ വിവക്ഷിതമായത”

അപദി അംഗാന—അപ്പുകളേ അംഗികരണം; ആരുവമനാഡി ശൈചകാത്ത്വങ്ങൾ ചെയ്യുന്നും എന്നർത്ഥമം. സാമാന്യമായി ജാതിയിലേ ആദ്യമായം ശൈചം അല്ലെന്നിക്കുന്നും, മുത്തിയാക്കിട്ടിരിക്കുവാൻ ശീലിക്കുന്നും, എന്ന താൽപര്യം. “അപദാശാന എന്ന ഭാഗത്വത്തെ കൊണ്ട് ചൊല്ലിയതു ആരുവമനവും മറ്റൊരുവും വളരുമ്പുണ്ടെന്നുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ശൈചസ്താനാദിക്രാനും അവരവിനും കൂടെ ഉപലക്ഷ്യം താനും”

1 ബുദ്ധമാരി അംഗി; അപദി അംഗാന, കമ്മകയ, ദിവാമാ, സപാപ്പാസിട അചാത്ര്യാധിനോ ദേവി അധിഷ്ഠ— മുരു അച്ചുലായനാസ്ത്രപംഥാണ്.² സുത്രങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ കാണും; പംക്ഷ തൃപ്തപത്രം അതിനെല്ലാം ഒരു തന്നെ.

2 പക്ഷിയ, മടങ്ക പൂസ്തകത്തിൽ നിന്നുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ലൈഖിഷം. ലിവിംഗ്റോസ്വൂം പഴയമാരിരിക്കിയ തന്നെ കൊട്ടക്കുന്നു.

കമ്മകര—കമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നും, “കമ്മാനി കര
എന്നതുമാണ് ജാതിയിക്കലെ എക്കവചനം സാന്ദ്യാപാസ
നാഡി കമ്മങ്ങളെ ചെയ്യുന്നും.....ഈവ മരദ മുണ്ടല്ലോ
പ്രബാധാദിസ്പാപാന്തങ്ങൾ അവഹിക്കണംഒള്ളി
ഒംക്രൂട്ട് ഉപലക്ഷ്യം താനും എന്നും വരും”¹. മരദ സ്ഥാത
കാരണം മെപ്പുഷ്ടാനിലടങ്കിയ ഭിക്ഷപുക്ക, വിരകം
വെള്ളിയും കൊണ്ടുവരിക മുതലാം കമ്മങ്ങളും ‘കമ്മ
കയ്’ എന്നതിൽ അടങ്കിയിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ ഗ്രാ
കളത്തിലെ ചെറുവട്ടപ്രകാരമേപ്പുട്ടുന്ന സകല കമ്മങ്ങളിലും
മടിയുംപേക്ഷയും കുടാതെ വേണ്ടവിധം ചെയ്യുന്നും എന്ന
തുമാം. ഈ ധമ്പാലനന്തരിന്റെ ഫലം സാമ്പൂതികമാ
യ സ്പാദ്രായശോധയും കമ്മകൾവരെയും, തന്നെ.

ഭിവാ മാ സ്പാച്‌സിഃ—പക്രം ഉറങ്ങയ്ക്കു, “പക്രം
കിടന്നരണ്ണാല്ല ഈ ഭിവാസ്പാപനിശ്ചയം തൽസ്പം
പഠിത്തങ്ങളായിരിക്കുന്ന മധുമാംസാദികരംകഴം കുടു ഉപ
ലക്ഷ്യം താനും. റാർജ്ജയന്നമധുമാംസഗസ്യമാല്പിവാം
സ്പച്ചനാജ്ഞനു.....ഈവ ഒന്നും ചെരജ്ഞാല്ല എന്ന ഭിവാ
മാസ്പാച്‌സിഃ എന്ന ഭാഗം കൊണ്ട് ചൊല്ലിയ്ക്കും”². അതാ
യതു സാമാന്യമാണു ഇത്തീരനിറവേദന ശീലിക്കണം

1 പക്രം ചടങ്ങൾ

2 മൗയാധന ചെപ്പും “പ്രൂഹി വാഞ്ഛാസ്യപ്രോഗാന കമ്മ
ക്കഞ്ചമാ തിവാനുംപുണ്ണാല്ലും ആളും പാ ചെക്ഷാചംത്രം
വര സ്പാദന്നും സമീയ ശ്രദ്ധ ഉദക്കം ച അമ്മാ
ആനോ ദാംമധിക്ക എന്നാണാം”

എന്നത്മം. ഇം ഡീലറ് ലോകയാൽ സുകരമാക്കണമെന്നു തന്മാത്രമാവാവേംബാശൻനു പറയാൻില്ലെല്ലോ.¹

ഈച്ചാത്താധിനോടൊപ്പമല്ലെങ്കിലും—എച്ചാത്താ അധിനോയി, വശംവദനായി; സാംഗ്രാഫാംഗമായ വേദത്തേ, അറിവിനേ, സന്ധാരിച്ചുകൊള്ളണം എന്നത്മം. ‘ഈച്ചാത്താധിനോടു വിധിച്ചു കാലജോളിൽ സാംഗമാഗിരിക്കുന്ന ഒരു തന്ത്രത്തെ അദ്യയന്നം ചെയ്യണമോ’

ഈ പ്രസ്താവം അതിൽ നിന്നും, ശൈഖം ഇത്രിയനിഗ്രഹം എന്നീ രണ്ടു പ്രധാനസമേരിയ സംഗതിക്കും അല്ല സിച്ചുനീലമാക്കുക, അരന്നും തനിക്കും നാനാ അവസരങ്ങളിലും ആവശ്യം വരുവുന്ന കാഞ്ഞജോളി ചെയ്യു പരിപരിച്ചു കുമ്മകൾവും സന്ധാരിക്കുക, ഗ്രാജീവിനു വശംവദനായി വര്ത്തിച്ചു പ്രത്യാഗത്മജാപാളില്ലോംസാധിക്കുന്നുകും അരിവു സന്ധാരിക്കുക എന്നാണ്. മഹാകാഞ്ഞജോളാണു ഈ ആഗ്രഹത്തിലേ ധർമ്മം എന്നു കാണാം. ധർമ്മംനാഞ്ഞജോളിൽ കൊട്ടത്തിട്ടിൽ പ്രമാത്രമാവാരങ്ങാളില്ലോം ഈ സാധ്യത്തിനായി, അന്നത്തെ കാലാവധിതികരിക്കുക യോജിച്ചു. വിധി, ഗ്രാജീവിപ്പുട്ടത്തിയിട്ടുള്ള വയാശനും അവദേഹം ദാരാനീ നേരും മനസ്സിങ്ങതി പഠിച്ചാൽ അറിയാം.

1 ഈ നടപ്പിനിക്കുന്ന വാദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപണയന്തരിൽ സ്വപ്നാവലിപ്പംസന്ധാരിക്കുന്ന ശാക്ഷ ഓൺ മുഖ്യമായി പറയാൻ കാരണമാണെന്നു പറയുന്നതുണ്ട്. തന്റെ വ്യാസനാഭ്യാസം കൂടാൻ മുഖ്യമാണെന്ന തന്നെ പറയാം. ഇതു കൊണ്ടുള്ള കൂറിത്തങ്ങൾ രാഹാറി അപ്പുത്തിലും സാമ്പത്തികമായ സാംഗത്തിന്ത്യിലും പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

2 പാക്കായിയം പട്ടാളം

3 ഡീല=second nature

ഈങ്ങനെ ജീവിതത്തിന് വേണ്ടുന്ന അറിവും സഹായി ലഭ്യം സന്ദുലിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ധ്യാനക്കൾക്കി മുകളിക്കിണ്ടു ചെയ്തു മുകളിന്നും സന്ദുലിച്ച “സമാവ ത്താം”¹ ചെയ്തു—മുകളിൽനിന്നും തിരിച്ചു ഗുഹ തനിൽ വന്നു—വിവാദവും കൂടിച്ചു ണ്ണാബേണ്ട ഘട്ടമാണ് ഗ്രഹണമാണുമാം സപികരിക്കുന്നു.

ഈ ആഗ്രഹമധികം കന്നുഭാനസമയത്തു പ്രേപ്പിക്കുപ്പ തനിൽ ചരയുന്ന മന്ത്രത്തിൽ ഉള്ളാം. “സമധയമാം ചരതൈ” — ണ്ണാഭാഷംകൂടി ധർമ്മത്തെചരിക്കുവാൻ, എന്നാണെ മന്ത്രം. ഈ ആഗ്രഹമത്തിൽ നിന്നും നാലു വലിയ ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാവാണെന്നും. അംബ, നാളിത്തെ ലോകത്തിന്റെ നിലനി പ്രിനേക്കാധാരമായ സിർസന്താനലാഡം, ഇന്നതേതു ലോക അനിന്നം തനിക്കും സുഖമായ ലോകയാൽ, തങ്ങളേ ഇന്ന ഭേദ നിലയിലുംവിശ പൂർണ്ണവിശ്വാസരാട്ടരു ബുറ്റമി, സർവ്വോച്ചാരി, കൂർക്കുതുക്കാണ്ട് മാതൃമാനങ്കന്ന ആത്മ ശ്രദ്ധി, എന്ന നാലുമാണരും.

ഈ നാലു ഗൗരവമെറിയ ചുമതലകളേ നിർബഹി ക്കുന്നതിനു സമ്മാനിക്കാൻജീളിയും ഓൺകു ഭർത്താവും ഭർത്താ വിനു ഓൺകു ആരംഭി. അതിനാൽ ദാവത്തികളാക്കാൻ പോകുന്നവരുടെ മുണ്ടാംശങ്ങൾ വളരെ ചിരിപ്പിക്കുന്നതാണെ. സൂതികളിലും മഹ്യസൂത്രങ്ങളിലും ഇ ക്ഷാംക്രൂ തനിൽ വേണ്ടുന്നുണ്ടും മാതാപിതാക്കാമായും കലമ്പനിമ എല്ലാം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.²

-
1. സം + ശ്രൂതിനാം ദാവേണ്ടവുണ്ടുണ്ടു തിരിച്ചു വരും
  2. ഇതാൽ മുട്ടുവായ നിജു് കിംബാ ഇന്നുംവിശ്വാസിയിലും, ഇന്നും പട്ടക്കി, പഠനത്തിന്റെ ഒരുബാധാന്തുത്തിലെപ്പറ്റി ആ വസ്തുക്കന്നടക്കുമാണെന്നും .

பூர்யாகமாயி கோகளை, நைபூ வூலுமிமான வேளை கங்கூகஙை கொடுப்பான்; ஸுஷி, ஸங்காஷ், ஸவ் சதீலம் (ஸஞ்சப்ளாவா) ஹவாயலைமுதலும் ரோகமில்லாத்தெனும் அதை ஸ்ரீமேசு வேளை வேர்க்கான்¹, ஏராக்கி தந்திலாளை ரஹ்மாது வியிகரி. ஸ்ரீதிகாலித் தெங்குத் தெவிடுதித் தீடுக் கிடும். மனவிற் க்கிணம், குலம் பறிசோயிசுக்க ஏனை வற்றாக் கூடப்பூஜைவியல், அதுவழுநோ அதுபூநோ, வகமங்கை வூதற்றங்கோமோ, ஏந்காாாா கொக்கூக்குலை என மக்குலாக்காம். ‘மாதுபரவும் பிழுபரவுமாயி ரக்தவூநையில்லாத்தவராகிட்களை; வழகரப்புள்ளவும் போ குழுத்துதாலைக்கிலும், யீநகம்மநிரதநூற், நஷ்டங்கை நூற், பரிபூஜைக்கூத்துவர், ரோகஶங்காற், அரங்காரோகி கரி² (அந்கூபாப்ரோகிரி), குறைரோகிகரி, மாங்காற், அரப்பாங்காங் பாங்கி³ குவழா ஹவஷுத்துவர் ஏடு நினைவென்றுத்து பற்று தீரை கடுங்கூண்டுமாயி (குலங்குத்துமாயி) ‘ஸங்வூநைத்திற் ஏடுப்புத்துறு’ ஏந்காளை மன ப

1 “குலமங்குபதிக்கூது யே மாதுதை பிதிதுஷேதி யுமோக்கு புரைப்பான் — வூலுமிகாது கந்தாா பூஜைக் — வூலுமிதுபால்லக்கூாஸ்வாாமாாஸ பயங்கரத” (அந்த ர. ஏ. 1-5-1-3)

2 அங்கூஜ்=Tumours, malignant diseases as cancer etc. அஞ்சுந்வேளாஸங்கள்.

രയുന്നതു¹. ഈ വിധികൾ മുക്കാലേമുണ്ടാണിയും അപരോഗം ശ്വരക്ഷാപരവും ഇന്നും സൃഷ്ടിമതവും ചാര്യ കാൽപ്പനികൾ തന്നെ. ഈ വിധികൾ സനാതനം തന്നെ എന്നാൽ താം സമതിക്കണം.

ഈ വിധി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒഴിവികൾ, പാഠ്യ ധന്മാനങ്ങളേ, പാലിച്ചും, തജ്ജാളങ്ങൾ പുംപിതാക്കാമാരേ ബാഹ്യമാനിച്ചും², സന്താനാർപ്പാദനംചെയ്യും ക്രീക്കരുളി വേണ്ടവിധി വഴിത്തിവിട്ടും, കഴിച്ചുന്നതു ലോകത്തിന് പകാരംചെയ്യും, താന്താജോജിക്കെ വസ്ത്രധനംചെയ്യും പുലത്തിയും, യാത്രാനാനിനും ഭ്രാഹ്മണിനിടപരാതെയും, ജീവിതം നിർബന്ധിക്കണം. തന്റെ പുത്രൻ വളരുന്ന് വിജ്ഞാഭ്രാംഡവും കഴിഞ്ഞു, വേട്ട ഒരു സന്താനമുണ്ടാക്കുന്നതുവരെ ഈ വിധി തനിൽ ഗൃഹസ്ഥാനുമാരുമാണ് നിർബന്ധിക്കണം.

- 1 “അംഗവിശ്വാസ ച ചാ ക്രാനം സംശാന്താ ച യാ ചിത്രഃ സാ പ്രശസ്താ വിജ്ഞാനിനാം ഭാരകമംഞ്ചി ഏമമ്മുംനേ. മഹാത്മാ ചാ സംശാനി ഭ്രാജാവിധന്യാന്തപ്രതി ശ്രീസംഖ്യയേ ഒന്നേംനാനി ക്രാനാരി പരിവർജ്ജിക്കുക കാനുത്തിയിം നിന്ഹോപജാഹി നാശിജജാ രാമഗർജ്ജം ക്ഷണിക്കുമഹാവ്യവസ്ഥാരാഘവന്തിക്കുപിക്കുലാനി ച”

(ചനി iii 5-7)

- 2 പിറുവൃജനാംപാര്ത്തുകമ്മത്രപാം
3 പിംനാ ഇതിയല്ല വർജ്ജനമെന്ന നാം ദുന്നു കണക്കു മറക്കുവരും. പുണ്ണു-നാരങ്ങാ, തണ്ടരു മുന്നാവരമായ ശം ടാക്കാരിത്തത്തിനുചുറ്റാനും ദാൻ പാപികരിച്ചു വുത്തി ക്കാജാജാംയതുമാണു വർജ്ജനയുമും. ‘ചൂതുകവർജ്ജനം കയ്യ സ്വീക്ഷ്യം മുന്നുകുമ്പിംഗരാഃ—ഗി.ര.

இதில்லையான கட்டுவளர்கள் மகனே எழித்து வான பூஷமாவன். ஜானரத்துக்கூடும் ப்புறமுவீசு காளைக் கூம் செய்யாத ஓருதலே பூதுள்ள ஸங்கூஷன்னிலேப்பித்தி டோ, கொந்தெட்டுக்கூடும் குடைத்தென்றே முஹமாதும் விட்டு வானபூஷம் ஸப்ரிகரிக்களே! அதுமும் ஹவுக் பூமமாது மத்திலிக்கா காலத்து நூக்கல் திதித் தினம் ருமாஜ்தை கவும் ஸத்தில்ஜெத்து ஸ்ரீவாதித்து; முஹமாதுமத்திலே அதுமுத்துத்தித் பிதாவு முஹமேணாதி செய்துக்கூடு காண்டு, குடை ஸமக்ரிது தை பரிசுவம் கிடூங் ஏடு கிட்டி. பின்ன ஸபாம் முஹமாதும் துடரவே முஹமேணா பார்ஜெதே பூதோமத்தித் கொஞ்சுவாச்சேயார் வராவு ந விசுமத்துக்கு அரவாவித்துரித்து¹ அதிலெல்லாம் ய முஹமாயித்தென பரிசுவார் கேடாதை ஸாமத்துவும் உள்ளது. ஹஜ்ஜை, ஹவுக்கூர் பூதுள் முஹமேணா ஸப்ரிகரிக்காங்கூ காலமாவுத்தொடேசூ, ஹயாது அரிவும் கம்மக்கல்தியும் பத்தாக்கதியும் திக்களும் மங்கூகாயி தீர்க்கான். ஹவுக்கிழோர் வானபூஷமாதுமத்தினாயிகாரி யாகி. வானபூஷமென்ற வத்துத் தேவதைகிலுமெங்கு காட்டிலேகொடுக்கல்லை. பூதாளைக்கல்லித் தெற்றித்துவியல்; களபாளிக்குதை அதுமுமலுக்கோலிபோலை, மீங்புச்சுறு க்கூத்துக்கூடும் மராங் ஶலும் கருத்துதும் நூற்றல்லும் வராத வியல் காட்டித் தின தாக்காதும் நலி, நீவாலித்துங்கி

-
1. “ஹமாஸ்து கும் பத்தைக் கல்விபலிதமாதங்கள் அவத்துக்கொபுவ முபாரும் தவாரங்கு ஸமாதுரையுக் கூட்டும் காந்தாம் நிகந்திப்பு வாங் ஶாமைக்கு ஸ்ரீவைவ வா”
- (மன. vi. 2-3)

കിഴക്ക് സന്തുരും എന്നിവയുള്ളതും ആയ പ്രഭാഷണലിൽ പോയി കണ്ടാം ദൈയപ്പൂജയെ അതുമുണ്ടാക്കി അവരുടെ കലപത്രിയായി തന്മോ നിശ്ചന്തായിക്കഴിയുന്നതാണെന്ന് വാനപ്രസ്ഥാനുമസ്താപനം. വാനപ്രസ്ഥാനുമാരുമാരുമസ്താപനം. വാനപ്രസ്ഥാനുമാരുമാരുമാരികൾക്കും ഒരു ഗ്രന്ഥകലത്തി സ്ഥാനം അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടും തന്നെ.¹

ഈ അവസ്ഥയും കഴിയുന്നോരും മനസ്സുണ്ടാക്കുന്ന ത്രണം ഔദ്യോഗിക്കാതിരിക്കുന്നതും വിട്ടിരിക്കുന്നതും ആണെന്ന് ഏന്തുന്നതു ഫോറ്റോഗ്രാഫ് ചെയ്യുന്നതും പിതൃക്കൾ, ദേവികൾ എന്നിവരുടെ കടപ്പാടുകളുണ്ടെന്ന് അഭ്യന്തരം മുഹമ്മദ് അലബുതു ആ ശ്രമകാല തുടർവില്ലയജ്ഞസിക്കങ്ങളും അവരോടു ഒരു കടപ്പാടുണ്ടായി. ഈ കടം മഹാസ്ഥാനുമത്തിലും വാനപ്രസ്ഥാനുമത്തിലും വച്ചു ചെയ്യുന്ന സ്വാധ്യായവും ശിഖക്കാപദ്ധതിയും കൊണ്ടു വീടുന്നു. ഇന്ധപരാംഗ്രമത്താൽ വിപരീത കൂടാതെ ജീവിത സന്ധാരണം സാധിച്ചുത്തുരക്കാണ്ടി ദിവതാപരമായി എല്ലപ്പും കടപ്പാടു ലോകാത്മകനായ ഇന്ധപരനേ ലോകാ സ്വരൂപപരമായ ലോകയിൽനാം കൊണ്ടു ഉപാന്തന കൊണ്ടുംസേവിച്ചു വീടുന്നു. തന്നെ പിതാവു തന്നെ ജനിപ്പിച്ചു വളര്ത്തി വിശ്വാസ്യാശ്വീം ചെയ്തിച്ചു ഈ മട്ടിലാ കീഴുക്കാണ്ടി പിതാവിന്നോടും, പരിപാരാഗത്തായി പിതാമഹാദിക്ഷാഭാരം ഉംഖ കടപ്പാടു, താൻ സന്താനോൽപാദനം ചെയ്തു പുത്രനേ വളര്ത്തി നാളുന്നേ ലോകത്തിന്നും സുസ്ഥിതിക്കു ഒരു താങ്കാക്കിവെച്ചുത്തുരക്കാണ്ടു വീടുന്നു. ഇതു തന്നെയാണെന്ന് ‘യദ്യേന്നു ദേവാഭ്രഃ പ്രജാഃ പിതൃഭ്രഃ സ്വാധ്യാഭ്രന്ന ദേവിഭിഖ്’ എന്ന വിധിയുടെ അത്മം. മുന്നു

1 ശകന്തരിലാപാവ്യംനാനിലവും കണ്ടാം കണ്ടാക്കുമുണ്ടും വാനപ്രസ്ഥാനുമത്തുപരമായാണെന്ന് പറിയ ഉദാഹരണം മാണം.

പ്രണങ്ങേളും തീന്തോട്ടക്കുടി ഇവൻറെ ചുമതലകൾ സക്കാരു മൊത്തം; ഇവൻ ധാതായ ചുമതലയും ഇല്ലാതെ ഇഷ്ടംപോലെ എവിടെയെങ്കിലും പോകാറായി.

ഇനി സകലതും താഴുൽത്തിവയ്ക്കാം, സന്തൃസിക്കാം. ഇവൻറെ കടപ്പാടുകൾ തീന്. ഇവൻ ഗ്രഹസ്ഥാഗ്രഹ തതിൽ വച്ചു ഇട്ടിയസുവജ്ഞേളും അനംഗവിച്ചു തുള്ളിയായി; ഇവനെ ഏഷ്ടണ്ടതും ബാധിക്കുന്നില്ല. “പുത്രത്വം ധാരായു വിരുദ്ധത്വം ധാരായു ലോകത്വം ധാരായു വു തമിതോമക്കും” എന്ന സ്ഥാനമന്ത്രാത്മമിത്രതന്നെ. ഇവ നാശം സന്തൃസി. ഇവൻ ആര്യദ്ദോഷം ആത്മാരാമനായി തരണം ചെയ്യുന്നു.

ഈ നാലുഘട്ടവും, സാമാന്യമമ്പാശം വാസ നാശനുപമായി വരിച്ചു വർന്നുഡിമ്പാശം മാനിവരാ തുവിയം കഴിക്കാൻ, അക്കാലക്ഷ്യരാഖിക്കും, ദേഹമാ കിരന ആചാരാഖിക്കും യാഥാദി പിണ്ഡവിശ്വാസം യഥാദി പിണ്ഡവിശ്വാസം വിസ്തുതിക്കുന്നതു. ആവാരവിധിക്കും സനിശ്ച, എം പർശിനവവക്കിത്ര ഭോധ്യമാണും. ആ വിധികൾ, കാലം ദേശം കർത്താവിന്റെ ആരോഗ്യാദിത്തങ്കാലാവസ്ഥ കൾ എനിവയുടെ പുത്രാശം മേതുവായി, എല്ലായ്ക്കുഴം അപ്പടിയേ ഉപദേശാദിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു, അങ്ങനെ ഉപദേശാദിച്ചുത്തു കൊണ്ടു ഉളിപ്പാട്ടമല്ലോ കിട്ടാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു പരം. അപ്പടിശ്രദ്ധാം ധമ്മതത്പരം പാലിക്കണം പടിഞ്ഞു മാറ്റണം വരുത്തിക്കൊഞ്ഞാമെന്നുണ്ടും ധമ്മ ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ ഒറ്റക്കണ്ണുമായ അഭിപ്രായം. ധമ്മതത്പര തതിന്റെ പരമമായ ഉദ്ദേശ്യം ലോകാന്തരമാം തന്നെയാ കയാൽ അതിനു മാനി വരുന്നതോന്നം ധമ്മമാവുകയില്ല. അതു തന്നെയാണു:—

‘യമ്മമപ്പുസുവോദക്കം യമ്മവിഭിജ്ഞമവച
 ന കുർബാൻ ലോകവിഭിജ്ഞം യമ്മഹപ്പറ്റിതം കൂപിൽ’
 എന്ന വചനത്തിന്റെ അത്മം. യമ്മരുന്നുങ്ങളിൽ വി
 ഡിച്ചിങ്ഗനാലും, വില ലട്ടങ്ങളിൽ യമ്മമാണെന്ന തന്നെ
 യിങ്ഗനാലും, അസുഖപ്രലയമുള്ളവാക്കങ്ങനേരോ മരീറാൽ യമ്മ
 ത്തിനും ധാനിവെച്ചുനേരോ ലോകവിഭിജ്ഞമോ ആയവ
 ചെയ്യുക്കും; അവ ശരിയാണ് യമ്മ മാവുകയില്ല. കാലഘേരാ
 ദിവ്യത്യാസങ്ങൾക്കാസരിച്ചു മുന്നോട്ടേ പാലിക്കാതെക്കു
 ഭേദഗതികൾക്കുവകാശമുള്ളതാകയാൽ ഭാരതീയയമ്മം,
 വൈഷ്ണവയമ്മം, കാലഘേരാതീതമാണോ; അതുരാലും എക്കും
 ലഭ്യം ഫലവാന്തായി അന്നപ്പൊക്കത്തെക്ക് ശാക്കുക്കാണ്ടുതന്നു
 യാണോ അതിനും സന്നാതനയമ്മം എന്ന പേര് വിജ്ഞ
 ഓഡിയും.

അയ്യായം ദീനം

അത്യുംതമികകാൽജിഡി¹

i

സാമാന്യനിത്രപണം.

സുഖംകിട്ടണം, ഭിഖമായതു്, എന്നാൾ മനഷ്യന്റെ പ്രക്രയങ്ങളും സകല ജീവന്ക്ഷേത്രങ്ങൾ പ്രധാനമായ രൂപ അതു ഗ്രഹം. ഈ അഗ്രഹംസാധ്യത്തിനും വേണ്ടിയാണ് സകല വിധമായ പ്രസ്തുതികളിൽ; നല്ലതും ചീതയും, രണ്ടും. നാമി തുവരൈപ്പറിച്ചു ധർമ്മപാഠങ്ങളിൽനിന്നും ധർമ്മത്തപം പാലിക്ഷണ്യപടിജ്ഞീവിച്ഛായൽ ശ്രീരംത്തിനാം ഇത്തിരാമനാ മന്ത്രാജിവിനാം² എന്നരകിരുന്നു സുഖം കിട്ടാമെന്നു കണ്ടു. എന്നാൽ ധർമ്മചാൽത്തുകാണ്ടി, അക്കന്നികമായു് (ബൈബിൾ) ഭിഖാജിദിഡിനിനു ശീഖകിട്ടാൻ തരച്ചില്ല.

മനഷ്യൻ കൈസ്ത്രീകമായ മരഹരാരാഗ്രഹം, അവബന്ധി ഇത്തിരായപരിധിയിലും ഭോധനയിലും പെട്ടുന്ന സകല സം ഗതികളുടെയും കാരണവും സത്യമായതുപറ്റം അറിയണും എന്നാജിത്താക്കന്നു. ഇപ്പിന്ത്യ പരമോത്തുത്തുപരമാണും പ്രപണ്ഡ ത്തിന്റെ കാരണവും ഏരമാത്മ്യത്തുപരും അറിയാനെങ്കിൽ

1 ദേവതാപാശനാത്മപണ്ഡിതിലുക്കല്പിക്കാ. കുരളം

പൊതുവേ അദ്ദേപതസ്ത്രാധാരകയാൽ അ മര മാണാ ദിവ്യമായി ചിന്തിച്ചിട്ടിണ്ണു.

2 ഇത്തിരാജുവത്തുപം.

3 ബൈബിൾ തിന്നും കാരണയായം—accidental.

അണാനാത്മിയുടെ ജിജ്ഞാസ.¹ അതുകൊണ്ടുള്ളതും, സാധിക്കാതെ പോകാൻ അനു ഭിവിംതനെന്നയല്ലോ.

അക്കന്നീകരാഡ ഭിവിംഗഡിക്ഷിം (ബേബാം), ജിജ്ഞാസ സാധിക്കാണ്ടതാലുള്ള ഭിവിംഗഡിക്ഷിം (അതുകൊണ്ടുള്ളതും, കുടിശാനിവന്നാലേ സഹാവിധമായ ഭിവിംഗഡിക്ഷിം തീന് ചു സ്ഥാനങ്ങൾ സൗഖ്യാനാഭവം (അനുന്നത്രപദ്ധം) സ്ഥാധിക്ഷിം. ഈ തന്നെന്നാണ് “തിവിധഭിവിംഗാന്വയന്തനിവുംതിരത്യന്വയന്ത പുഞ്ചാത്മി” എന്ന സ്വത്തിനെന്ന് അത്മാം ഈ കാൽ സാധ്യത്തിനുള്ള താണം “മതം”. ശരീരപരമായും മനസ്പര മായുള്ള ഭിവിംഗഡിക്ഷിം വരാവുന്നവാൻഒരിൽ, അക്കന്നീകജാതിജായാ ശിച്ചുള്ളവയെല്ലാം നിവൃത്തി, ധർമ്മവാദക്കുംബാടു വരുമെന്ന കണ്ടു. ബാക്കിയുള്ളവ അധികിരണവികവും (അക്കന്നീകം) അധ്യാത്മികവുമാണ് ഭിവിംഗഡിക്ഷിം. “മതം” എന്ന സാങ്കേതികവിഭാഗം വരുത്തു വരുന്ന കമ്മ്ലക്കറ്റിമാർജ്ജിക്ഷിം ജിജ്ഞാസാം ശാന്തനുമുള്ള അണാനമാർഗ്ഗിക്ഷിം കൊണ്ടു ബാക്കിവരും ഭിവിംഗഡിക്ഷിം നിവൃത്തി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

സുഖം കിട്ടണമെന്നും സ്ഥാപനവിധിയണമെന്നുള്ള അരഗം മറബ്പുവാ വെന്നസാർഥികവും പ്രജവലവും അണാനാണ് പാശ്ചാത്യവല്ലോ. നാമത്രപദ്ധതിയിൽനിന്നും സുഖം ലഭിക്കുന്നു, എത്ര ഫോക്കസാപ്പുറവിയാണ് ജിജ്ഞാസയും, എന്ന സാമാന്യമായി അതിം തോന്നാം. ഈ തോന്ന ലഭിക്കുന്ന അടി നമാനപ്പെട്ടാണി മഹാശ്വർ ലോകത്തിനിന്നും സുഖം നിവാദിക്ഷിംവാനാം, നാമത്രപദ്ധതിയിൽ കാണാനു

1. Desire to know, curiosity.

കാച്ചിംഗ്ലിഷ് കാരണാദിയറിയവാം യാത്രിക്കുന്നു.¹ ഈ സം പ്രവൃത്തിമാർപ്പം എന്ന പരിപ്പാൽ. ഈ ധനം കൊണ്ട് നശപരമായ പല സുവിസനകൾക്കും ജിജ്ഞാസയ്ക്കും ഒരു ക്ഷണികമായ മുഴുവൻ, വരുന്നതെങ്കിലും പരമമായ ഭിഖാരാതിയും ജിജ്ഞാസയാൽ കിട്ടുന്നില്ലെന്നുവെ മാണം. ഒന്നറിഞ്ഞു കഴിയുംവാർ അതിന്പുറമറിയണം എന്ന ജിജ്ഞാസ വർദ്ധിച്ചു, മുതൽക്കുമാനിനേ, എന്ന പോലെ, മനസ്യനേ വഹിച്ചിരുക്കും. കാരണ സുവിസനക് തുംബിച്ചും ‘ജനിക്കുന്നതോടുകൂടുതു അതുകൊണ്ടാകാവുന്ന ഭിഖാരം ജനിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ സുവല്പാണ്ടിയും ഭിഖാരാന്തിയും ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള പ്രവൃത്തിമാർഗ്ഗത്തി വാസ്തവ തന്റെ ഭിഖാരകരമായ ഒരു പത്രാഘ്രാഖക²മായിച്ചുമയ്യുന്നു. ഓരോയി വിഭാഗംരാഖട്ട്, ഭിഖാരം ജിജ്ഞാസയും, അനാദിവിക്കുന്നവർന്നു മനസ്സിൽ ജനിക്കുന്നതാണെന്നും, ബഹിർഘ്രാകരും തനിക്കുള്ള യഥാർഥം തടഞ്ഞുകൂടാനു നടക്കുന്ന വില്യയല്ലെന്നും അറിഞ്ഞു്, ഭിഖാരത്തിന്നു സ്പശാവം മനസ്സിലാക്കി അവയേ ശാന്തപ്രക്രിയയുംനന്നും ജിജ്ഞാസയേ അനന്തമുഖ്യമാക്കി യാത്രിക്കുവാൻ³ ഏറ്റെപ്പുട്ടും. ഈ സം നിരുത്തിമാർഗ്ഗം. ഈ മാർഗ്ഗം പരമം നമ്മല്ലപ്പോൾ എന്നും അനാദിവിച്ചറിഞ്ഞതിട്ടുള്ള വക്ഷ ഭോധ്യമുണ്ടാക്കും.

1 പ്രാഥ്യാത്മകതയിടുന്ന നാഡി ഒരു നല്ല ഉദ്ദേശനമാണ്. Modern education takes this line of activity.

2 Vicious Circle.

3 Introspection

ഈ നടപ്പിലിരിക്കുന്ന പാദ്യാത്മരിതിയിലുള്ള¹ വിഭാഗങ്ങൾ കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഫലമെന്തു? പഴ്ചിക്രൂട്ട് അഭിയന്തരം നിന്നും ചില വസ്തുകൾ ഗവിഷകമാത്രമല്ല എല്ലാ. അതും ഒക്കെ അറിവിനുകൊണ്ട് ചുല ഉപകാരങ്ങളുമുണ്ട്; എന്നിങ്ങനൊല്ലോ, വിഭാഗാബന്ധങ്ങളിൽക്കേണ്ടുന്നതു സവർണ്ണങ്ങളിലും നിഃനാശിക്കുന്ന വസ്തു അതാണ് ശൈലീകലാജിൽ ഒരു ചേർന്നതല്ല സംസ്കാരം; എക്കിലും സംസ്കാരത്തിലെത്തിരേഖാം ആ അറിവുകൾ സവിത്രേഷം സഹായിക്കുന്ന ഏറ്റവും സർവ്വസമ്മതമാണ്. നാം പഴ്ചിക്രൂട്ടത്തിൽ നിന്നും പഠിക്കുന്ന കണക്കും ചുരിതുവും ഭാഷയും (കമാറുപാ) ഒന്നമല്ല സംസ്കാരസാധക മായ അറിവു എന്നിങ്ങനൊല്ലോ, അവശ്യാട സഹായത്താട്ട കൂടിയല്ലാതെ ആ അറിവു കിട്ടാൻ സാധ്യമല്ല. ഇതുപൊലെ തന്നെ, ഭോർഡും, പടവും, ചില ചട്ടവട്ടങ്ങളും നിക്കലും എല്ലാം, ഒരു തരത്തിലെല്ലാം മരാബാങ്ക തന്ത്രിൽ സംസ്കാരംബന്ധിച്ച അവശ്യാവശ്യമായ ഉപകരണങ്ങൾ ആക്കണം എന്ന സകലപശ്ചിം ഭോധ്യമാണോ. ഇതു തന്നെ ഫിസിക്കൽത്തന്ത്രജ്ഞാനിയ ചട്ടവട്ടങ്ങൾ, വിഗ്രഹാശക്തി, മുതലായ വാത്തിലെത്തിരാവുകൾ അവശ്യമാണ്. ഇവയെല്ലാം രാന്തിരപാതയിലും പരമമായ സംസ്കാരം സഹായിക്കുവാനുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ ആ കൂടാം. ഭാരതീയത്തുടെ അതിയായ അ

1 ഇതു ഇന്നുള്ള

2 Culture

3 Data

ടുക്കം ചിട്ടയും കൊണ്ടു, അരു ശാന്തി സംപാദിക്കാനുള്ള ഉപയോഗ പാരമാത്മികജ്ഞാനം നേടൽക്കവില്ലാഭ്യാസം പലബതി തന്നെ ആരു ‘മതം’, സമുദ്ധാരം ഉപയോഗക്ഷമ രൂപ സൗഡര്യം ആക്കിത്തിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ വില്ലാഭ്യാസത്തി നാവബ്രഹ്മിഷ്ഠ ഉ പകരണങ്ങൾക്കും ഇപ്പോഴിന്നും നല്ല സ്ഥിതി യിൽ ഉപയോഗാദാരനുമായിത്തന്നെന്ന മുരിക്കണ; ഇവയേ ഉപയോഗിക്കേണ്ട സംപ്രദായമാണ് മരന്ന പോയതു!

ii

അധികാരിനിണ്ണയം

ഉത്തമമായ വില്ലാഭ്യാസവും ഉച്ചമായ അറിവും എല്ലാവർക്കും കൊണ്ടുവന്നതും നല്ലതും തന്നെ. എന്നാലും, പല കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടും എല്ലാവർക്കും ആര്യപോലെ സാധ്യമല്ലാതെ വരാം; പത്രത്തിനെന്ന് കരവു, ആഫാര സന്ധാരനാഡി ഒരേ കാൽനടയാളങ്ങളേണ്ടി മെന്നക്കേടേണ്ട തിനാൽ വരാവുന്ന സമയമില്ലാഴിക്കു, ശീര്ഷത്തിനെന്ന് അര രോഗ്യക്കരവു, ബുദ്ധിയുടെ കരവു, ഇവരെല്ലാം തടസ്സകാരി തീരാം. ഇവയിൽ പലതും, പ്രധാനസ്ഫുട്ടാൽ, ചാരിമരിക്കാമെന്ന വാദിക്കാമക്കിലും പ്രഥയാഗത്തിൽ വരുന്നോടും അതിലോരംശംഖോലും സാധ്യമായിക്കണ്ണിവരുന്നില്ല. പ്രതിയേക്ക് കുറ ചിറ പരിധാരം ഇന്നവരെയും അറിഅണ്ട് പോലും വാത്രം. ചുരുക്കത്തിൽ, പ്രാഞ്ചാഗികമായിട്ടാലോ ചില്ലാൽ, എല്ലാവർക്കുമാനുപോലെ ഉച്ചസ്ഥാനമെന്തൊന്ന് സാധിക്കുകയില്ലെന്ന തീർച്ച പറയാം; ചിലർ മധ്യമും ചിലർ അധികവും ആയ അറിവുകൊണ്ടു സമാധാനമെല്ലാം

ടട്ടീങ്. ഇതുകൊന്ന പരമാത്മജത്താനപ്രാണ്ടിയുടെയും സ്ഥിതി; പ്രതിഭയുടെ സ്ഥാനത്ത് ‘മുണ്ട്’മാണു എന്ന മാത്രം വ്യത്യാസം. പരമാത്മജത്താനപരമായ ഉത്തരവും മധ്യമാധ്യമാവായമകൾ സന്ധാരിക്കാം മുന്നവ്യത്യാസത്തിനു അംഗികാരിപറ്റം സാങ്കേതികമായ പേര്. ഇന്നതിനധികാരി എന്ന പരിത്താൽ അതു സന്ധാരിക്കാം അവനു ഒഴുഫി യുള്ള എന്നും, അതുകൂടം താനിയുള്ളതിനാൽ നൃഥമായി അവൻ അതു സന്ധാരിക്കാം താണ്ടാനും ഒരു തുമ്മാക്കനു. ഒരുക്കമായും അറിവിൽ നിന്നും വ്യത്യാസപ്പെട്ടതും അരധ്യാത്മികമായും അറിവു. നാമത്രപദ്ധതിയുള്ളതുമുഖ്യമായി ഒരുക്കിയാണെന്നും അതിനാലും അരധ്യാത്മികമായി അറിവു അഭ്യന്തരിക്കാം, അതാബാ ഒരുക്കജ്ഞതാനും. തന്നിൽ നിന്നും ഒരു ക്ഷേമനും അഭ്യന്തരിക്കാം. ഇതിനേ ‘ജ്ഞാനം’ എന്ന ശബ്ദം കൊണ്ട് അധ്യാത്മ വ്യവഹാരങ്ങിൽ അറിഞ്ഞു വരുമോ.

അറിവു സന്ധാരിക്കണ വിഷയങ്ങിൽ ആര്ദ്ദഹാസ്ത രവു മുതലായ തടസ്സങ്ങൾ കൊണ്ട് അധികാരിത്വം⁴ തനിനു

1. പാതപരജ്ഞാനം മുന്നാദാ

2. Material

3. അത്മശത്തിനും പാഠയും വരാതിന്ത്യൂർ വേണ്ടി ഇന്ന അധ്യായത്തിന്റെ മേൽ അഞ്ചാനശബ്ദം ശ്രദ്ധാത്മികപ്രവാന നാനാ കാറിക്കാൻ മാത്രം ഉപാധ്യാഗിക്കും. കൂതി കാശജ്ഞാനത്തെ ‘ശാരിവു’ എന്ന പദംകൊണ്ട് വ്യവഹരിച്ചിരിക്കും.

4. Competency എന്നപറയാം

വ്യത്യാസം വരുന്നതുപോലെ ജീവാഗസവാദനപരമായും വരും; തകസ്സണ്ണളിടുന്ന സപാവത്തിന്റെ വ്യാത്യാസമുണ്ടെങ്ങെങ്കിളി. അറിവുപരമായി ബുദ്ധി മുട്ടു പ്രതിഭാവു ത്യാസം എങ്ങനെയോ അനുപോലെ ബുദ്ധിയുടെ ഗ്രന്ഥ വ്യത്യാസം ജീവാഗപരമായ അധികാരിത്വത്തിനു കാരണം തീരുമായി തീരുമാം. അഞ്ചാപാരമായ ബുദ്ധിയുടെവശ്വരത്തിനു¹ ‘ഗ്രന്ഥം’ എന്ന പേര്. ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സപാവം അദ്യാസാം ദിക്കാംഡി ട്രേഡറു വ്യത്യാസപ്പെട്ടതാമെക്കിലും ഇതിനും, പ്രതിഭയേ എന്നുപോലെ തന്നെ, ചാരവപ്പും² എററു ക്ഷരുന്നും ബാധിക്കുന്നും. ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അംഗത്വത്തിന്റെ സപാവമുണ്ടാക്കുന്നതായിരുന്നു.

ഒരുത്തൻ്റെ മററാരാഞ്ചേ ഉപദ്രവിക്ഷണരവുന്നിൽ ക്ഷേട്ട്. ഉപദ്രവിക്ഷണപ്പെട്ടവൻ തന്നെ ഭ്രാഹ്മിച്ചവനേ തിരിച്ചറിഞ്ഞാൽ തക്ക ബുദ്ധിമുദ്രയും അവൻ തന്നീ ക്ഷേദ്ധപ്പെട്ടു സങ്കരിച്ചു വിധിയാണെന്നു വിശദസിച്ചു ഭിംഭിരാക്കുന്ന സഹിക്കുന്നു. തന്മാന്ത്രണത്തിന്റെ തികഞ്ഞതു തുടർന്നാണ്. ഭ്രാഹ്മം ചെയ്യുവനേ അറിവെന്തു അവ നോട്ട് പകരം ചോദിക്കാൻ ഉന്നന്നവൻ രജോഹ്രണി. അവൻ ഭ്രാഹ്മിക്കാൻ പുരപ്പെട്ടതു അവൻറെ കമഴ്ചില്ലായും കൊണ്ടാണെന്നാൽ വസ്തുത അറിവെന്തു, അവനേ അംഗക്കും പൂർണ്ണം വീക്ഷിച്ചു നല്ലവനാക്കിത്താക്കാൻ ശ്രമിച്ചും, തന്നിക്കു അവൻ ചെയ്ത ഭ്രാഹ്മം ബാധിക്കാതെന്നെല്ലാം പ്രാണം നോക്കിയും കഴിയുന്നവൻ സത്പരമാണി. സത്പരജ സൂര്യമാനുജാഞ്ചേടു നൂലാതു പമിതാണ്. ഇന്ന് വിവരണം

1 Phase

2 Heredity

3 പിത 17-ാം അദ്യാധം ഭൂമിവനം മുണ്ണലക്ഷ്യാഥാണ്.

அதில்லை, திக்கடி ஸ்தப்ரஸ்காரன் தமோஹ்ல
க்காரன் லோகத்தில்துழவும்மாயிரிக்கான தமுஜ்ஜ
ஏன் காளாம். இரிபுக்ஷவும் ரஜோஹ்லஸ்காராயிரிக்கும்.
ஒன் உலாஹரனைதிற், குரும் செழுவன் குருவிக்கை
பூதுவணைபேக்ஷித் தீருக்காளங்கிலும் வெலவானா
ளைக்கிற், பகவிட்டும் புறபூதுக்கு வராவுன கஷ்டப்பாகும்
தொல்வியும் வென மிளைத் திரிந்மாரி, அவனவான
ஓவரை பல்லுக்கித் தமித் தீருவரமா; தென் பிர
மாநாதிரை பக்ரா அரக்கே பகவாதுகொள்க தரங்கோ
கிப்புகரங்விட்டானாலி ஸ்தப்ரஸ்காரனைப்பூால் பூர்மே
பெற்றமாரா. ஹப்பாம் பூர்மே காளானாகு தமோஹ்ல
அதில்லை ஸ்தப்ரஸ்காரின்றியும் துபமாளைக்கிலும், ஸ
துத்திற் ஹவன் ரஜோஹ்லஸ்காரைப்போலு. ஹஸ்தின்றி
மடித்ம் ஸ்பாவுதை ஹஸ்வை குதிமமாகி, மரஜ்ஞாவு
நாதாகயால், சிறகாலம் அத்துயிகமஞ்சனின்தைப்போல
அதுகெட்டும் ஹஸ்பாவும் தீங்மாளிக்கால் ஸாயுமலை.
ஹதுமாதுவுமலை. ரைரம் ‘வாதகூர’ாளை ஏன் பர
நெடால் அவனிற் வாதாலோப்பதிரை வெலமேஷன் ஏன்
ஸ்வதை அவனிற் பின்கூப்பால் ஹலைா வெவலுஸ
கேத்திலித்மலை. அந்தபோவை, ரைரம் ரஜோஹ்லஸி
ஏன் பரங்கதால் அவனிற் ஸ்தப்ரவும் தமஸ்மிலைந
லை அமத்ம்; ரஜஸ்ஸிகாளை வெலமேஷனாகு ஏன் அமத்ம
முஜ்ஜ. அதாயது, ஹஸ்திதை பூயாங்குமாகித் தமஸ்மிலைந
கொள்க பேரவிதித் தான் ஏன் ஸாரம். அதை
ஸ்வாமிபாரமாய- அதுல்பாதமிகமாய- அயிகாரிகேல்
ஏதியகுவும் ஹஸ்தாபாவதை அதுகுஷிதிரிக்கூன.

മുഖ്യമന്ത്രിയെന്നാകന്ന അധികാരിപ്പേരെതെ അടിസ്ഥാനമാനംകി അതാന്തരാഷ്ട്രത്തിലുള്ള അത്യുഗ്രതമികവില്ലാണ്ടു സത്തെ മുന്ന പ്രധാനമന്ത്രി അഭ്യേഷകിൽ മാറ്റംങ്ങൾ ആ അ വിഭാഗികപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രാധാന്യം ഒരു ഗ്രാമത്തിനു നായിരിക്കുമെങ്കിലും മറ്റ് രണ്ട് ഗ്രാമങ്ങളുടെയും അംഗീകാരം കുറഞ്ഞും എന്നും കാണുകയില്ല എന്നതിനാൽ, പ്രദാനാത്തിൽക്കിട്ടുക മെത്തപ്രാജ്ഞ മുന്ന മാറ്റംങ്ങളിൽ കൂടു മുധ്യാനുഭാവം മറ്റവ രണ്ടിം അപ്രധാനമായും പേര്ക്കിണ്ണാം തുടർച്ചയിൽക്കും. പാഠം സാക്ഷ്യം കൂടുതിനായിട്ടാണ് ഇവിടെ മുവയെ വേർത്തിരിച്ചെഴുത്തി രിക്കുന്നതു¹. കൂടു, കേതി, അതാന്തരാഷ്ട്രം ഓഡി എന്നാണി വയ്ക്കുന്ന ഫോരു. മുശ മാറ്റംങ്ങളിൽ ചാരിക്കാനായികാരിയായ സാധകന്തോടു മുണ്ടാക്കിയ മുണ്ടാക്കുന്നതാകുട്ടിയ മുത്തിഷാമി, അവബന്ധം ഉച്ചാസനാ സന്ദക്കുന്നതുമാ മുന്നാ തീ തന്നായ പരംമ്പരയേ കല്പനാചെയ്യിരിക്കുന്നു. സാധകൻ സമൂഹങ്ങളിൽ ഉച്ചാസിക്കുക എന്ന തുടർച്ചയിൽ നിന്നു സാമൈക്യാന്തരിക്കുന്നു—സാക്ഷാത്കാരിക്കുന്നു: പൊതുവേ പറഞ്ഞാൽ, കമ്മ മാർഗ്ഗത്തിനു തന്മാനുഭവിയും കേതിമാർഗ്ഗത്തിനു രജോനു നിശ്ചിയം അതാന്തരാമാർഗ്ഗത്തിനു സാത്പര്യമുണ്ടിയുമാണ് ഡിക്കാബി. മാറ്റം മുന്നം കടക്കാ പരമാത്മാജന്മാനം സാന്നിദ്ധ്യമാണ് ഡിക്കാബി. മുക്കന്ന്—മുന്നാ ശ്രീ ശാഖാ ചാരി ചാരി. മുഖ്യമന്ത്രി ഉപശിഷ്ട പാനാനു പും ‘അമുഖം മുഖമാസ്തു’ എന്ന വിധാനിലും നിർമ്മാണം സാക്ഷാത്കാരം മാത്രം.

1 ശ്രീമാന്മാറ്റുകാരനു പ്രഭാനുഗ്രഹകനു മാംസ്തുമാല. അതാന്തരാമാർഗ്ഗമയല്ല പ്രാപ്യസ്ഥാനമാണു; “ജ്ഞാന മെന്താംശു മാർഗ്ഗം” എന്നാണന്തം.

ମାର୍ଗରତ୍ୟ

କମ୍ମମାର୍ଗରତ୍ୟିକାରୀ ତମେହୁଣିଯାଶେଷ
ପରଣେତ୍ରବ୍ୟୋ¹. ହୁଏବ ପ୍ରପନ୍ଦସମିତିଗତିକଳ୍ପିତ
ଅମାତ୍ମମରିଯାଙ୍କ ବନ୍ଧୁତତିକାଳ ହୁଏବଣ୍ଟ ବାଣ୍ଡିବମା
ଯେବୀଯା, ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ୟାଙ୍ଗପରିଚିତ କାରଣେ ଆବକାଳୀ

- 1 ଜୀବକାତିକର ତମେହୁଣିକଳାଯିତଣାବେବା ଏଣେ ଯେବା
ତୁମିର ପରଣେତ୍ରିଲାବକାରେମିଲ୍ଲ. ଅବର କମ୍ମରତ୍ୟିଲେ
ବ୍ୟୁତିର ଲୋକାଶଂଖମାତ୍ର ମାତ୍ରମାଣ୍ଠ ଏଣେ ଗୀତର
ଗୋ ପାଞ୍ଚମା କହିବେଣାବ ହି ଶଂଖିଶିଖିମାନିରା
ଜୀବକାତ୍ୟତ ଲୋକାଶଂଖମକ୍ରମିତ୍ତବୀପି ସାବଧ୍ୟେରୀ କ
ରୁତ ମନ୍ଦମାଣୀ (ଶ୍ରୀ. iii—20) ହୁଏ ଦ୍ଵେଷକଣିର ଶକ
ରକ୍ତ “ଯତି ତେଜିଜୀବକାତ୍ୟତ” “ପ୍ରାଣ୍ମୁଖମୁଖୀରକରଣା—
ଲ୍ଲୁଦିତା ଲୋକାଶଂଖମାତ୍ରମେ ପ୍ରାରମ୍ଭକମ୍ଭତ୍ତାକୁ. କମ୍ମ
ଣାଶବେମଧ୍ୟାଶଂଖରେଣ୍ଟର କମ୍ଭଣାଶିଶିମାନି
ତା ହୁଅଥିମି. ଅମା ପ୍ରାଣ୍ମୁଖୀରକରଣା ଜୀବକାତ୍ୟ
ଲ୍ଲୁଦି କରିବାକୁ ପଶୁତ୍ରମିଶାଯକରୁଣାକୁ ତୁମମା ଶଂ
ଖିଶିମାନିରା ହୁତି ପ୍ରାଶବ୍ୟତ ଦ୍ଵେଷକା” — ଜୀବକା
ତିକର ପରକାତମ୍ ମୁଖର ପାଶିଶିପୁରାଯିତଣାବୁ
କିମ୍ବ, ଅବର କମ୍ଭକଣ୍ଟିରଲ୍ଲୁଦ୍ଵ୍ୟକିତଣାତିର, ଲୋକାନ୍ତ
ର ମାତ୍ରମେ ପ୍ରାରମ୍ଭକାଯକରୁଣାକୁ ତୁଟନ୍ତ ଏଣେଣେ
ଅତମ୍ଭକିମ୍ବ: ଅମ୍ବ, ଅଭ୍ୟାସ ପରମାତମ୍ ମୁଖରାକୁ ପିଲାକା
ତାପରାଶାକିରୀ ନୀତି ତୁମିକାହା କମ୍ଭକଣ୍ଟିଲେବ୍ୟୁତି
କୁଳମା— ଶାଶ୍ଵରତ୍ୟାନ୍ତ କଟାନ୍—ପରମାତମ୍ଭରିର
ନାଶାୟିତ୍ତ ଫୁଲାକୁ ଅତମ୍ଭପାଶାବୁ ଏଣେ ଶକରମତଂ.

അൻഡാറം മാറാറം സാധിക്കാത്ത ഒദ്ദേശം¹ (വിധി) തന്നെ അണം എന്നാക്കണ. തമോന്തർമ്മാത്രമായ ഒരു അടിയൽ ആരും പരിയത്തെക്കു കാലം കഴിക്കുന്നില്ല. ഇവന്റെ ബന്ധുമിത്രാദികളിൽ നിന്നും, നമ്മൾക്ക് സൗഖ്യവ്യാപ്തിയെല്ലാം ഒരു തത്ത്വം ഒദ്ദേശം കുമ്ഭങ്ഗാക്താവും ധ്യാനതാവും ആരു ഒരു വിശ്വേഷാത്മിയാണെന്നും, അംഗീകാരത്തിലെ ചില ചില ശ്രദ്ധിക്കുന്ന പ്രിതിപ്രചൃഷ്ടത്താമെന്നും, പ്രിതിപ്രചൃഷ്ടത്തി യാൽ അദ്ദേഹം നമേം ദിവിംഗിക്കി എഴും തന്നെ രക്ഷിക്കുന്നും, മറിച്ചായാൽ ഫലവും മറിച്ചാവുമെന്നും മററം, എന്നാൽ തന്നെ പരിക്കാരം. ഇപ്പും മനസ്സിലും പൊരുമാരുന്നും കുമ്മമായും, ഇം മാറ്റുന്നേരും സപീകരിക്കാൻ മുൻപിലുണ്ടുമെന്നും ദിവിനിരുത്തിക്കും എഴുപ്പാളി കുമുളി ആറുമാം തന്നെ അഞ്ചാം കാണാം. ഇം മാറ്റി യുടെ ഇംഗ്രേസ് (ഒദ്ദേശം), തന്നിൽ നിന്നും വേബേരയാണെന്നും ഭോധിയും;² ഇവിടെ ഇംഗ്രേസ് സഹാനന്നായേ വരു; പലപ്പും നാമത്രുപാദിയോടു ചേർന്ന് മൂർന്നിമത്തൊ യും വരും. ഇം മാർഗ്ഗക്കാർ സഹാനദേവതാത്രപതിയിൽ

1 ഒദ്ദേശം ദിവ്യം ആഗ്രഹയാം ആസ്യം ആണി നിയതിക്കിവിധിച്ചിട്ടും അമരക്കാണം

2 ഒപ്പേതാസിവില്ലാന്തിനിന്റെ ഭൂലതുപരമാണെന്നു. ഇതിന്റെ സംബന്ധിപ്പാരജനകാണ കാധ്യാദിക്കൂട്ടം, ഇംഗ്രേസം ജീവാത്മകരായും യേരു, ജീവാത്മകരു പരപ്പരം വൈദ്യുതി, ഇംഗ്രേസം പ്രകൃതിയും യേരു, ശൈത്യാവൃക്കനാമാവും (Spirit & Matter.) യേരു, അനാതമാക്കുന്ന ഭോന്നം വേബേരേം, എന്നാണിവാദി പാഠം.

କଲ୍ପନବେଳୀ ହୁଏପରିବା ପ୍ରାଣବିପ୍ରିତ୍ୟ ଭିବଶାନ୍ତିଯୁଂ
ସୁଖବୁଦ୍ଧ ଗୋକାଳାଚି କହୁଥୁବ୍ୟୁଦ୍ଧତିକିନ୍ତୁତ୍ତ ଉପାୟଙ୍କ
ହୁଏବା ହୃଦ୍ୟରେତାତି କମ୍ମକଲା ପଞ୍ଚବିଲ୍ଲୁବୁଂ. ହୁଏ କାହିଁ
କମ୍ମଙ୍କଳି ପ୍ରାଣେଣ ଲୋକଙ୍କୁ ବ୍ୟାପିରତକନ ଯମ୍ଭତତ୍ତ୍ଵପ
ଜ୍ଞାନେ ପାଲିକଣତକ ବ୍ୟାକଯାତି ହେବେଳେ ବ୍ୟାକିଯିଥିରୁ
ଚେତ୍ୟନାବର ଲୋକାତନୁକଣାଯ ହୁଏପରାଣିତ ନିରାକାଶ
ଭିବଶାନ୍ତିଯୁଂ ସୁଖବୁଦ୍ଧ କିନ୍ତୁବୁଂ. କମ୍ମମାର୍ଗାକିନ୍ତ ଫେରିଥୁ
କ୍ରିକାତି କାନ୍ତୁଙ୍କଳି ଶୁଭୟବୁଂ¹ (ହୁଏପରାବିଶ୍ରୋଗାନ୍ତି-ହୁଏ
ପେରଲ୍ପିତିକରମାଯ କମ୍ମଙ୍କଳି ଚେତ୍ୟାତି ହୁଏପରାଣି ପ୍ର
ସାବିଥୁ ଭିବଶାନ୍ତିଯୁଂ ସୁଖବୁଦ୍ଧ ତାଙ୍କ ଏଣା ଅପରିତିଲ୍ୟ
ଛି ବିଶ୍ରୋଗାନ୍ତି) କମ୍ମମ ଚେତ୍ୟନାତିଲ୍ୟତ୍ତ ନିଷ୍ଠାକାମ୍ଭିତ୍ୟ
ମାତ୍ରମାଣୁ. ଶୁଭ ଶର୍ତ୍ତିବ୍ୟାଲ୍ପତିତିର ତଥା ବ୍ୟାଗ୍ରମିତିର
ତିକଳିତ ନିରାକାଶ କିନ୍ତି ବେଳେଥୁ କଥିବୁଣୁ. ନିଷ୍ଠାକାମ୍ଭିତ୍ୟ
ଶର୍ତ୍ତିବ୍ୟାଲ୍ପମାତ୍ରତାର ବନ୍ଦନାତ୍ମମାଣୁ. ତାନିକମ୍ଭମାର୍ଗ
ମାଣି କରୁଥେବାର ଅବିଜିତ ମନ୍ଦ୍ୟବୁଦ୍ଧ ବ୍ୟବ୍ଲିକ୍ୟୁଂ ଚେତ୍ୟ
ଜେତାଯିକ୍ରିଯାନିଲ୍ଲେଖନ କାଣାନ୍ତି. ହୁଏ ବଢ଼ିପୋକୁଣ୍ଡ
ମହିମା କିନ୍ତୁମୋ ଏଣା ସଂଶେଷିକେଣକୁ²

-
- 1 ଗୁରୁକା ହଲହୁକିଣାଲେ ଶର୍ତ୍ତମାଲ୍ପ. ବିଶ୍ରୋଗାନ୍ତି,
Faith, ଏଣାଗଣମ୍ଭି.
  - 2 ନାଟ୍ରିକ ବିଶ୍ବାସିକବରାବାହୀରାଜକବାଳାଚି ବେଳେ
ତଥିଲୁବୁଂ ଚିଲାର ଚେତ୍ୟ ଆ ନାଟ୍ରିକ ବିଶ୍ବାସିକାକର
ମିଲୁବେତ୍ୟାକଣାବେନୀରିକାର୍ତ୍ତ, ହୁତିକେନର ମହମା
ଯ ଶୁଭିଯ, ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ୍ୱକଷ (ଲୋକରୁହଣିତାଂ ଚେତ୍ୟ
କଷ) ବିଶ୍ବାସିକାକରମାକଣ ତେବେତିର ନିରାକାଶ
ଶାନ୍ତିକିନ୍ତୁନାତିନୀ ପୁରୁଷ ହୁଏକି ଲୋକଜାତ ପରମ
ହାତ ପ୍ରୀତିକଣ ଶ୍ରୀରାଧିନୀ ଶୁଭପୂରୁତ୍ତମାକଣ. ମହି
ମାଣି ହୁଏକଷ ପଲବିଯମାନ୍ୟ ତେବେଶାନ୍ତିଯୁଂ ସୁଖପ୍ରା
ତ୍ତ୍ୟବୁଦ୍ଧ ଲତିକଣ. ଲୋକରୁହଣିତାଂ କାଣ୍ଟ ଲୋକାତନୁକ
ନିରାକାଶ ମହି କିନ୍ତୁନା ଅପରିତାଣାନ୍ତି.

‘അരന്നുംവിന്തയുണ്ടാ മാം യേ ജനാഃ പത്രം പാസതേ
തേഷാം നിത്യാദിജീവകതാനാഃ ഭോഗക്ഷമം വഹാമുമം’
(ഗീ-ix-22)

(മരബാന്നിങ്ക വിചാർഖിക്കാത്തവരാഡിട് — തജ്ജിലാക്കിന്ന
തു ദേശമെന്നോ, അതിലെക്കന്നാതായ ഇന്ന വഴിതേടി
ക്കലാച്ചുമെന്നോ എന്ന ചിറിക്കാതെ—.അതു എന്നെന്നതെ
നോ ശരണം പ്രാച്ചിക്കണ്ണവോ അം പഞ്ചട ഭോഗക്ഷമ
തെ, ഇല്ലാത്തതു സാക്ഷിക്കാട്ടുക്ക, ഉള്ളിൽ വച്ചുപോരാറ
ക എന്നു തുപ്പനിലുള്ള സുകപ ചുരുതലക്കൂളം, പര
മേശപരാനായ എന്നാൻ താനു നോക്കിക്കാഴ്ചിം). ഈ മാതിം
വഹനാദി ഇതിഹാസപുരാണാദിയിൽ മാത്രമല്ല ഗുരു
കളിലും ശരാശയിയന്ന ബധിജീവിക്ക്. ഈ വരച്ചല്ലാം പരമ
സത്യവം ധ്യാത്മമായും നിശ്ചയ മാം ഫലം കിട്ടുന്നതും
അതുകൊം. 1 എപ്പും കിട്ടുതെ പോഷായ കമ്മുഖവരത്തിലുള്ള
ഗ്രംഖയും ചാലപനം വരും: തുടിനവകാശം വരികയില്ല
നോ, ഗ്രംഖവരച്ച ത്രമദക്ഷതിക്കു വഴിവരുത്തുമെന്നും നിശ്ചയ
മാണും. ഈ നാണ്യം—

‘തേഷാം സത്തയുകതാനാം ജേതാം പ്രതിപുവ്യക്കം
ഓബാമി ബുലിഡ്യോഗം തം യേന മാമുച്ചപ്പാന്തി തേ

(ഗീ-x-10)

(എന്ന പ്രതിപുവ്യക്കുട്ടി ജേജിക്കനാവരുടെ ബുലി മറ്റി
ചേരും പതരിയോ പോകാനിടവരാതെ വാനുരിതപ്പല

1 ലോകശത്രിന്ന സുവാദും നമ്മൾ വരുത്തുക പ്രവൃത്തി
ചെയ്യുന്നവരുടെ ലോകമിഞ്ഞാട്ടും കണിഞ്ഞ മംഗ
ലം ചെയ്യാതെ വരച്ചുല്ലാം. ഈ വഴിക്കാണു കമ്മകർത്താ
വിനു സുവാ കിട്ടുന്നതും.

അഭേദ കൊടുത്തു എന്ന പ്രാചിക്കാൻ തക്കവിധി അവ
കെട ബുലിയേ തൊന്തുപ്പിച്ച നിരത്തികൊള്ളോ—എന്ന
പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ സാരം.

മഗ്നോപാസന, ജപയോഗത്തുപ്പണാഡികൾ, വൃജാദി
കൾ, യാഗാദികൾ¹, പുത്രങ്ങൾ² എന്നിവ എല്ലാം കമ്മമാ
ന്നതിലേ കാർശികൾ, അമ്മാ, ഇംഗ്രേജുപാസനാത്മ
ജോർഡം അരുക്കൻ. കമ്മമാന്നപരമായ അഭ്യാസം അതിബിഹാ
ല്യം മുതൽക്കേ തുടങ്ങുന്ന; പ്രാഞ്ചണ മുഹമ്മദാനംവ
രെയും, വിലപ്പോർഡം ദത്തുരന്തം പഠായും, നിന്മേക്കാം. ഏതു
വരെ നിൽക്കേണ്ടവുണ്ടുള്ളതു സാധകവർഷാ ഗ്രന്ഥസ്പദാവ
തന്ത മാത്രമാനുഖിക്കുന്ന സംഗതി ഇംഗ്ലീസ്. സത്പത്രണം
ബലമായിട്ടുള്ളവർ അല്ലെങ്കാലംകൊണ്ടു കമ്മക്കതിമാന്നപ
ഒള്ക്കെന്ന അഭ്യാസമാന്നതിലെത്താനിട്ടുണ്ട്, എന്നിത്യാദി
ഡാമ്മിക്കണം.

സത്യമാലോഹിത്യാൽ, ഭക്തിയുടെ സ്വർണ്ണംപോലുമി
ല്ലാത്ത കമ്മമാന്നം ഇല്ലാതന്നെന്ന പറാശാം. കഴും
മുന്നു വയസ്സാക്കണബാശേകം ഭക്തിത്രംപം ജനിച്ച വേദ
രച്ച തുടങ്ങുവെന്ന മതപരമായ ചുരുപാടിൽ വാദന
രിത്രുക്കൈ നോക്കിയാലറിയാം. ഇന്തപരാനിൽ ശ്രദ്ധ എ

- 1 ഇന്ന മുസ്ലീപരമാഹാകയാൽ ശ്രദ്ധകൾക്കുംപുറിജു
ം ചിന്ത ഇന്ന റാമത്തിൽ പ്രായണക്കാജിച്ചിട്ടില്ല,
- 2 വഴിവാച്ച് വഴിയവലുാ, വഴിക്കിണ്ട്, താന്ത്രികപരമായ
ചുമക്കാണ്ടാം ഇത്യാർഥം ഓലാകാത്മായ യജതംത
നോപുത്തനുപാ.

പ്രോഡി ജനിച്ചുതരുട്ടെന്നവോ അംഗോറാർത്തനെന്ന കേതിയും— അതിനിതാഗ്രഹണസ്ഥാനവോയം— ജനിക്കേണ. ഈ ബന്ധം ബോധമാണെ കേതിമാർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രധാനക്കേറ്റം. ഈതു തൊട്ടാതെ കമ്മറുപമില്ല എന്നതനെന്ന പറയാം¹, കേതി ‘മാർഗ്ഗത്തിന്റെ ആദിമാഹാട്ടങ്ങളിൽ അതിനിതാഗ്രഹണവോയം, ബുദ്ധിക്ക വിഷയമാക്കാതെ വിധമുണ്ട് ഒരു ‘സുപ്താവസ്ഥ യിൽ’ കിടക്കേണ്ടെന്നേയുള്ള.. ഇവിടെ കമ്മറുപഞ്ചിന്തനവും, പ്രായാന്ത്രം; ഏകില്ലോ, എത്ര സുപ്താവസ്ഥമയിലായാലും അതുപയാറു’തന്നുപരിപണിലുണ്ട് ബന്ധാഭ്യാസവുമുണ്ടെന്നും പ്രത്യേകമോമ്പിക്കേണ്ടോ. അടച്ചാ, കേതിമാർഗ്ഗത്തിന്റെ ആദിമാഹാട്ടനെന്ന വ്യവഹാരങ്ങിലെ കമ്മമാർഗ്ഗം. കേതിമാർഗ്ഗത്തിന്റെ മധ്യാവസ്ഥയിൽ കമ്മമെ ഇല്ലാതെ വരാം. (ത്രിലു കേതിത്രപം); ഈ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ അംഗ്രാവസ്ഥകിൽ പരമാത്മാക്ഷാക്ഷാക്ഷാരം കിട്ടും, അതായതു ഇതാനമാർഗ്ഗം കൊണ്ടു കിട്ടുന്ന ഫലംതനെന്ന വരാം². സാമാന്യമായിപ്പു ദയന്താഖാൽ, മാർഗ്ഗത്താഖാൽ കേതിമാർഗ്ഗത്തിന്റെ ആദിമധ്യാന്താഖാൽ എന്നതനെ എഴുക്കാം. അതിനാൽ ഭക്തി മാർഗ്ഗത്തിന്റെ സ്വത്രുപചാം കിട്ടും ശരിക്കറിഞ്ഞാൽമുത്ത പാഠമായി സാമാന്യത്വമല്ലാമറിഞ്ഞതാകുക്കാം.

1 കമ്മമിച്ചാം സക്കാം പുാരാക്കത്തിനായി കമ്മങ്ങൾക്കു മാത്രം എഴുതു ചെയ്തുപയുന്നവിനാലുണ്ടുണ്ടെന്നതിനു ഒക്കെ “നാട്ടിപ്പറ്റു” ചോധ കുടു വരുന്നതു്. പുർവ്വ വിചാശാശംഗം ഉത്തരവീഡാശംഗം എനിച്ചു ചെന്തു് വീക്ഷിപ്പിക്കുവാൻ ക്ഷമതയും ക്ഷമതയും കിട്ടും. റാഡിന്തുടുകു മരഞ്ഞലുണ്ടുണ്ടെന്നും മുഖ്യവനാക്കണില്ലെന്നും ഒന്നു മാറ്റരാതിനു പൂരകമാണോ

2 ശ്രീ രാമകൃഷ്ണപാരമഹാസന്ദർശിവചരിത്രം ദോക്ക.

ಡक्टिमार्गः.

ಸರ್ವಪಲಭಾತಾವಾಯಿ, ಪರಮಕಾರಣಿಕಗಾಯಿ, ಇತ್ಯಾ ಏಂಬಂ ಉದಾಹರಣೆ ನಾಂ ಅರಥಿಬಾಲ್ಯಾತಿಂಥಣೆನ ಬೆಣ್ಣು ಮಿತ್ರಾಳಿಕಳಿಂಥಣೆ ಕೆಡ್ಡವಿಷಣೆ. ಕ್ರಿಮೆನ, ಅಂತ ಖಣ್ಣಪರ ಸೌಲಿತಿಕರಮಾಯಿ ವಿಲ್ಲತ್ತಾಜಣೆನಂ ಅರವ ಚೆಷ್ಟೆಯ ದ್ವಿಷಾ ಶಾಂತಿಷ್ಯಂ ಸ್ವಾಧ್ಯಂ ಕಿಂಡಿಮಣಂ ಪರಿಷಣೆ. ಹ್ಯಾಪ್ತಾರಂ ಖಣ್ಣಪರಪ್ರಿತ್ಯರ್ಥ ಕಂಂಬಚೆಷ್ಟುಗಾವಣಂ ಪಲಂತಾವಾಯ ಖಣ್ಣಪರಾಣಂ ತಹಿಂ, ಅತಗ್ರಿತಣಂ ಅತಗ್ರಿಷ್ಯಂ ತಹಿಲೆ ನಾಂಪಾಲಾಷ್ಣಿ ಈ ಗಾಂಯಂ, ಏತಾಪ್ತಾಜಣೆ. ನಾಮಾಶಿ, ಮಾತಾ ಪಿತಾಕಾರ್ಮಾರ್ಥ, ಹ್ಯಾಷ್ಣಾಜಣಾಂತರ್ಯಾಂ, ಯಜಮಾನಾಂ, ಸಂತಾಣಂ ಎಣಿ ತ್ಯಾಳಿಕಳಿಂಥಾಯಿ ಸ್ವಾಪನಿವಿತವಂ ಪ್ರಾಣಲಘ್ವಂ ಅರ್ಥ ಬೆಣ್ಣು ಗ್ರಾಪಣರ್ಥ ಪಲಾತ್ಮಣಣಳ್ಳೋ. ಡಕ್ಟಿಮಾರ್ಗಾತಿಂಥ ಡಕ್ಟರೆ ಖಣ್ಣಪರಾಣೋಽಏತಾಪ್ತಾಜಣೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಂ ನಾಂಯಕಣ ಸ್ವಾಂಭಾವಿಕ ಮಾಯೀ ಪ್ರಾಣಲಘ್ವಾಯ ಲಾಕೀಕಾರ್ಮಾಯಗ್ರಾಪತಿಂತಾಂತರ್ಯಾಪಮಾಯಿ ತೀರಣೆ. ಡಕ್ಟಿಬ್ರಾಹ್ಮಾತಿಂತಿಂದ ಖಣ್ಣ ಗ್ರಾಪಣರ್ಥಂ ಕೊಂಡು 'ಭಾವಂ' ಎಣಿ ಕ್ರಿಯೆ. ಭಿತ್ಯಾನ ಯಜಮಾನಣೋಽಷ್ಟಾ ವ್ಯಾಪಾ ಓಪಾಲ್ಯಾಷ್ಟಾ ತ್ರಿ 'ಭಾಸ್ಯಾತಾವಂ'^१, ಸ್ವೇಚ್ಛಿತಾಮಾರ್ಥ ತಹಿಂ ಎಣಿ ಓಪಾಲ್ಯಾಷ್ಟಾತ್ರಂ 'ಸಾಂಪ್ರಾಂತಿಕಂ'^२, ಮತಾಪಿತಾಕಾರ್ಮಾಕ್ಷಂ ಸಂತಾಣಾತಿಂಥ ಸ್ವಾಂಪಾಲ್ಯಾಷ್ಟಾತ್ರಂ 'ಬಾತಾಲ್ಯಾಷ್ಟಾವಂ'^३, ಪ್ರತಂ ಇತಾಪಿತಂ

1 ಹಾಂತಾರ ಗ್ರೌರ್ಂಂಭಾಣಾಢಿಷ್ಟಾ ಇಂ ನರಾಂಭಾಣಾಂ ಹಾಂತಾರ.

2 ಯಂತ್ವಾತಂ, ಪಾಣ್ಯಾಲಿ ಏನಾ ವಂತ ಶ್ವಾಂಭಾಣಾಢಿಷ್ಟಾತ್ರಂ.

3 ಯಂತಾಂ, 'ವಿಲ್ಪಂಗಲಂ ಸಪಾಂತಿಯಾತ್ರಂ ಏನಿವಂತ ಕ್ರಿಷ್ಟಾಣಾಢಿಷ್ಟಾತ್ರಂ':

ക്രമാടരട്ടിളിൽ ‘ഗാന്ധാവം’¹, ഒപ്പതിമാങ്ക പരസ്യരമുള്ളത് ‘കാന്താവം’², കാമുകീകാമുകഹാങ്ക ഉള്ളിൽ കൊള്ളാത്തവിധയാളിലികാരംപോലെയുള്ളത് ‘മധുരാവം’³, എന്നിങ്ങനെ പല ഭാവങ്ങളുണ്ട്. ഇവയിൽ സാധകൻ സ്വന്നാവത്തിനും ഇഷ്ടങ്ങളുടെ അപക്ലീനയും ചേന്ന് ഭാവം അവരും ജീവിക്കുന്നു.

ഇതുപോലെ തന്നെ, ഇഷ്ടങ്ങളുടെ സാധകനും പ്രധാനമുന്നിയുള്ളതായും കല്ലുന ചെങ്കുപ്പുട്ടുനു. മുൻ മുണ്ണൈ ശ്രീജം സ്വത്പത്തിൽ സ്വത്പം, സ്വത്പത്തിൽ രജസ്സു, സ്വത്പത്തിൽ തമസ്സു⁴ എന്നിവിധത്തിൽ പൂനർജ്ജിഭാഗം ചെങ്കും. സാധകനും ഗ്രന്ഥാവഞ്ചിൽക്കുണ്ടിയ മുണ്ണറുപകല്ലുനുചേന്ന് ദേവനാശായിരിക്കും അനാനപററിയ ഇഷ്ടങ്ങളുടെ അംഗല്യക്കിൽ സാധ്യങ്ങളും; അതായും ഇപ്പുകാരം ദേവനും ദേവതയും ഏകാദശാദിയും സാക്ഷാത്കാരം പ്രഖ്യാസമാണി, ദ്വാവിൽ വിവരിതമായാൽ സാധ്യമല്ലാതെതന്നെങ്ങാവുന്നു. നാന്നാം ജനങ്ങളുടെയും മുണ്ണവുത്തുാണ്ടാത്തിനും ഇഷ്ടഭാവം കുന്നിനും തനിണ്ണഞ്ചും വിധിയം വരണ്ണമെങ്കിൽ വളരെയധികം ദേവത

1 പ്രാംശുദശം, പ്രാബൾ ഏന്നിവാങ്ക വിശ്വസ്വിഭാവാജ്ഞയും.

2 റാമം-സുന്ദരി; തൃശ്ശൂർ-കാട ഏന്നിവക്ക തന്മുഖജ്ഞയും.

3 രാമാ-സുന്ദരി -എന്നിവാങ്ക തന്മുഖജ്ഞപാലജ്ഞയും.

ഈ പ്രധാനമായി ബാംഗാളും താഴെപ്പറ്റു പ്രവർഷിക്കുന്നു. ശ്രീഗണ്ഡാവി എഡുരക്കാവുപ്പാഡാമായ ഒരു കുടുംബാംബാ; കൗദ്യപ്രശാഖാ മില്ലു ചുറ്റഭാവകാബാം.

കർ ഉണ്ടായാലേ മതിയാവു എന്ന കാണാം. ഈ വഴി കാണി ഹിന്ദുമതത്തിൽ ബഹു ഭേദതകൾ എപ്പോട്ടിരിക്കുന്നതു്. സാധകൻ, എത്ര ഭേദതാഥാർത്ഥമായിട്ടാജാലും, ഉചാസിശന്നതു എക്കന്നായ ഇംഗ്രേഷ്യർന്നെന്നതനുണ്ടാണെന്നും, ഭേദതകൾ, സാധകന്റെപാശനയ്ക്കു സ്വന്തമായും വരുത്താനായി, നിറ്റിണ്ണനായ ഇംഗ്രേഷ്യർന്നുണ്ടാണെന്നും അതോടീച്ച ത്രപ്പകളുന്നവെയ്യുംകൂടി മാത്രമാണെന്നും ഉള്ള പരമാത്മം മറക്കുന്നതു്.

ഇങ്ങനെ കല്പനചെയ്യുന്ന ഭേദതകൾക്കും അവയുടെ ഗ്രണ്ടാവകല്പനകൾക്കുംസരിച്ചു ത്രപ്പകളുന്നവെഷാദികളും കല്പനചെയ്യിരിക്കുന്നു. ത്രപ്പകല്പന സാധകൻ ഭേദത്തേ വിഭാവനചെയ്യാനുള്ള സ്വന്തമായിട്ടിനാഡിനാജന്നും അതു അഞ്ചിട്ടും പറയുന്നണ്ടു്.

“ന ച ത്രപ്പം വിനാ ഭേദവാ ധ്യാത്രം കേന്ദ്രാപി ശക്രതേ? സവത്രപനിറുത്താ മി ബുദ്ധിഃ കരുണ്യ തിഖ്യതി? നിറുത്താ ദ്രായഭേ ബുദ്ധിഃ നിത്രയാ വാ പാരിയതേ തന്മാദ്വിഭാഗചംഗിത ബുധ്യം സാക്ഷാത്മേവ തം അസ്തി തന്മ പരോക്ഷം തദ്ദിക്കിണ്വിദിനസ്തരം”

(വിജ്ഞാശാസ്ത്രിക്ക് XIX 55—57.)

- 1 പരമത്താപ്തിശാസ്ത്രം ശാശ്വത മഹാസ്തോഡിഭാഗാനിലു. അംഗിനാലുണം ‘അവാതിലേ വിദ്യാമാർ പോലും ഹിന്ദു മാം ബഹുദേവതാക്രമാണു, പാഠത്തീസമാജം’, ഏ നൊല്ലും പറഞ്ഞനാരു ഏതു അറിവില്ലാതെവരിഞ്ഞവി നു, അവസ്ഥക്രമായിട്ടാണൊക്കിലും, ശരിയായ ഭാവായം മുകാച്ചത്തിലുണ്ട്”

ങ്ങ രൂപകല്ലുന്നയും ക്രാതെ ഇംഗ്രേസനു ഡ്യൂനിക്കാനാക്കി സാധിക്കും? രൂപമേ ഇല്ലാതെ ഈ യാൽ ബുദ്ധിക്കൊള്ളു പി ടിയേണ്ട്¹, എവിടെയുറച്ചിരിക്കും? ബുദ്ധിക്കൊഞ്ചി ക്രിലുറച്ചിരിക്കാൻ സാക്കുമില്ലാതെ ടപായാൽ ബുദ്ധി പുരകോട്ടേ തിരിഞ്ഞു വിഷയത്തെ അതുരുതിക്കും, അണ്ണലു കീൽ മദിച്ചു ഉറങ്ങും. അതിനാൽ കാഞ്ചിവരമുള്ളവൻ രൂപരേഖാടു കൂടിയ ഭേദവത്രയത്തെന്ന ഉപാസിക്കുണ്ടാം. എന്നാൽ സാക്കാരാവേതയേ ഉപാസിക്കുവോഴിം കാണാൻവ ത്രാത്തതായ, അതുപമായ, ഇംഗ്രേസ്റ്റുതെന്നയാണോ² ഇതിലും എന്നില്ല എന്ന തീരെയില്ലാതെപോകുമരു³.

രൂപകല്ലുന്ന മനസ്സിൽ ചെയ്യുക എന്നമാത്രമായാലും ബുദ്ധിശക്തി കരണ്ടവക്കി മതിയംവുകയില്ല. ജ്യാമിതി (സ്ക്രിപ്താധിക്രമം) മുതലായ ഭേദിക്കത്രാത്രം പരിക്കേ ദോഡാ ത്രികോണാദികളുടെ രൂപരൂപാദി .പറഞ്ഞുകേട്ടതു കൊണ്ടുമാത്രം വിദ്യാത്മിക്കുണ്ടാണ്ണാനും ചെന്നുണ്ടാണ്ണം സാധി ക്കുന്നില്ലെല്ലാ; ഫോർഡിൽ ഗ്രണ്ടുപാദിയുണ്ടാണും ചെയ്യും സാധി “വിറുഹ്”⁴ തേത വരച്ചു ഒരുപ്പും വരമാക്കിയാൽ മാത്രമല്ല അന്നുസന്ന്യാനം സാല്പുമാക്കാണുള്ളത്. ഇതുപോലെ തന്നെ, അയുംതമികവില്ലാഭ്യൂ.സാനുപമാം ഉപാസനാദികളിലും മനബുദ്ധികൾക്കു അന്നുസന്ന്യാനം ചെയ്യുണ്ടുള്ളതു സാക്കു അതിനായി ഭേദതയ്ക്കു കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഗ്രണ്ടാദികളും കറി ക്കുത്തക്ക ലിററ്⁵ പദ്ധതാൽ കൂട്ടിറി കാണാത്തക്ക വിഗ്രഹം⁶ തന്നെന്ന ഉണ്ടായേ മതിയാവു ഏറ്റാനകാണാം. ബുദ്ധി

1 figure

2 Symbol

3 ധാതോന്നുകൊണ്ട വ്യക്തമായി ഗ്രാഫുവാൻ സാധിക്കുന്നവോ അതു വിറുഹം വി+ഗ്രഹം.

യുറയ്ക്കേതോടു കല്ലിനകാണഞ്ചു വിഗ്രഹങ്ങിനു പകരം മനസ്ഥലകത്തിൽ വരച്ച ഗ്രം¹കൊണ്ടും കഴിക്കാം. എത്ര ബുദ്ധിയുറച്ചുവന്നു കാണുത്തു വിഗ്രഹങ്കത്രശിക യല്ലെന്ന് പ്രത്യേകമോർമ്മിക്കണാം. അവനാബശ്രൂതില്ലെന്നു വരാം, അതുതന്നുവരാൻ വരു. ‘പ്രതിമാ സപ്ലൂബുഡി നാം’ എന്നിത്രും പല തന്റുവചനങ്ങളിൽ ഇതിനപ്രകാരം സംബന്ധിച്ചുവരുന്നു. ഇവയിലെല്ലാം നിന്നു മിഞ്ചകൾ വിഗ്രഹ സംഭേദയല്ല ആരാധിക്കുന്നതെന്നും, വിഗ്രഹങ്ങൾ യാതാരു ദേവതയെ ലക്ഷ്യിക്കിരിക്കുന്നവോ അരു ഒരുത്താനുപത്തിയു കല്പനചെയ്യുന്നപ്പട്ടിരിക്കുന്ന ഏകംം അതുപിഡിയുമായ പറമേര്പ്പംനെതന്നെന്നയാഥാപാസിക്കുന്നുണ്ടും സ്വഭ്വമാകും. കല്പിലാജാല്പാ, ലോഹം തനിലാജാല്പാ, മനസ്സിലാജാല്പാ, ലിംഗലക്ഷ്മിതമാജാൽ വിഗ്രഹമായി’ എന്നും രാമനിക്കുന്നും.

മിഞ്ചകളുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾ ഒന്നും അതിമില്ലാത്ത തോന്തിയവാസംകാരത്തുനാണിയല്ല; മുത്തിക്കു കല്പനചെയ്യിട്ടുള്ള ഗ്രാമികളേ ലിംഗനുപത്തിയും² അക്കാഡിവയാണും. എന്നാൽ ഇന്നു മിഞ്ചകളിൽത്തെന്ന പലക്കും തങ്ങൾ പ്രജക്കാനു വിഗ്രഹം എത്തിനേക്കുറിക്കുന്ന എന്നറിയില്ലാത്ത യാണു കാണുന്നതു. വിമതരണ്ടുകമ്പങ്ങാ ഹരിഷാനമി സ്വി. ഇന്ന് കറവു ചർണഹിക്കാനായി അതിപ്രധാനമായ വിഗ്രഹങ്ങളുടെയെങ്കിലും അതികല്പന ഇവിടെ ചിന്തിക്കുന്നതുവിതമാണിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

1 ധ്യാനമാണിനു

2 Symbolic form

ലോകമൊട്ടക്കണ്ണ എന്ന പറവത്തക്കവിധം സുചരിച്ചി
തമായ ചില ലിംഗസങ്ക്രാന്തങ്ങൾ¹ ഉണ്ട്. കുദ്ദു ഭിംഗത
സുവിപ്പിക്കുന്ന; വൈഴ്ദ്ധു ശാന്തിയേ (സമാധാനത്തെ)
സുവിപ്പിക്കുന്ന; ചുവപ്പു വികാരത്തെക്കുംണ്ടതെ, അവച്ച
കുഴേ, കരിക്കുന്ന; ഈ പ ലോകമൊട്ടക്കണ്ണ നടപ്പും സങ്കേത
അഭ്യാസം² ഈ അത്മാനതിൽ തന്നെ മൂന്ന് വർഷങ്ങളേ ഡി
എ ആധ്യാത്മികവിഭ്രംഖിൽ വിഗ്രഹക്കല്പനാദിജിലുപദ്യോ
ഗപ്പുട്ടത്തുനു. വാഴ്ദ്ധു ശാന്താത്മകമായ സത്പരുന്ന
നേതയും, ചുവപ്പു വികാരാത്മകമായ രജോഹ്രണനേതയും,
കുദ്ദു ഭിംഗാത്മകമാ ദ തമോഹ്രണനേതയും കരികാനായി
ഉപദ്യോഗപ്പുട്ടത്തുനു. ചുവപ്പുനോട്ടുതെ സുവർണ്ണാദിനിർ
ബദി രജോഹ്രണവിഭാഗങ്ങളേയും കുദ്ദുനോട്ടുതെ നീലാ
ഡിവർണ്ണങ്ങൾ തമോഹ്രണവിഭാഗങ്ങളേയും കരിക്കുന്നു. ഇതു
പോലെ തന്നെ പദ്മാദ്വാരങ്ങളേയും ചില സങ്കേതങ്ങൾ
കൊണ്ട് സുവിപ്പിക്കുന്നു. ഇതു പദ്മയും മുന്നേ പദ്മാദ്വാര
ങ്ങൾ എന്ന പാതയാലെത്തു ഏന്നറിയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്³.
ഇനിവയും തീ, കാരം, മരു (ഭൂമി), വെള്ളം, ആകാശം
(fire, air, earth, water, & sky or ether) എന്നാ
ണത്മമിരിക്കുന്നതു. പദ്മാദ്വാരക്കല്പനയുടെ അത്മമിതോന്ന്

1 ഈ സങ്കേതങ്ങളും പല പല ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഓവിട
വിക്രയാഗി ചിന്നാച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന; പിലതു ഗ്രിഗ്രാത്രു
അഭ്യൂതിൽ നിന്നും കിട്ടും, പലതും ദൃജാദിയിൽ മുഖ്യാഗ്രി
ക്കുന്ന മനുാത്മത്തിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന (രാഗാസത്രാപ പാ
ശാശ്വാ &c.). ശാന്തിനാൽ ഓരോനീറിം മുമാണം ചേർക്ക
കുളന്നു നടപ്പില്ല. ഒന്നം സപക്ഷപാല കല്പിതമല്ല എന്ന
സത്രം ചെയ്യും. എല്ലാം ഓർജ്ജാ മുമാണഞ്ചും നിന്നും
എടുത്തവ തന്നെ.

മല്ലേന ആതിതിൽ നിന്നമരിയാം. “അൽ കറിനം സാ പുമിവി, അദ്വാ താ ആപഃ യദ്ദിഃം തദൈജഃ, അത്” എന്തി സ വായു, അസ്തിത്വം തഥാകാശമിത്യുച്യ-തേ” എന്നാണ് ആതിയിലേ നിന്ത്വനം. കറിനമാശ അ (solid) എന്തോ അതു ‘പുമിവി’; ദ്രവമായതു (liquid) ‘അംപ്ലു’; സമൃക്ഷാകംവണ്ണം വരിക്കുന്നതു, മേല്പൊട്ടു കീഴുപ്പൊട്ടു വശങ്ങളിലേക്കും വരിക്കുന്നതു, (pervading in all three dimensions) വായ (gas); ഉഷ്ട്-ഖണ്ഡ നക്കിക്കുന്നതു — ചുട്ടിനേ ഉണ്ടാക്കുന്നതു — ഒരജസ്സ് (energy); എപ്പിരു ആയതു, ശ്രൂമായതു, അതകാശം (what is today known as aether); ഭൗതികമുണ്ടിനു ഭവിച്ചതു (state of existence) എന്നതാം. അപ്പോൾ പ ഷ്വാസത്തോ കറിനത്പം (solidity) ദ്രവത്പം, (liquidity) വായത്പം (gaseousness), ഉഫ്ഫത്പം (energy) അതകാശം (aether) എന്ന അഭ്യു അവസ്ഥാ പാശകണ്ഠം¹ തന്നെ. ഈ അഭ്യുല്ലാതെ അനുബന്ധത്താൽ ഭൗതികാശം മുഴു തിയിലിപ്പേന പ്രത്യേകം ഓൺിച്ചുകൊള്ളണം. ഈ വയി ലെ പുമിവിത്തപ്പേരെ വരുത്തുത്തുപംക്കാണ്ടം,² അബ്യു തപ്പനേ മുതിരക്കാണ്ടാ, തേജസ്സിനേ ബഹുകാണ

1 ഗർജ്ജപാവനിക്കുന്നതു

2 ഉഷ്ട്=മുട്ട

3 തിജ്, നിശാനേ

4 Five States of Existence. Of these, three allude to matter, & two to energy.

5 Compare Platonian conceptions as well as Thanthric.

ଏହି ଚରଣପୂଜାଳିଙ୍କାଙ୍କା ଅରଣ୍ୟମିଳକାଣ୍ଡି¹, ଯାଏ ତତ୍ପରେ ଗୋହାତ୍ମିତିଯିଲୁ, ଅପରପୁଣ୍ୟଙ୍କାଙ୍କ. ଅରକା ଶଂ ଶ୍ରୀଗୁମାକର୍ଯ୍ୟର ଗ୍ରହଂ କଲ୍ପିତ୍ତିତିଲୁ. ଲୁଙ୍ଗରେ ବରକଳ କେବଳ ଗ୍ରହପ୍ରଦତ୍ତଙ୍କର ନିରଗରୁପମାତ୍ର ଯାତ୍ରିଙ୍କାଙ୍କିତ ଅରଳ. ସାଂଗମାଯ ଅପରକେବୁକ୍ଷତ ଗୋହି ପ୍ରମିଳିତତପରେ ଶ୍ରେମିଯିଥିର ତତ୍ତ୍ଵଗୁପତାର୍ଥ ଅଭିନ୍ଦିନ କେବଳିନ୍ଦି, ଅବେ² ତତ୍ପରେ ଦେଖିବୁ ତତ୍ତ୍ଵଗୁ ମାଯ ତାମର ମୃତଲାଯାଯବକେବଳିନ୍ଦି, ଯାଏବିବେଳ ଚଲନ ସପ ଭାବମିଶ୍ର କେବଳିକ୍ରିତ ମୃତଲାଯାଯବକେବଳିନ୍ଦିର ତେଜିଲ୍ଲିଙ୍ଗିରେ ଅ କାଶମାନମାଯ ରାତ୍ରିକର୍ତ୍ତରେଶବାଣିନ୍ଦି, ଅର କାଶରେଣ ଚାନ୍ଦି ପରକଣି ମୃତଲାଯା ଅରକାଶଚାରିକର୍ତ୍ତରେଶବାଣିନ୍ଦି ଅ ପରପ୍ରଦ ତତ୍ତ୍ଵଙ୍କାଙ୍କ. ସାଧକରୀର ‘ଭୋବ’ତିରି ଦେଖିକଣାଙ୍କି ଦେବତରେ ନାମମୁଗ୍ରହଂ, ପଂଚ³ତାତିଶ୍ଚାର୍ଦ୍ରକ୍ରମି କ୍ରୁର ଗ୍ରହଂ, ଶୂଳଗ୍ରହଂ, ଶ୍ରୀଗ୍ରହଂ ଏଗନ୍ତିପ୍ରକାର, ଅପଣି ଲୁଙ୍କ ଦେଖିବେଳିଲୁ ବୃତ୍ତ୍ୟାସଙ୍କରଣ ବରତତତ୍ତ୍ଵଙ୍କାଙ୍କ.

ଉପାସନାପରାମି ବିଜ୍ଞାନ, ଶିଵନ୍, ଶକ୍ତି (ଭୋବି) ଏବଂ ନୂନମାରୀ⁴ ହୁନ ପ୍ରଯାନମାଙ୍କି ନକ୍ଷତ୍ରିରିକଣନ୍ତି. ମାମନ୍, ରୁଜ୍ଜନ୍, ନରସିଂହଂ ହୁତ୍ୟାଳି ଅବତାରବି ଜ୍ଞାତିପଣ୍ଡିତ ହୁବୁଯୁକ୍ତ ତଳା ଅବାନନ୍ଦବିଭାଗଙ୍କିର୍ତ୍ତିରେ ବି ଜ୍ଞାନବିଳାର ଉତ୍ସପ୍ତିରିଵୁକର୍ତ୍ତାଙ୍କିତିରେ; ଗୁମ୍ଭୁରମଣ୍ଡଳ, ଗଣପତି, ଶାନ୍ତି ମୃତଲାଯାଯା ଶିଵପରଣଙ୍କାଳ; ପାତ୍ର ତି, ସରସପତି, ଭୁର୍ଗ, ଶ୍ରୀକାଳି ମୃତଲାଯାଯା ଦେବିପରିବାର ଶାରୁକଙ୍କ. ବିଭାଗଙ୍କରେଣ୍ଯିଲୁ ଉ ପବିଭାଗଙ୍କରେଣ୍ଯିଲୁ ବିଷ୍ଣୁରି

1 Stellar figure resulting from interlacing triangles.

2 Symbolic diagrams as Sree-Chakra

കിക എന്നവനാൽ അവാസാനമില്ലാത്തവിധിയം അതു അരികം തുപക്കിളിനകൾക്കെതിർ പരിശേഷിവൽ. അതു സാധ്യമില്ലാത്തതിനാൽ മുഡാനമായ ദൂന മുലമുത്തികളിൽ ടെങ്ങം സാഹചരിത്രം തനിഞ്ചേരുയും നിരംഗവിത്രമത്തിൽ കുറയും മാത്രം അത്മ, പരിയാനേ വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ. പൊതുവേ പരിയന്തായാൽ, ഭാരത മുത്തിയുടെങ്ങം ധ്യാനത്തുപണ്ടിയിൽനിന്ന് (ഉപാസനയ്ക്കുള്ള ധ്യാനഫല്ലോക്ക്) എത്തു ഭാവജോഷിം എത്തു, മന്ത്രിക്കമാണു അ മുത്തി മുന്നാൽ യൈത്തെന്ന അവിജാൻ സാധിക്കും. ഇതും സാമാന്യമായി അവിജാൻ ആവശ്യമുള്ളൂ.

അനന്തരാവിധിയായ മഹാവിജ്ഞു നിർമ്മാണമുഖ്യം പ്രതിഭയും വേഗം നാനുഭവമുള്ളതാണോ. റാജ്ഞി എന്ന വാക്കിനു സർവ്വത വ്യാപാത്തി ഒഴു നവൻ എന്ന അത്മം!¹ സർവ്വതേവിജു പൂരണം ചെമ്പുന്ന പുഞ്ചൻ തന്നെ ഇതു. ഇതു പുഞ്ചൻ കിർമ്മാണുമാ, തന്നെ, തിരുനാത്തികയായ പ്രതിഭയേ പൂരണം ചെമ്പിയങ്ങളും താഴിക്കാണു അനന്തരാവിജുടു തുപക്കപ്പെന്ന. സർവ്വത വ്യാപിത്തിയജ്ഞനും ഏന്നുള്ളതു എപ്പിപ്പിക്കാനായിട്ടു അൻ + അനന്തത്തിനുമുള്ള (അനന്തത്തിനു പുറത്തു) കിടക്കുന്ന താഴി കല്പനചെയ്യിരിക്കുന്നു. ഇതു അനന്തതനേ മുന്നരച്ചു റദ്ദിക്കു, ‘അധ്യൂദ്ധം ലഭാ’ത്തിയായ, പാന്പാക്കിയതു ഫോറസക്കെത്തപ്പുകാരം നമ്മിലെല്ലാമുള്ളു കണ്ണാലിനി ശക്തി

1 വിജോല്പ, വ്യാപ്തി -

2 അനന്ത = അൻ + അന്ത = ശരവ്. സാജാമില്ലാത്തതു

3 അനന്തനും ദൂനരപ്പാവല്ലും തിരിക്കപ്പെല്ല ചുറവിയ ആധിക്കാണ തുപം, നീണ്ടു കിടക്കുന്നതായിട്ടില്ല.

യിരേഖൽ തണ്ണും പരമാത്മാവും സ്ഥിരിച്ചെത്തുന്നതു എന്ന വഞ്ചതാനാണ്¹. അപ്പോൾ അത്രായ കിട്ടുന്നതു, സർവ്വപാപിയായ പരമാത്മാ നമിലും പൂണ്ടിനായിത്തെന്ന കട്ടിക്കാളജ്ഞനും എന്നാണ്². മഹാവിജ്ഞാനിൻ്റെ നി ദ്രാവന്മാം പരമാത്മാവിന്റെ നിറ്റിക്കാരിത്തെന്നേ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നിരു തമോ³-ത്രാത്മകമാണ്⁴ തമോത്രണം തായും ശ്രൂവം നഞ്ചാട ഭോധത്തിൽ നിന്നും മരജ്ഞപ്പെട്ട ക്രിക്കറ്റണവുന്ന കാണ്ണിക്കാനാണ്⁵ വിജ്ഞുവിനേ തമോത്രണവുണ്ടായ കൃപ്പനിരത്താട്ടക്രമി ശ്രൂക്കി ശ്രീക്കരിക്കുന്നതു⁶. വിജ്ഞുവിന്റെ നാഡിയിൽ നിന്നുമുണ്ടിക്കുന്ന താമരത്താട്ടം തദ്ദൈനാഡിലും താമരപ്പും ദയാഗ⁷-ദ്രൂപ്യം ‘കദ’ത്തിൽ എന്നുമുണ്ടിക്കുന്ന സൂഷ്മ⁸-നാപട്ടിവും സഹസ്രാരപത്രവുമാകുന്നു. പരമപുണ്യങ്ങൾ പ്രതിതിരുത്തുകൂടുന്ന പ്രാണം, പ്രതിതി തി ത്രിതുണ്ടാത്മികജുമാണ് എന്ന പ്രശ്നിലും. ത്രിതുണ്ടാത്മികയായ പ്രതി തിരുത്തു മുന്നും ഗുരുത്വാദിക്കാക്കി. അതിൽ ഒന്നാണ് നാം ത്രിപ്പുരാ കണ്ണ ഷാഹ്. നിരു ക്രാതുവിനിയായ തമോത്രണത്തു പഠം. രജോത്രാം ധനത്രാപിനിയായ മഹാല ക്ഷേത്രനെ. ത്രാവാക്കം. സ്പൺവണ്ണമാണ് കല്പന. (‘ത്രിയാശാതഃകംഭു തിരുപ്പിലെപ്പകാല്യം’ വിജ്ഞുഭജംഗഭഞ്ചാത്രം) സത്പത്രണം, സത്ര-ഭാവേ അത്മത്തിലം ക്ഷമയ്ക്കും മീക്കണ്ണം മരണമായ ക്ഷമാ (ഭ്രമി), തുന്ന. ഭ്രമി സ വോത്രപത്തിസ്ഥാനമാകയാൽ പരമ പുണ്യങ്ങൾ സ്വാജി

1 അനാഥാധി ദയാനാിപ്രഭാസ് ക്രാതുവാദായിട്ടാണു വികാരന്.

2 തിരു, ഉചക്ഷയ

3 അബാബുരുന്നനാപുതം ദാശാനം ദേന ഭാവുനി ഇന്നവും (ഗിത)

....ഡേരഗനിബ്രാ ജഹംപരാരാ തഹാശാഖാ ഹാരാബേഘണാ തഹാ സംഭാബ്രാ ജമാം ഫോവി സ പുത്രരി

4 ഭോഗിക്കുചത്താിന്റെ ദശാ, ദാന്താം കരാപ്പം

ஶகரியேயும், வோக்குவிதிகள் ஒலக்கிளாகமாய யான (உக்ஜி) ஸமிதிப்பாலகங்களியேயும், நிடு லயங்களியேயும் ஸுவிழிக்கண. ஹூபுத்தங்களிலும் நிரங்கவென காளிக்கவான் பலவுமராத்துறைகளை மூலம் ஹதைக்கவேற்ற உட்கிழித்திரிக்கண. இதி பூமி வீதப்பா, கஸ்ராவுயி அவைத்தப்பா, அந்நான்சு யூதப்பா (ஸ்த்ரைஸ் வாயு கெசிக்குக்கணவ என்ற ஸஃகைதா), வாகும் தேஜஸ்தப்பா, ராஜாவுன் அத்காஶத்தப்பா, ஏட்னிபு காரமாளை உவகன. ஹதுக்பாசல அத்துயன்சுப்பா, அத்வரண எவத்கரி ஏட்னிவயூம் யோமஶாஸுத்திப்பா அத்துக்கலூ காக்கிண்டு. ஹூ அமாவத்தாயி, ஸதுங்குவுமின—அத்தாயது முன்னுடையாற்கமாய புதுதிதியில் வழங்கித்து. ராஜிக்கடன நிர்முணங்குவுமின—அதுக்கண.

ஸதபநுண்ணுவத்திய அதுக்கேவாரி சுதாந்வொஹ வாயி நிற்கண விழுவாயிரிக்கான. விழுவில்லீர ராஜாந்நாந்துபஞ்சாலை அத்வதார மூத்திக்கஜாய ராமன், முஸ்துந் முதலாயவு. புதுதிதிக்கல் சுதாந்தம் புதுங்க மாளை ராமன், ராஜாந்நாந்திலே ஸதபாங்கள்; முஸ்துந் திக்கந்த லாக்கிகவிப்பான், ரஜஸ்துநே ரஜஸ்து; தாழை

1 “ஶகாந்நாஸுக்கான் ஸஸாந்புதாந் லோக

முளாவான் காஞ விழுவான்

யந்தங்காயே சூதங்காயோஸ்துவாக்குப் பலாநாத

விசு வான் காஞ ஸஸாந்தமை காஞ்சைக்காந்திவாந்தாக

ஏந்தாவான் ஏகா ஈராங்குநயு ஸுதிசான்காந்த

நாந்தகா

காஸ்வித்துநி காவாயை ஜாதாராஸ் ஸ்ரீ ஸுஂநாகே

ஏந்திச்சாந்துபா சுதாநாத....

நாந்த வக்கூந்து ஸ்ரீ ஸுநாபா செதந்துக்கதி புதுதாந் நாந

நாந்த வக்காந்துபா சுதாநாத ராமோ நாம ஜெகந்தி புதுதா

(வா. ராமாயங்கா, ஸ்ரீ. 2 et seq)

மாய கல்வதால் நெரிசலைத்திடி. விழைவின்றி ஒள்ளுதானாகுபது அஷுற்மான. ரீத டி-டி-ஈ அயுங்கத்திலே ‘காலோஸி லோகசூத்திரப்புவுலோ லோகால் ஸமாகத்துமிஹப்புத்தீ’ என வேஷம் தமோ ருள்ளார்ப்புமான.

இந் மஹாவிழைவினே அங்குபியானும் கலைஞர். அது கலைஞர் விரும்பானல் ‘ஸாலுராம்’. இதும் ஸ ருள்ளமாளைகிலும் ருள்ளாவும் காந்திரம் அவுக்கத்தானால். இது புப்புவென்றீர் ஒலுத்துப்பமாலை அவுக்கதமாக்குத்தாவுமை என்றுவழாது நாமத்துப்பாலி கலைஞரையும் பாகிலூஞ்சு தும் ஏற்கும் செய்து முத்தவுமாய அவுப்புமாகனா. இது முத்தமாளைகிலும் மகாஸீர துப்புக்கதித்து அநால் ஸாயாந் வயுால் வயு; இதின்னினமானால் நாமத்துப் புப்புவும் ஜகிக்காது என்ற மாதுமே காரியானு. இது தெள்ளிரண்டும்போல். இதை வுக்கத்தாய எங்கா திலிலூஞ்சு தென் அளவுமாதுதியில், ஸாலுராமது பம், குப்பெட்டுத்தினிதிக்கானதின்றி ஸ்பாரஸும் வாசுகொள்ளி பரிசீலனை மலின்புக்காவுடன்தப்பி.

விழைவினாக்கிரப்போலே பாலம்போலை ஸாங்கமா யும் நிரங்கமானும் முத்திகலைஞரைக்கு. லக்ஸப்புதாவமாய

1 எக்காலை, தூதாக தருங்கிலே ‘Nebulous stage’ — இதினோடு குழப்பமென்பதையும்— “மு சொனிம்ஹ ஓ லும் தெல்லால் காலா தாந்தால் ஸாக்காலும்விகுத்தா நால் ததா”.....காலமலமாய ஸாயா, ததா கெப்புவு வுமாயதித்தானா.

തമോളണമാണ് പ്രധാനം. ചുണ്ണമായ തമോളണക്കല്ലെന്നാണ് മഹാതാജാസ്വരൂപനിയ ടെ—എഴുന്നുന്നതുപ്രവർഷം—അടുത്തണാട്ടിയാണ് പാപ്പ്, എപ്പ്, തോപ്പ്, ചുടലക്കല്ലും, ചുടലപ്പൂബാൽ, കൃതിലേ വിഷം, അഗ്രിമയമായ—സവ്സംചാരത്രപദ്ധാവ്— മുന്നാമത്രേ. ക്ഷീം, ഇവയെല്ലാം സാമ്പര്യത്വത്തെ പൂച്ചിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു കൂളിയും (പത്രം—ജി ബൻ, ഭൂഗത്മ), മരൈക്കണ്ണിൽ ശിരേചക്രത്തിനുള്ള ആരാധനമായ മഴവു്, ഇവജും സംരാഖ്യപകൾ തന്നെ. ലഞ്ചം കാലത്തിന്റെ (Time) ധന്മാണബ്ല്ലും കാലത്തിനെ ലോകവമഞ്ചും അവിന്തുവന്നതു് പ്രദാനം ദ്രോഹരവും കൂൺപുമായ വുഡിക്കും കൊണ്ടാണ്. ഇന്നും ചിറ്റുകൾ മൗച്ചരധായ സകലത്തിനും ചട്ടിനു കൊണ്ടുതന്നെ കാലഗണന ചെയ്യുന്നു. 1 ശിവൻ തലക്കിൽ പ്രദാനം ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു ശ്രൂ കാലാന്തരകാവാസമയേ കുറിക്കുന്നു. യോഗസന്ധ്യാഘകാരങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഇന്ന ശിവനാണ്. അതിനാൽ ഫോഗ്പ്രകാര മുള്ളി സകല കാത്തുജും ശിവൻാം വേഷത്തിൽ അഭിസ്ഥാനാം ചെയ്യിട്ടുണ്ട് അതു ചുഡ്യും അർഥനാശിനിപ്പരപ്പരപ്പം പ്രതിരുപ്പാശങ്ങയാഗവും, നാരാജികൾ ലംകിന്യാദിശാഖാക്കളിൽ, ശനിത്രായം ഇഡാപിംഗലൂസുഷ്മമന്മാനാന്തരമായ പുഞ്ചപ്രഗിക്കളിൽ, ശാന്തിയം സഹാരാപത്രത്തിൽനിന്നുണ്ട് ക്ഷരിക്കുന്ന അമൃതവും, ആചാരിക്കിനാം അല്ലെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിൽ അമൃതവും, ധമരനാഭന്നുവും, പ്രകാശനാക്കന്നു.

1 നാശം പശ്ചാത്യ പ്രദാനഘകാംഖാണാം ശാന്തിക്കുന്നതു ഏകനാംക്കക്ക്.

ശിവൻ്റെ രജാഗ്രണത്രപമാണ് സക്ടംബമായ ‘മുലേക്ലിപ്പുമസ്യ’ എന്ന ധ്യാനവേഷം-സത്പത്രപം വൈദം അർഥാനിശ്ചരത്രപമാണ്¹. നിരംഗനായി വിഭാവന ചെയ്യാനുള്ള അവധ്യക്തത്രാന്തരപമാണ് “ശിവലിഗം”. മഹാപ്രശ്നത്രിയാകന് ഫോറിയിൽ² (ഉപാശാനകാണ്ഡത്രപം) സൃഷ്ടപൂരണം ചെയ്യുകൊണ്ടിരഞ്ഞെന്ന ‘പുരാഖണം’, (ലിംഗം, നിമിത്തകാണ്ഡം) ചേന്ന് അവസ്ഥ (സമ്ഭവായ കാരണത്രപം) തന്നെ ശിവലിഗത്രല്ലനാണെ അതുമാം. ആ പ്രശ്നത്രിനു സർവ്വമാ ഉള്ള ദുച്ഛാരണം എന്ന സാരം³, ഇതു തന്നെ സദാശിവൻ്റെ അവധ്യക്തത്രപാവസ്ഥ.

പരമഗ്രൂഹമഭേദത്തോടു തന്നാത്മകത്രപമാം പ്രകൃതിത്രപത്രിയിൽ, മുളിത്രപത്രിയിൽ ഉപാശികാഡഭക്തി⁴. മനഭേദമനസ്ത്രിയു ഇവിടെയും ത്രപത്രേജഭൂപ്രക്ഷണം. ആ വിധമുള്ള ത്രപത്രേജഭൂപാം, സരസപതി, പാവതി, ലക്ഷ്മി, ഭർത്താ, ഭദ്രകാളി മുതലായവ. ഇവയിൽ സാന്തുര്യ വഹക്ലിപ്പുപം ‘ശാന്തിഭർത്താഭിക്ഷി’, സത്പത്രപം ഭർത്താ ഭിയും, രജാഗ്രണം. ത്രിക്കത്തുവ ത്രീവിഭ്രാത്രപിണിയായ ‘രാജരാഞ്ചശ്രേറി’ മുതലായവയും, തദ്ദോന്തരപമാണുപാശഭാവാം ചാമുഖാഭിക്ഷിം ആകുന്നു. ത്രീവിഭ്രാത്രപിണിഉടെ പരമ

1 ദയാനിഃക്കാരണം എന്നാണ് ശരിയായ ശാത്മകം. ഒരു തദ്ദാനിഃക്കാരാം താഴീകിൾ ശർഭം ദയാമുപം സംഭവസ്തുതാനാം ‘താഴതാങ്കവൽ ഭാരത’ (ഗീത xiv 3)

2 Phallic worship ശ്രദ്ധയിൽനിരിജാമെങ്കിൽ ശ്രദ്ധ ക്ഷാണിക്കു; ഇന്നാലു ലീംപ്രശ്നാനു. ഒരു കാലത്രം മനസ്സും കാരണദായിക്കന്നാൽ കൊണ്ടിന്നും കുർജ്ജനാജീവനാവയുമോ;

സാത്പികമായ ആചാരം പരാവില്യാത്രപം. ഈ നിർണ്ണാം സാമന്നംപോലും പരായത്തക്കവിയം അവ്യക്തമാണ്. ഇതാണ ‘സ തസ്മിനാകാഞ്ച ഗ്രൂപ്പിയമാജഗാമ ബഹു ശ്രോദ്ധമാനാം ഉമാം ദൈമാതീം.....’(കേന്ദ്ര iii 12) എന്ന മത്രം കൊണ്ട് വണ്ണിക്കപ്പെട്ടുകിട്ടിക്കൊണ്ട്. ശ്രാവണം (വാക്കുഭാഷ്യം) ‘തസ്മിനേൻവ ഗ്രൂപ്പമതിത്രുപ്പിണീം, വില്യാം അരുജഗാമ’ എന്ന വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നു. പരാവില്യ അംഗവരദാദാന്തമാത്രമാണ്. ശാന്തിഭൂർഗാത്രപം അനന്തരം ഡിവില്ലി പിനോട്ടുല്യം തന്നു¹. ഒരേയും സന്തുഷ്ടപരമായ ശ്രീ വില്യാവേഷമാവുംവാർ നാലു ക്രമം, കൈകളിൽ കരിപ്പു വില്ലു, ഷുവന്ധു, തോട്ടി, കയർ എന്നിവയും കൈകു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു; നിരു നല്ല ഷുവപ്പു(ക്കണ്ണമറാന്നിം) ആകും. ഈ അറിവു അപരാവില്യയാണ്. അതും മാത്രം ഇത്രിശാത്മജഞ്ചന സപാനവിന്തു കരിക്കുന്നു. “ഈസപത്രപ്പാശാമ്പു, ശ്രൂയാകാരാജാജോജപലം, മരണാതുപക്ഷകോൺഡി, പാശവതനാ തസാംകാ”²-കയർ ബുന്ധികൾിലെമായ രാഗം, ശ്രൂയത്ര പരമായ തേട്ടി ഇതിന്റെ വിചാരിതനാവമായ പ്രേഷം; മനസ്സും മധുരാത്മകയായ കരിപ്പുവില്ലും, ഇത്രിശാത്മപ്രപഞ്ചം

1 ശാന്തിഭൂർഗാഡ്യാനം—

ശേഖരപ്പിക്കപ്പാശാനാ പദ്മാവരശയഃന പക്ഷജംകവയന്തി
ദേവപ്പും വാഴമന ലക്ഷ്മീത്രിത്രജജലതാ ക്രൗമിശല്ലംഖിതാംശ്രീഃ
ദേവി ദോവൈ സുരരബ്രഹ്മ സകലശനാജിജാഗം സ്നേധമാനാ—

പദ്മാനാഥാനദേശമാപമാശന്ത്യുർഭവതു ഭാവതി ശാന്തിഭൂർഗാഡ്യാനാ

2 ലഹിംബാശഹല്ലുനാമം

ഡാ.നാ

തുപമായ പാശ്ചാത്യാത്മകരി ഷുഡിപ്പുകൾ; ഇതാണ കല്പന. ഇതുകാരിയാൽ ഇതുവരെ മനസ്സുമായി ചേങ്ങ നോടു, അറിവു ജനിക്കേണ. അപൂർണ്ണവിലു പ്രയോഗവു ത്രാസമന്നം ചെയ്യുന്നതുപരമായ രാഹം ജനിപ്പിക്കേണ താഴും ശ്രീകൃഷ്ണപ്രഭുയു പ്രേഷിം ജനിപ്പിക്കേണതാഴും വരും. അപരാജാതിയിൽ റോട്ട് അവിവെല്ലാം പ്രാബല്യം തികമായ പ്രസ്താവനപ്പും മനസ്സും കുടി ചേരുകയോടു ജനിക്കുന്ന നാശയാശനാം മനോത്തുടാവും മധുരാത്മകവും അല്ലയ വില്ലും ഷുദ്ധപ്രോച്ചല. ആകുംമായ ഇതിയാത്മലപ്രഭാ തമകമായ ഷുദ്ധവും സുചിപ്പിക്കേണ.

അവ്യക്തതന്നാത്മികങ്ങായ മഹാപുത്തിയുടെ നിംഫ തുപമാണ് “ഗ്രീവകും” എന്ന പേരിലറിയപ്പെട്ടവയും നായനും വിശ്വാസം. ഈ നായനും സാധകക്കൂൾ അധികാരിക്കുന്നേണ്ടും പല വിധങ്ങളിലും വ്യാവ്യാഹിക്കാം.

തത്പരിപ്പിലും ഉള്ള വ്യാവ്യാഹാരം:— ഫ്ലൂറിനിനം പുരുഷേണ ചുവപ്പും, ചുവപ്പും, മാത്ര എന്ന മുന്ന നിരഞ്ഞിൽ ചുത്തുനു തുപഞ്ഞിലും “ഭ്രംഗം” എന്ന പ്രമാഖ മണ്ഡലം പുമിച്ചി തത്പരന്തക്കവിക്കേണ, ഇ തിന്ത്തിലാണി നീല നിരഞ്ഞിൽ റണ്ട് രൂപങ്ങൾ മണ്ഡലം; പുരുഷന്തൽ 16 വെള്ളിത്ത താമരാലം അകുണ്ടതിൽ ഒരു ചുവന്ന (ജാഹാപുണ്ണ വർണ്ണം) താമരാലം, ഈ റണ്ട് മണ്ഡലങ്ങളം കുടി അബു¹

1. സ്വിശനാശൈഹരിന്നേരം ദോബല്' സമ്മാനങ്ങളിന്നും കുമ കുമ കുരുക്കലാവിക്കുക

2. “എംഗാ മുസ്താക്കാവി ചുംബി ചുംബി ചുംബി ചുംബി ലക്കാര പ്രതിവിപ്രധിവ്യാഹാരകാശു പാശുരത്രാശു.....” (നിഡ്രയാസാം: പരത്രാക്കളാശു താംസ്രാം—ഉമാനന്ദനാമശ)

തത്പരതെ കരിക്കുന്നു. ഇതിനകത്തു ത്രിക്കാണസമുദ്രം ഒക്കാണ്ടി ജനിക്കുന്നതു, ബഹുപരഞ്ഞഭൂമി കുടിയതുമായ അം എന്നു മണിയലംഡി ചേറ്റി തേജസ്സുത്പരതെ കരിക്കുന്നു. ഇവ യുടെ എപ്പോം നട്ടവിലാങ്ങി ശ്രേപതവർണ്ണത്തിൽ ഉള്ള ഒരു ഗോളാക്രമത്തിയായ “ബിറ്റ്” വായവുത്തപ്പരതയും കരിക്കുന്നു. ഇന്ന് ഗോളാക്രമത്താഗതെന്നു ശ്രൂന്നും അതുകൊണ്ടുത്തപ്പരത പൂഖിപ്പിക്കുന്നു. ഇച്ചിട്ട് പുതിയാണും പ്രഥാദ്രോഹികൾക്കും മേ ഇച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതായി വിഭാവനയുണ്ട്.

കമ്മിയുടെ ഓഫീസ്പു ഇന്ന് യാത്രും സപ്പോപ്പാകാരംഞ്ഞഭൂമി കുടിയ ഉണ്ടുമോത്തമുകൾക്കുതുമാകുന്നു. അപ്പോൾ പുതിയ നിന്നും ചുണ്ടും ചുണ്ടിയാണുവരുന്നും എപ്പോൾ എപ്പോൾ മണിയലമായ ത്രിക്കാണം പ്രാസംഭവം (ഗർഭഗ്രഹം) അതി നേരു നട്ടുകൂട്ടു ബിറ്റ് പ്രതിപ്പും വിനീതിയുണ്ട്. ഇന്ന് അവ നയിൽ ഇന്ന് യാത്രുത്തിൽ എത്തു ദേവതയെയും സകല്ലിച്ചു പൂജിക്കാം. പുതിയാണുവരുതയെ സങ്കല്പിക്കുന്നുാം. തുണിക്കുന്നും കണ്ണുകോണുകുംഞ്ഞിടുന്നും അംഗും അംഗിമുഖമാണും വച്ചു ഉപചരിക്കാൻ. വിധിജാത്ത്. ഇന്ന് വിധി മന്ത്രവാദ്യരംഭായ വില സംഗതികളിലെലംഴിച്ചു നടപ്പിലില്ല.

യോഗികൾക്കു ഇന്ന് യാത്രും സംഭ്രംതമുകൾക്കുതുമായ ശ്രീരംഭാവിനീതിയുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ചതുരാന്തരമണ്ഡലം പൂമ്പി.

1 കാമകലാത്രപ്പം—“ഈവാ ബി ആം ആ പജുഗമയ
പ്ലാസ്പ് താരും ധരാംബാം” (ആ ഗാനഡിവാരി)

2 മഹുംകിഴ പ്രീക്രൈസ്തു ശ്രീവാരുംവാട്ടിക്കിഴ പാഠക്കിരാചി പ്ര
നാംകിഴ..... (ആ ഗാനഡിവാരി)

வුதாக்கமாய பிளைசல்லி வீடு, ரண்டு முதல் எழிவரை யுதீ அனுவ மளையலங்கள் ஹரஸ்யாரணங்கள் ஏடுக்காம் மனை லமாய ஞிகோளங் ஸம்பூரபாம் வீடு, விடு பறம் ஶீவங் அறு கள்.

ஷிவக்ரந்தெட ஏது ஒத்திக்கல்லூர்யு, எடுக்கியும் மாக நாம் முதல் அரசேஷார்த்துநீதி நிறங்குறைபாம் வரையுதீதெ ஸ்தாப, ஹதுவரை வர்ணிது ஒலுபுரபணங்கெட. அவுள்ளாலே கேட்டு மாதுமாள். ஸாயகங்கிற மூண்டிகிற டாவுத்திகிற ஏடுள்ளால் வேள்கிழுதீதாள துபாவிவுத்துாஸணங்கை ஸ்தாப. ஸகல விரும்புத்தும் அத்தீவதும் ஆக்கிக்கிள கூடியதுமாய துபாஸ்தாள.

அதுத்துமாக வேஉகாலத்து விரும்பாவதுத்துத் துபா ஸக்கில்லூயித்தாவாளிக்காண்டு பார்க்கையுதீ ஜெவா யம். ஹன்னதேப்பாலையுதீ கேஷதுாவிக்கல்லூயித்தாநி ரிக்கா; ஏந்தால் கேஷதுங்கெடு விரும்புத்துமில்லூதித்தா ஏந்த பரயான் தமில்லூத்தவியத்தில் பலதும் அதிக்கல்லிது காள்ளங்கெடு.¹

ஏவதேதாடாஸக்கிலே கம்துபாஸ்தெட அத்தீம் குடி ஹவிடதெங்க பரயங்காதாகிரிக்காம் யுகதா. வேவத யூக துபாவும் மூண்வும் கல்லித்துப்பூர்ய கர்துப்பாக்கத்

1. துபாவதாயத்தாநி கவுன்ற, செவப்புதித்து ஹஸ்கி யுடன்... (ஹய் விரும்புத்தாநா V. 10) ஏதுதெப் புவாகாமாய்தாநா; ஸப ஏவாயதாநா தேவதா;....., தெத்தாரியாஸங்கிது

തപവും കല്ലുനവെയ്യാതെ തരമില്ല. ഉപവാരത്തിലേ കമ്മ
ആപണങ്ങളല്ലോ ദോക്കു തപകല്ലുനയിലന്നർഭവിക്കുന്നു.
അതവാഹനം, സ്ഥാനം, ഗസ്യം, പ്ലജ്യൂർ, നെനവേല്യും ഇവ
യുടെനെയ്യലും മത്മമെന്തു? “അസ്തി തസ്യ പരോക്ഷം തദി
തി കിഞ്ചിംസ്തുന്നർ” എന്ന വിഗ്രഹപ്പരമായി പറത്തെ
തുപോലെതന്നെ ഇവിടെയും. പുറമേ തേരന്നു അത്മ
കല്ലുന ബാലബാലിത്രബ്ലിക്കുള്ളേ മാത്രം സംബന്ധിക്കു
ന്നതു; അറിവു ക്രുംഗേരാഡം അകമേധയുള്ള അത്മം സ്റ്റേഴ്മാ
വും, ഉപവാരത്തിന്റെ ബാധ്യത്രപണംക്ക വില കണ്ണതു
ടേവിൽ സംജ്ഞാമാത്രമായ വിലയായിത്തീരും. സർവ്വത
നിരുത്തം ഇംഗ്രേസേ എവിടെ നിന്നൊരു എണ്ണോട്ടാണ്¹
അതവാഹിക്കു, നിത്യപ്രശ്നങ്ങളും സ്ഥാനം²? ഇംഗ്രേസേ
അല്ല അരവാഹിക്കുന്നതു, ഇംഗ്രേസേന്റോ സത്രനൗത്തി കല്ലു
നയെയാണോ. സാധകൾ തന്റെ എംബ്രാൻസിൽ സർവ്വബ്രാഹ്മി
യായ ഇംഗ്രേസേനു ‘ധ്യാനം’³ ചെയ്യുന്നു; ഇനി ഇം സത്രാ.
മുത്തിയേ സ്വപ്നാലൃഥയ്ക്കിൽ നിന്നും മരിക്കുള്ള വക്കു കുടി കാ
ണാൻതുക്കതാണു വിഗ്രഹാലിയിലേക്കു ആവാഹിക്കുന്ന ഏകാ
ണ്ണവര്ഗം; ഇതാണു അതവാഹനത്തിന്റെ ആപം⁴ ഭവവാൻ
ങ്ങൾ സഹത്രാലൃഥയ്ക്കിൽ ഉപചാരങ്ങളുടെ രഹസ്യം,
വളരെ ചുമ്പായി ഭ്രാതിലാണെങ്കിലും ചുക്കത്തമായിപ്പറ

1 കൂർഖ്യാധ്യാവാഹനം കാതു....ശ്രാംകൾ

2 യോഗക്രമപ്രകാരം ഒരു ധ്യാനം. എൻഡ്രൂ യത്രാക്ക് (മണി
റ്റുംതിപ്പ്) ശാക്ഷാത്കരിക്കുകയുണ്ടു് ഇതിന്റെ ആപം.

3 സ്വാലാവാഹനം “സ്വാലാമകം.....ആപമാവാഹ്യ...
ശംഖവിംബകേമ വിനു സ്വ.....(തന്ത്രാശ്ലഘ്യം vi-55)

ന്തിട്ടുണ്ട്! അതും പ്രകാരം ഉപചാരങ്ങളുടെ രഹസ്യം “പുരുഷാ ഗ്രഹാനിധാപധാരം പ്രത്തിഃ കാലതനഃ സ്വദം ച കർത്താ മവനാദിശ്ച സാധ്യതാ ച കർത്തിഃ ഘല ഭാക്ഷപന ഭോത്പുഡിഭോത്” —എന്നാണ്. സവാന്ത ത്രാമിധായ പുരുഷൻ തന്ന ദേവത; ജലപുഷ്ടാദ്യ പദ്മാര ഔദി പദ്മാദ്രാതമികയായ പ്രത്തി; കാലം തന്ന ക ത്വാദ്യ; അതായതു, കാലമെന്നനാസ്പദമമിമയാൽ പുരുഷൻ പദ്മിനീതമായ പ്രത്തിയേ തനിഡേശ തന്ന ലക്ഷ്മിപ്പി ക്ഷനം എന്ന ഭാവം. ഇതാണു സപ്ത്രക്ഷടത്തെല്ലാം അടാത്മാത്മം. ഉപചാരത്തിൽ ജലം അബ്ദാത്മകതേത യും,² റന്ധം പൂഢിവ്യാതമക്കേന്തയും, പൂഷ്ടം അക്കാശാത്മക കക്ഷതയും, ധൂ-ചം വാഞ്ചാത്മക ക്ഷതയും ദീപം തെരജസം തമക്ഷേതയും, ചൈനവെദ്യം അമൃതാത്മകക്ഷതയും കറിക്കന്ന അമൃതമെന്നാൽ നാശമില്ലാത്തതു, അതമാവു ജീവാത്മം വിനെ പരമാത്മാവോടു ചേർക്കണമെന്ന ഭാവം. പദ്മ തത്പരാജിഷം സാധകന്നു നിലയിൽ മരൊരാജ അത്മ ഭാവം കുടഞ്ഞുണ്ട്. ഇവ സ്നേഹ വിശ്വാസാദി ചില കാഞ്ഞ ഔദ്യോഗിക കറിക്കന്നമെന്ന സപ്ത്രാഹ്വ ഫം പറയുന്നു. ‘സ്നേഹ വിശ്വാസ സമ്മാന ഭക്തി ഇന്താന ജലാദിനാ.’ ഇവയെ ഒരു പട്ടികാനുപാതയിൽ പറിച്ചാലേ സംഗതിവു കത്തമാവു.

1. ഈ ഗ്രന്ഥം ഒരു പാരമ വ്യാവ്യാനാദിശാഖം മഹാമഹാം പാധ്യായ ട്രിഗ്രാമ കൊട്ടണ്ണല്ലൂർ ഗോദവത്ത് ശാജാവവൻ കഴുടു പുത്തിയോടും കുടി തുമാക്ക എന്നും കുട്ടിപ്പുണ്ണിഞ്ച റടി അവർക്കരം പ്രസിംഗപ്പൂട്ടണിയിട്ടുണ്ട്; ഉപഹാരപ്പ കാശിക എന്ന പേര്.

2. ‘വാ അബ്ദാത്മനാ ജലംകല്പയാദി’ എന്നിരുപ്പാദി ഉപചാരമന്ത്രാവശ്യം നോക്കുക.

ഉപയോഗം	തത്വവസ്തു	ഭാവം	അക്കമും കാരിയും
പാഠ്യം	അപ്പ്	ശ്രദ്ധ	{ തഹിൽ പരിചയം, ഫന്ന വിധിക്രിയ രൂപം. acquaintance.
തന്ത്രം	പ്രതിഭാ	വിശ്വാസം	{ തനിക്ക് ദേശഭൂ എല്ലാ തങ്ങളെ ബോധാം. Trust
പുണ്യം	ശ്രദ്ധാർ	സാമ്മാനം	{ തന്റെ സംഖ്യൂനംമെൻ എന്ന ദിവ്യതയിൽ .നാ സാമ്മാനം ബഹുമാനം. adoration
ഭൂപാലം	വാദി	ഭ്രാഡി	{ തനിക്ക് തണ്ടനാട്ടിൽ വി ഡം ബഹുമാനം ക്രമത്തുപാലം Intense love
ദീപം	ശ്രദ്ധി	ജ്ഞാനം	{ ദിവ്യപ്രാറിയുള്ള അ നിഷ്ഠ knowledge of Truth
ഈവാദവല്ലം	ഭൂതാർ	താഭാത്യ ബോധം	{ ഒരു അറിവാടം ശ്രൂടി താജം ശ്രദ്ധപരം നാണ ഈ ദാനതാന്ന മുന്ന അം സഭാവാനാം Absolute identity

ഈ ശ്രദ്ധപരാണിക്ക്, എന്ന മാതിരി സാമാന്യലോകത്തിനില്ലെങ്കിൽ വെറും പരിചയം മുതൽ താജാത്മാവസ്ഥയെ, കമ്മം മുതൽ അഞ്ചാനാരാജംവരെ ഉജ്ജി മാർഗ്ഗത്തേരെ മഴുവൻ ഉപയോഗത്തുപണ്ടിൽ ഘട്ടിപ്പിച്ചിരിക്കും. എരു വലിയ

പുജയും സന്നിവേദ്യമാം പരേഖാചപ്പാരങ്കിൻറെ വിസ്താരം മാത്രമാണെന്നോമല്ലിട്ടാൽ ഹിന്ദു ചിൽവെ പുജാദികളിലന്റെവിക്രാന്ത മാഹാത്മ്യവും സംരംഭവും ഭോധ്യമാവും. സാധകൾറെ അധികാരിഭേദമനസ്സരിഥു പുജയുടെ തുപ്പം ബാധ്യം മാനസികം ടാഫ്മാത്മികം എന്ന വിധത്തിൽ, കാണാത്തക്ക കമ്മമാഡ്യം (കുമ്മി), മന്ദകല്പിതകമ്മമാഡ്യം (കേരളി), അത്മാഭാസന്ധാനമാഡ്യം (ഇംഡാനി), പരിശമിക്കിൻബൈജനായുള്ളൂ.

വിഗ്രഹാദികാൽത്താദി ഇവിടെ ഭരയേണ്ടിവന്നതിനാലും കേരളിമാർഗ്ഗിയുടെ ഒരപക്കരണമാകാലും ക്ഷേത്രത്തെയും ആഗമകാൽത്താദിശൈലിയും സംബന്ധിച്ചുകൂടി ഇവിടെ തന്ത്രന്ത്ര ചിന്തിക്കുന്നതു നന്ദാക്കിരിക്കുമെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു.

ആഗമങ്ങളിൽ നിന്നും ക്ഷേത്രം യജ്ഞശാലയ്ക്കും, വിഗ്രഹം വിതാനാഗ്രിക്കിം സമമാണെന്ന കാണ്ടാം. ട ക്ഷേ, വൈദികകക്കമ്മജ്ഞ സംബന്ധിച്ചു പൂർമ്മിമാംസം ഉണ്ടായതുപോലെ, ആഗമപരമായ കമ്മജ്ഞിടുന്ന മീമാംസം ഉണ്ടാക്കാനിടവനിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഈന്ന താരത്തിനുകൂടം ഇന്ന വൈദികകക്കമ്മാഡിലു തുല്യമാണെന്ന് എല്ലാജ്ഞാഡിം പരായാനെഴുത്തല്ല. എന്നാൽ കമ്മമീമാംസവച്ചുകൊണ്ടു തന്ത്രകമ്മജ്ഞിയും അവയിൽ ഉച്ചയോഗപ്പെട്ടതുനന്ന് വേ

- 1 യാഗശാലയിലെ പ്രധാനംഗി എന്നു പറയാം.
- 2 വിതാനാഗ്രാഗ്രിക്കം വിജ്ഞാംഖിംബു....(വിജ്ഞാംഖാരി) വൈദ്യുതി ചു മഹായഞ്ചല എന്നുപറയുമ്പാശിത്തമം യന്മെവ വൈദികെ യുചേ തുടർച്ചയും വിചക്ഷണം ...etc
(പുജാജ്ഞാത്തകമനസ്സിൽ)

ദമന്ത്രങ്ങളേയും നിജ്ഞപ്പിച്ച പരിച്ചാണ് താത്തികവെദതി കുകമ്മംഡം തമ്മിലുള്ള ബന്ധങ്ങെ ടെട്ടറെ മനസ്സിലും കാം. ഇന്നു എവർക്കുകമ്മംഡം ദിന്തുവാരമാകയാൽ ഈ വലിയ ഗ്രഹങ്കാണ്ടി പറയത്തെക്കു ഉപകാരമുണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കുന്നു. ഈ സ്വം മനസ്സിലും ചതുരകാണ്ടി ഭക്തി കഴം ഗ്രഹങ്ങളും പൂർണ്ണിയെന്നും വരാന്നില്ല. അതുകൂടുതുമാണ് ഇതു യോഗകുമ്മംഡംകു പ്രഖ്യാപമായ സ്ഥാനധിശാഖകളും തിനു. സകലവിധമുന്നത്പാസനകളുടെയും, പൂജാവിധ അംജിക്കെയും ഷിളിച്ചുകൂട്ടുന്ന പൂർണ്ണംഗം, ചൈതികകമ്മ ഓളിലെങ്ങളുമേ കാണാത്തിരും യോഗകുമ്മംഡിലുംപൂർണ്ണം ഫന്നതുമായ, പ്രാണായാമവ്യാപകാദികൾ, സ്വാസ്ഥ്യിലും മണിപൂരതിലേ ധ്യാനധാരണകൾ, ഏനിവാഞ്ചാ സൗഖ്യാജ്ഞതു തന്നെ മതിയായ തെളിവാണ്. യോഗം ഒഴുവാ ക്രഷ്ണത്തെ ട്രാക്ക്, ഓവത്തിച്ചട ശർഭരന്ത്രപത്രിയും വിഭാവന എപ്പുട്ടൊന്നും. ഈഒന്നെന്ന ശ്രൂതത്തായും ദാർശനികമായും ക്രഷ്ണത്തിനെന്നത്മാശാഖകളും കാം³ണാം.

ക്രഷ്ണദംഡം ടെട്ടാണ്ടിയാതെ എത്തെങ്കിലും വില ശത്രുമന്മാജ്ഞ അനാസരിച്ചാണ്⁴ പ്രവർത്തിച്ച വരുന്നതു⁵ എന്നാൽ ഈ സ്വാര്ഥം അതുകൂടുതുമാണ്, അധികാ

- 1 ഒക്രഷണ്ടിയ സന്ദുവാവദനാദിക്കം പ്രാണാധാമാദി യില്ല.
- 2 പ്രാശാംഡാംഡാ ച വിശ്വാഗിത്തിരിഹ പദ്മഹി സ്ഥൂല പുശ്ചക്ഷു.....(സമച്ഛയം X 5)
പ്രാംഡാംഡാപിഠാംഡാ ശരീരദ്ദേഹ ശാശ്വദിശാം (വിജ്ഞാം. XXV. 3)
- 3 പ്രശ്യാജനക്കരുവിച്ചാരിച്ചു. വിസ്തൃതിക്കുന്നില്ല.

പുരിയി, എന്നിവയെപ്പറ്റി ചില തെരിഞ്ഞാരണകളും തിനാലും അവ നീങ്ങിക്കിട്ടേണ്ടതു മിക്കമത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയ്ക്കിനും അതുവായിരുമാകയാണും അതേപ്പറ്റി രണ്ടുവാ ക്കിവിടെ പറയാതെ തരമില്ല.¹ യാമാസ്ഥിതികപ്പ തതിൽ നില്ലുന്നവർ ആഗമങ്ങൾക്കു പരമപ്രാഥാണ്യമുണ്ടെന്നു കരതി പലതും പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഇതിനും പുരുഷേ ലോകപ്രവർത്തനമായി ഒരു ബന്ധവും ഇല്ലാത്തവയും പുച്ചില്ലാത്തവയും ആയ സർക്കന്മാസന്നാസിമാരായ്'മാം ഡിപ്പറമിങ്ക്കു സാമ്രാജ്യികയമ്മായ 'അരങ്കിത്താ'ഡി കാഞ്ഞങ്ങളിൽ വിധികളിക്കാനെന്നുണ്ടെന്നു ചിലർ വിശാരിക്കുകയും ചെയ്തു വരുന്നു. ഇവയെല്ലാം സാധ്യവാ ണ്ണാ എന്ന ബലമായി സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

തന്ത്രവിധികളിലൂടെക്കൊള്ളുന്ന ധർമ്മാഭിവിധികൾക്കു സ്വത്തിപ്രാഥാണ്യമുള്ളതായിട്ടുണ്ട്, 'വൈദ്യുതപതാ തന്ത്രമാണ് മുലയാമവാ പുരാണവൽ പ്രമാണം സ്വാതീ തമാ മനപാഠിവാക്യവൽ', എന്നിൽനിരുത്തി വചനങ്ങൾക്കാണ്ടു കാണുന്നതു². തന്ത്രവിധികൾക്കു—ആഗമാഭിവിധികൾക്കു— പ്രാഥാണ്യം കിട്ടുന്നതു വൈദ്യുതപത്രം കൊണ്ടോ ആപ്പോൾ വചനപാഠക്കാണോ ആണോ (സ്വത്തിപ്രാഥാണമല്ലെന്നതും); ഈ പ്രാഥാണ്യം മനപാഠിയമ്മശാസ്ത്രവചനങ്ങൾക്കും പുരാണവചനങ്ങൾക്കുമുള്ളിട്ടെന്നാണുമെ ഉള്ളൂ. ധർമ്മാണ്യം ശുംഗിമുലമാകയാലും പുരാണം ആപ്പോൾവചനമാകയാലും സാമാന്യമായ പ്രാഥാണ്യം കിട്ടുന്നു. എന്നാലോ അംഗീകാരം ആവശ്യമില്ലെന്നും പ്ര

1 ക്ഷേത്രപ്രവേശനപരമായ വാദങ്ങൾക്കു കാരണം ഇവ സംഖ്യാപിച്ച പിലു തെരിഞ്ഞാരണകളാണ്

സിലുകാണ്¹. ധമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രാഥംഖ്യം തന്നെ ഇങ്ങനെന്നായാൽ തത്ത്വവുമായ അതുമവിധിച്ചുടെ കമ്പ പറയാനില്ലപ്പോ. അർത്ഥായാൽ തന്നെമവിധിക്കു ശുംദും കുലംകൊണ്ട് കിട്ടാവുന്ന പ്രാഥംഖ്യമേ ഉള്ള എന്നതാം. ഇതുകൊണ്ട് തന്നെ ഓരിക്കണമല്ലോ അതുമണ്ണഭിൽ നല്ല നിജീംതന്നായ തത്ത്വസ്ഥാപകത്താവു സ്ഥാപിച്ച ത്തിൽ “ഉദ്ദേശത്താപാദാദ്ദേശത്താപ്പാടി ചോപാദാഹാഷ്പാതാഡി” ചുത്തെജഞ്ചു സമ സാധകങ്ങൾ തുടിപ്പുതിന്നുായപ്പെട്ടെങ്കിലും പ്രക്രിയാം പുജ്ജിപ്പതാ തത്തോടെയും ഒരു പറഞ്ഞത്തു. തത്ത്വഭിൽ ചർണ്ണത്തിട്ടുള്ളതായാലും ഈ പ്ലാത്തതായാലും നിമിത്തശൈഖ്യങ്ങളായാൽ; അതി, സൃഷ്ടി, ഘുക്കതിവാദം ഇവയിൽ നല്ല അറിവുള്ള വരമായിട്ടാലോച്ചി ചേരു തത്ത്വത്തിൽ വിദ്യാനാശനങ്ങിലും പ്രവർത്തിക്കാവു; ഏ നാലേ മതിയെയു—എന്ന പറഞ്ഞത്തിരിക്കുന്നതിൽനിന്നും അതുമതത്തിനും ശുംദും പ്രാഥംഖ്യമാകും. ധമ്മശാസ്ത്രഭിൽകുടുംബം ഒരു സംഗതി പറഞ്ഞത്തിട്ടുണ്ടെന്ന വന്നാലും വിധിമാത്രം ധമ്മാന്മാക്കി പ്രവർത്തിച്ചുകൂടാ, ഘുക്കതിയുക്തമായി ശത്രുവാച്ചിന്തേരു ചെയ്യാവു; ശംഖാശനത്തായും ധമ്മത്തിനാര മാന്ത്രികയെ വരു എന്ന വിധിയുണ്ട്. (കേവലം റാസ്സുമാറും തു കത്തുവും വിനിക്കുന്നും ഘുക്കതി ഹീനവിച്ചാരേ തു ധമ്മഹാനിഃ പ്രജായനേ). അർത്ഥായാൽ ധമ്മശാസ്ത്രബിധികൾ ഷോലും ഘുക്കതിവാദംചെയ്യു ശ്രദ്ധ

1 ശുംദിസ്തിവിജാദയും ശുംദിശവഗർഹിഷാപി-ജാമാലകു വിരോധേ തന്നെപ്പോക്കും ശ്രദ്ധായ്ക്കു—(രജേഖി നി)

2 തത്ത്വസ്ഥാപിയം x 105

മാക്കി പ്രയോഗിക്കണം; ഏട്ടിൽ കണ്ണ പടിയായാൽ അധികമായെങ്കാം ഫലം. ധമ്മശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഗതി ഇതാണെങ്കിൽ ആഗ്രഹംത്തിന്റെയും ഗതി ഇതുതന്നെ എന്ന് സൂചിപ്പാണ്. ഇവ വൈരാററ സംഗതി ആമാസ്യിത്തിക നാർ മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിച്ചാൽ അവരുടെ ആഗ്രഹക്കുശല്ലിപ്പം നീഞ്ഞും; സംശയമില്ല.

ആഗ്രഹങ്ങളിൽ, വില ജാതിക്കാർ ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൂട്ട്, എന്ന വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്; പ്രക്ഷേ എത്തുവകാണ്ടാൻ കയറിക്കുകാത്തെതന്ന് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ആതിനിൽ അസൊപ്പുശ്രൂതയേ വിനിച്ചിട്ടുണ്ട് ഇല്ല; തുറപ്പുപോലും സാവിത്ര്യം അമായോഗ്യം കൊടുത്തിരുന്നു. സൃതിരാജനായ മനും, ജാതിപരമായി ചണ്ണാലുന്നേ മാത്രം അസൊപ്പുശ്രൂതയി കൈത്തിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ചണ്ണാലുന്നു ചേത്തു താൽക്കാലികമായ മാലിന്യം ബാധിച്ചുവരേണ്ടു, (ഉദ്ദേശ്യാദി) അസൊപ്പുശ്രൂതയിപ്പറത്തിരക്കണം. ശുചം, തുടർ വിധി കൊണ്ടുതന്നു, ഒഴിക്കാൻ ചാട്ടല്ലാതെ ധമ്മമാണ്. പഴങ്കാലത്തെ ചണ്ണാലുന്നരം ജീവിതം മലിനസവായിയായെന്നു. ഇതുവരെ ചേത്താലോവിച്ചാൽ, ആഗ്രഹവിധി ശുചകാംതും മാത്രമാണെന്നു വരും. ഇതിനും തക്കപ്പുതിവിധി, വിലഞ്ചേരുകയററാതിരിക്കുകയല്ല; അവഞ്ചേരു, മുംകാഡിചെവജ്ഞ തുവിയായി വന്നാൽ കഴറാനുഭവിക്കുന്നതാണു ധമ്മസമത്വം. ഇങ്ങനെന്നായാൽ ഇന്ന് വൃത്തിയീനരായി കഴിയുന്നവർക്ക് നന്നാകാശത്തു ഒരു ചോദനംകുടെയാക്കാം. ക്ഷേത്രത്തിക്കഴിയും, കളിച്ചു വുത്തിയായിട്ടു, ആയം പോകാവു എന്നാണു വിധി വേണ്ടതു്. അതിന്റെമുഖ്യം, ധമ്മപാലകവുമാണു്.¹

1 ശ്രീമിത്രിരാജിന്നാരം ദാത്തുക്കാവും മഹാത്മാരാമ രേകാരതായ ഇന്ന് ഇന്നവിധി ധമ്മ ചാലകമായിട്ടുണ്ട്. ദാത്തവിജാംത്രിയിൽ നടന്ന വരുന്നു.

അമാസധിതികൾ ധർമ്മനിർണ്ണയിക്കാരം മറായിപ്പ് തികടക്കാളിത്തായി കരത്തുനാഞ്ചം ധർമ്മശാസ്ത്രപ്രഭാവാം അസാ യുഹാണം. ധർമ്മനിർണ്ണയം ചെയ്യാനയിക്കാരമുള്ള പരിഷ്ഠ ത്വിനേക്കറിച്ചു പറയുന്ന ഘട്ടത്തിൽ സന്ധാസിയേ പ്രത്യേ കമൊഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നവെന്ന്,

“ഒത്തുവിഭ്രാ മേതുതസ്സുക്കി എന്നതുകേതാ ധർമ്മപാഠകി തുയ്യുന്നതുമിണം പൂജവ് പരിഷ്ഠയു സ്വാദിഷ്ഠാ വരാ”

(ഉ. xii—iii)

—എന്ന വേദവുമർത്ഥമരിഞ്ഞ പരിച്ചുവയം (വേദവിഷ ബ്രഹ്മം വേദാത്മധാർജ്ജപാരം, കല്പകർ), മീമാംസാഭ്രകാ റം യുക്തിവാദംചെയ്യു അർത്ഥമനിർണ്ണയംചെയ്യാവുന്നവയം (മീമാംസാത്മകതാർച്ചവിത്, കല്പകർ), ശമ്പുജാജിഷ്ഠട ശരിയായ അത്മദോബാധമുള്ളവയം (റിതകതജ്ഞാ, കല്പകർ), പല ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളം പരിച്ചിട്ടുള്ളവയം, ദൗനാഗ്രമികളം (ബുദ്ധചാരി ഗ്രഹസമബാനാപു സ്മാ, കല്പകർ), മുഖ പത്ര ചിയ മരിവുള്ളവർ ക്രടിജിതനാലോചിക്കുന്ന സഭാസാംഖ്യം പരിപ്പാത്തം. സന്ധാസിക്കിതിൽ സ്ഥാനങ്ങെ ലില്ലോ ഞാൻ യാദം വിധിനിർണ്ണ ഭത്തിനധികാരിയാലുണ്ട് സിഭിം. അതു യുക്തവും തന്നെ. ലഭകിക വിമുഖനാഡി പരിപ്രാജ കത്പം സപ്തികരിച്ച ശാഖകൾ നാമുഡാ ഫകാത്തുവുമായി ഏതു ബന്ധം? ഇങ്ങിനൊക്കെയുള്ള എഡം ലഭകികകാത്തുശമ്പളട ഗ്രന്ഥ ഭോഷം ചിന്തിക്കാൻ വിളിച്ചുപാപം വരുമോ? “ആനിശാ സാവഭ്രംശനാം യസ്യഃം ജാഗർത്തി സംശ്വീ യസ്യാം ജാഗ്രണി ഭ്രതാനി സാ നിശാ പാശ്യതോ മുണ്ടി” എന്ന തുറത്തിൽ ലഭകികവിയനിന്നും സർവ്വമാ തിനമാഞ്ച നിലച്ചിൽനിൽക്കുകാണുന്നതനാഞ്ചായിരിക്കുന്നും സന്ധാസിയേ ഇവകു കൂ

ശ്രൂതിലും പ്രസ്താവനയും ഇന്നാത്തെ സന്ദൃശ്യമാരിൽ പിലർ ഈ വിധമുള്ള അമാർത്ഥസന്ധാരികളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കിരിക്ഷണമാ ലാകികരവരെ ധന്മനിർബ്ബന്ധാദിക്ഷ ക്ഷണി കിന്നതും അവരും സമ്മതിക്കുന്നതും എന്നതുട പിലക്ഷ ശങ്ക ജനിക്കാം! എത്തായാലും ആത്മാഖ്യമുള്ളും ധന്മാർത്ഥസന്ധാരിയും തലകിടങ്ങാം ആ വശമില്ല; ധന്മാർത്ഥുള്ളും അധികാരവുമില്ല.

ഭക്തിമാർത്ഥനിലെ ഉപാകർണ്ണങ്ങളും ക്ഷേത്രം, വിഗ്രഹം, പൂജാദിത്രാപം എന്നിവയുടെ അത്മക്ലൈന കണക്കുണ്ടു്. ഇന്ന് ബാഹ്യാചാകർണ്ണങ്ങളുടെ ആവശ്യം പ്രധാനമായും ഭക്തിമാർത്ഥനിലെ ആദ്വൈത ഐട്ടുമായ കമ്മമാർത്ഥനിന്നിനായായവക്രാണം¹. “പ്രതിമാസപ്ലാവു ലഭിന്നാം, ദ്രാഗിനാം എഽങ്ങ ഫരിഃ” (പരാശരൻ) — ബുദ്ധിശക്തി കഠിനവശങ്ങളും താനാ വിത്രചാദി; ദ്രാഗികൾക്കു ഹരി എഽയത്തിൽത്തന്നെ. “ഉത്തമാ സഹജാവ സ്ഥാ” — താന്ത്രത്വം അവർഖം ഏന്ന വിധത്തിലുള്ള അഭ്യാസിയുടെ തുഡാത്മജബാധയത്രുപ്പമാണും ഉത്തമമാം ഉപാസനാനാത്മാപം; “മധുമാ ധ്യാനധാരണാ” — ദ്രാഗിമാരുടെ ഭക്തമാരം ചെണ്ണുവിധം, എഽയത്തിൽ ധ്യാനിക്കുന്നതാ തിരി ഉപാസനയാണും മധുമം; “ജപസ്തു സ്വാത്താധമാ” — മന്ത്രസിലിത്രാപനിലുള്ള വാദിയമോഹനാസന; “ഘോമപുജാദികരം

1 കല്യാഹരാശ, കല്യാഹാത്മില പ്രധാന വിധികൾ വാബാണും പരാശരൻ.

അധികാരിയമ്മാഡുപാസനാത്ര പമാണം¹ (കുളംപാലം), അധികാരി അധികാരിയമ്മാഡുപാല മന്ദിരപ്രാരംഭാദി മനസ്സിലും കീഴത്താൽ വിറുമം വളരെ ഉപകാരവും അതിവജ്രവുമാക്കണ. ഒരു ചൗവിക്കട്ടി അതിന്റെ പാശങ്ങൾ സംസാരിക്കണ, അതിനേക്കുളിപ്പിക്കണ, മേഘദരകാട്ടിക്കണ, ഉറക്കണ; എന്ന് വേണ്ട, മുതിന്തിവർ ജീവിവാസം ഒരു കട്ടിയോടെതുചിയരമല്ലാം പ്രയമാരുടും അംഗളുപാരലായല്ലാം ചെയ്യും. ഇവിടെ താൻ പറവുന്നതെല്ലാം പുശ്യിക്കു മനസ്സിലാക്കണ, പുശ്യിക്കുവരും അംഗളാദികൾ അംഗളവിക്കണ, എന്നെല്ലാം തന്നൊച്ചാംരം കട്ടിയുടെ യട്ടാത്മകാഡ ഭോധണ; കട്ടിക്കു സംഖ്യയിട്ടിട്ടും അതാളം ഇതൊന്നും കൂളിച്ചല്ല, ശ്രദ്ധിക്കു കാശ്ചംഖാണം². ഇതേ വിധം തന്നൊച്ചാംരം അരല്ലവും കട്ടിക്കുകൾ ആ പ്രതിമയോടുള്ള ഭാവവും. ഇതു ചെറുമുപമചല്ല തദ്ദേശവിഭാഗം³ തന്നൊച്ചാംരം ഉപചാരാദികൾക്കു മുന്നുപറഞ്ഞ അത്മം യഥാത്മം തന്നൊക്കെക്കിലും അതു അഞ്ചാന്തിരാട നിലയുള്ളതിവക്കേണ്ട ഭോധണ, വിശദം. കമ്മിറൈട (അധികാരിയമ്മാധികാരി) പക്ഷം അതിൽ അവനുപാസിക്കണ വിറുമം ‘മൃത്തി’ തന്നൊ; അതിനും അർഹിയാംപാദ്യാദിക്കുളാം വേണം, അവനു മൃത്തി അംഗഭവിക്കുകയും ചെയ്യാണ, എന്നതനുണ്ടാ ഭോധണ. യോദ്ധാ ത്രിപ്പം സുപ്പൂരവന്മാർക്ക് ‘ഈരകിഞ്ചിപ്പണ്ണുരൻ’ എന്ന്

1 ഉത്തമാധികൾപ്പുണ്ടാക്കു കവാടങ്ങൾനും അങ്ഗതാന്തരങ്ങൾനും ഒരു ദിവസിന്ത്യപാലയിരിക്കണ, ഇതു തന്നൊരാണം⁴ തുന്തരാധികാരിയായ അഞ്ചാന്തിരാടക്കിനാൽ ചെന്നതു, കക്തനിന്നുള്ള ചെന്നതു, എന്നീവിധികാണമ്മം. ഉത്തമാധികത്പരം അധികാരിക്കു തേതയാണു കരിക്കുന്നതു. അഞ്ചാന്താസഹജാവനമാണു പരമജനനം ഫോമവുംജാവികളും ക്രാങ്കാല നിഖാലുപയോജനവും അബ്ദാധ്യ ദിം അഞ്ചാണം⁵.

2 Identity,

മുവു പാതശാലയോലെ, മനസ്സിൽ കാണാമെന്ന മാത്രം. കൂടികൾക്ക് ടാവയുടെ സംഗ്രഹത്തിലും ഗൗപ്ലാവന്മാത്രല്ല മാഞ്ചരൈ തത്പര്യാധികാരിക്കുന്നതു്. അജ്ഞതനായ സാധകരും അധികാരിത്തപ്പറ്റിനുള്ളപ്രവർത്തങ്ങൾ യുക്തവും ആർവ്വശ്രദ്ധവും തന്നെ. ഈ താഴെന്ന അധികാരിക്കും അഥവാ തമ്മിലും ശരിഷാഖി മനസ്സിലാഡാൻ സാധിക്കുകയില്ല; വല്ല ഹ്യാച്ചം ഒട്ടല്ലാം മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ ഇവനു വിശ്വാസിക്കാതില്ലെങ്കിൽ ശ്രദ്ധ അഭ്യര്ഥിക്കാനുണ്ടെല്ലാം. അമാത്മമായ തത്പര്യാധികാരിക്കും ശ്രദ്ധ അഭ്യര്ഥിക്കാനുണ്ടെല്ലാം ക്രിക്കറും ചുഡാക്കാനുണ്ടെല്ലാം ദാദാലാക്കാനുണ്ടെല്ലാം. ഇവൻ വിശ്വാസിക്കാതിലേ ശ്രദ്ധപ്രായാൽ, ഈ ശ്രദ്ധാസാക്ഷാത്കാരത്തിനുള്ള വഴിയാക്ക മുട്ടം; അതുമാത്രമല്ല, സാജ്ജീവിതത്തിനു വോദനവും നാജീപ്പേജും. ഈതു് ഓ ഇന്നു മതപരമായി ഭ്രാക്കമെട്ടാകെ വന്ന ചേന്തിരി കൂടുന്ന ഭരവസ്ഥം; ഇതിന്റെ ഫലമാണെന്നുമാം വായമ്മംവായും നാനാതരത്തിലും സവത്രക്കാണുന്ന കലമത്രപണ്ഡിതം. ഈ ഭാഷണ—ജനങ്ങാം വന്നമില്ല, ശ്രദ്ധ വിക്രാപ്പോയി എന്ന അവസ്ഥ—വരാത്തകിരിക്കവാനായിട്ടാണെന്ന ദേവാന്തര ശീതക്കിൽ—

“സക്താഃ കമ്മസ്യവിഭാഗസാധ്യാക്രമ്മന്തി ഭാരതക്രമ്മവിപ്രാൻ തദ്മാ.സക്തഗ്രാഹികിർശ്ചർലോകസംഗ്രഹം. നാ ബുദ്ധിഭേദം ജനയേജജനാനാം കമ്മസംഗ്രഹിണാം ജോഷയേൽ സവകമ്മാണി വിപ്രാൻ യുക്തഃ സമാചരണം”

(ഗീ iii 25-26)

(അറിവു കുറഞ്ഞ അല്ലെല്ലാക്കരം ആസക്തിയോടുകൂടിക്കുടാക്കാനും കൂടിക്കരം പാവക്രോട്ടും പെയമാറ്റവിധിയംഗ്രൂഹിക്കാനും)

വിശ്വസിച്ച പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ചോലെ, വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യണം; തങ്ങളേക്കാളറിയു കരണ്ട ലോകം താരമാരാക്കാതെയിരിക്കുന്നതിനായിട്ട്, അറിവുള്ളവരും കമ്മാഡിയിലേപ്പും എണ്ണംമുണ്ട്. എന്നാലിവർക്ക് ധ്യാതനമറിയാവുന്നതിനാൽ സക്തിയില്ലോ, അതിനാൽ കമ്മത്തിലേപ്പുടാൻ ചോദനമില്ല. സക്തിക്ക പകരം ലോകാശാലയുല്ലി ഇവ ക്ഷേമഭന്നാക്കിത്തീരുന്നു. സക്തിശോട്ടക്രമി പ്രവർത്തിക്കുന്ന അറിവു കരണ്ടവരുടെ കമ്മാഡിക്കളെ അപലചിച്ചു അവ' മേ അതിൽ നിന്നും പിന്തിരിയാനിടയാക്കാതു് വിദ്യാഭ്യം അജ്ഞന്തനേ അവബന്ധം കമ്മാഡിയിൽചേരും ഫ്രാസാധിപ്പി ക്ഷക്കയാണും ദാഖലം) എന്നിങ്ങനെ പാശ്ചാത്യന്തരം വന്നമില്ല, ഗ്രാമനാട്ടിക്കയും ചെയ്തു എന്ന വന്നാൽ അവൻ ആത്മക നശിക്കുകയേ ഉള്ളൂ. ‘അജ്ഞന്തയുാഗ്രഭ്രാന്ത്യാസംശയാത്മാവിനശ്രതി’ (ഗ്രനി).

ഈ മാന്ദ്രം ഘുണ്ണം ഒപ്പേതം തന്നെ. പാശ്ചാത്യഭൂക്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടും എത്രവിധത്തിൽ ഒരു ഭിംബശാഖയിൽ അനുനാസവും ചെന്നിയ കട്ടികൾക്കു കിട്ടുന്നവോ അതേതരം അതിൽ ഭിംബശാഖയിൽ നിർവ്വൃതിയും കമ്മമാർപ്പുത്തിൽ നിന്നു കമ്മാധികാരിയായ അജ്ഞനും കിട്ടുന്നു. മതിന്റെ രഹംക്ക പണം കിട്ടിയാലെത്ര സണ്ടോഷമോ അതിൽ ഒരു കരവല്ല ഒരു കട്ടിക്ക മിംബാ കിട്ടുന്നും. കമ്മാഡിക്ക ശ്രിയും നിന്നും തബ്യികാരിക്കു കിട്ടുന്ന തുഷ്ടിയും നിർവ്വൃതിയും അഞ്ചാധികാരിക്കു അതുമാണും ക്ഷാമകാരംകൊണ്ടും കിട്ടുന്നതിനോടു തുല്യം തന്നെ.

ആമേണ, അറിവു വർദ്ധിക്കുന്നതോടുകൂടുതു, വിറമ്പലും, മുഖശ്രദ്ധം, വിറമ്പത്തിൽ സകല്ലിച്ചിട്ടുള്ളതാണും, എന്ന തോന്ത്രിത്തുടങ്ങം. തർപ്പലമായി വിറമ്പത്തിനുപകരമായി മുത്തിയേ മനസ്സിൽ സാംഗനംയി വിഭാവന ചെ

ആൻ അരുന്ദാളിക്കുന്നു. മുത്തിയുടെ ‘വിറമ’ ത്തിന്റെ വില ഇടിയുന്നതോടുകൂടി ജലം തികൊണ്ടിരുത്തു ഉപചാരങ്ങൾക്കും വിലകരും; പകരം സകല്ലതുപണിയുള്ളതു ഉപചാരമാവും (മാനസപൂജാക്രമം); ഘുഷ്ടാഞ്ജവി മുതലായവയുടെ സ്ഥാന ത്തനാമജപം സ്നേഹത്രം മുതലായവയുമാകും. ഇപ്പോൾ കമ്മം കഷ്ടിച്ചു വിട്ട് എന്ന പരിധാവുന്ന അവശ്യമായി. ഭക്തി യുടെ മദ്യാവഗമനാണിതു്. ലോകത്തിലേ ഒരു വലിയവി ഭാഗം ഈ അവസ്ഥക്കയിക്കാരിയാണു്. ഇവിടെ, തന്റെ സ്മൃതിത്രപത്രിയുള്ളതു മധ്യരവാക്കകളും മുള്ളുപ്പകളുംരക്കാണ്ടിക്കാമിനിയേ വശനാനാക്കാൻ ചെയ്യുന്ന ഒരും കാമുകനേ തൊരാനാനാദത്തേ ഒക്കാട്ടശഭദമാ അതിനൊപ്പുമുള്ള രേഖാന്താ നഭ ചമാണം സാധകനു ലഭിക്കുന്നതു്. മുണ്ണനമാണം സാധനയുടെ ഗ്രാപം. ഇപ്പോഴിനും അവസ്ഥ പ്രേപതം തന്നെ, എങ്കിലും മുമ്പാണായിരുന്നതിലും അടഞ്ഞതു്.

കർച്ചുക്കി അറിവും ധ്യാനാദി അഭ്യാസവും കിട്ടേംപാർ യത്രം ക്രൂകാതെ ഇഷ്ടദേവത സദാ ഏദയത്തിൽ നിന്നും വിട്ടുപോകാതെ ചേറ്റ് നിർക്കുന്നായി തീരും. ഇതു തന്നെ ധ്യാനാവസ്ഥ. ഇപ്പോഴിനും ഇഷ്ടദേവതയും താനും രഥബന്ധന തന്നെ ഫോധമുണ്ടാക്കിലും, രജി ഉറരുപ്പുമെന്തു നാശരേപ്പാലെയോ, ഭംപതിക്കാരാപ്പേപ്പാലെയോ, ‘രബണ ക്കിലുമൊന്നു’ എന്ന ഫോധമായി തീരുാം. ഇതിനു വിശിഷ്ടാബ്ദിക്കാവം എന്ന പറഞ്ഞാം. ഇപ്പോൾ മാനസപൂജാ ചിയും നന്നിച്ചു തുടങ്ങുന്നു. പകരം, സപജീവിതം തന്നിൽ സദാ വസിക്കുന്ന മുത്തിയുടെ സ്ത്രീതിക്കു, മുന്നായിരുന്നു. ‘ജൈപോ ജല്ലശില്പം സകലമുച്ചി മുന്നാവിരഹനം ഗതിഃ ॥ പ്രാഥക്ഷിണ്യത്തമനുശ്രാന്താല്പാളിതിവിധിഃ ॥

പ്രസാദം സംവേശം സുഖമവില്ലമാത്മാപ്രാണയിങ്കാ ॥
സപ്തംഗപഞ്ചായസ്ത്വവെള്ളു ഒരു വില്ലാറിതം”എന്ന മട്ടം
കന്ന്. തന്റെ ഇഷ്ടദിവസം, തന്നൊന്നുകൾ ഭജവാം അല്ലിൽ നി
ന്നും രക്ഷിക്കാനായി തന്നിൽ തന്നെ സദാ ജാഗ്രതകനാഥി
സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവെന്ന് ബോധം. ഇതാണു പരിപ്രേക്ഷ
വസ്തു. ഇതിൽനിന്നും സിലിക്കോ സുഖം പരസ്പരം ചു
രമമായിശ്രൂഷിക്കുന്ന ദംപ്തിമാരണം വികരണ ആര്യൻഡ്
അപം ആകന്നു. ഇം ആനന്ദത്തേങ്ങാണു ഭവദ്ധി—

“അബദ്ധപ്രതാ സുഖാദ്വിവാദ്യാരഗാന്മാം
സവാനുപബന്ധമാസു യദോ
വിത്രാമോ എദ്യാസ്യ യദു ജാസ്യ
യന്മിന്നഹാഞ്ചു രസഃ
കാദേനാവരണാത്യരാത സ്ഥിരത്തേര
യദു ദ്രോഢാംസാരേ സ്ഥിരം
ദ്രോ താസ്യ സുമാഖ്യസ്യ കമ്മ-
പ്രേക്ഷം ഹി തല്ലുട്ടേ” എന്ന ഫ്ലോക്കർക്കാണ്ടി
കറിക്കുന്നതു”

ഈ പട്ടി ഏതുവാരു വരയും തന്നിക്കു വരുന്ന ഭിഖാം
ഭിഖാവും, സുഖം സുഖാവുമായിരുന്നു. ഈ പ്രാഥമല്ലേമാബന്ധ
യിൽ തന്റെ എദ്യത്തിനു ഭിഖാവാശമാണിലും സുഖാവാശമ
അിലും ആ മുന്തി എക്കവിത്രമാംസ്യാനമായി. ലഭകികമായ
സുഖാദ്വിവാദോ മരണത്തു് അലഭ്യകിക്കാം ഒരു നിർവ്വു
തി ജനിക്കുന്നു. ഇതു സാമാന്യമായ ദ്രോഢമാബന്ധ
കുൽ അംബരാധുജീ വിധം സുഖാവും ഭിഖാവും ചേഷ;
കൊള്ളുക്കുണ്ടാണു; ലഭകികമായ ഭിഖാവും സുഖാവുമല്ല, ഒരു
നിർവ്വുതിയാണുഭാവം എന്നു് പ്രഭേദക്കുമ്പാംഭിഖാനം.

ഇതാണ കെതിമാർഗ്ഗം തനിന്റെ അത്യഥ്വാവാദം. ഈവിട യും പെപ്പത്താവം മഴവൻ വിട്ടില്ല, ഇത്തൈരഞ്ഞുത്തിപ്പ ദും മഴവൻ വിട്ടില്ല; എന്ന പറയാമെങ്കിലും, ഫലം വിട്ടിനോടു തുല്യമായി. മഹാഭാഗവതരഹായ ജയദേവൻ, വിലപമരുച്ചം, തുളസീദംസാൻ മുതലായാൽ എത്തിച്ചേരുന്ന് അവഗംഭാണിതു”

ഈതുവരെ മുത്തിച്ചേരു മുതലായവയുണ്ട്. ഈനി, മനന ഫലമായി, നാമോന്മ സ്മൃത്യുകമുത്തിത്രപത്തിലറിഞ്ഞുപാ സിച്ച വരുന്ന ഇംഗ്രേഷിനാധനങ്ങാണ് നാനാഭൂക്തവും നാനാജുത്തിത്രപമായി വിഭാവനവച്ചു ചാണിക്കുന്നതെന്നും ബോധ്യപ്പെട്ടുനേതാടക്കുടി മുത്തിച്ചുത്താസം അസ്തുചിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇംഗ്രേഷാൻ അത്രപിയും എക്കുംബായി. പിന്ന യും, മുത്തിച്ചാവുവിന്മായ മനനംകൊണ്ട് അണ എക്കനായ ഇംഗ്രേഷനാണ് സംശ്ഠിലും എന്ന ബോധ്യപ്പെട്ടുനേതാടക്കുടി ‘തൊൻ’ എന്ന വ്യക്തിബോധം പോയി പരമേപ്പേരും തന്നെ ‘തൊൻ’, “അഹംബ്രഹ്മാസ്മി”, എന്ന ബോധം ജ നിക്കുന്നു. ഇതാണ പ്രാപ്യസ്ഥാനം. കെതിയുടെ ഉച്ച ഭാവം മുതൽ പ്രാപ്യസ്ഥാനത്തെത്തുനാ ഒട്ടും വരെയുള്ളതി നും അതൊന്നുമാർക്കും! എന്ന ഒപ്പവാരികമായി പറത്തുവ സന്നു. തുരുപ്പാദശവും എക്കാനാമനനനവും മാത്രമാണിവി ടെ അനുഗ്രാഹം. അവകൈണാണ്, മാത്രമേ അതുനാശഭൂതി സാധ്യമാവു. കെതിമാർഗ്ഗംവഴി കൂടി അത്തമാശക്ഷാരങ്കാ രംചചല്ലു കരാളാണ് ശ്രീരാമത്തുജ്ഞപരമഹംസൻ.

1 കെതിമാർഗ്ഗത്തിന്റെ രണ്ടാംഖണ്ഡം കുമ്ഭാന്താനാലുട ആദി ആയിവരക്കുണ്ട് കുഞ്ചിക്കാണും ഇതും ഇവാ ഒരു പരിപ്പരയാണ്. ശാഖാനാശപാതയാം അതുവേരെ പറയും.

IV

യോഗമാർഗ്ഗം.¹

രഹരം കമ്മറുപവും മരേരയരം അഞ്ചാനത്രുപവും ആയ ക്രൈസ്തവല്ലോ. അതിനോടു പല ഭാഗങ്ങളിൽ സാമുദ്ദീഷിത്തം പരമാത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിനാക്കന്നതുമായ മരേരാൽ ‘മാർഗ്ഗമാണ്’ പതജാല്പിയുടെ യോഗക്രമം. എട്ട് കാൽപ്പങ്ങളു അവലബ്ദിച്ച പോകനതു കൊണ്ടു ഇതിനു അപ്പാംഗങ്ങാഗം എന്ന പേരേണ്ട്. ഈ മാർഗ്ഗിക്ക് സാധിക്കേണ്ടതായ എട്ട് കാൽപ്പങ്ങൾ, യമം, നി യമം, ആസനം, പ്രാണാധാരം, പ്രത്യാഹരം, ധാരണ, ഡ്രാന, സമാധി എന്നിവാക്കാണ്. ഈവയിൽ യമവും നി യമവും ധമ്മസാധകവും, ആസനവും പ്രാണാധാരമഡ്വും, ശരീരപരമായ അലട്ടകൾ നശിപ്പിക്കുന്നതിനും, പ്രത്യാ മാരവും ധാരണയും മനസ്സിനു ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും, ഡ്രാ നവും സമാധിയും ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിനും ആയി വിനിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

യമം:—ഈതിന്റെ സപ്താവം അധികം മായവ ചെയ്യാതെ യിരിക്കുകയാക്കാം. അവിംസ, സത്യം, അഖ്യായം,² പാഡ സ്വമിപ്പായും എന്നിത്യാദി പാലിക്കാനഭൂ സിക്കക്കാണിതു്.

നിയമം:—ഈത്രിശനിഗ്രഹത്രപമാണിതു് ശാചം,³ സ ത്രാഷ്ടി,⁴ ശരഹാരനിധാരകൈച്ചട്ടാനിത്രാപരമായ കുംഭാം.

1 വളരെ സൗംഖ്യമായ വിരഞ്ഞേച ഉദ്ഗ്രഹിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്.

2 ധമ്മത്രപ്പുറി പറഞ്ഞ ശ്വന്തരായ ഈവഴയപററി വി വരിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്.

3 ശരീരപാദവും മനസ്സുവുമായ ശ്രൂഢി തന്നു.

4 കിട്ടിയത്രക്കാണ്ടു തുട്ടിപ്പുട്ടുക.

ವ್ಯವಸ್ಥಕರು,^१ ಅಯ್ಯಾಯಂ ಎನ್ನಿವಯಾಗಿ ನಿಯಮಕಾರ್ತು ಇರಿಸಿ. ಉತ್ತಿಷ್ಠಿತವಂ ಹೀಗೆಯನಿಗೆ ಮಹವು ಸಾಪಿಕಪ್ರಭಾವ ಲಾಭವು ಆಗಿಲ್ಲ.

ಅನುಸಂದರ್ಭ:^२ “ಸಮಿರಣವಂತಾಸಂ” ಎನ್ನಾಗಿ ಪ ತಜ್ಞಲಿಷ್ಟ ನಿರ್ವುಚಂ. ಎಡುಕಾರೆತಯಂ ಅರಣ್ಯಂ ತೋಗಾರೆತಯಂ ವಾತರ ಗೌರಂ ಹಿರಿಕರೆತಕ್ಕ ‘ಹಿರಿಪ್ಪ’ ತಂಗ ಅಥವಂ. ಸಾಯಾರಣೆ ‘ಪರಮಾಸಂ’—‘ಪರಮಣಂ ಪಡಣತ್ತ’ಹಿರಿಪ್ಪ—ಮತಿ ರಾಜಯೋಗಃ ವಸ್ಯತತಿಂ^३. ಹೀಂದಣ ಹಿರಿಕಣತಿಂತ್ತ ಪೀರಂ ವಹಿರಾಪ್ರಾಕಮಿಲ್ಲಾತತತ್ತಂ ಏ ಗಾಂತ ತೀರ ತಾಷ್ಯಾಗಾತಲ್ಲಾತತತ್ತಂ, ವಸ್ಯಾತಿ ಪಲಮಕಹ ಮದ ಕಿಂತಿಕಾಲಾರೆತಪ್ಪಾಲೆ ಅಂತಿಮಾರ್ತಿವಧಿತತ್ತತ್ತಂ ಅತಿರಿಕ್ಷಣ ಸಂ. ವೆಂದ ಪಲಕಪೋಲೆಯೋ ತರಪೋಲೆಂಬ್ಯಾ ಕರಿಗ ಮಾವತತ್ತಂ^४, ಹಂಸತ್ತಲಿಕಾಮರಣಪೋಲೆ ಮಾತ್ರವುಮಾತ್ರವಂತ್ತ. ನಿತ್ಯಾಭ್ಯಾಸಂ ಕಾಣಿತ್ತ ವಹಿರ ಗೌರಂ ಹೀಂದಣ ಹಿರಿಕಣಾಗಾ ವಣಂ.

ಪ್ರಾಣಾಂಶಾಂ:^५—ಷ್ಟಾರಕಹಂಡರೆಪಹಣಿಷ್ಟಿಲಿಕಣಾಣಿತ್ತ ಶರೀರ ಶೋಭಣಮಾಣಿತಿಂತ್ತ ಹಲಂ. ಕ್ರಿಮಾಯ ಪ್ರಾಣಾಂಶಾಂ ಶರೀ

1 ಅರ್ಥಿತಮಾಯಿ ಕಹಿಕಣತ್ತಂ, ಪತ್ರಿಗಿಷ್ಟಂ ಕಿಟಕಣತ್ತಂ, ಸಾಪಿಕಾಂಧಾರಣಾಂತ್ತ ಕಾಷಿಕಾಂತ್ತ, ಅನುಭವಣಾಂತ್ತ ತಿರುತತ್ತಂ, ಉರಂಕಣಹಾಶಿಯತತ್ತಂ, ಅರ್ಥಾರಮಾಯಿ ಉರಂಕಣಹಾಶಿಯತತ್ತಂ ಎಗಾಂತಿತ್ಯಾಂತಿ ಅನುರಾಗ್ಯರಹಣಾಪರಂತಾ ನಿಯಮಣಿ ಭಾಣಾ ಪಲತತ್ತಂ.

2 ವಿಕರಮಾಯ ಅನ್ನಾಸಂಗಾಂತ್ತ ಹಾಂತಾಗಣತಿಂ ಚೆಗಂತಾ ಸಂ^६. ಅವಿ ಶಕತ್ಯಾತ್ಮಾಪಗಾಂತಿ ತಾಗ್ರಾಹಿಕಪ್ರಯಾಗಣಾಂ ಕೊ ಯೆಣಿತ್ತ. ರಾಜಯೋಗಾರೆತತಿಂ ಅವಸ್ಯವಿಲ್ಲ.

3 ನಾಂತಾಗಿಷಿಕಾ ಹೀರುಕಣಾಣಿತ್ತ ವಹಿರ ಶಂಕ್ಷಾಂಸಣಾಂ ಉಣಿ^७. ರಾಜಯೋಗಿಕಣಾವಸ್ಯಾಧಿತ್ತ ಲಾಲ್ಯವಾಯ ಪ್ರಾಣಾಂಶಾಂ ಮಾತ್ರಮಾಣಾಂ

രത്നിന്ത്യ ഇന്നത്തിനു മംഗലമല്ല മനസ്സില്ലെന്ന് വിഭ്രമം നിറുത്താനാം വളരെപ്പറ്റി ആഥാബാർ¹. ഹംക്ഷ്യാഗ്രപ്രകാരമുള്ള പ്രാണാധാരം ഗ്രാഹിച്ചു മെൽനോട്ടത്തിൽ മാത്രമേ അഭ്യർത്ഥിക്കാം. ഒരു നാണ്യാദ്ദീപ്പി തിരുത്തുടരുന്നു, ഒരു ബലവിക്കാ തെയ്യം എടുക്കിയാതെയും ക്രഷ്ണാലോ, അല്ലെങ്കുല്ലും വിമിന്തം തോന്നാത്തിട്ടുണ്ടായും നേരം ശ്രൂസമുഖിക്കാഉള്ളൂ; ഉംഖകാണ്ഡ ശ്രൂ ശ്രൂതേ പിമിന്തം തോന്നാത്തിട്ടുണ്ടായും നേരം അടക്കിനിരത്തുക; ഒരുവിൽ എടുക്കിയാതെയും ബലവിക്കാതുക വിമിന്തം തോന്നാത്തിട്ടുണ്ടായും നേരം പുനഃതേക്കു മരുന്ന് നാശാദ്ദീപ്പി വഴി നിശ്ചപ്പണിക്കുക; ഇപ്പോൾ ഒരു പ്രാണാധാരമായി. ഇജ്ഞാന മുന്മുത്തം പ്രത്യുഥിക്കു പ്രാണാധാരം ചെയ്യാൻ സാധാരണ ആവശ്യത്തിനു മതിയാവും² ആക്രൂഹത്തു പൂരകം വലതുകൂടുകിൽ ക്രൂരക്കാണ്ഡ തുടങ്ങിയതെങ്കിൽപ്പിന്നെത്തു എടുക്കുകിയുടെ എന്നവിധം മാറിക്കൊള്ളും. ഈ അക്കം പ്രത്യേകം ദാതരു തന്നെ ചെയ്യാം.

പ്രത്യാധാരം:—ഈതു ഇരുന്തിയാദാശേ ഇരുന്തിയാത്മജാ ഹിന്ദിനിനാം പിന്നുവലിക്കുകയാണ്³. പ്രത്യാധാരവും ധാരണയുംകൂടി നോമിവേണ്ടാ പരിവര്ത്തിക്കാവാൻ.

1 ഏഴ്പ്പും പരിക്കൊണ്ടുനാ ഒരു തേജ്വാന്തം പാശാം. സദ സ്ത്രീക്ക് വല്ലുള്ളും പറവാൻ കാവിക്കുന്നവാഴാ വലിയവർത്തകാണ്ഡം പ്രവാക്കന്നും പരിക്കു തോന്നനുവർ പായാനാരംകിക്കുന്നാണെന്നു കുഞ്ഞാ ഭൂമായി മുന്നനാഡു താവുണ്ടും പൂർക്കാരച്ചെല്ലാം (taking deep breath പശിക്കുമെല്ലാം കാശകയില്ല).

2 ഇവിധിയാജ്ഞ പ്രാണാധാരത്തിനു Heart disease ദിതലായവരെനാം ബാധകമല്ല. ഒരു ബലവിക്കാക്കായാ വിമിന്തിനിനിടവരികയോ അതുന്തു്

ധാരണ:—ഇത്രിയങ്ങളേ പിന്നവലിക്കാൻ എഴിപ്പും കഴിയും; സപ്താർഹായി വിജനമായ ദിക്കിൽ ക്രീഡമച്ചിര നാൽ ഒട്ടുവരപ്പറിക്കാം. പക്ഷേ, ഇത്രിയങ്ങളെ ഇത്രിയാ ത്വമാസമെന്നുടോത്തൊക്കേവാദേശ മനസ്സ് പുത്രസ്വര സൈകളേ ദാച്ചു കളിച്ചതുടങ്ങം; അതായൽ മനസ്സ് പഠിക്കണമെന്നും കേട്ടതും ബാധിച്ചു ആ വഴിക്കു പൂര്ണപ്പെട്ടും. ഇതിനു എടുക്കുന്നും കൊണ്ടുവരുന്നും ഉണ്ടുമെന്നും കണ്ണിൽ ഉറപ്പിച്ചുനിരത്തുന്ന താണം ധാരണ. അംഗ്രാസത്തിന്റെ ശുചിലട്ടാഞ്ചിൽ ദീപ ത്രിലോ വിഗ്രഹത്തിലോ ക്രൂരിന്റെ സമാധാനത്താട്ടുടി നോക്കിക്കൊണ്ടു മനസ്സിനെ അംഗ്രിലപ്പിച്ചുനിരത്തിപ്പറി ചെരിക്കാം. ഇതാണു കുട്ടിന്റെലേഷ്യ പ്രാഥാസമേറിയ ഘട്ടം. ഇതു കടന്നുട്ടാവലെഴുപ്പുമായി).

ധ്യാനം:—മുൻലട്ടം സപാധിനമായാൽ നാസാഗ്ര തതിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടു കണ്ണിച്ചുകൊണ്ടു ഇഷ്ടങ്ങളുടെ ഭയ എഴുകമലാതിൽ സങ്കല്പിച്ചു മനസ്സതിൽത്തന്നെ ഉറപ്പിച്ചുനിരത്തം; ഇഷ്ടങ്ങളുടെയേ ധാരണ ചെവഞ്ഞാം. ഇതു നേര ധ്യാനം.

സാമധി:—ധ്യാനം നല്ല സപാധിനമായാൽ സാംഗ മായ ഇഷ്ടങ്ങളുടെ പകർ നിരംഗമായ ഭ്രംഭങ്ങൾ ധ്യാനാചെവഞ്ഞാം. ഈ തിരെന്തു ചരമസപാധിനാവാസമയിൽ താനെ നോക്കുന്ന വൃക്കതിയുണ്ടെന്നു പോലും നോഡമില്ലാതെ ഇതു വരെ ദ്രോജമായിരുന്നതുമായി സാക്ഷാത്കാരണബോധാ വസ്തു (നിംഫിക്കല്ലുസമാധി) അനുഭവിക്കാം.

സപഭാവം പാഠത്തിപ്പാർഡ വഴിരക്ഷിക്കുന്നതും, ഒരു ചീപ്പുമാണു എന്നു തോന്തിച്ചെന്നും. സാമാന്യലോകത്തെ

സംബന്ധിച്ചതോളം ഇതൊട്ട് അല്ലെങ്കിലും വഴിയല്ല;¹ അവക്കി അത്യും വിവരിച്ചു വഴിയാണ്, (ക്രമപര്യാഗം) കൂടുതലുകൊണ്ടായാണും, നല്ലതു. ഈ ഒരു സ്ഥാപനപ്രകാരം വാനലു സ്ഥാപനമിക്കാണും വളരെ ഫോജിച്ചതും, തന്നെ അധികാരികൾ ഒരു ഉപകരിക്ഷനേന്തും സാധ്യവുമാണും ആശ്രിച്ചു.

താന്ത്രികജ്ഞാനം (ധാരം), ഇതിന്റെ തന്നെ ശരം ശ്രമാണെങ്കിലും ആസനം മുതൽ ചുപ്പാം വളരെയധികം പ്രയാസമുണ്ടായാണും എന്നാൽ ഒപ്പുകൂടി ഒപ്പുകൂടി മുതലായ പരികരവും അതാണ്. ആ കുമ്തതിന്റെ രഹസ്യം ബോധ്യമാക്കുന്നതിനും ശാരീരവും അതിന്റെ പ്രക്രിയയും² സവിശേഷം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നാം. അതെല്ലാമ്പിഡേ വിവരിക്കാൻ സാധ്യമല്ലോ തന്ത്രിനാൽ ഫോറേറ്റമസ്യത്തിന്റെ ഒരു ഏകദിനം മാത്രം കാണിക്കാനേ വിവരിക്കുന്നതും.

ഫോറേറ്റമല്ലുകാരം ‘പ്രാണിൾ’ അഥവാ ക്രോമോസൈറ്റും അതുവേൾവും, ‘അപ്പാനിൾ’ എപ്പാജിത്തക്കൂളിൽത്തും⁴, ‘വ്യാനിൾ’ ബോധ്യത്തിലെത്താതെ പുണിച്ചിൽക്കു കലാറിക്കുന്ന അതുവേൾവും,⁵ ‘ഉംബനിൾ’, പ്രാണിൾ എപ്പും കൂടുതലും വരെ കൊ

1. അമന്ത്രിയമുണ്ടാണെങ്കിൽ, ലഭകാർഡിന വളരെ പ്രധാനമായിരിക്കും.

പ്രത്യാഹാരയാർഗ്ഗക്രിക്കറ്റ് വാജനപ്രകാരം, ധാരാളമായ സമയം ശേഷം, രണ്ടും വേണം; ഇവ ലഭകിക്കുന്ന കിട്ടാൻ വിശ്വാസിച്ചു.

2. Anatomy & Physiology, particularly of the nervous system.

3. afferent impulse

4. efferent impulse,

5. reflex action

6. spinal cord

ബാം ചെന്ന അവേവത്തെ മല്ലിഷ്ട്ടത്തിനെത്തിച്ചു അതാന മാക്കുന്ന അവേവയെല്ലം, ¹ ‘സമാനൻ’ ഉദാനൻ കൊണ്ടു വന്ന അറിവുന്നുസരിച്ചു മല്ലിഷ്ട്ടത്തിൽ നിന്നും കീഴുപോട്ടു വരുന്നു ആ വേഗത്തും² ആ കുറഞ്ഞു. ഇധാവിംഗലകൾ രണ്ടും സൂഷ്മന്നയുടെ മുത്തവശവുമുള്ള അനിയന്ത്രിതനാഡി³ കൂടം അളക്കുന്നു. ദാർഖുടെ എല്ലാം ഒരു കുമ്പനിനു മുൻ്നുട്ടി കുറഞ്ഞു; കേംഘുജുഡി പ്രലിക്ഷണം (Peristalsis); ഇന്ത വക്കു അക്കേളു നമുക്കും ഇഷ്ടാംപോലെ മാറ്റാഞ്ഞാ നിരതാനേന്നു നേന്നു സാധ്യമല്ല. അതായതു ഈ പരയല്ലോം അനിയന്ത്രിത സാഡിയമ്മണ്ണഭാര്യ നടക്കുന്നവയാണ്. ഇതുപോലെ തന്നെ ഗുർഖുട്ടി അതാനാണുള്ളം അറിയാതെ കഴിക്കാണു കൂപ്പമല്ല. എന്നാൽ ഉർക്കുത്തിൽ ഗുർഖാടിജണാനം മരിക്കുന്നുവന്നു, കർച്ചു മയ്യുവച്ചാൽ മലഭൂതാഭിക്കേളു, അനിയന്ത്രിതനാഡിയമ്മാഡി കോഞ്ചുവല്ലാഡിക്കേളു ജനിപ്പിച്ചു ബഹിപ്പുരിക്കാമെന്നും, ശ്രാംകാച്ചുപാസഗതിയേ ക്രൂക്കയും കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യാമെന്നും ധ്രൂല്ലോം സാകലപ്പെട്ടു അണ്ടവുമാണ്⁴ ഈ അല്പസ്പാദിനമുള്ളവയേ പീടിച്ചു അരഞ്ഞസിപ്പിച്ചു അനിയന്ത്രിതനാഡിപ്പടലത്തെ പൂണ്ടാമായി നിയന്ത്രിക്കാണാക്കിക്കാണും അസന്തൃപ്താണാ ശാഖാദികളിലും കോഞ്ചുമിത്രലിക്രമങ്ങളിലും കൊബാം റം ദേശാംഗി സാധ്യക്ഷണത്തു. നമുടെ ശരീരത്തിലെ അണ്ടർപ്രതിയകളെ ദിംബം അനിയന്ത്രിതനാഡികളുടെ പ്രഭാവത്താലുണ്ട് സാധിക്കും.

1 Ascending impulse from spinal centres to the brain

2 Descending impulse to counteract disturbances specially of the autonomous type.

3 Autonomic nerve chain (Sympathetic & Parasympathetic.

ധിക്കന്നതു. ഈ നാഡികൾ നിയന്ത്രിതമായി സ്പാസിന
മായവന ശരിയാണെന്നും തന്റെ സ്വാധീനത്തിലും
വുന്നു. ഇപ്പോൾ ത്രാസം പ്രത്യാഹരിച്ചാരണകൾ പൂണ്ട്.
മാറ്റി സ്പാസിനമാക്കുന്നു. സാധാരണ ധ്യാനസമാധി
സ്ഥാനത്തു ഇവക്ക് ഒരുപാടാണി ചില സംഗ്രഹിക്കുന്ന
ബാധ്യാണം വേചരിക്കുന്നതും ചില ബന്ധസ്ഥായത്തോട്
കൂടിയുള്ള ഒരു സ്ഥാധിപ്രതിയയും അതാണിത്തത്. ० വക്ര
അഭിം, ഷഡാധാരങ്ങൾ എന്ന പരാമൃതം, സുഷുമ്പനയിലും
മസ്തിഷ്കത്തിലും ക്രിടകളും കേരു വിശ്രേണ്ടം അതുകൊൠ.
ഇവയെല്ലാം സ്പാസിനത്തിൽ വരുത്തുകയാണോ മുൻകിയ
ജീവ രഹസ്യം. ഈ മാന്ത്രികവും രാജദയഃഗമാന്ത്രികവും തമ്മിൽ,
അഭ്യാസിയാട ക്രമീകരി തിരുമ്പും അതേരഹ്യത്തോടുള്ള
സഞ്ചരിക്കുന്ന വ്യായമവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമിണിനും ഏ
കാലം ക്രമപരമ പരായാം.

- 1 All factors connected with the internal economy of our bodies including internal secretory functions are controlled and carried out by the autonomous Nervous System.
- 2 Spinal centres as Lumbar, Dorsal etc. as well as plexuses as, Solar, Cardiac, etc of modern anatomy.

ജന്മനസ്പദ്രഹം

ശകരൻ, രാമാനജൻ, മാധ്യപൻ, മുതലായവരുടെ റിവിധഗ്രൂപങ്ങളുള്ള സിനിയാറ്റജേഴ്സിം ഇന്ന് നടപ്പിലാണ്. വൈശാഷികമീഥാസകാഡി ഓഫോക്കമതജേഴ്സിം ഗ്രൗണ്ടിൽ കൂടി കളിം തന്നെ, സിലൂബന്റജേഴ്സിം എല്ലാംടിസ്ഥാനം. കേരളീയൻ സവം ശകരമതാനയായി അനുകയാൽ ആ സിലൂബന്ററുപത്രതു മാത്രമേ ഇവിടെ പ്രധാനമായി റബ്ബിക്കു എഴുതി.

മാർഗ്ഗത്രയത്തിന്റെ ഗതി നാം കണ്ണബേദപ്പോ. അല്ലതേനു ഘട്ടങ്ങളിൽ, ചിട്ടശന്മാരിക്കനേരുള്ളൊക്കാണ്ട് കിട്ടുന്ന ധാന്മിക്കാഡി ജീവിതവും കൂട്ടിക്കുറം പാവഞ്ഞൊക്കാണ്ട് കളിക്കും പോലുള്ള അവധിയും ആശാഖയുള്ളതു. ഇവ ബാലബാലിയിൽ സ്വല്പികൾക്ക് തൃപ്തികരം തന്നെ. നാം നുബാല്യം വിച്ഛ.വള്ളൻ വരുന്നതോടു പാരാക്കളിക്കൊണ്ട് തൃപ്തിരിപ്പുടാതെവരായി യാവുന്നയോഗ്യമാണ് ഒപ്പുമാറിയില്ലെല്ലപ്പുള്ളിപ്പാക്കന്നതു പോലെ, അറിവു വർദ്ധിക്കും തോറും കമ്മമാർഗ്ഗം തൃപ്തികരമല്ലാതെ കേതിമാർഗ്ഗത്തിലെത്തിരെത്തുങ്ങുന്നു. യാവനും ഫിട്ട് വാർലുക്കുമാവുബന്ധാശക്കും ഇത്തുംതൃപ്തിപ്പുത്തിരുത്തുകയും അവനവിഷയങ്ങൾ കൊണ്ട് തൃപ്തിവരാതെ കാഞ്ഞങ്ങളുടെ യമാത്മവിലയും ഗൗരവും കണ്ട് അതനുസരിച്ചു പത്രമാരുന്നതുപോലെ, പിന്നുന്നും അറിവു വർദ്ധിക്കാവും കേതിക്കൊണ്ട് തൃപ്തിവരാതെ യാമാത്മവർമ്മിവാനം അതിനാസരിച്ചു ജീവിക്കാവാനം ഉത്തുകരാവി തീരുന്നു. ഇം

ഒന്തുക്കുട്ടാംഗം—ജിജ്ഞാനം—മേതുവായി പല മഹാന്മാരം ചിന്ത ചെയ്തിട്ടുള്ളതിന്റെ ഫലമാണെ ബുദ്ധമുത്താഭി പരമാത്മപ്രതിംഭാദകഗമ്പംഡി.

കൈതിയുടെ പരമാന്ത വരയും, എത്രതന്നെ അടച്ചതനുണ്ടോ എന്നശ്ശേരണം സാധ്യകൾ ഉണ്ടോ എന്നും തന്നെ കൈക്കൊന്തു. രഖാന്തിള ഭാവദത്തിട്ട തന്ത്രം, എത്ര ലാഡുവാണും, സുഖദിവാന്തമുകമായ പ്രസ്താവണാധിഷ്ഠാം; പരമമായ ശാന്തി വരുന്നില്ല. ഇന്ത്യപരം എന്താണും എന്നുള്ള അനന്തപ്രശ്നങ്ങളാണും അതാനുകാണ്യത്തിലെ വിഷയം¹. പരമബുദ്ധമാധാരമും ബോധവല്ലും, അതുവരെ നാം വലുതെന്ന വിചാരിച്ചു വന്ന അപരാജിതാന്തരിക്ഷം² (അരിവ്) അല്ലതുവും വിലയില്ലാഴിക്കുമാണുംമാവും. പരമാന്തരഭാവായകമായ അജ്ഞാനം മൂലം കിട്ടുമെന്നും അവാസം നിരതിശയം ദമാണുന്നും ആ പദ്മനാഭവിച്ഛിനിന്തനിട്ടുള്ള വർപ്പനായുണ്ട്. നമുക്കില്ലോടും ഈ ആനന്ദത്തിന്റെ ഗ്രം പോയിട്ട്, അസംബന്ധിയുണ്ടാണെന്ന വാദമനസ്താനിക്കും വാദമനസ്താനിക്കും അനുഭവമുന്നോട്ടി വരുന്നുണ്ടോ എന്നും വാദിക്കാം. പ്രക്രിയ, അക്ഷാംഗം വച്ചുകൊണ്ട് അജ്ഞന്നു ചെയ്യാനും അനന്തരാനും തള്ളാൻ തരബില്ല. ഒരു മുന്നും മുന്നും³ മില്ലാത്ത ഒരു മലയാൾ കാന്നിക്കും, സംസ്കാരമുണ്ടോ

1 “അമാദൈ പ്രൂഹജ ഇത്താംഗം” (ബു. ഗു. 1. 1. 1.)

2. ലാക്കികളാനം—Scientific knowledge of material world

3. ബാദരായണാദികൾ

4. ലാക്കിക്കാത്മാനിലുംപശ്യാഗ്രിളിക്കും; civilisation എന്നും

നോന്നശേഖനോ അതു സമ്പാദിക്കുന്നതുകാണ്ട് വല്തായ സുവാമിശ്രഭേദനോ ഭോധ്യമാകന്നില്ല; സംസ്കൃതമന്മാപ്യനാ ആ സുവാമിശ്രഭവമാണ്, എന്നാൽ തനിക്കു സംസ്കാരം കൊണ്ട് സിലബിച്ച അന്നങ്ങൾവാന്തിക്കുന്ന സ്പദ്രൂപം കാണിയെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാനുമഴീപ്പുമല്ല. ഇതുവച്ചു കൊണ്ട് അംഗീകാരയായ സുവാമേരില്ല എന്നു കാണി വാദിച്ചും ലൈറ്റത്തുമുണ്ടോ അതുമാത്രമേ സാമാന്യലോകം ജ്ഞാനാശേഖവാനിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന അന്വദത്തേ അപല പിക്കകയോ, ഇല്ലെന്ന വാദിക്കുകയോ, ചെജ്ജാലും ഉള്ളി. അതിനാൽ സ്പാനഭവമിശ്രഭേദനും രാഗദേഹഭാഡില്ലോ എന്നുണ്ടാർ ഹരിയുന്നതിനേ വിശ്വസിക്കുകയും തന്മുള്ളൂ. അവക്കുടെ വാക്കു സത്യമായിരിക്കിം എന്നു പച്ചു അവക്കുടെ ഒഴികെന്നു. വഴിയേ നാമും യതാം ബഹുമാനായാൽ നമ്മും, അചിരേൻ, അവക്കു കിട്ടിയ ഫലം തന്നെ അന്വദവമാകും.. വെറും മുഖമായ വിശ്വാസമാനമിവിടെ കണ്ണു മടച്ചു സ്പീകരിക്കുന്നതാകിട്ടില്ല. അറിവുകളെല്ലാം തന്നെ ഒരു വിധത്തിലാല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ ഭിംഗാശകമാണെല്ലാ. ഇടിയുടെ ഒച്ചു ഒരു കുടിയേ വല്ലാതെ ദയപ്പെട്ടതുന്നു; ഇടിയുടെ സ്പാനഭവമരിഞ്ഞതിട്ടിള്ളുവന്ന ഇന്ന ഒച്ചു ഒരു ദയവുമിശ്രാക്കുന്നില്ല. ഇടിയേശാന്തരവിധം ഗ്രഹങ്ങേ ഇന്നത്തുനാഥനിൽ, രക്ഷിക്കാതെന്നിവന്നറിയാം; ആവിധം രക്ഷിക്കുപ്പുടെ ഗ്രഹത്തിലാണ് നില്പുന്ന തന്നെ ഭോധ്യമാ വന്നാൽ എത്തിട്ടിലും ഇവന്നു ഒരു ദയവും മുള്ളാക്കുന്നില്ല. ഒന്തിക്കമായ അറിവിനു ഒന്തിക്കമായ ഭിംഗാശഭേദം ഇല്ലാതാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതു ഷോല ആധ്യാത്മികമായ അറിവിനു, ജ്ഞാനത്തിനു, ആധ്യാത്മി

കൂടായ ഭിഖാങ്കളും നശിപ്പിക്കാൻ സാധ്യമാക്കാം എന്നമാത്രം കൈകീ അതാന്താന്തിക്കായി ശ്രമിച്ചാലും മതി; ഇതു ദുഡവിശ്വാസമല്ലോ. ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ച തുടർന്തൊലും, വേണ്ടവിധിയം ശ്രമിക്കാനു പക്ഷം, കുറും ഫലമാദിവമായി കുറഞ്ഞും. ഒരു ശ്രമവും കുടാതെ ഗമ്മം വായിക്കുന്നതുമാത്രം കൊണ്ട് അഭ്യന്തരം വരണ്ണം എന്ന ശരിക്കുന്നവർ വെള്ളത്തിലിരിക്കാതെ നീംതാരാവണം എന്ന കുട അവയ്ക്കുപ്പേട്ടുക്കാം.

‘തൊൻ’ എന്ന പറഞ്ഞാലെത്തു? ‘തൊൻ’ ഈ ശരീരമല്ല, ബുദ്ധിമല്ല, ജീവനമല്ല; ഇവയെല്ലാം എന്നെന്നു—‘തൊൻ-ഇൻ്റു്’—വകുങ്ങാണ്. പാക്കു, ജീവൻ, ബുദ്ധി, ശരീരം, ഇവ മുന്നം ചേന്നല്ലാതെ ‘തൊൻ’ എന്ന ഭോധമക പ്രചന്നമില്ല. അംപ്പാർ, തൊൻ ഇതെല്ലാം മാത്രമല്ല, വേറെ അഭിഭാൻ പാടില്ലാതെ എത്രോ കുട വേൻ്താണു വാക്കു എന്ന കിട്ടുന്നു. ഇതു തന്നെ ബുദ്ധമതിനെന്നു അവഗണ്യമാണ്. പ്രപഞ്ചമാക്കുന്ന മഹാപിണ്ഡത്തിനെന്നു (ശരീരത്തിനെന്നു) ‘തൊൻ’ (സ്വഭാവി) തന്നെ പരമാത്മാ. പ്രപഞ്ചത്തെ നാ മറിയുന്നതു മുന്നമാർപ്പിക്കാൻ മാത്രമാണു. രാമനെ തൊന്തരി ആണ് എന്ന പറഞ്ഞാലത്തുമെന്തു? ഇന്ന ത്രപ്തിലുഛി ഒരു പിണ്ഡം ശരീരത്തിനു രാമൻ എന്ന പേര് എപ്പോട്ടുട്ടിനി കുറഞ്ഞു; അതു പിണ്ഡം ശരീരത്തിനു തൊൻ കണ്ണറിയുന്നു, എന്നു അതുമുഖിച്ചു. രാമാത്മകത്തേ അല്ലെങ്കിൽ അറിയുന്നതു. രാമൻ നല്ലവൻ എന്ന പറഞ്ഞാലത്തുമെന്തു? ഏ; നേന്തോ വിലരെ തോ സംബന്ധിച്ച കല്പ വിധം പെരുമാറുന്നവനുമാത്രം. മറ്റൊരു വിലരേ സംബന്ധിച്ച രാമൻ ചീതയായും പെരുമാറും; എന്നാവുന്നോടു രാമാത്മകത്തിനു നന്നതിനുകൂടു

സപ്തങ്ങവയുള്ള മുണ്ടല്ല, അതേപക്ഷികമാണ് എന്ന വരും. തൊൻ രാമാതുമകമാക്കാവരെയും എന്നിൽ രാമാതുമകതേ തനിന്തുപത്തിൽ അറിയാൻ കഴിയുന്നില്ല; എന്നും നില പ്രാഥപക്ഷിച്ചു രാമാതുമകത്തിന് ചില മുണ്ടല്ലെങ്കിൽ തൊൻ കാണാതുയുള്ളൂ. ഇക്കാണ്ണന് രാമാതുമകത്തിന്റെ അതേപക്ഷിക്കാണ്ണാധനായത്തിന് തുല്യം തന്നെ സാമ്പ്രാണ്ണവമം, അല്ലെങ്കിൽ, ഇല്ലതുണ്ട്. തൊൻ രാമാതുമകമായാൽ തൊന്നെ നം രാമാതുമകമെന്നും രണ്ടില്ലോത്തത്തിനാൽ അറിയുക എന്ന ചിലത്തിൽ വ്യവഹരിക്കാൻ വധുംതെന്നാവുന്നു. അ പ്രേപ്തിയുടെ പരമാത്മാക്ക്യസ്പദരൂപമിതാണ്. ഇംഗ്ലീഷനാപാമിയായ 'തൊൻ' (ജീവാത്മഭാവം) സർവ്വലൂപ ബ്രഹ്മിസ്പദാമിയാഡ, 'തൊൻ ഗു'-ഈനോ പൂണ്ടിമായി അനുഭവിക്കുന്ന; അന്തു തന്നെ അത്യിന്നിന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ചെറിയ 'തൊൻ' ഒരു വ്യക്തിയായി ശേഷിക്കുന്ന ഇല്ല. 'തൊൻ' എന്നൊന്നിന് സദവസ്ഥയേ ഇല്ല, ജീവനം ശ്രീരഘും വേദഗ്രീഖരം ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ഭാസവിശേഷം മാതൃകാണ് തൊൻ എന്ന. ഭോധം എന്ന രഹം പറയും. ഇതു തെറാണും. വംസുവെന്നോ ശക്തിയെന്നോ പോരിട്ട് വ്യവഹരിക്കാണ് പാടില്ലോത്തവിധം രേരക്കപ്പെടു സത്യത്തിൽ ഉള്ള എന്ന നാം മുമ്പു കണ്ണു കഴിഞ്ഞു;¹ അതുതന്നെയാണും ശ്രീരഘും ജീവനെന്നും ജീവനെന്നും കണ്ണു. അപ്പോൾ ശ്രീരഘും ജീവനെന്നും വ്യക്തിഭാവത്തിനെ അവകാശം പോകി. ഫിനാത്രുപമായ ഒരു എക്കപ്പെടു ശേഷിക്കുന്നുള്ളൂ. ഇതുതെന്ന 'തൊൻ', തൊന്നും. തൊൻ ആണു തൊന്നും തന്നെ

1 പു. 42-47 ഈ ഓഗം ഇപ്പോൾ നന്നത്രടി ഭ്രാക്കി ചൊല്ലുന്നതിപക്ഷ.

എന ഒരുക്കാവസ്ഥ അംഗങ്ങികാക്കാമെന്നല്ലാതെ നിർത്തു എന്നായ ആ തൊന്തരിനെ ബുദ്ധ്യാദിക്ഷ¹ വിഷയത്തിനാൽ, സാധ്യമല്ല. അവിജ്ഞാനമുകളിൽ മുണ്ടാവി ആരോഗ്യിക്കണം. മുഖ്യം ഒന്ന് ആരോഗ്യിച്ചതാണ്, മുഖ്യപരമൻ², ‘സഹഃ സാഖ്യവമം’. നിർത്തുന്നതുവുമാ ഉപാസനാടി വ്യവഹാര ഔർക്കന്തിതമാണ്. നിത്യസത്താണ് എന്ന കഴീച്ചു³ പറയാമെന്നല്ലാതെ മതകാരായ വ്യവഹാരത്തിനമിൽ വിഷയ മല്ല.

ജനതാനമാർഗ്ഗത്തിന്റെ യത്താം മുഖ പഠിക്കാത്തമാണെന്തു, തൊന്തരി ഏതൊന്തു തന്നെ എന്നറിഞ്ഞു, അതുനും അംഗങ്ങികാക്കാണാണ്. അർത്ഥനാജോഖല്ലാം മുഖ പുരം: ത്വം: ത്വം അംഗിയാൽ സാഹായ്യക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആരുകുന്നു. മുഖ എക്കു മായ മ്രൂഹമവും ബുദ്ധവായ പ്രചാരവും തന്മിലുള്ള ബന്ധ തേരു ഓരോ ദർശനല്ലോ ഓരോ പ്രകാരത്തിൽ എടുത്ത വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. ന്യായവും വൈശശ്വികവും അഭ്യർഥവോദം കൊണ്ട് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു; മുഖ പേപതത്രൂപമാണ്. കള്ളാഡി തിരു മുഖ്യപരമായാൽ വിവിധജൈളായ അംഗങ്ങളുള്ളം പല വിധത്തിൽ സങ്കലനം ദേശിച്ചു പ്രചാരവുമായിത്തീരാം, ക്ലാന്തത്തിൽ മുഖ വസ്ത്രങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചു പിന്നെയും പൂർവ്വത്തിൽ അംഗങ്ങളൈയിൽക്കുന്നു; മുഖജനപിശോധന പിന്നെയും ആരു വത്തിക്കുന്നു. മുഖിട മുഖ്യപരമനിച്ചും മുഖജനത്താട്ട ചേന്ന്

1 ത്രാക്കഷരാ പാദാംബന്താഖ്യാരം സാന്ത് നി. xi-87)

സബാന്തനാം സാംബാന്തനാം പാറാഖ്യാനാതിലും ചുവരായ സാംബാന്തനാം ധാർശാർമ്മജനാം ധാർശാർമ്മജനിൽ അംഗിലക്ഷ്മി.

2 മുഖ Ionic & Nebular theory. മുഖ ചട്ട അടഞ്ഞതാം ജോന്സാം കുംഞാം.

താഴീടാണ്, അമ്മവാ നിമിജ്ഞകാരണമായിട്ടാണ്, കാണാറു.

സാമ്പ്രദായം പരിശാമാഭക്ഷണം. ഇവർ, നി മുൻമാധി അംഗക ‘പുണ്യമാരം’, തിരുന്നാജിളിമുള്ള ‘പ്രധാന’ അല്ലെങ്കിൽ ‘പ്രതി’യും, ഉള്ളതായി കരതുന്ന. പുതിയഭാർത്തെവതന്നുതമകമാണോ; പ്രധാന ജഡവമാണോ. പ്രതിഷ്ഠാന കത്തുതപവും ഭോക്ത്വതപവുമില്ല; ഏറ്റാം സാക്ഷി മാത്രം. പ്രധാനയിലേ ഗ്രാന്ഥങ്ങൾ മുന്നം സമാധിസ്ഥാനിലി കിക്കേബും അതു നിർവ്വികാരം മാണം. പ്രതിഷ്ഠാൻ ചേരു ദേഖാം മുണ്ണസാമൃതത്തിനു ചാലനം വരികയും വികാരം ആനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രധാനയുടെ വികാരഹാലമായി മന്മധക്കാരാഡി തത്പര്യം ജനിക്കുന്നു. കല്പാത്തരത്തിൽ എല്ലാം പഴയക്കോലെ ആവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതും ഒപ്പെത്ത മാണം; ഇവിടെ പുണ്യരം പ്രധാനയും നിത്യമായ സദ വസ്ഥയുണ്ട്.

വേണാട്ടി (ഉന്നതരമിലാംസകൾ) സത്താജി (പരമാ ത്മത്തിൽ ഉള്ളതായി) നിശ്ചികാരമായ ഗ്രൂപ്പമന്ത്ര മാത്ര മേ കാണുന്നുള്ളൂ. എക്കവും നിവികാരവുമായ നന്നിനും ബുദ്ധപദ്ധതി വികാരവും ദരിക്കലും വരാൻ വരുപ്പേണ്ടു. നാാം പ്രതിതിനിൽ കാണാനു മഴുവാണ് ബഹുതപവും വികാരവും മാത്രമാണോ. അപ്പോൾ, ഈ പ്രതി എത്ര? ബഹുതപവും വികാരവും ഉള്ളതിനാൽ എക്കുമാവാൻ വരു; അതിൽ നിന്നും വേരെയാണാല്ലിൽ ഗ്രൂപ്പമന്ത്രം പ്രതിചെന്നും രണ്ടിണ്ടാവുന്നു. ഇന്ന് കഴുപ്പുണ്ണിനെന്നതു പരിധാരം; അമ്മവാ, പരമാത്മമെന്തു?

നമ്മുടെ ഭയിൽ തെ കുറഞ്ഞ കിടക്കുന്നു; നല്ലവെളിച്ച ത്രാണങ്ങളിൽ ഒരു സംശയവും വരികയില്ല, അതു കയറാ

ஸ்ரீ மூலத்திலே அனிஞ்; ஹது ஸமுஹ் எங்கள்ற நில. என்ன தான் அனிஞ்; ஹது ஸமுஹ் எங்கள் காளங்கயிலை; என்ன அந்தி யுகயிலை; ஹது அங்கென்ற நில. மணியவெலிச்சுமா என்கின் கயர கள்டி பாவுவள்ளை தோன்றி; ஹது அந்தியங்கென்ற நில; ஹவுக்கொ நிலயின் தோன்றி அந்த பாவுவள்ளை தான்தா; ஹது சூப்புபாடு அங்கொ கய ரிக்கொ ஸபவு ஸமாஷ்வாயகம் ஹலை. கயர் ஏதென்னானி கேப்புக்கி அவுக்கென்கிலுமிரியாமாயிரிக்கெட்டு, வது தெய்திரிக்கெட்டு; புந்து நிமிஷ்ணின் கயரிக்கொ ஸபவு யமே அங்கொ வது, அம்பா, காரிக்கொந்தும் பாவுபிரெந்து யும் ஸோயம் ஏதுக்காலத்துள்ளாவுக்கிலை. அதைநம் ஸ்தூப்பும் அதிக்குத்துவங் வெறுவும் விகாரைத்துளை சுமாய் புதூப்புப்பாவு தெய்து நிப்பிகாரிதும் ஏதுக்கவுமாய் பூவுமன்ற தென் பந் திக்கொ; அங்கென்னாமே அந்தியுக்கிலை, அவுக்கு அப்ப வெம்மோ பூவுமன்றோ என்ற தென் அந்தியுக்கிலை; அந்தும் பிலதரியாவுக்கொவங் பூவுமன்ற பந் திக்கொதெ, பரமமாய் யாமாக்கமுமிலூத்து அப்ப வெம்மே யமாத்மாயிக்கைதாக்கிடவுக்கொ. ஹந்தியம் பரவெது கெர்செயோர் ஹந் புப்புவும் ஸபவுஸம் யெலுக்கிலூத்து வெருமொய தோன்று—ஹந்தாலு—அது ஒன்றா ஏதோ ஸபை வரை. அம்மொதையுமலை. வெருமிலூத்து தலை; பரமமாய் ஸபவுஸம்கிலூத்துக்கொந்துத்து. அதுபேக்குக்கும் மாயிடுக்கு. அதுபேக்குக்குமாய் ஸபவுஸம் ஏதோலெலுது? ஸபந்துத்தின், பரக்கொ அதையெக்கொடி, ஏதோ வரை. ஸபந்துக்காள்ளை வரை ஸபவுஸமிடிக்கொலை; அது ஸம அதறு; பரக்கொ அதையூடு ஸபவுஸமஞ்சலை; ஹது

പോലെയുള്ളതാണോ പ്രചാരണത്തിന്റെ അനുഭേദക്കും മായ സദവസ്യമോ? അല്ല, പറയാം. നാം മുമ്പു, എക്കുകമായതും വന്നുവെന്നോ ശക്തിയെന്നോ പറയാൻ വയ്ക്കാത്തതുമായ ദാരം ചീരെത്തിന്ന് വിശേഷങ്ങിരുന്നു സദവസ്യയുണ്ടായെ മതി അവ എന്ന് കണ്ടുവെല്ലോ! അതിനേപ്പറ്റി നമ്മൾ വല്ല തും പരിക്കാൻ സാധിക്കാംവിധം—ഒരുബിംഗംവിഷാമാക തനക്കു വരിധം—അതിനു സ്വന്തവോ ഗ്രന്ഥമാനുമില്ലെങ്കിലും, ഉംഖേനു സ്ഥാപിച്ചു പറഞ്ഞാൻപോലും നിപുണ്ടിയില്ലാത്തവിധം അതു നിപുണമാണെന്നും, അഞ്ചേരനെയും സംബന്ധാദ്യേ മതിയാവു എന്നു നമ്മൾ ബോധ്യമായി. ഇതിനേത്താനെന്നയാണോ വസ്തുതയുപയോഗത്തിലും ശക്തിയുപയോഗത്തിലും (പ്രചാരണത്തിൽ) കാണുന്നതെന്നും ബോധ്യപ്പെട്ടു. ഇന്ത്യാമാത്രമല്ലോ (മരന്ത്രം, പ്രചാരണവാസ്തവത്തിലിത്തിരുത്തുന്ന എക്കുകമാണോ) വേരൊന്നാണെന്നു തോന്നാലുംഓ പ്രചാരണത്തിന്റെ ഭാരുപേക്ഷികമായ സദവസ്യമോ. നമ്മുടെ സപ്തിനുകാരൻ കണ്ണ പരശരനു ആന, ആനയേ അല്ല, ഒരു നിജിലകുമന വേഷംമാറ്റി വന്നിരിക്കുന്നതാണോ, എന്നു മാനസികതയ്ക്കുംശത്തെന്നറിയാം³. മാനസിക തയ്യാറായ അക്കാണ്ഡനതാനയേ അല്ല, കാമനതാന. അതുപോലെ മുഹമ്മദാണ മുക്കാണ്ഡന പ്രചാരണം പ്രചാരണമെല്ലപ്പും, മുഹമ്മദം

1 പും 12—17.

2 “സദവസ്യംവരം യൽ” (ഗി. 1.)

3 A psycho-analyst easily recognises it as the manifestation of an unsatisfied desire; in the instance under illustration, as one of sexual nature.

தனை. அவனை ஸ்வேஸி திட்டத்தைப் பூண்டுவதினில் சுல்லவாய்க்கூடியிலு; ஏனால் பூண்டுமில்லைத்தன்றிலு! அது என் அழிப்பதென, சிவரெயைநாளை பூஷன், ஏன் தோன்றிடயாகவிய அழிப்பதை என் மாண்பு என்பதை கீரியாயிரிக்கல்.

அது செவ்வாறுதேதே, ஜியப்பாத்திரத்தில் அந்துவழக்கத்தை அவனை முதல் மாண்புவதைப்பொசுக்கல் என்று ஜிவா தமதேயை ஏனால்துாசித்துப்பங்கரி ஒரு கூடுதல் அழிப்பு தமானி நிலிக்கிக்கான் ஸாயித்து. ஜிவாதமத்தாவதினில் காளையைப் பற்ற கம்பாப்போக்கதாவாயி தொன்னாவை கிலுப் பற்ற கர்த்தாவோ தோக்கதாவோ அதுக்குளிலு; ஸாக்ஷி மாதும். ஸத்யத்தில் கால் ஜிவாதமத்தாவத்தில் பற்றிக் கூடுதல் காளைன்று; அதாலோ தெரிவுவதன்று. வாஸந யாலாறுதகைய ஹதினேயாலோ கள்ளது. ஸபதவே மளை ஏனால் ஹளமில்லைத் தொகை, கஸ்துவியில் தக்கிவண்ணியால் கார்பின் மளமுத்தாயிடுவதோ நமக்கு தோன்னாத்தக்கிலுப் பற்றுத்தில் கஸ்துரியுடை அரங்கம் வாயுவில் பறநை வாயுவேந்துக்குடி (அறவுதல்) நமக்குத் தூக்கில் பூவுவதிக்கூட குயாலாலோ மளை ஸாயிக்கொடு. ஹதுச்சாலை அது கடுகமாய அதுமை அட்மாத்திரத் வெளிக்கொடுத்த ஸாக்ஷி மாதுமாளைக்கிலுப் பற்றியானாக்கில் காமதிகே ஜிவாயி—ஜிவாதமத்தாவாயி—காளையைப் பற்ற கார்பினாலோ மளை ஏனால் தோன்றியதுச்சபால்க, வாஸநாவுயினாள்ளிடு ஏன் தோன்று. வாஸநாவுயினால்லைப்போன்று பறமாத்தும் வோய்ப்பூக்கால் அது கூணம் முகத்திற்மாயி. வாஸந

എന്നും ത്രാസ് ആഗ്രഹങ്ങൾ, കാമനകൾ, തന്നെ. ഈവ ഒന്നാഴിയാൽ ശാഖരമനസ്സുകളുടെ തുച്ഛിക്ഷരവാണ്. ഇവയേ സാധിക്കാതെപൊകാനിടവന്നാൽ അവ ത്രച ന്നരപ്പുട്ട് എത്ര വിലയിലെങ്കിലും സുധിച്ചു നില്ലു. ജീവനുംനും കാണന്നതിനു കാരണം എന്ന പേര്, കത്തുപ്രഭോക്കരുത്പാച്യകിമാനങ്ങാട്ടക്കട്ടി ശർഹംബോഡ്രു പത്തിൽ ഉള്ളതു സുക്ഷ്മരീം, സാധാരണ കാണാനും എ മം (ജ്യോതിം ഹാസ്തിരാമവുമുഖപ്പുട്ടു) സമുല്ലാശരീരം. ഇവയിൽ വാസന സുക്ഷ്മംമുഖത്തേ¹ ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. മാസനു, നശിച്ചു തിരു. വാസനയുടെ ധാമാർത്ഥമുണ്ടെന്നും കണക്കാക്കുപ്പുട്ടാൽ അപ്പോൾ വാസന പുന്നമായി നശിക്കും². ഇതുതന്നെ ജീവനുകൾ. വാസനയറായ മേരജും ത്വിനവകാശമില്ല. തുച്ഛിനാകാൻ സാധിക്കാതെ, കാമനാസാധ്യത്തിനേക്കാപകരണമായ ശ്രീരം ചൊംഘപോയാൽ, വാസനയുടു—വാസനാഖാദനയും വന്ന—വേററയാൽ പിണ്ഡശരീരം സ്വീകരിക്കാതെ കൈഗതിയുമില്ലെന്ന കാണാം. ഈ വാസനയുടെ ലേരണയുടു ദീനകായി ജീവൻ സ്വപ്നാസനാനത്രപരമായ ഒങ്ങ പിണ്ഡം ശരിരം തുട്ടുന്നു. ഇതുതന്നെ പുനർജ്ജമം. പഴയ സ്വപ്നാത്തിലേ പരശന ആന ഒങ്ങ കാമനാവിശ്വാസത്തിന്റെ ആനന്ദരം എന്ന പറയാം.

വാസനയുടെ, കാമനയുടെ, എപ്പോഴുമുള്ള ഗതി കഴിയുന്നതും വേഗം അതു തുച്ഛിപ്പുടാനാണ്. ഇതിനു വേ

1 It is this what the Western spiritualists recognise as the "Spirit."

2 Principle of Psycho-analysis:

ണ്ടിയാണ് വാസനാബ്ലംഘാഡ ജീവൻ ശർഭില്ലപ്പേരും ചെയ്യുന്നതു¹. ഈ വാസനയുടെ ഗതിയേ തകാൻ നാഡ്യമല്ല; തകഞ്ഞതുകൊണ്ട് പ്രയോജനവുമല്ല; വാസന അതിഞ്ഞു വഴിക്കത്തെന്ന പ്രോക്ട്. ‘സാമ്രാജ്യവേദം ചേരുക്കുന്നതെന്നുപാശി പ്രക്രിയക്കുന്നതുവാഹി, പ്രക്രിയിം ധാനി ഭ്രതാനിനി ഗഹി കീറ കരിഷ്യതി’ (ഡി-iii - 53). തകഞ്ഞ സത്യാധ്യമാണ് ഇന്ത്യിക്കുപേശം (puritanism). തകഞ്ഞതാൽ അപ്പോൾ അതു മരിയാൽ വേഗത്തിൽ പ്രവര്ത്തിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുതുടങ്ങും¹; നാം എത്തു വേഷത്തിൽ ചുരുക്ക കാമനയേ തിരിച്ചറിയുകയുമല്ല. ഇതുകൊണ്ടാണ് പൂർണ്ണജനസ്ഥാനം വരാത്തു²: എന്നാൽ പരക്കണ ആന ഇന്ന കാമനയുടെ ജീവാന്തരത്തു പമാണന്ന മാനസികതന്റെനിംഖാവുനാത്തപോലെ പരമാത്മജനാപ്രാണിനു പൂർവ്വകമി നോഡം വരും. ഇതുതന്ന ഭഗവാൻ ‘ബഹുംനി മേ വ്യതിരാനി ജന്മാന്തിരവാസർജ്ജന താന്യമം വേദ സവംണി ന തപം വേതമ പരംതപ’ (ഡി-ii-5) എന്ന പരയുന്നതിന്റെ അത്മം തകഞ്ഞതിനു പകരം വാസനയുടെ ഗതി പരിച്ചു അതിനു. ദാക്ഷലയമേറിയതും, പുതിയ ധാസനകൾ സന്ധാരിക്കാനോടു കൂലിച്ചുകൊടുത്താൽ അതു അത്യസാമ്പത്താടക്കുടി ആ വഴിയേ പോയി സപ്തം നിംഖുജിവനേ മുക്തനാക്കും. ഇതാണു ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ ഉന്നത്. ഇതിനു വേണ്ടി റിവിഡ്യവാസനകൾക്കും അനാക്രമാധ പരിത്യാസിതികൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതാണു കയ്യാടി മാറ്റു അഭൈല്ലം.

1 See modern teachings on Sub-Conscious Psychology.

ଅରବିନଦଙ୍କ ବାସନାରୁଟ ଯଥାତମ୍ଭସପଳାବ୍ୟଂ
ଅରବିନଦଙ୍କ ଅରବିଯାଙ୍କ ଏହିଲ୍ଲେଖିଲ୍ଲେଖ'. ଅରତିନାଳ୍ ଅରା
କଣ୍ଠପିଟିକଣାଙ୍କ ବେରାରାଳ୍ କ୍ରିୟେ ତୀର; ସପଳାବ୍ୟ
କଣ୍ଠପିଟିକଣାଙ୍କରଙ୍ଗୁ ଅରବିଯଂ, ଶାତ୍ର କଣ୍ଠ ପିଟିଲ୍ଲାଙ୍କ ଛୁ
ନାରୁତ୍ୟିଆଣୀସପଳାବ୍ୟନିର ପରିଯତ୍ର ଏହିଲ୍ଲେଖ ତୀରିଲ୍ଲେ
ଧାକ୍ଷେମଙ୍ଗୁ ନାମତମ୍ଭ୍ୟବୁଂ ଉତ୍ତର ରହାଙ୍କିଟ ସହାଯଂ ଉଣିବୁ
ଧାଲେ ମତିଫାଯୁ. ହୁଣ ଆରହାଣୀ .ମ୍ରା. ଗ୍ରାମିନେଳୀର
ଯମ୍ବଂ, ରେଧଂ ପାତ୍ରିକ୍ରିଏଟଂ ବାଯୁର୍ବଦ୍ଧତ୍ଵରେପୋଲେ ବିଲ୍
ସଂଗତିକର୍ମ ପାରଣ୍ଯକ୍ରମକରିବାକୁ ଲେଖିଲ୍ଲେଖ. ହୁଣ ଗ୍ରାମିନେଳୀର
ସହାଯମାଣୀ ଅରବିନ୍ଦା ସଲଭାରତିକରିବାକୁ ପ୍ରଯାନ ଉପା
ଧଂ. ହୁତିନାଲାଣୀ ହିନ୍ଦୀ ଗ୍ରାମିନେଳୀ ହୁଣପୋରକଲ୍ଲେଖିଲ୍ଲେଖିଲ୍ଲେଖ
ପ୍ରମାଣିକିନ୍ତାକୁ. ହୁଣ ବକ୍ ପ୍ରାଚୀକରିବାକୁ ହୁଣକଳଣିଲ୍ଲେଖିଲ୍ଲେଖ
କାଳବେଳେବିବିତାକୁ ହୁଣିଲ୍ଲେଖିବିତାକୁ. ପଞ୍ଜିକା, ହୁତ
କାଳଚକ୍ରମେଳନିକିଲେ ରେବାରମ ଏହିଦେଇ କରିବାକୁ;
ଶୁଣମ୍ଭୁତ୍ରପରମରମାରିଯାଇଲୁଂ, ହିନ୍ଦୀ ବିନେଳୀ ହୁଣ ପାଠ
ମାତମିକିତତପାଇଲ୍ଲେଖିଲ୍ଲେଖ ମାଧ୍ୟମରେଲ୍ଲେଖିଲ୍ଲେଖ ବିଶେଷ ଉତ୍ସମିତିକିରି
ବାରିକିତନା ବେଳ୍ଲୁଂ.

ହୁଣ ଏହିଟିକିମ୍ବାକୁ ହିନ୍ଦୀ ବିନେଳୀ ଲେଖିଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ
ନାହିଁ ନାହିଁ ମୋକ୍ଷମ ପ୍ରାଣିବିଜ୍ଞାନ ଅରତମଂକ୍ରିତ କାନ୍ଦ
ଗିଯିଲୁଣ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧିତମାଣିକରିବାକୁ. ବାସନାବୁଲାନାମ ଜୀବ
ନେଇ ଗତି କାଂ କଣ୍ଠବିଲ୍ଲେଖ. ବାସନା ନଶିଲ୍ଲାଙ୍କରିତି
ଯୁଂ ତୀରିଲୁ. ହୁତ ତାଙ୍କ ମୋକ୍ଷମ. ହୁତ ଶରୀରକାରେଶେଷମ
ମାତ୍ରମ କିନ୍ତୁବାନ୍ତିର ଅରବିନଦଙ୍କ ମରେଇ ଆଲ୍ଲେ; ଅରବିନଦଙ୍କିଲ୍ଲେ
ତରାନାଜିତେବେ ଅରବିନଦଙ୍କିଲ୍ଲେ ତରାନାଜିତେବେ ଅଲ୍ଲେ.
ହୁତ ଶରୀରମିଳିକରିବାକୁ ଅରବିନଦଙ୍କ ଅରବିନଦଙ୍କିଲ୍ଲେଖିଲ୍ଲେଖ
ଅରବିନଦଙ୍କ ହୁଣ ଶରୀରମ ବର୍ତ୍ତ ମୁକ୍ତିକାରେଣ୍ଟ ଅଶିଲ୍ଲେଖିକାରେଣ୍ଟ

1 Being sub-conscious in nature.

രണ്ടിനമാറ്റമോ അവകാശമോ വാസനില്ല; അതു തനി യേന്തിക്കംബര യദ്ധൈലാഭസ്ഥാനാശി കൊണ്ടുനടക്കം; അതുകാരം ജീവൻറെ ഗതി, വാസനയ്ക്കുലവും തകസ്സമില്ലാത്തതും ആയ വഴിക്കംഡാൽ, മനസ്സിനു സുഖവും സംതൃപ്തിയും കിട്ടുമെല്ലാ. മാനസികമായ സുഖപ്രാപ്തി തന്നെ സ്വന്തം. ഈ അനുഭവിച്ച രീഖവുന്നതും തീരുന്ന തുമാണമേലോ. വാസനയുടെ ഗതികൾക്കും വരത്തെങ്ങിൽ വാസന നല്ല ജാതിയായിരിക്കണം—ലോകാന്തരമഹാര മാരിരിക്കണം; അല്ലാത്താൽ ലോകത്തിൽ നിന്നും തടസ്സംവന്നു മതിച്ചാവു. അതായ്തു, ധർമ്മാനസ്തമാശവാസനക്കാരനാണു സ്വന്തം ലഭിക്കാവുന്നതു എന്നതും. അധികമായി പരമാണം വാസനയുടെ തന്മൂലക്കിൽ അതിന്റെ ഗതികൾ വലിച്ച തകസ്സും ഏപ്പോഴും. വാസനയും ധർമ്മാനസ്തമാശവാസനക്കാരനാണു സ്വന്തം ലഭിക്കാവുന്നതു എന്നതും. അധികമായി പരമാണം വാസനയുടെ തന്മൂലക്കിൽ അതിന്റെ ഗതികൾ വലിച്ച തകസ്സും ഏപ്പോഴും. വാസനയും ധർമ്മാനസ്തമാശവാസനക്കാരനാണു സ്വന്തം ലഭിക്കാവുന്നതു എന്നതും. അധികമായി പരമാണം വാസനയുടെ തന്മൂലക്കിൽ അതിന്റെ ഗതികൾ വലിച്ച തകസ്സും ഏപ്പോഴും. വാസനയും ധർമ്മാനസ്തമാശവാസനക്കാരനാണു സ്വന്തം ലഭിക്കാവുന്നതു എന്നതും.

1. 'ദേവാശ ക്രീഡാർഡിലാം ശ്രദ്ധിയാണി—തേസാം നാഥ്യാ മന ഏടാവപ്പോ' (ശ്രദ്ധിനവഗ്രഹ്യമാചാത്രൻ). ഈ ഒന്നും ദേവഹായും വാഴനാം ഭിക്ഷാണമേലോ സ്വപ്നം. ഈ മനസ്സുതന്നു—mental plane.

2 In place of the single 'Libido' of the Freudian School, Vedanthists have three.

നെന്നില്ല; സമ്പാദിക്കണമെപ്പറ്റുന്ന വഴിയുടെ ഗ്രംഭങ്ങൾ ഒരു കത്താവിന്റെ പാരമ്പര്യവും പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ അനുസരിച്ചിരിക്കും.

വുക്ഷലതാദികളിൽപ്പോലും കാണുന്ന പരമാന്തരായ ഉദ്ദേശ്യം സന്താനപ്പൂജ്ഞി¹ യാണോ; ഇതാണു പുത്രോഷണം. ഇതു സാധിക്കാൻഒരു ഉപാധ്യമായി ഏതുടർന്നാകാമെന്ന് ഭവിക്കുന്നു; ഇതു ഓരോപ്പണം². ഇതിനൊഴിച്ചുകൊണ്ട് വരുത്താതെ രാജു ഉപാധ്യമാണു നേരല്ലെങ്കിൽ മരവായെ തന്ത്രിലുണ്ടുണ്ട്; ഇതുവിന്നേഷണം. ഈ ദീനം എന്നുംകുറഞ്ഞും തന്നെ കാമനകളിടെ മറ്റൊരും മുലക്രാന്തി. കാമനകൾക്കു ഒരു വിശ്വേഷമുണ്ട്: എല്ലാമ്പുടിയേ തന്നെ സാധിത്തേ തീരുമ്പുനില്ല. പുത്രോഷണ സന്താനലാഭംകൊണ്ടു തീരുമ്പുനില്ല. അനന്താമക്ഷത്തികളേ സമാധിക്കുക മുതലായ ത്രപ്തതിയിൽ കാമനകൾക്കു ഉഭാത്മാവം കൊടുക്കാം³. ലോകത്തിന്, അഫിതമല്ലാത്തിടത്തോളമുണ്ടിതു നേരേ തന്നെ സാധിക്കുവാം സംലോകനം ലോകത്തിനിന്നുമുണ്ടാവുമെങ്കിലുമ്പയിത്തമായവയേ ഉഭാത്മാത്രപ്പത്തിൽ വരുത്തി സാധിക്കുവാം തക്കതാണു ഫിഡ്വിന്റെ മതസ്രൂപായായണം. ഉഭാത്മാത്രപ്പത്തിൽ വരുത്തി സാധിക്കുവോടുകൂടി നവമായ, ഒരു പുത്രവാസന ജനിക്കുന്നില്ല എന്നു

1 Desire for preservation of species.

2 Libido of Froude.

3 Desires can be sublimated & satisfied in that form.

മെച്ചുമണം. ഇന്നവിധം പുതുവംസന ജനിക്കാനവകാശമില്ലാത്ത വിധിത്തിൽ വാസനകളേ, വിശ്വേഷിച്ചും തലാക്കാതിരാ മഹിതമല്ലാത്തവണ്ണ, ഉഭാത്തത്രപമാക്കി സാധിച്ചുവംസനാനാശവായത്തുനന്ന നാമ്പ്രദാസ തനിഃാം അതുമാത്രം തുല്യികരണായ പുതി എന്നോച്ചു. വാസന നിശ്ചേഷമായി തീരന്നതുവരെ മുക്കിയില്ല എന്നോമ്മിച്ചും അതുമാത്രം കരമായ വുതികരംക്കു എത്രവിലയുണ്ടെന്ന കാണാം. ധമ്മത്തിന്റെ പ്രധാനമായ ചുമതല ഇങ്ങനെ അതുമാത്രം തുല്യിവായത്തി പാരമായ ഒരു യന്ത്രം സന്ദർഭിച്ചുകൊണ്ട്.

അയ്യായം ര

കമ്മകലാപണം.

മീറ്റവിശ്വസ്ത മതപരവും സാമുദായികവും ആയ കമ്മ
ങ്ങളേ വൈദികം എന്നും ആഗമികം എന്നും രണ്ട് പ്രധാ
നവിഭാഗങ്ങളാൽ തിരികൊം. ഈ തിലേ വൈദികജാതി
എ സാമുഖ്യാധികരുപത്തിലൂടെ സ്ഥാത്തന്ത്രിയക്കളുണ്ട്
(ഫോറിയാസംസ്കാരാഭാബി), ഉച്ചാസനാത്മായ ഗ്രാതകമ്മ
ങ്ങളുണ്ട് (ഡാഗാദികൾ) രണ്ടാക്കാം. ഇക്കൂട്ടതിലേ ത്രണ
തക്കമ്മങ്ങളായ യാർഡികൾ ഈ ഇപ്പോന്തനെ പറയ
തന്ത്രവിധം അതു ..അപൂർവ്വമാണ്¹. ഇവയുടെ സ്ഥാനം
ആഗമകമ്മങ്ങളാണിനു വഹിക്കൊന്തു². വൈദികകമ്മ
ങ്ങൾ മുഴുവൻം ആത്മതന്നെ ഇന്നാലും കാണില്ല;
ഉള്ളതിൽ ക്രിക്കറ്റ് ഉത്തമഗ്രാമവർദ്ധങ്ങളിലാണ്³. മുന്നു
വർഷത്തിൽപ്പെട്ടവക്കേ സമഗ്രകമായ ദൈവതികകമ്മ
ങ്ങൾ നടപ്പിലായി. സംസ്കാരങ്ങളിൽ ചിലതും അപര
ക്രിയയും അമഗ്രകമായിട്ട് മറ്റു വർഷക്കാർഷം നടപ്പിലാണ്⁴.
ആഗമജാതിയേ ആത്മാത്മമായ ഉച്ചാസനാത്മജങ്ങളുണ്ട്,
പരാത്മമുള്ളപൂജാദിക്കളുണ്ട്⁵. ഗാജായിതിരിക്കാം. ആ

-
- 1 ഉത്തമവർഷം എന്ന വച്ചിരിക്കുന്ന നല്ല ‘ക്രിസ്തവാർ
മാത്രം ഷഡ്‌കംഠതിം നാലാട്ടുമാരിം സാധി
കാരിയാണ് എന്നുണ്ടും ഒക്കെതാരിഡിലെ നടപ്പാശാരം.
  - 2 വർഷംപുതി അല്ലെല്ലം ത്രഞ്ചപ്പുത്രാശം കാശാഃ
  - 3 ക്രഷ്ണകമ്മങ്ങളുമാർത്തിൽപ്പെട്ടു.

ഗമകമ്മജ്ഞാക്ഷാട്ടാകെ യോഗസഹ്യം യവമായി വലിയ ബന്ധമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുള്ള ഉപാസനാത്മകതിനും, അചൂപ്തമായി പരാത്മയജനത്രാവത്തിനും, എല്ലാ വർഗ്ഗ സ്ത്രീകൾക്കു തുറന്നപ്രാഞ്ചമനസ്സിൽ അപികാരം ഉണ്ട്!

i

വൈദികം

സ്ത്രീത്വകരം:—

ജനനംമുതൽ മരണംവരെയുള്ള ഗ്രാഹസംഭവങ്ങളേ സംബന്ധിച്ചു കുംഭാത്മകരുപ്പാണും സ്ത്രീത്വകരും. ഇവായിൽ, അപരാത്മകകളും വാനപ്രാശമസന്ധാരാത്മസ്വീകാരപരമായ ക്രിയകളും ദശിച്ഛുള്ളവരാണും ഹോമിംഗും സ്ത്രീരജാരം. ശവദാഹം ദശിച്ഛുള്ള മരഹസ്താ ഗ്രഹ്യക്രിയകൾക്കും പൂർണ്ണമായി ദേവപതിത്രാപ്രിത്യർത്ഥമം ശ്രാലങ്ങളും (നാന്ദിമുഖാത്രം) ബഹുജനങ്ങളുടെ ഒരു ഗ്രാഹശംസയും (പുണ്യാധവാചനം—ഏപ്രിൽ മുത്തേക്കമ്മനി) ഉണ്ട്. സപ്തഗ്രഹം വിട്ടുപിരിയുന്ന രൂപത്തിലുള്ള ഉപനയനം, വേളി, ഏന്ന രണ്ടു ക്രിയകൾക്കും എല്ലാറിനും മുന്നായി. സമഖ്യാ യക്ഷാഭാക്താത്മാവേഗംഉള്ള ദശിച്ഛുള്ളവിതു്.

ഹോമിംഗത്വകളാവിതു്:—

1 ക്രഷ്ണ, അട്ടികരം, കാണിഡാൻ കൂത്തപ്പേര് താല്പരിക്കായ പല ദുലച്ചരുജ്ജാഥരം മുത്താടികളും എല്ലാംകൊണ്ടുള്ളക്കാശിക്കാനും കേൾക്കുന്നതാണുണ്ട്.

2 'ആയനി' ഉണ്ണാ; അമനാ; ആയനം; ആയനിഉണ്ണാ.

‘അയാനം തനയസ്യ, പുംസവവിധി,
സ്വിമന, ജാതാ, ധനം,
നിഷ്ഠകാമോ, സ്നാനവിധി, ക്ഷുരോ, പനയൻ
ത്രിശില്പതാനി, ക്രാഞ്ച്
ഗ്രഹാനം, ച സമാപനം മൃതവിധേയി,
പാണിഗ്രാമോ, ശ്രൂഹവിതിർ,
വിപ്രാഭേർവിഹിതാ ശ്രൂതം നിഗദിതാഃ കാഞ്ചുഃ
ക്രിംജാഹഃ ഷ്ണാഡം (ക്രൂരത്പദവി)

കേരളത്തിൽ സപ്ലൂം വ്യത്യാസം കാണാനും.

ഉത്ത്‌പസ്യമാനസ്യാദ്ദോശം സംസ്കാരം ക്രമിച്ചൊ ബുദ്ധേയഃ
ആഹ്വാനപ്രിതിയം സംസ്കാരം ക്രമ പുംസവനാഹപയം
ത്രിയമമ സ്വിമനം ചതുര്യമം ജാതകമം ച
പദ്ധതം നാകരണം ഹജ്വാ നിഷ്ഠകുമനം വിശ്വഃ
പ്രാശനം സ്വാതം ചൂഡാ കുർമ്മ തപാ ചഷ്ടിക്കാഡ്യം
നവമം കണ്ണഭ്യോർഭവയം ദശമഹത്തിപനായനം
എകാദശം സമാരംഭമാഖായസ്യ പ്രചക്ഷതേ
കേരാന്തം ദ്രാവണം പ്രാഹ്യഃ സ്നാനം ചാചി ത്രയോജരം
ചതുർബഹമംഗ്രോ ദ്രാഹമഹാഹ്യഃ പാതാജിഷംപുനഃ
പരിഗ്രഹം വിവാഹാശ്രമ ത്രേശാഗ്നിസംഗ്രഹം
സംസ്കാരം ഷ്ണാഡംപ്രാഹ്യഃ; തേമീഡിഷാഡംഗ്രഹം
വിപ്രക്ഷത്രംവൈശ്വര്യാനാം, ശ്രൂപ്യാമത്രം ന വാ.
കണ്ണഭവയാന്തിമാദ്ദേശ്വര വിവാഹശ്വ തമാ വിധി
ജാതകമം അക്രൂപിണാം കത്തവ്യാമന്ത്രതോവിനാ
കർണ്ണഭവയാന്തിമാസ്താന്ത്രപാഘമാ മന്ത്രപൂർവകഃ

(ശാകരസ്മൃതി)

വിധി ഇങ്ങിനെ അതു എന്നജില്ലും സംസ്കാരങ്ങൾ മുഴുവൻ ഉരുത്തമാപ്പുവാദണ്ടൽ മാത്രമേ നടപ്പുണ്ട്. ക്ഷത്രിയക്ക് പത്രം എന്നും നടപ്പുണ്ട്. കേരളത്തിൽ വൈദ്യുതിക്രാന്റിലും; അനുഭവാഗമിവർദ്ധിത്തിൽ ചീലരേ വൈദ്യുതാക്കി കൈ താൻ സ്വയം കാണാനില്ല. അവക്ക് ഓരോ വദ്ധം നിന്നൊരു ഓരോ വിധിത്തിലാണ് സംസ്കാരം നടപ്പിലിരിക്കുന്നതു്.

ഈസ് ഗ്രാമവാങ്ങുടെ എടക്കിൽ ഇവ മിക്കവാരെ മല്ലാം തന്നെ ഉണ്ടാണെന്ന പറയാമെങ്കിലും, പ്രായാണ്; ഇവ യുടെ ഉദ്ദേശ്യമോ അത്മക്കമാ എന്നമറിയാതെയുണ്ടെങ്കിൽ വൈരം കാട്ടിക്കുട്ടി മാതിരിയാചിട്ടു ഉള്ളൂട്ട്. അതിനാൽ കമ്മജഞ്ചേടു ഉദ്ദേശ്യവും സ്വപ്നാവവും അറിയാൻ മാത്രം ഓരോനാം ശം ബന്ധിച്ചും കുറിപ്പ് ചേക്കുന്നതു ആക്കത്തെമ്മനു വച്ചപ്പു കാരം ചെയ്യുന്നും!

സേക്കം:—ഈ സംത്രൃപ്തമുണ്ടുള്ള സ്ക്രിപ്റ്റയും ഫോറ്മേറുമായ മാവനാലി സംബന്ധിച്ചു മാത്രമേ മനുമുള്ളൂട്ട്; സാക്ഷാത് “നിഹോക്”ത്തിനില്ല. ഈ നടപ്പിൽ, വേളി ഭയാട്ടു ചേരുന്ന് ‘ക്രിയാഗ’മായ സേക്കത്തിനു മാത്രമേ അക്കു മുള്ളൂട്ട്. എഡിഷൻ മാത്രമല്ല സന്താനാത്മകമുണ്ടുള്ളതു ഒരു യജത്തം ക്രൂഡേയായിട്ടാണ് ഇതിനെ കൈത്തിവന്നതു എന്ന ബന്ധാധനാടിക്കിടം ഉപയോഗിക്കുന്ന മനുജൈളിൽ² നിന്നു മറിയാം.

1 പ്രാചയന്ന കേരളകൂടുടും, ആദ്യപലായനാട്ടും ആ തു യാത്രിരിക്കം ശും കാരിപ്പുകൾ.

2 വിജ്ഞാത്തുനാഡി കല്പയതു തപഞ്ചാ തപാണിപിംഗതു.....
ഡാ തെ ഗർഭം ദയാമൃഗം ദശങ്മ മംസി ഗൃതങ്ങം.....
അനാശ്വേ മേ പുത്രകാമാഖ്യാംഗരംകുമാഖ്യഹി യദി പുമാൻ
.....കുമരസ്യ രിഞ്ഞിക്കുന്നും താപ്യഘോ ഭാജയേഹാ...”

ചുംസരഃനാഃ—ഗർഭമീനഭായാൽ ദുന്നാംമാസത്തിലും സ്ഥിതു ഫേണിക്കുന്നു”。 ആശാൻകുട്ടി ജനിക്കണമെന്നും, ഗർഭത്തിനു പോഷിക്കുമെന്നും വരെത്തെന്നും പുതുപ്പണ്ടുാലിക്കുളേ കണ്ണാനവിക്കാരാക്കണമെന്നും മറ്റൊരു പ്രാത്യേകം 1. ഇതിലേ കുമ്മത്തുപം ധവമിട്ടെങ്കിൽ പ്രായിക്കുകയും കുക്കച്ചുവർക്കൊണ്ടു ദുക്കിൽ നസ്പുംചെയ്യുകയും മറ്റൊരും 2. പുളിക്കിത്തനെ പ്രാത് 3.

‘സീമെന്റം’—നാലുംമാസത്തിൽ. ഡാതാവു, രാക്കാ, മുതലായ ചില വൈദികരേവന്നുകൾ പ്രജാർക്കഷാത്മം ഹവനംചെയ്യുന്നേണ്ടം ഗർഭിനിയുടെ തലമുടി വക്കക്കയാമരാമരാമാശാന കുിയ. ഇടത്താട്ടചേത്ത് ദേഹ സാമഗ്രാന “ക്രൈസ്തി”ക്രൈസ്തവി? ഇം കുിയ അത്ഭ്യന്തര ഗർഭത്തിനാ മാത്രമേയുള്ളൂ.

ജാതകമ്മം:—ഈ കൃഷ്ണയുടെ വെള്ളികൾ കമ്മമാണ്. കേരളീയരായ എല്ലാ വർഗ്ഗശങ്കരയും എടക്കിയില്ലെങ്കിൽ പൊന്തം അതിനു കൊച്ചക്കാൽത്തന്നെ ഇത്. മ

- ..... අත්‍යවිෂ්ඨ ආරු පායතාම ඇතුළු සහ඘ාසුර.....
අතුළු ගුරුපෙනු පෙනු හැට්‍රාමේනු මාගා පාත්‍රතු ගෙනක් නු
තුවුතාම ..... කුවුරා තුවු ගෙන පාතායාමි
ඩීස්ල් මායුදුව හැවුතු ඇතුළු
  - පාඕ ගෝමානුගියාගා. “ගෝමා ගො රාජාවතු මාග
හිස පුජා ගැබිසු යහුරු ගැහී—රාජාවාය ගෝමා ගෙන
ගමෙහ ගස්සි ගැනී; පුජකතාය මෙනුප් සය ගිකින් ගොගා
ස්‍යාරාමාසකාරායා ගැවිසාං. ගෙබඳි කැවිල (ඡා)
යිරු පොලිරිස්ස) යිත මූර ගාම් බාහු බාහු කැස්සයු
පාඕකුදු අත්‍යා මූරු ගැසුදු.

ആദ്യം വളരെ സമൃദ്ധിയുണ്ടാണ്. “സവിത്രവിശ്വാസിയും മാലിവാശിനിയും ഭവതമായഒക്കും അഭാജ്ഞയെ അനാശ്വരി ആ തേനീം നെങ്ങും നിന്നുക്കു തയ്ക്കു; നീ ഭവതകളാൽ രക്ഷിക്കുവന്നായിട്ട് ആയുഷ്മാനായിത്തീരട്ടു, നീ തുടവർഷം ജീവിച്ചിരിക്കുടെ. നിന്നുക്കു ഭവം, സര സുപതി, അംഗപിനികൾ, ഇവർ ബുദ്ധിഖണ്ഡാക്കിത്തരട്ടു; നീ കല്ലുപോലെയും (ഉറച്ച ശ്രീരംതൊട്ടുകൂടിയവനാകയും) മഴുവുപോലെയും (ശത്രുജിത്തായും), (ബുദ്ധുക്കർക്കു) പോ നാപോലെയും ആയിത്തീരട്ടു, ഇന്ത്യൻ ഭരണാധികാരിയും ധനാഭിരാതരാജായും യന്ത്രം തരട്ടു, ബുദ്ധി, സാമർത്ഥ്യം, സംഘട്ടം എന്നിവ തരട്ടു. നീ വീരനായും ദിന്മാലായും മാനായും തീരട്ടു. നീ എൻ്റെ ശ്രീരംശമാണം (നിന്റെ ശ്രീരം എൻ്റെ ശ്രീരാംശമാണം), എദ്യാംശമാണം (നിന്റെ ബുദ്ധി മുണ്ടാണി എൻ്റെ ശ്രീരം ബുദ്ധിമുണ്ടാണിയിൽനിന്നുണ്ടായതാണം).) എ എൻ്റെ ആത്മാവു തന്നെ നീ (എൻ്റെ ജീവാംശം തന്നെ നിന്റെ ജീവൻ)

1 “പ്രഥമ തൊമി കയ്യുന്ന ഐതാസ്യ വേദം സവിത്രാ പ്ര ഗൃഹം മഞ്ചലുനാം. അഞ്ചുക്കുമാൻ മുംപും ഭവതാട്ടം ശതം ജീവ ശരദോ ലോക അബാ” എന്ന്. മെഡാ തേ ഭോവം സവിത്ര മെഡാ ഓവി സരാസ്തി മെഡാ തേ അംഗപിനാ ഭോവാവാദത്താം പുഷ്ടിരഹിജാം. അഭാമാ വൈ പരമ്പരകവ നിരസ്യമാസം ഭവ....., ഇതു ഒരു സ്ത്രാനി പ്രവിശ്വാസിനാം ഡേൺ പിത്തം ദക്ഷസ്യ സുഖഗതപ മാസ് മേ....., അബാമാ പ്രയസ്യം മാലപ്രജാംഹിനിപ്ര രാജ്യാ വാംശവാരാസ്യ പുണം. അംഗൈ ധീരാൻ ശശ്പതം ഇതു ശിപ്രിന്. അംഗാംശായ സദവിശ്വി എദ്യാധാര ജാ യജസു ശത്രമാ ഏവ ഷ്ടത്രനാമാസി സ ജീവ ശരദപ്രതം”.

നാമകരണം—ഈതു പേരിടൽ ശൗകന. ഈതിനു വിശ്വേഷിച്ചു മന്ത്രമില്ല. ചില സ്നേഹക്കാർഷികൾ മോമാദിയുണ്ട്, ചിലക്കൾ വെറും നാട്ടിമുഖവും എൻസ്യാഫ്മവും മാത്രം. ഇന്ന് വർഗ്ഗക്കാർഷികൾ ഇന്നവിധമുള്ള റോപ്പങ്ങളാക്കിട്ടാണ് എന്ന (ശർമ്മ, വർമാജി) ഒരു വ്യവസ്ഥയുണ്ട്.

നിഷ്ഠ'ക്രാമണം—പ്രവറ്റശേഷം നാലാംമാസത്തിലുണ്ടാവേണ്ടതു്. ഈ അത്ഭുതമായി ശിന്തുവിനെ ഗ്രഹിക്കിയാൽ പുറത്തുകൊണ്ടിരുന്നുകയാണു്. കട്ടിയേ കൊണ്ടിരുന്നുവോരാ സ്പ്രണ്ടിസ്റ്റുക്കുത്തം മംഗലാമുക്കുത്തം മുതലായി മാർഗ്ഗം ഗുഖമാവച്ചു എന്ന തരത്തിലത്തൊന്തരം മന്ത്രം ഉണ്ടു്.

അരനാപ്രാഘനം:- ചോറിൾ; അതാംമാസത്തിൽ. നാട്ടി മുഖാദികഴിവിൽത്താൽ ചോറം തക്കിൽക്കും ഏന്തും തേനീംവേത്തും മന്ത്രപൂർവ്വം കൊടുക്കണം. ‘മരാഞ്ചുത്രഗാഡികൾക്കുല്ലാം (ബിപരേ ചതുറ്റുപാട്) ജീവിതമക്കരപറവെന്നതിലൂ വേണ്ടുന്ന ശക്തിയേ കൊടുക്കണ്ട അന്നത്തേ (താരിഖ്യ ഉംജം പ്ര പാതാരം), യേ അന്നന്നാമുന്നായേ (അരനാപ്രതേ), ആശുപദ്ധതിൽ ബലത്തിനുമായി (അനന്തമീവസ്യ ത്രംഖ'മി സ്ഥി), തെങ്ങമംകിടി തന്നാലും (നി ദേഹമി)’¹.

വിജ്ഞാരംഭം:-—ഈതു എഴുത്തിനിൽക്കുള്ളകയാക്കന്ന. നാട്ടിമുഖാദിയില്ലെന്നതിനാൽ ശ്രൂതമല്ല. ഗണപതിയേയും

I ‘അനാവദതനാപ്രാഘനാദിപ്പുനമീവാപ്പത്തുണ്ടിണ്ടു പ്ര പ്രാബാരം ആരിഖ്യ ഉംജം നോ ഡേഹി ദ്വിപാദ മന്ത്രപ്പദം’

2 ഈ ഷണ്മാഹാസംക്ഷാരത്താിൽപ്പെട്ടതല്ല. ഒക്കല വർഗ്ഗക്കാർഷികൾ; അതുമന്ത്രപ്രവുമാണു്; എക്കിലൂടെ കേരള ത്രാം ഇതിനായും സംസ്കാരക്കല്ലുമായി ശുചരിച്ചു വരുന്നാണിനാൽ ഇവിടെ ചേരുന്നു.

സംസ്പർത്തിയേയും പൂജിച്ചു പ്രസന്നപൂജാന്തരത്തിൽ സത്യസപ്തീസന്നിധിയിൽ വച്ചു കട്ടിയുടെ നാവിൽ അത്രിക്ഷൗണം സപ്ലന്റ്‌കോൺ¹ എഴുതു കയ്യും കട്ടിയേക്കാണ്ട് അഥവി. തിൽ എഴുതിക്കൊക്കും ചൊല്ലിക്കൊക്കുമാണോ. ചടങ്ങേ.

ചൗളം—ഈതു മുന്നാം വയസ്സിലാബാം. അതുപരേത ക്ഷേമരമാണിതു്: ഫോമാഗറിയുടെ മുന്നിൽ മാതാവിൻ്റെ മട്ടിയിലിത്തന്തി പിതാവു ക്ഷൗണം ചെങ്കുന്നതുപണ്ടിലാണോ കുഞ്ഞിയ. കുഞ്ഞിയിലേ ചടങ്ങിൽ നിന്നാം മരേംജീഷ്മായ വെള്ളിം കൊണ്ടു രോമം നന്നച്ചുണ്ടാണോ പണ്ടു ക്ഷൗണം ചെങ്കുന്നതു തെന്നം, ദംഭേരുടെ വേദാക്കാണ്ട് കെട്ടിയ നേരാക്കാണ്ട് തല മുറിശാതെ രോമാ മുറിയ്യാണോ ഉപചശാഗ്രിച്ചിരുന്നുവെന്നും² അഭിജാം.

ക്രിംവേധം:—കാത്രക്കത്തൽ. ഇതിനു നാഡിമുഖമില്ലാത്തതിനാലും മുള്ളുന്തുപദാവി മുതലായ പാംജലിയിൽ പറഞ്ഞു കാണാത്തതിനാലും ഇതു ഒരു ഒരു സംസ്കാരമായി എണ്ണാമോ എന്നു സംശയമാണോ.

ഉപനായനം:—ഈതു ആധാനപ്പെട്ടു സംസ്കാരമാണോ. ഉപാരിവില്ലാഭ്രാസാത്മി കട്ടിയേ ഗ്രാന്തകലഞ്ഞിലേയ്ക്കു യജ്ഞനു ക്രമമാണോ. ഉള്ളി കരത്തുഡികും കാലത്തേക്കു മുമം വിട്ടുപിരിയാണോ തുടങ്ങുകയായതുകൊണ്ട്, അതുപരിശീലനില്ലാണോ ഇപ്പോൾ മുള്ളുന്നാരായ ക്രൂക്കാക്ഷിം ഒരു വിഞ്ഞാവക്കാണ്ട്

I “ശ്രീക്രാന്തിരം കിരബ രമാ കാംഞ്ചാ

2 ചാപ്പിൻ്റെ സ്ഥാനമായാരിക്കുക്കും “ഞാനാഡു തുഡാ ഓഡനു” ദ്രുനാ മനുംകൊണ്ടു മുള്ളു രാമം മുറിക്കുന്നു ക്രജ്ജ രക്ഷക്കായിരുന്നുവെന്നു നിശ്ചയിക്കാം.

குய குறங்கிகளை. ஹதிக்ல பூலாகாாஸ் ஸாவித்ரி¹ மக்ரோப்ரேயை மூவும் வழக்காலனை நடவடி ஸஂபை ஸ்ரீத் தெபூஷவு² அருக்கள்.

நூதனம்:—நூதகலத்திற்கு ஏதனி அதிமபாண்ட தீங் பில பிடக்கத் தல வசமாய்தல் வேலாரமே நூதனம். ஹது செ ஸாஸ்தார்மாஸ்³. விளை வாரை எடுத்திலாயி மஹாகாந்தி நூதம், உபநிஷத் துதம் ஏதும் ரெங்களை குடி ஸாஸ்தார்மேவரத்திற்கு பெட்டுத்தாயிடுவது⁴.

ஶோஷானம்:—ஹது பதிகாாமகத்தை வழக்கில் நூதகலத்திற்கு வசூ நடத்தாக்கத்தாஸ்⁵. மிஶகித்து நூதனமிய குடியூதத் துதுப்புதை முடிகூஷாரமாஸித்து⁶. அத்துமாற் விவமாதும் நிழத்தி ரெரிரம் முடிவாண் மக்ரோப் செய்யாகிகளை பதிவென்று குயாதுப்பத்திற்கு நின்மமானிக்கான்.

ஸமாவாத்தானம்:—ஹது பித்ராஷூஸாகாந்தரம் நூதக சுக்கிளையும் கஷித்து அதிரிலையும் வாணி ஸபாநாத்திற்கு திரிது வகை துதுப்புமாஸ்⁷. ஹதிலே ராதனமிய நின்து புசை காலனை தெபூஷக்கத்தை துதம் மக்குப்புலாக்காம். மாற்று வெஞ்சல் சேத்து பத்து ரெரித்திற்கு வூபக்காம் செய்துவரை. காதிற்கு கடுகளை, கழுத்திற்கு முதலுமாலு, ஏதும் பூதவகொள்ளுத்து ‘உடலுநக்கு’, உதநாசம்; புதி, மட, செரித்து, ஏன் மட்டிவாண்களை அறநான்துகேவதும்.

1. சாயஞ்சிமதுத்திளைர் ரெரியைய பைக்“
2. தெபூஷாத்துக் காக்கம் வாராநாக் கார்த்தா. ஸாவித்ரி ஜுக் காராந்து நிதைக்காந்துத்து வை வாஜு.

This is crude creosols and hence an antiseptic.

വേദി—വിവാഹം— പാണിഗ്രഹണമാണിതിലേ പ്രധാനഭാഗം. അതിനുള്ള മന്ത്രങ്ങിലും അത്മം, “താൻ ബലം (അമർ) ആകന്ന, നീ ലക്ഷ്മിയാകന്ന; താൻ ആദാം, നീ പുമിവി; താൻ സാമം, നീ ആശം”; നമശ്ച വിവാഹം കഴിച്ചു സന്താനവുമുള്ളപാദിപ്പിച്ചു പരസ്പരം സന്ദേശം സ്ഥിച്ചു രസിച്ചു സുഖം തുടർവാഹം ജീവിച്ച് രിക്കാം¹ എന്നാണ്. ഇതിനുശേഷം ‘പരാനോട് പ്രീതി മുതലായതു വരയ്ക്കു, കല്പയോലെ ഉച്ചവള്ളായിരിക്കണം’² എന്നി തുടാം മന്ത്രത്തോടുകൂടി കല്പ ചവുട്ടിക്കൊന്ന. പീനങ്കേത പ്രധാനമായ കമ്മം ‘സപ്തപാദി’ ആകന്ന. മന്ത്രസഹിതം എഴുടി നടക്കകയാണിതു. മന്ത്രാത്മം പ്രധാനരായി മുവരു എന്നിക്ക അറബിന്റെ അനുലുത്തയായി ഭവിക്കുട്ട്, എന്നെന്ന മിതാനവാന്തിനിയാഞ്ചിത്തിരട്ട്, വള്ളര സന്താനങ്ങളും സംഭാവനക്കുട്ട്, അവർ പിരാന്മാരും മാന്യാരായിരിക്കുട്ട്³ എന്നിത്യാദിജാംശം. ഇതായും കൊണ്ട് വിവാഹംതിന്റെ പ്രധാന ഭാഗമായി. ഫേഖമുള്ളതു രണ്ട് സംസ്കാരങ്ങളും ഒന്നപാസ നാശി ഉണ്ടാക്കി അതിനു നിന്ത്യാന്തികൊണ്ട് സുക്ഷി ചുമ്പയുള്ളൂടുകു ആകന്ന.

- 1 ‘അമാഹമാം’ സാ ത്വം, സാ ത്രഷ്ണ്യമോഹം, ദ്വാര ഹര പ്രധാനി പ്രം. ഗാഥാഹരൂഷത്തോ. താവേവഹവിവാഹാവക്ഷേ പ്രജാം പ്രജനയാവക്ഷേ സംസ്ഥിയാ രാമിംഗാം സുഖാസ്യചാനം ജീവിവാവ ശരദ്ധൈം.’
- 2 ‘ശുഖമാം’ മാനമാരാഹ അഃശ മവ ത്വം സ്ഥിരാ ഭവ’.
- 3 ‘....സാ മാകരാനും കവ പുത്രാം വിഞ്ചാവക്ഷേ സുരുഷം. തേ സമ്മ ജരഭന്നുയദി..’

ஷ்வரஸௌநாட்டிற் பெட்டபூஜிலும் வழகுற் பூஜாகுமானவர்கள் முன்னாலேயுமிதழ் அபரத்தியகரம். மரிசும் ஏன் தீர்த்துஶாயாத்—நடைப்பாஸம் அது யாலுடன் என்னால் வயு¹—பூஜை முன்னும் விரித்து¹ அதிமேற் தெக்கேடு தலயாகிக்கடத்துன். ஹனி ‘செவி யிலோத்து’². மறுத்தம்கொட்ட நோக்கியாத் தூது மரிக்கால் போக்காவன் பரியாவதத்தாலோ எடுக்கான் கொந்தக். ‘ஸப்தத்தாகிக்குள்ளத் தேவனா. அதிபுகா ஸ்தாகுமாய ஸப்தாத்து கொள்கூபோயி எடுக்கான்யேது ஹனி ஹுத்தானமே’² எடுக்க பேடுவாரோத்து அங்கேபுக்கு யாளுமிழுவாய். பின்ன ஶவங்கிரம் மலாநி கூலங்கு வூதியாகி கொள்கூபோயி, தாந்தால் கை சித் (ஏந்தாக்கணம்) உள்ளாகி ஶவத்தினை மஹிஸுாயி ஸங்க ஸ்திது மோகிக்கு துப்பத்திலான் ஶவங்கும் கிழ்ச்சி கூன்று³. தமன் பாதியாவுக்கோடு. ஒருப்பும் சென்ற பேரங்கூடு பரியாவியத்திற் கைப்பாய்மாக்குஞ்சு³. ஹதிகப்போயைக்குக்கொ மறுத்திற் கிளை அதுநூதக பேரங்கூக்குப்பாவமியான³.

-
- 1 கேவலம் தரியிக்க கிடத்துஞ்சு ஏதுகாதம்.
  - 2 மறும் ஸுக்ரீயுமான். ஸப்காவு க.ாணியுாகாயி மு அ. பிலது உலுவரிக்கண. ‘யது ஜோதிரங்கலம். ய ஸ்திக் மாத சென்றி பவமாகாந்துக்கு லோகே அகஷித.... லோகா யது ஜெரதினம் நாட்டுக்கு மாதுதா குயி.....&c. (அதாவதுயினாக்கும்).
  - 3 ‘நமதை பூவ்விடாக்குமாற் போய் காங்கரத்திற் துக்க போய்கொல்கூத்துக்’—பேருடி பேருடி பமிக்கி பூவ்விக்கு ந்து கா பூவே பிதரங் பரேயுக்.....
(அதாவதுயினாக்கும்)

അപരക്തിയയിലേ പ്രധാനമായ രണ്ട് ക്രിയകളാണ് എക്കാളിപ്പും, സഹിണ്യികരണവും.

പിണ്ഡം:—ഈ പ്രേതരഥത്തു അല്ലതേ, മറയ്ക്കിട്ടി ബലിയാണ്. അമ്മാത്മാനിയ ഇതിനൊട്ടുകാണാർ എക്കാളിപ്പും¹ എന്ന പേര്. ഇപ്പോൾ മരിച്ച അള്ളിന്റെ പ്രത്യേക മാത്രമേഖലിച്ചതാകയാൽ ഈ പേര് വരുന്നു. ക്രിയ ഒരു ഘൃണ്ണമായ പിതൃഉജ്ഞത്തറപം (ഗ്രാലത്രപം) തുനു. മരണാനന്തരമുള്ള പത്ര ഭിവസം കൊണ്ടു പ്രത്യേകമായ ജീവൻ സ്വഭാസനാത്രപമായ സൂക്ഷ്മങ്ങൾ സ്വന്ധാദിക്കുന്നു, (കല്ലുനബയച്ചുന്ന) എന്നാണ് വിശ്വാസം². ഇതു സാധിക്കാനാക്കിട്ടാണ് “പാശാനബലി” (കറിബലി). ഇതിന്റെ സകലുകുമാം,

“പ്രമഥമഹാനി യാ പിണ്ഡിസ്ത്വന ഇഡ്പാ പ്രജായതേ,
വക്ഷ ശ്രോദത്രാ നാനികാ വ പിതീഡേഹനി ജായതേ
ഇജ്ഞ വക്ഷിസ്ത്വമാ ജിമപാ തു തീയേഹനി ജായതേ
നാഴിസ്മാനം ഗ്രം ലിഃഗം വത്രഭത്മഹനി ജായതേ
ഉംതു തു പദ്ധതേ ശജതയാ ഷണ്വു മന്മാനി നിർക്കിശേഖ
സജ്ജുമ തു സിരാ സ്ത്രീവാ ജായനേത നാതു സംശയി

1 “എക്കാളിപ്പു” എല്ല, എക്കാളിപ്പുമാ” എ വാക്ക്. “ഗ്രാലു മാസം ദാദു രേകം ദശാഭൂ എക്കാളിപ്പും”.

2 പ്ര+പ്രത=പ്രകാശം+സണ പോയതു. Departed

3 “പാശവല്ലാം മരാബുവിംഗിഷാദ്രിയാസമന്തിരം റഹവണ്ണിക്കുന്നതുനും നൃക്കുംഗം ഭോഗസ്വാധനം നാണാജ്ഞുശ്രീരാജാ പത്രാശയണ പ്രവിശ്യ നിവാസനാവധാരണം ജീവാ ശുശ്രാക്കര സംസ്കരംഗണം”
“ജീവാമുത്രസ്യ ചരണം സ്വയാദിഃ” (ആതി)

അപ്പുമേ തൃതീരത് പിണ്ണേയ സവർഗ്ഗരാമാണ്ണന്നതരം നവമേ വീഞ്ഞനവത്തിൽപ്പാടു കൂട്ടപരിത്രമാണ്” എന്നാണ്. ഇങ്ങനെ ഇപ്പോൾ എക്കുള്ളശേഖരം സന്ധാരിച്ചു കഴിഞ്ഞെ പിതൃ വിശ്വാസി സപത്രം യാഥാം കുറ്റംകൊണ്ടു പിണ്ണേയം പ്രേതരാം അവാഹിച്ചു സപത്രം ചെയ്യുന്നതു ഒരു ലിംഗവിശേഷംമാണ്. നാപിണ്ണൈകരണം കഴിയുന്നതുവരെ പ്രേതൻ പിതൃജലാകാരല്ല; ഉത്തര രൂക്ഷത്തിലേക്കു മറുവു ഉപസിക്കുകയും അവിടെന്നിനും ആ ബാധിക്കുകയുമാണ് ചില്ലി.

സപിണ്ണൈകരണം:—ഇപ്പോൾ എ കനായിട്ടിരിക്കുന്ന പ്രേതജീവനെ പൂർബ്ബപിതൃക്ക്ഷേത്ര ചേത്തു സപത്രം ചെയ്തു പിതൃജലാക്ക്ഷത്തോടുകൂടിക്കുന്ന ത്രാപത്തിലും ക്രിയയാണ്. ആശ തലഭറ പിതൃക്ക്ഷേത്രയാണ് ക്രടിചേത്തുചുവരിക്കുന്നത്.

നിരുകമ്മജം.

വെവടികം:—ഈ ഒപ്പേത്രക്കമാണി ഒരു ഫഹമുമുള്ളിച്ചുവ, കാമുണ്ഡം, അല്ല; വെയ്യുന്നതൊക്കു “പ്രത്യവായ ഭോഷം”—സന്ധാരിച്ചിട്ടുള്ള ആത്മാനുഭവിക്കുന്ന സംസ്കാരത്തിനുംകരവു² വരുന്ന ത്രാപത്തിലും ഭോഷം—എപ്പേട്ടുകൂടുന്ന ഒന്നാണ്. കൂർക്കും മാരം ഫലോക്കുശ്ചുമില്ലാത്തതിനായി ഇതിനു സകലം പൂർബ്ബവിധികിലില്ല; കേരളീയൻ ഇന്നും

•1 ശിവലിംഗം ഭൂതലാധവജച്ചാഡി.

2 നിരുക്കമായി വ്യാഖ്യാദം ശിലാച്ചുവർ അതു നിരസിയാക്കുമ്പേണ സംഭവിക്കുന്ന അരുംഗംഗാനിപോലെ എ എന്നാരുക്കും ഉപക വരയാം.

ஸக்லு சென்றுமில்லை. இவ் பூஷ்ண் முறையிக்கூடு கூடியது தான்திகமாய பூங்களுமானால் கேற்றியந் தொட்டு சேங்காலீல். ஈவாண்மூர்த்தி வேஷபூஷ்ண் வேஷமாறு தொண்டில் அரங்காலீல், கம்புப்பத்திலும் சில மறைஞ ஒலிலும் அல்லால்மாய வழுதூர்ச்சௌஷகிலும்² பூங்கான காந்துஷாஷித் தோப்புமொன்றைகள். உடல், மயூரானா, அற ஸ்துமயம் ஏன் ஒன்று ஸயந்திலும் ஸயந்தாவந்தமளத்³. குதிழ்ச்சிட ஸப்துபம், ஜூதிம்ளங்கலமாய அந்திதை நின் ஸக்வாந்தத்துமிராச ஈந்தப்பேரங்க கல்லிருந்து விதிமுறைகாங்கி ‘அந்தப்பும்’⁴ சென்றுக் காட்டுகள். அந்தப்பும் ஏனால் வெந்தாகாபூச நமயி எடுத்தைகிலு (பொல்லுலாப்போ ஜலமோ ஏல்லீ) தொந்தென்றை கான். ஹதினங்கேஷப் பேவங்பிபி தூதப்புள்ளங்கூங்களத்⁵. பின்னிட ராய்து⁶ ஜவாய் வெந்து வீரவும் உள்ளது. ராய்து, முறைத்து அஷித் வசூ பாம்புயாகவும் எடுத்துக்கொ

- 1 தமிழ்ச் சூலாய மாவ பில வேஷகாஸ் ஸக்லு சென்று என்ற மாதுமலை, சியாகுபொய பூங்காய மானிசுட ஹதைந் தெட்டிப்புக்காடுகளத். ரங்கம் கேற்றியந் தெட்டிவில்.
- 2 காஶ்சல்லுமது சுதாவர், சுங்காவர், தூஷ்ஜியாய காந்து டி காலங்காவர், நவமுநாவி தந்தங்கங்காவர், தூஷ்ஜா நாவர், பூங்கிணங்கென பல வழுதூர்ச்சௌங்களத்.
- 3 √ சாந்தல், சூலபு. or √ சாந்த, பூஜாயா.
- 4 ஜூ குறுநிச்செந்த காலைய வேல் ‘ஸாவித்தி’ என்கா கான். போன்று புமானிசூங்க ராய்து பூங்கா வேல வங்காது.

എം ഒരപോലെ അരുളിക്കണക്ക തന്ത്മദശിത്രം പ്രദേശം കൂട്ടികളുന്ന ഗൗമിസ്താതാത്രം¹ അകയാലും മന്ത്രവും അത്മവും ചുവഴ്സ് ദേവക്ഷണ.

മഹാവ്യാഹ്വർത്തിസംഗമിതമായ മന്ത്രം.

ഈ ഭ്രം, ഭവി, സപ്തി;
തത സാധിത്രംവരേണ്ടം
ഓരഗാ ഓവസ്യ ധീമഹി
ധിജയാ ഒഡാ നഃ പ്രവോദയാൽ

ഈ—എന പ്രഥമം, അ + ഉ + മ = സമിതിലഘസ്ത്രം തുകപം ശതകനം. ഇന്തപരംന സ്വാജ്ഞി സമിതിലഘ കാരണമായി ഒർജിപ്പിക്കുന്നു; പ്രതിയുടെ അതിലും ധ്യാനനാമത്പം പൂർഖിപ്പിക്കുന്നു. പരശ്രവമാസുവക മാണം. “സാദ്വേം വേജാ യത്പരമാമനന്തി തപാർസി സർവാണി ച അപദാനി യചിഷ്ടാം ഗ്രൂഹവത്രം ചരണ്ടി തങ്കെ പദം സംഗ്രഹ്യമാണ ഗ്രൂഹവീമി; ഈ ഇത്രേതണ്.” (കാരകം ii-15). സർവാഗ്രഹയമായ പരശ്രവമവാചകം എന്നതാണ്.

‘ഭ്രം’—ഭ്രം; ഭവി—അന്തരിക്ഷം; സപ്തി—തത്പരകായ സ്ഥാനം. ഇം മുന്നാംകുടി ലോകങ്ങളെ സ്വാംപ്പിപ്പിക്കി നു. ‘ഭ്രം’ റബ്ബും ലക്ഷ്മണയാ ശരീരം തന്ത്രം, ഭവി—അന്തരിക്ഷം, വായു ഭാസ്യലം(വായു)-ലക്ഷ്മണയാ പ്രാണ നേരും (ജീവനേ), സപ്തി അതിനമ്പുറമായതും സപ്തം

1 ഗായത്രീസ്ത്രത്തികളുന്ന അഹമിക്കത്രവത്തിൽ ശ്രൂ മന്ത്രം കൊണ്ടുപുണിക്കുന്നവാം ത്രംജാണാം; വൈഭിക്കമല്ല:

മാത്രവുമായ ആത്മാവിന്നേയും സുഖിപ്പിക്കണം. മുന്നം കുടുംബിലും ശാഖയാത്മാക്കളേ കറിക്കണം. പ്രാണം വം കൂടിച്ചേരുകയോരാൾ, അനീരം പ്രാണൻ ആത്മാ എന്ന മുന്നിലുമായി ശ്രദ്ധിവസ്തിക്കണും, സുഖിസ്ഥിതി ലഭ്യകാരണമായ പരമേത്യപരാൻ, എന്ന ആത്മം സിലിക്കണും. പരമേശ്വരനെ മുഖ വിധത്തിൽ വിഭാവന ചെയ്യുകൊണ്ട് സാവിത്രീമന്ത്രത്താൽ ഉപാസിക്കണും.

തങ്ക സവിത്രി¹ ദേഖസ്യ²—ആ സവിത്രിതാവായ ദേഖന്ത്; സർവ്വത്തിനമേകകാരണമാ ച മൂണ്ഡപരഗ്ന്ത്
വരേണ്യേ ഓർജ്ജ³—വാഴിക്കാൻ യോഗ്യമാ ച തേജസ്സിനേ.
ധിനാവി—നതജീവി മനസ്സിൽ ധരിക്കണം, ധ്യാനിക്കണം.
യഃ നഃ ധിജഃ പ്രവേശഭാത്ത്—ശ്രൂ മ ചാതേജസ്സു തേജസ്സിൽ
ടെ ബുദ്ധിയേ ദാദനം⁴ ചെയ്യുട്ട്, നല്ല വഴിക്കിടോകാൻ
പ്രേരിപ്പിക്കട്ട്.

സകല മാനസ്യരാല്പും ഒക്കേച്ചാലു തഞ്ചരിക്കണ്ണക്കു
ററ മനുമാനിച്ചതനു റൂഡ്യുമാരു സാദ്ധ്യം. വിശ്രാം
ഭോതാട്ടുക്കിട്ട് മനും മനും കൊണ്ട് അന്ത്മമാറിഞ്ഞു സകലങ്ങൾ

1 ✓ സുഖി—പ്രാണിപ്രാശാം

2 ✓ ദിവി—ദ്യതി.

3 തേജസ്സ്=Glory.

4 ✓ ചും, സംഭവാ നേന=to impell.

5 മൂണ്ഡപരവിശ്വാസമില്ലാത്ത നാശിക്കും മുഖ മനുഷ്യത്തു Auto-Suggestion ശ്രദ്ധി കല്പിച്ചു പ്രഥാഗിച്ഛം ലും മതി; മലം കീടം.

ஹபேசராபாஸங் வெனுள் பக்ஸம் அபிரேஸ் டிரி ஸபார்ஹாந்தங்காக்ஸ். ஹா உபாஸங் கர்த்தாவின் மு தழித்தீ ஹலலாதேனிகாயிட்டில், லோகத்திகாட்டாகே யுத்தீ ஹலத்திகாவிட்டாஸ், ஏன் ‘ஈ’ முதலால் வூற்றுவ வாழ்வாரண்ணம் நூ விழிச்சினா.

‘கிடைக்கம்மாலி ஹதமாதமே ஹா கடப்புத்தி· பாவு யஜதைாதிகரி, ஹா கடப்புத்தி ஏன் பராயத்தகவியும், அது அதைப்படிவமாயிட்டு உத்தி.

காமுகம்மண்ண:—ஹவ யஜதைருபதிலும் பூத்தஞ்சு பதிலுநள்ளு^१. பூத்தஞ்சு பதிதிற் பஷ்டுள்ளாகியனவு, லோகாஸருமாத்மி வஶியவுலா வஶிகளின் தழைக் கூத்து முதலால்வு உள்ளக்கூக்குயாகியன். ஹா குப தேவ வாங்கிடுள்ளகிலும் பூத்தா லோகமொட்டுக்கு ஒரு தர திலவெழுத்திற் மாராய தரத்திற் உள்ளு. யஜதைருப ண்ணம், பிதுயஜதைமொசித்து மரங்குவ, ஹஸ்வத தனை யாயி. அதிகால் பிதுயஜதைருபமாலு ரூபங்கேப்பு ரிதி மாதமே ரள்ளவாசவிவிட பரயேங்குத்துத்தி.

திரும்திளை க்ஷணிகாப்புக்காவர் விஶேஷவேவ யாணம் பிதுக்கூத்துலூ; விஶேஷவேவாய வகையும் பிதுக்கூத்து கெயுா பீடுத்தமத்து யஜதைத்திற் பஷ்காத்துக்காயி க்ஷணிகாப்புக்காவராலை ஏன் ‘விஶேஷங்கேவேவாலு’ பிதுங் பிதுக்கு க்ஷணங்குயதாா’ என அதிமிக்கண மறுத்தின்றி குத்திம் கொள்ளியாா. திரும்தமாகவிய லிகித்த

1 உபாஸங்காவி நான்குமூன் ஹவிடை ஹவேகஷித்திரிக்க ஸ்.

ഒർമ്മവിരിച്ചു അതിനേൽക്കും അനന്തകാണ്ഡങ്ങൾ പിണ്ഡം ഉണ്ടാക്കിവച്ചു പിതൃവിനേ പിതൃരലോകത്തിൽനിന്നും ആ അനന്തപ്രതിമയിലാഖാമിച്ചു അർഹപ്രാഞ്ചംഭ്രജീന വസ്ത്രാദികളാൽ സഹംവച്ചു തുഴിപ്പെട്ടുത്തി ഉപസി ക്ഷേമ ഗ്രഹത്തിലും. ഒരു പിതൃപ്രജാശാഖാ പിതൃപ്രാരമായ ശ്രാലീജാദികൾ എല്ലാം സാമാന്യത്വപം. പിതൃധാരണ വി സ്ഥാരിച്ചു തീരിയിലും, മട്ടിയപക്ഷം പിതൃപീത്യത്മം ഒരു വൈദം ഭാനകംതുമായിട്ടും, നിർവ്വഹിക്കാറണ്ട്.

പഴയകാലങ്ങളിൽ വിശ്വേശവപിന്റു പ്രതിക്രിയയും ഉപചാരം വളരെ പ്രധാനമായി കാണപ്പെട്ടു വരുന്ന വൈദികമുണ്ടാക്കുന്ന എല്ലാം പൂർവ്വത്വമായി കാണാനു നാട്ടിമുഖ ശ്രാലീം² കൊണ്ടാറിയാം.

വൈദികജാതിയിലെ ഗൈമിത്തികങ്ങൾ പ്രായേണ പ്രായമുണ്ടിൽക്കൂടാണു. ഇവയിൽ പ്രേതത്രാലി, പുനഃസംസ്കാരം, ശാദ്ധ്യമോഹം, അരത്തിഷാന്തി മുതലായ ചിലവച്ചേ അപൂർവ്വമായിട്ടുണ്ടിലും നടപ്പിലുണ്ട്: തുമ്ഹീൻ ചാന്ത്രാധ്യാത്മി ഗൈമിത്തികപ്രായഗ്രഹിത്തങ്കൾ ഇന്നിലും.

വൈദികജാതിയിൽപ്പെട്ട കാര്യഗൈമിത്തികകൾ അംഗരുമുണ്ടുമെന്നു ചുഡാക്കി എന്ന പറഞ്ഞതുവരുപ്പും. അവയുടെ സ്ഥാനമമല്ലാം ഇന്നു ആത്മകിക്കമ്പംജോഡാൽ നിർവ്വഹിക്കുപ്പെടാണെന്നും.

1 ഒരു നാട്ടംഗപ്രായമാം

2

2 നാട്ടിനും ധാനമായി ചുരുക്കാവും ഉജ്ജമന്ത്രം-എം മേന്താദിവലും വിശ്വാംക്രൂംവേദപ്പും; .....പി. ത്രാത്രാക്ഷൻ-പ്രപാതാമഹാഡിപ്പും;

ആഗമികം

വൈദികജാതിയിലേ വിഭാഗങ്ങൾപോലെതന്നെ
ആഗമക്രമങ്ങളും വിജ്ഞിക്കാം. ഒരുംഗിക്കതിലേ നാട്ടി
മുഖം സ്ഥാനത്തു വിശ്വാസിച്ചു തുർത്തുമുള്ള ഗണപതിക്കും
ലും ദേഹവതാച്ചിട്ടുർത്തുമുള്ള വഴിപാടും വരുന്നു.

സംസ്കാരത്തിൽ ആഗമികമായിട്ടുള്ള പ്രധാന
മായും വിശ്വാരംഭം തന്നെ; ഇതു മുഖ്യ പരാമര്ശക്കീര്ത്തി.
സാമ്പത്തികപഠനം പ്രധാനമായ ഉപനിഷത്തിനും വാദി
ക്കണ്ണതാക്കിട്ടു വേണം ‘മഹത്തീക്ഷ്ണ’ മേഘം മഞ്ഞോപദേശ
നേതൃത്വം കയ്യാൻ!. പുർണ്ണാച്ചിക്കൂതുമതിൽ ദിക്കു സ്വപ്നി
കരിക്കണമെന്ന കലരാറി പല പണ്ഡികക്കമ്മജ്ഞാം ഉണ്ട്. മഞ്ഞോപദാസനം, നാമജപാ, മുതലായവയെ ആഗമികമായ
നികൃഷ്ടമാക്കുമായി കയ്യാം. മരാലുകാരം മഹത്തീക്ഷ്ണ
സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവർ അതു മഹത്തിന്റെ ഗായത്രി¹ തുച്ഛം
കൊണ്ടിട്ടുള്ള അർഹ്യാഭിഭ്യാസം ദക്ഷിണ സന്ധ്യാവദനവും, അതു
പുർവ്വമാണില്ലോ, പതിവുണ്ട്. ആഗമികമഹത്തീക്ഷ്ണ,
എല്ലാജാതിക്കാൾക്കും കാവുന്നതാണെന്നുള്ളതിനു കുറപ്പ്
നാശം, അടിക്കറം, കണ്ണിയാംമാർ, മുതലായവക്കുല്പാം അമാ

-
- 1 വാച്ചിനായടെ പ്രത്യിലുജ്ജ ശിവത്തിക്കും ഉപനിഷദ്ദു
തുച്ഛം ഒഴുവെറുണ്ടുണ്ട്.
  - 2 ദുലമര്ത്താംഗങ്ങൾദുഃഖത്തിനും... ‘വിദ്വന്മഹാ’ ‘ധിമഹി’
‘പ്രുഷമാദിയാദ്’ എന്ന പിഡാ മഹത്തു അതു ഭൂതി
ജീവ ഗായത്രിയാംഗം.

ദ്യോഗ്രം ബീജസഹിതമായ മുലാമന്ത്രങ്ങളും ജപാഹോമത പ്രണയപത്രിലുള്ള പരാത്മഭൂജാവിധികളും ഉപദേശിച്ചു വരുന്നതാണെന്നാൽ തെളിവാണ്. സാത്പികതുപത്രി ലുള്ള അനുഗ്രഹിക മന്ത്രങ്ങളും വൈജ്ഞാവ 'ആഖ്യാക്ഷരവു' (ഒറ്റ നമോ നാരാധാരാഃ), ശശൈവ 'പദ്മാക്ഷരവു' (ഒറ്റ നമദ്ധിവായ) വൈഡിക നിത്യകമ്മായ സന്ദ്യാവ ദന്തനിശ്ചി ക്രൂട കേരളീയ ഗ്രൂപ്പാവശ്യങ്ങൾ നിശ്ചയമന ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നു.

ഈ രണ്ട് അനുഗ്രഹിക മന്ത്രങ്ങളും വർണ്ണദേശമോ അധികാരിദേശമോ ക്രൂട തത്തനാ ഉപദേശാഗ്രിക്കാവുന്ന വയാണ്. അഖ്യാക്ഷരം പൂണ്ടിനും സാത്പികമാണ്. പദ്മാക്ഷരം സാത്പികവും രാജസവും താമസവും അതുകൂടി ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. ഗ്രൂപ്പാവം ചേത്താൽ സാത്പികമായി; ഈ ഗ്രൂപ്പത്തിൽ സാത്പികാധികാരി ഉപദേശയാഗി കണ്ണം. ശക്തിവീജം (ഗ്രീം) ചേത്താൽ രജോഗ്രൂപ്പോ ചിതമായി. 'ക്രൂട' മുതലായ വില ബീജങ്ങൾ ചേരുന്നതോളം മന്ത്രങ്ങൾ ഉച്ചാടനാഡി മന്ത്രവാദകാംജലിലുള്ള പ്രയോഗിക്കാരണം. സാമാന്യലോകത്തിന്റെസന്ദേശ പ്രണവമോ ശക്തിയോ ചേത്തൽ ഗ്രൂപ്പമോ, വൈദം പദ്മാക്ഷരമാതുമോ അയിരിക്കിക്കം ഇച്ചിതം. ഇക്സിഡവതാപരമായി മുഖ്യക ഗ്രൂപ്പവിജ്ഞാനിന്നും ഉപദേശമായി കിട്ടുന്ന¹ എത്ര തുമന്ത്രവും നിത്യപാസനാതുപത്രിൽ ഉപദേശയാഗി

1 അധികാരി ത്വദാത്മപുർണ്ണിംഗിച്ചു അഭ്യന്തരിൽ സാധകാശി മുണ്ടായാൽ മന്ത്രാഥ സവിശ്വസം പലവിജ്ഞാന പരശ്രാമ പരശ്രാമിക്കിഴ്ത്തുക്കി കാണിക്ക.

അാവുന്നാം. പാദ്യാക്ഷരം, രാമനാമം, ശിവനാമം, നാമത്രയം (അച്ചുതാനന്തരഗാവിഡ), എന്നിവ മുത്തേപ ദേഹം ക്രിക്കറ്റയം ആക്ഷം ഉപയോഗിക്കുന്നതുക്കവധാണം. മഹാഭാരതത്തിലെ ഒരംശ്രമായ വിഴ്സുസമഹസ്തനാമം സാത്പികളുണ്ടാക്കാം നിത്യഹാരായണത്രിം നന്ന. എല്ലാ ഗ്രഹത്തിലും സഖക്കുമുണ്ടു് ഒരു സമയത്ര പുരാണപാരായണവും നിശ്ചയേന നടത്തുന്നതു നന്നായിരിക്കണം. എത്രാണ പാരായാം പാദ്യാക്ഷരങ്ങൾന്മാനവും നാമജ്ഞപം നിത്യകമ്പിംഗമാനവുമാണെന്നു പഴിക്കാൻ ചാരണ്ണതു കേട്ടിട്ടണ്ട്.

കാമുസ്ഥമാനത്തുള്ള ആഗ്രഹിക്കക്കമ്പങ്ങൾ, സപഗ്രഹത്തിൽവച്ചു നടത്തുന്ന പൂജാഭിക്കൾ സപയം നിർവ്വഹിക്കുന്ന മഞ്ഞാപാസന റീതിഭർഷനുണ്ടാക്കിക്കൂടി എന്നിവയാക്കുന്ന. സപയം നിർവ്വഹിക്കുന്ന മഞ്ഞാപാസനയും നാമജ്ഞവും നിത്യജാതിയിലുംപെട്ടു പോകുന്ന. ബാക്കിയുള്ളവ പരന്നേക്കാണ്ടു ചെയ്തിട്ടുംലും മതി! എന്ന ത്രപതിലാണ് നടപ്പ്. ഗണപതിയോമം ദേവതിന്റെവ മുതലായവ കഴിപ്പിക്കുക, കാവടി എടപ്പിക്കുക, മലയ്ക്കയ്ക്കുക, എന്നീ വിധത്തിൽ, ധാരാളം എല്ലാവരം പരന്നേക്കാണ്ടു കാമുകമ്പങ്ങൾ നിൽക്കിട്ടു വരുന്നു. ശ്രൂതകാമ്പമായ യജത്തിലും, യജമാനൻ ശ്രൂവമണ്ണനായാലും, വൈദാതേ ലംഗിക്കുന്നതെ ഉള്ളിട്ടു എന്നം കുഞ്ഞുകൾ നു ഹോതാവു അന്നുനാണെന്നും ഇം അവസരത്തിൽ വാമ്പിക്കുന്നതു യുക്തമായിരിക്കണം.

ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പരാത്മമായ പൂജയേ പതിവുള്ളൂ. അതു അതിനായിച്ചുമതലപ്പെട്ടവർ മാത്രമേ ചെയ്യാറുള്ളൂ. താമസാനൃതികളിടുന്ന ചിലക്ഷേത്രങ്ങളിൽ അബ്രൂ സീർ പൂജാഭി നിർവ്വഹിക്കുന്നതായുമണ്ടു. സാത്പികവും രാജസ്വമായ സൂത്രിക്കംഖജിള പരാത്മക്കുന്ന പ്രായങ്ങൾ ശ്രൂവമണ്ണൻ മാത്രമേ ചെയ്യാറുള്ളിട്ടു എന്നാണു കേരളത്തിലെ നടപ്പ്.

കേരളത്തിൽ പല നാലു തറവാട്ടുകളിലും (വർദ്ധിക്കേണ്ട മില്ല) ഗണപതിമോഹമവും അന്തിനമസ്താരവും (ഭഗവതി സ്റ്റേവ്) ബ്രഹ്മണ്ണരേക്കാണ്ടു നിർവ്വഹിച്ചു വരുന്നു. രണ്ടും പ്രശ്നപ്രകാതമ്മാണു്; അന്തിനമമസ്താരം ശത്രുവരവും ശ്രീകരവും ആയുള്ളതും, ഗണപതിമോഹം ജനരജൈകവും ആണു്. എന്നം നടത്താൻ യന്നുമിൽ അംഗാം പാടിക്കാത്ത ഗ്രഹങ്ങളിലും കൂട്ടടക്കം, രൂപ്യവികം (മണ്ഡലം), ഇം കാലങ്ങളിൽ യഥാർത്ഥത്തി സൗമ്യത്തിനാലും ദിവംവരെ നീണ്ടുനില്ലെന്ന വിധിനിലുള്ള ഭഗവതിസ്റ്റേവ ത്രികാലപൂജാചായിട്ടും അന്തിനമസ്താരമായിട്ടും നടത്തുന്നതു ഒട്ടുമുഖ്യർവമല്ല.

ഇതുപോലെതന്നെ, അവരായുടെ ഇപ്പോവതകു മേഖലയും കുടംബരേഖവത്തേയും, വിത്രമം, ശിവലിംഗം, സാഹ്രാമം, ശ്രീവത്രം എന്നീവകു ത്രപത്തിൽ തേവാരമായി (പാവിത്രമം) ഗ്രഹങ്ങളിൽ വച്ചുവരിക്കാണ്ടെങ്ക്. ബ്രഹ്മണ്ണൻ തന്നത്താനാചരിച്ചുവെന്നം വരും; എന്നാല്ലാതെ തന്നത്താൻ വേണമെന്നു വച്ചിട്ടില്ല. അപ്പോതെ വർഷ ബ്രഹ്മണ്ണരേക്കാണ്ടും ഉപച്ചാരാദികൾ ചെഞ്ഞിക്കൊണ്ടാണു പതിച്ചു. സപാത്യമജനത്രുപത്തിൽ വിത്രമാഡിയാ പടമോവച്ചു എല്ലാവർദ്ധിക്കാണ്ടിനും ഉപചരിക്കാവുന്നതും ഉപചരിക്കേണ്ടതുമാണു്. ധ്യാനച്ചുറ്റുകംകൊണ്ടു മുത്തിക്കുന്ന നിർവ്വഹിച്ചു ജല ഗസ്യ പൂജയും ധ്യാന ചീപു നെന്നേല്ലാണുള്ളക്കാണ്ടുപച്ചാരം എല്ലാവക്ഷിം ചെഞ്ഞാവുന്നതാണു്.

കാമൃതപ്രം തന്നെയാണു നോയന്മുകൾ (ലുതശ്ശൾ), എക്കാഡിയും ശിവരാത്രിയും പരശ്രേഷ്ഠിൽ ലുതശ്ശാണു്. രണ്ടും വാവിസം കരിക്കൽ എന്ന മട്ടം സാമാന്യം നടപ്പാണു്. ലുതവും പ്രധാനപ്പെട്ട വിശ്ശേഷി ബസണ്ണമും ഒരു പട്ടികയായി ചുവടേക്കാട്ടിക്കൊണ്ടാണു്.

விவரம்	ஒவ்வொ	புதுப்பு	மூலம்; கரிமூ
அலட்சியிழைகள்			
பி.ஐ.ஓ.:—			
1 இழையுத்தமி	சளவதி	சளவதி ஹோக்டி, ஜனரல்ஜனரல்	
2 வெளாங்	விண்ண	புதுமில்	
3 அந்தமிரோஹினி	குண்ணி	{ கரிகாலும், காஞ்சிராந்திவரை உரகாகிழப்பு.	புயாகமாயிருமீ கரசை; ஸ்ரீகாலாகம்.
கனி:—			
அறுவிலும்	ஸப்பா	ஸப்புவலி ஒதுவாயவ. புதுமில்	ஸப்புப்ரீதி
கனி துவாம:—			
நவராத்நி	ஓவி	புதுமில்; அந்தமிலும் நவகிழங்புயாகம். ஏஷி, விழுாரங்கே	விலுாலாகம்
துவாம:—			
இண்ணுமதுத்தாஸி நாகமதுத்தாஸி பீபுவலி	விண்ண	தமிழ் ஓசைந்து புயாகம்	
பூஷிகங்:—			
1 இந் எக்காங்கி		புது நூலுங்காம் பாசில்	அறு தங்குலபிகரம்
2 காங்கிக	ஓவி, ஏழுபால ஷுங், ஷிவங்,	புதுமில்	ஞீகரம்
பூஷிகங் யன:—			
மன்றலம்	ஓவி,		
41 விவரம்	ஷாஷ்வாவு	புஷபரங்கோபவ. கால மெழுந்து, வாஞ்சு ஒது லாயவ.	ஞீகரம்

ഹിന്ദുമതത്തുവേദിക

[അം]

ദിവസം	ദേവത	ഭരതചം	ഫലം; കരിപ്പ്
ധനഃ—			
1 ഗ്രൗണ്ടുകാദശി (സ്വർഗ്ഗവാത ലേകാദശി)	വിഷ്ണു	ഭരതം	അനുഭവത്തുഖികരം
2 തികവാതിര	ശിവൻ	ഭരതം പ്രൂഢികൾക്കുകൂടു താം. രാത്രിയിൽ ഉം ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടു. ശാല്യനാം പതിവിലി	മംഗലം
മഹരം—			
1 ഐഥം	സൂഖ്യമാം സ്നേഹം	ഭരതമിലി.	ഹീകരം
2 കരണ്ടവാദ	പിതൃക്കരം	ശ്രംജാവും ക്രികലും	പിതൃപ്രീതി
കാംഡം—			
1 ശിവമാന്ത്രി (കൃഷ്ണ ദാതുക്കാദശി)	ശിവൻ	ഈപ്പുട്ടിണിയും ഉരക്ക മിക്കപ്പെട്ടും. ക്രികലായും പതിവുണ്ടോ	ശിവപ്രീതികരം
2 ക്രണി	ഭദ്രകാളി	ഭരതചിലി	പ്രാജ്യം ഉപ വാരതുമണ്ഡി സാമാജികപരമായ ക്രയതി ആന്തല്യം വയാധിരിക്കം
മീനഃ—			
ക്രണാം.	ടി	ടി	ടി
മേടഃ—	വിഷ്ണു	ഭരതമിലി	

ദിവസം	ദിവസം	അത്തുഫം	ഫലം; കരിപ്പ്
ദിവസിന്ദിശാസ്ത്രം			
കരതവാഡ	പ്രാറുകൾ; മുഖാശിക്കലും	പ്രാറുളിത്തികൾ	
വാദ (തൃഥം)	ദാവി	ഗൈതിപ്പുവ ദായാവ, ഒരിക്കൽ	പ്രീകരം; പഞ്ചികം.
മഹത്മി (തൃഥം)	ഗാഖാപി	ഗാഖാപത്രക്ക് ഒരിക്കൽ	അപൂർവമാണോ.
ഖണ്ഡി (തൃഥം)	സൗഖ്യവാനി ബാജി	കരിക്കൽ; മുത്തായി ഇണ്ട്.	പ്രീകരം സൗഖ്യവല്ല പ്രീതിയുമോ.
എകാദശി	വിഷ്ണു	മുതം, രാല്പനാമി ലൂതത ശാഖാവാരം, നിരാവാരമായിശിണ്ട്	ആത്മരൂപത്മം പാപനാശകം
ത്രിശാഖാ—			
പ്രഭാസം വിശൻിച്ചും കുർണ്ണി	ശിവൻ	പകൽ ശ്രാഹാരമില്ല ^{ശാഖാവിച്ചു ഒരു യാമം കാഴ്വാരായ ഭക്ഷണം}	സഖ്യംഗങ്കരം
വരം മുത്താസ്ത്രം			
ത്രംഡം	സൗഖ്യവാനി	കരിക്കലായും ഉപ- വാശമായിശിണ്ട്	ദാഗനാശകരും
ബാശം	വിഷ്ണു	പകൽ ഉണ്ണില്ല; ആ സംഖ്യംഗല്ലും, ഓംഗരംഗപ്പലെ. മുഖി സ്വരാവലംഭക്ക് കൊള്ള പതിരാജി.	

ഗനി	രാജ്യാഭ്യ സിവൻ ഗനി റഹ്മാൻ	അത്താഴ-മാല	ദശാശ്വാസകാല അഭിൽ ഉപചയാ ഗിച്ചുവരുന്ന.
-----	---------------------------------	------------	--

ഒഴിപാട്ടകളിൽ കാർജ്ജാതിയാണ് “ പുത്തഞ്ചിന്ത ഗ്ര പമാണിവ വഹിക്കുന്നതു ”. ഇവ പല വിധത്തിലുണ്ട്. മാ സംരക്ഷണ ധമാശക്തി ഇഷ്ടാദിവതാക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പാശ മായി നടയ്ക്കുവയ്ക്കുന്ന ‘രക്ഷാഭോഗം’ (തന്നെ രക്ഷിച്ച പാലിക്കുന്നതിൽ തുടർച്ചയാണ് പാരിഞ്ഞാശികത്രം) മുതൽ ആരുന്ദഡയന ടയ്ക്കുവയ്ക്കുവരുന്നതു നടവാദവുത്തുപത്തിലും, പുഞ്ഞാജ്ഞ പി, കാവടി, കൂളാ, വിളമ്പ, കലശാ എന്നിത്രും ഉപചാരത്തുപത്തിലും അരുയി, നാംനാതരംതിലും ശക്തിക്കൊണ്ട് റിയദും ആംബം. ഇന്നുതു ആകാവു എന്നില്ല; ഇരുവായും ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഉമി, വകരി മുതലായവു മുതൽ കനകപ്പൂട്ടി കൊണ്ടുവരു ധമാശക്തി തുപ്പാലാരമാവാം, വിലു ക്ഷേത്ര അഭിൽ മത്സ്യം വേവിച്ചുതു കൊണ്ടു കാവടിക്കൊം, എന്നിത്രും പല പരിവിലും പരിവിലും എന്നിത്രും മേഖലാചാരം മാത്രം.

സ്പദം ഉപാസിക്കുന്ന ത്രംജനിലും രക്ഷത്രാഭിൽ ചില വഴിപാട്ടകൾ ചാരിവുണ്ട്. രക്ഷത്രാജ്ഞാം, തിങ്കം ഭേദം, മറ്റംനും, ശരന്മലപ്രക്ഷണം (ഉയ്ലാന്താശാഖ), പ്രക്ഷിണം, എന്നിത്രും പലതുംണ്ട്. ഇവയിൽ പല തം ഇന്നും നടപ്പാണ്. ഇവ ജാതി മൂലാലും അധിതനാശ തനിനായിട്ടുള്ളതുപൂട്ടിരിക്കുന്നു.

പരാത്മാവ ശ്രൂതമപൂജാദിത്രാപങ്ങൾ സാങ്കേതിക ആടിലുമാക്കാൻ അവരുമേ സാമ്പ്രദായിച്ച വിസ്തൃതി വിനി

கண்ணு அறத்ரயிக்கும் பூர்வாஸ்வாமி, ஹபிடெ உபகாரமிலூ தந்தும் அருக்கின். ஏழுகிலும் அடிமீட்டிலிருந்து பூஜை நடைய்வது என ஸ்ம௃தியுடையும் பொதுபாரமிலும் கொடுக்குத்தெடும் தமேவிலூ.

கேஸ்துப்பட்டு பம் தளை பால்துள்ளது. புகட்சியை தமோ நினைத்தியுடைய கேஸ்துப்பட்டு மேட்டுறவிலூதான் காவுமாதி ரியாசிரிசன். முரசுக் கேஸ்துப்பட்டு பமாஹாதி, கக்கிசிருது அப்பணிலுத்துவு, ஏழுகுபுகாரதுப்பம்—நாட்டு றாம மாதா— அநுயிரிச்சு, உத்தமோதமதுப்பம் ஸ்தூபுகாரதுபணி லுத்துவயுமாதிரிச்சு— ஜ்ஞினிட்சிருத்துநாபுகாரம் அநெயு புகாரம். ஏனினை என விவிய்துப்பட்டுப் பாகாரம் காளை. கேரு உணிலை பூர்வா மதாக்கேஸ்துப்பட்டு மிக்குறும் பாவுபூ காரணம்பூளை¹. பூர்வாநேஷ்வரத்து புதியூதிசிரிசனை ஸ்மலமாளை நந்தே மா, ‘ஞீங்காவிசு?’. புதியூதா யிட்டிலேக்கிலூ பரி சுாரணேவாதுக்கூறு பூகாரணம்பூலே பில கூலாட்டுப்பட்டுக்கூறுகிலூயிக் கல்லுந செய்யிரிச்சு. ஹ வயுடெ ஸ்மாநை ஒவ்வொன்று சிற்றானமெனோட்டுநைவத்துவம் தினநைவரைமாதிரிச்சு. ஒவ்வத்துடைய வுத்தூநை வதை. பூர்வாநூதி பூதுகெடும், சுந்தரமூதபாரததிலீருந்து, வலிய ஸ்வலிக்கூ ஸ்விள்ளுந, யபாநதிலீருநும் பொக்குப்பட்டு. தழுவி கூலாட்டுமாத பில பொய்தாநாதத்துள்ளது². கேஸ்துநிம்மாளை தனிக் காலங்பூலும்யத்திலீருந்துத்திலூ களங்கி, வேறாயாளை.

விரும்முக்கைங்கை விசைந்திலும் வழுவெற நிழைப்பு கூலி தூள்ளது³. அது வகுக்களைக்குப்பட்டு செய்யுதல் வழுவெற எழுவை

1 காளைத்தகை ஸ்தூபுகாரநிதஜ்சிசு ருண்டும் சுகாநாதர்தாது அய்க்குவிலூ.

రంగాలితికణమను మాత్రమే ఖుప్పికట పదయానుత్తా. ¹ ఉణకొ
కలియ విగ్రహమైన సమలజలుయివుసుచి కొండ్ల శో
యంచెయ్యి, మృతీయే ప్రాణప్రతిష్ఠచెయ్యి, విగ్రహం
స్థాపిచ్చ అంధువాయాతికాణ్డాస్ప్రికణం. అంతింశ
శేషం మృతీయికట సంగీయతిసం ఘంఢికశేషమాయి పల
పంచికించుయకళ్లా తుట్టా. కేసాగ్రతంతిషేష సంగీఖ్లు
యోగ్యత ప్రతిపూకంచుయికట తప్పద్వ్యక్తిషేయాశాం మధ్య
మాయి ఆగ్నయికణాన్తా.

ఇంకిలెన కాల్పన చెయ్యి ప్రతిప్రిచ్ఛ జుంతికణ నీ
త్రమాయి ఉపచారాలికం చెయ్యగా. కేసాగ్రతంతిశేష
శంబాయిషోలె వెరం అంతికషయం చెన్నా బల్యం
మిత్రయ మృగయ్యజ్ఞ, అంధుచ్యజ్ఞ గ్రాణిషాపణ పల త్రంపణ
శిల్పమణ్ణా. ఎట్లు కేసాగ్రతాంధిల్పా తర్వాతాతింతు నట్ట
సమయం ప్రస్తావ ప్రాంకణితాత్మ నట్టరాశగెన్వాటం స
సాప్యకణ్ణ తీపారాయాశం ఆకణం. శివాంశుగ్రాంధిత
సాప్యకణ విశేషించుం ప్రాయాంగ్రాంధా. ఎట్లు తికిల్పం
గీంమాల్పం మాంగాతిగామంపిత తెంట్టుకుచుం విశేషమా
యి వచ్చిక్కణ్ణా. కలణం, కావకి మృతపూయి అంతికష
ం చెయ్యగా సమయా, విశేషమాశాం.

వలిఁశ కేసాగ్రతాంధికలప్పుం గమించిగ్రాంతింశ
పూమే ఘుంణ్ణుప్రాణప్రతిష్ఠయోధుక్కియ తఱ చరవి
గ్రయం క్రతియణాచీరికణం. పిలుకేసాగ్రతాంధిత అంధు
సాప్తిష్ఠయోధుక్కియ వొరాం చరవిగ్రయం, ‘కణతుక

1 Gopinatha Rao's Iconography gives very artistic reproductions of drawings made according to Silpa-Sastra directions.

வினங்கு, ‘குடி கவுன்சொ. ருத்ரவையில் முதலாய் தினம் முடிய வூற்றுபாளபுதியூஷ்டி விரும்மானம் எழுந்திக்கொன்று. அருடாட்சினால் பழகிவெட்டியூங் ஹுத் தென். காட்டிலீவலி முதலாயு ஓலாபுமாதுண்டிக்கை அல்லபுள்ளபுதியூவிரும்புதிக்கிலால்துபடையாரிக்கார ணதி.

ஸபாந்தம்பு: ஸக்கூ வூற்றுபுள்ளபுதியூஷ்டி தோ, அல்லபுள்ளபுதியூஷ்டிதோ. அதய விரும்போல், ஸாஹுருங்காடிக்கரி, ஹவு தேவாரமாகி உபயோகிக்கொ. ஹவிசெ அங்கிலோகர், செவா தாய கண் வூஜ, யட்மாசக்கி எபுசுபுஞ்சலி ஹவாயாளார பதிவு. புள்ளபுதியூஷ்டி பூத்த வெளைக்கூத்து படக்கூத்து வாழுப்புரிக்கொன்று வெலு விழுக்கமாது வாழு அங்கிசெ ஹக்கூ ஜபருப்பத்திற் உபாந்திக்கொன்று நடபூளா. நாமாங்குலோகத்தினிடை ஸாயிக்க. பரியகால்துறை ஸாஷூதமரியாமாயிதை வத்தெ உபத்தாரத்திறை வேவளியுள்ளாக்கியவாக்கால் யூங்க, முறை, ஏழாகி பவாப்புா ஸஂஸ்-துத்தத்திற் தென் அநுகியை. அந்தம் மரியாதையூங், ஹபு சரியான் பாடிப்பான்தீட்டை தெருவியூங், ஸஂஸ்-துத்திற் செபு பூதிய கொங்க விழையெம்மானமியூ. ‘உடயிலமவிழதைதாக நிரங்கைவை ஶபூப்புதே அருகாமாயிவ மூவைஜூயோ கத்து ஜபுதி கந்திசிவிதி’ எடுக்கவங்க காம்மிதூர் ஹாக்கை. ஸமிரிக்க ஸாமாங்குஜக்கொல்ல மலதாஷ்தத்திற் அநுகிய முறைக்கொள்ளுபாயிக்கொதாயிரிக்கும் ஒஃப். ஸஂஸ்-துத்தாலிலாளர் ஹவுமகையிற் யூங்கைத்திவந்த அந்தம்வும் ஒலுமதுத்தின்ற அந்தம்வும் மலவும் மலவும் குமி

ശ്രീ പ്രദേശാഗിങ്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. ചൊതുക്കു സകലക്ഷം, ഗ്രാമങ്ങോ വള്ളരെ അനേന്തപ്രചിക്കാതെ തന്നെ, പ്രദേശാഗിക്കാവുന്നവയാണ് രാമനാമം, പ്രഥമക്ഷം, നാരാധന നാമം, ശിഖനാമം, അമ്പുതാനന്തരഗാവിനു എന്ന നാമ മുജം എന്നിവ, മറുമരുംം, സാധകർന്നരു ഗ്രാമ പ്രധികാരിങ്ങോ മരുവും ധാന്യവും ഉപചയാഗിങ്കേണ്ടം ക്രമങ്ങളും തക്ക ഗ്രാമത്തിൽത്തുണ്ടാക്കി ഉപദേശിക്കേണ്ടതാണ്. ആ വിധമായാലേ ശരിയായംഫലം കിട്ടുവെന്നും ഇങ്ങിനെ വേണാമന്നുവച്ചുതു എല്ലാക്കാണും മുമ്പിൽ പറഞ്ഞു കഴിത്തിട്ടുണ്ട്. വിശ്രഷ്ടിച്ചുപദേശം വേണ്ടാത്തതായ നാമങ്ങൾഒ ജപിക്കബന്ധവാദം ഉപദേശാഗിഗിക്കാണും, നമ്മുടെ നാട്ടിലേ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽത്തൊഴുക്കുന്നും ചോദ്യാം തക്കവയായ പില ധ്യാനങ്ങൾ അത്മദത്താട്ടുകൂടി രഹസ്യമായി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

ക്ഷേത്രാപാസന (ജേനമിരിക്കുക) മുത്താഡ പലതും ഭരിതമാന്ത്രത്മം (നൈമിത്തികഗ്രൂപ്പത്തിൽ) ഉപചയാഗ ത്വുച്ചന്തി വരുന്നു. സകല്ലും ചുംബം പാല പാശ്ചാത്യക്കുമായി ഒപ്പംതന്നെ നൈമിത്തികവുമായിണ്ടിരുന്നു.

താമസഗ്രൂപ്പത്തിലുണ്ട് നൈമിത്തിക കമ്മണ്ണുണ്ടാണു മനുവാദങ്ങൾ. ഇവയും ഉത്തമങ്ങാതികകളുണ്ടാണു കമ്മണ്ണി പാകാദികൾ, ചിത്രപ്രീതുത്മമുള്ള തിലഫോമാദികൾ, യാത്രയാർജണം മുതലായവ. ഇവകു ഇന്ത്യ വള്ളരെ കുറവാണു്. പരമതാമസഗ്രൂപ്പത്തിലുണ്ട് വയാണു കോലംതുംഡി, പട്ടം ശ്വലി, കാലപാശക്കെട്ടു, മുതലായവ. ഇവയ്ക്കില്ലെന്ന തന്നെചാരണം, ഇന്ത്യ നമ്മനമല്ലോ ഇന്ത്യ ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കാം, ജേനം, മുതലായ നല്ല കുമ്മുകൾ നിരവേറി വരുന്നു.

စာတွေမှလောသိနှစ်၊ ကဖိုက်တ ကာလွှဲမှ ကာလွှဲတနေသံ
သုတေသနမှုသုတေသနမှု ကာလွှဲမှုမှ တာတမ္မပြုခြင်းတို့နှစ် နေရ^၁
ဦးတို့ ပေါ်သေသွေ တိုက်တိုက်တို့ ပါရောင်း
၂၁၀ မတပေါ်မထာယ ရရှိယ ရှုလ် အုပ်သုတေသနတာယ
ချေကိုဆောင် ရှုပြန့်မေး တောက်တို့နှင့်။ တာများပါ၍
ဒေသ ပါသရသုမြောတ ပါလ သေဇာဝသေဇာဝကို။ သူများ
ကိုတော်တို့ဆောင်းတို့၊ အတိုက်တော်တို့၊ ရရှိယ ရှုလ်
ညွှန်ပေါ်သုတေသနမှု ရေသွေ ယာသိုက်အိုးပါတယ့်။ သုတေသန
ဖြို့ခြုံမှု။ ညောက်တို့ ရှုလ်ယ ရှုလ်ကို တော်တို့
ကိုယာယ မိုးမှုမှတ်တတ်တို့က ပေးမရှုမေးသူ အောင်ယ လောက်
ကာလွှဲကာလွှဲ။ မိုးမှုမှတ်တတ်တို့က ရှုလ်ကိုယာကို
အတော်လော် အကောင်တို့ ရှုလ်ယ ရှုလ်ကိုယာကို
အတိုက်တို့မေးသူ အောင်ယ လောက်ကာလွှဲ။ ရှုလ်ကိုတို့တို့
ပေးလော်သူမှု မဟာရအောင်သုတေသနမကျိုးပေး တိုက်တို့
အတိုက်တို့ သုတေသနမှု ရှုလ်ကိုယာကို။ စကားတက်ယမ်း။
ညွှန်တ ပါ၍ သုတေသနမှု ရှုလ်ကိုယာကို။ အောင်သုတေသနမှု
ကို။

അരന്നപുന്നം

I

ധ്യാനാദികൾ.

സാധകൾ മുന്നതിനം ഇഷ്ടഭാവത്തിനാം എണ്ണ ക്ഷീവയന്നതിനാഡി, വിശ്വമതത്തിൽ അനേകം മുത്തിക പ്രിനകളിലോ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ റാഡാനിനം, ത്രപം വിശദികരിക്കുന്ന ധ്യാനങ്ങളിൽ മുലമന്ത്രങ്ങളുണ്ട്. ഇവയെ, അധികാരിദേശം കൊടുക്കി തക്ക ഗ്രംഗമാർ ഉച്ച ഒഴിവു ഉണ്ടാക്കുന്നതിലൂപ്പാണ്. അജ്ഞനെന്നയാ യാദേ അവയ്ക്കു തക്ക റഹം കിട്ടു എന്ന കാരണസ്ഥിതം മുമ്പു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു. കേരളത്തിൽ, എന്നും വൈദികരിക്കുന്ന ധ്യാനമന്ത്രം കൂടുതലുപ്പെട്ടതിനി യ മുത്തികളും ദേഹത്തിനി സ്വഭാവം കേൾക്കുന്നതിലൂപ്പാണ്. കേരളത്തിലെ ഏലു, പ്രധാനക്ഷേത്രങ്ങളിലേ മുത്തികളു എ ഏകിലും ധ്യാനാദി കാത്തുംഡി ധരിച്ചുവല്ലുകു ഏന്ന തു, വൈപുല്യംകൊണ്ട് സാധ്യമല്ല; എന്നാൽ ക്ഷേത്രത്തിൽ ദർശനം കഴിക്കുന്നവർക്കു മുലമുത്തിയേ എങ്കിലും അറിഞ്ഞു സ്നേഹം ചെയ്യു തൊഴാൻ ആഗ്രഹം കണ്ണേക്കിം. ഇന്ന് അതുകൊണ്ടു കേരളത്തിലേ പ്രധാനക്ഷേത്രങ്ങളിലേ മുലമുത്തികളേ സ്നേഹം ചെയ്യുന്നതു ചെറിയ ധ്യാനങ്ങൾ ചുവാടു കുടക്കുന്നുണ്ട്. മിക്കതും ആത്മതിമിയേ ചെരിയാണെന്നും അത്മാനക്ഷേത്രം വളരെ വലുതാണെന്നും

ഓരോബന്ധം—ധ്യാനാചികൾ

പ്രായങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ മറ്റൊപോലെ ജപിക്കണ്ടതുകൂടി അഭ്യർത്ഥിക്കാനുള്ള ശ്രദ്ധ പാഠത്തുകൊള്ളിക്കേണ്ടത്.

കേരളത്തിലെ മൂലമുത്തികളിൽ, പ്രാധാന്യമേറിയവ വിശ്വാസി, തൃഷ്ണൻ, രാമൻ, ശിവൻ, ദേവി, ശാഖാപതി, സൗഖ്യ മഹാൻ, ശാസ്ത്രാദ്ധി, ഭദ്രകാളി, മന്ത്രഭാൻ, നരസിംഹം എന്നിവയാക്കാം. ഈവർഷിതന്നെ മന്ത്രഭാണം നരസിംഹദ്വാരം അപൂർവ്വമാണ്. ഈ മൂലമുത്തികളിൽ, കഴിയുന്നതും സാത്പികമാണ്, ധ്യാനസ്ഥാനം ഇവിടെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്; അതിനാൽ ഈദശ അധികാരിയേണ്ട നോക്കാതെതന്നെ ഉച്ചാരണാഭിഷ്മം, ധ്യാനസ്ഥാനവരീഞ്ഞൻ ടാക്ടിക്കളും അവതാരത്രാചാംഡിക്കും വിശ്വാസിന്റെ മൂലസ്ഥാനവം തന്നെ ഉപയോഗിക്കാം; ഇപ്രകാരം മറ്റൊരു പ്രവത്താപം മായുംകൈതണ്ടാം.

1. വിശ്വാസി:—എത്ര വൈദികവക്ഷതന്തിലും ചേരാലീ തൊഴുകാൻ കൊള്ളാം. നാശായണനാമജപാത്തിനു ധ്യാനമായം ഉപയോഗിക്കാം. സാത്പികം.

ശ്രൂതാംബവരധിരം വിശ്വാസം ശ്രദ്ധിവർണ്ണം ചതുർഛിജം പ്രസന്നവദനം ധ്യാദശ സർവ്വവിശ്വലാപശാന്തയേ.

(വൈഴ്സന്തനിനിരം, നാലു കൈകൾ, പ്രസന്നമുഖം, വൈഴ്സന്ത ഉടയാട, ഈ വിധത്തിലിവിശ്വന സർവദ്യാപിയർക്കു ദേവാംഗന സർവ വിശ്വാസജ്ഞഭാവയുംശാന്തികാണി ധ്യാനിക്കണാം.)

2. പത്മനാഭൻ:—തിരുവിതാംകൂരിലെ ഒന്നാമതേര ക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രതിഷ്ഠാമുത്തിഭാഗം തിരുവിതാംകൂരി

ഹിന്ദുമതപ്രവേശിക

സ്ത്രീ പരഭവതയും ആകയാലും നിർന്മണാനുവദകളുമാക
അല്ലോ പാദമനാഭൻ്റെ യുംനം, വിജ്ഞപരമൈക്കിലും, വേ
റേ കൊടുക്കുന്നു. നാരാധിനാനാമജാതിനിഃ യുംനമായും
പ്രയോഗിക്കും. മുണ്ടാതിനിം എന്നുംനു പ്രായം.

ശാന്താകാരം ഭൂജഗശയനം പദ്മമനാം സുരേശം
വിശ്വാകാരം ഗഗനസ്ത്രം മേഖവർണ്ണം ശ്രൂഷം
ലക്ഷ്മീകാരതര കമലനാഡിനം യോഗിരൂപ്യാനഗമ്മും
വന്നേ വിജ്ഞം വൈദ്യമരം സർവ്വലാശകകനാമം.

(പരമശാനതമായ അതുതി—നിർവ്വികാരസുവകം; അനന്തനിൽ കിടക്കുന്ന — സർവ്വാചകമൈക്കിലും നമ്മിലു
മണ്ഡ് എന്ന ധ്യനി; പദ്മനാശം, പൊക്കിലിയനിനംകും
ഭക്തന്ന താമരയും ആതിലിരിക്കുന്ന ആപുവമാദിക്കൂം—സ്വഭാവി
സമിതിസംഹാരകാഞ്ചിതം ബ്രഹ്മത്തിൽനിന്നുംഭാവുന്ന
എന്ന ഭാവം; വിശ്വാകാരം—വിരാട്ടസ്പതാച, പ്രപഞ്ചാ
ത്മകതപ; ഗഗനസ്ത്രം—സർവ്വവ്യാചകതപ, ഇത്രിയ
ശോചരമല്ലാഴിക എന്ന രണ്ട് ഭാവവും—“അകാശശാഖ വ
വിജ്ഞം”, “അകാശമേകംധി”, ഇത്രാദി അതികർ; മേ
ഖവർണ്ണം, നീലനിറം—മാഛയാൽ മറിയുപ്പട്ടിക്കിക്കുന്നു;
ലക്ഷ്മീകാന്തം, ലക്ഷ്മീനാമഭാവം — ഗമിക്കി പാലക്കാവം;
യോഗിരൂപ്യാനഗമ്മും, യോഗികൾക്കു പ്രാന്തങ്കൂണ്ടിയ
പ്രപാവനത്തു — അത്മസാക്ഷാത്കാരനുപരില്ലെന്തെ
അറിവാം സാധ്യമല്ലാത്തതു എന്ന ഭാവം; ഇല്ലകാരമിനി
ക്കുന്ന വിജ്ഞവിനേ—സകല ചൊച്ചരജ്ഞിലും വ്യാപിച്ചി
യണ്ണുന്ന പഠമാത്രംവിനേ; സംസാരദിവനിവുത്തുർത്ഥം
വരണിക്കുന്ന.)

3. ശ്രീമത്തുണ്ട്:—എത്ര ധ്യാനകല്പനയും ചേന്നതു; എത്ര മുദ്ദങ്ങൾക്കുത്തിലും ചൊല്ലിത്തൊഴിക്കാവുന്നതു. സാത്പികം.

മുദ്ദായ വാസുദേവായ ഭോക്കിനദനായ ചന്ദനഗോപകമാരായ ഗ്രാവിറ്റായ നദോ നമഃ.

(വാസുദേവത്തെക്കും ഭോക്കിയെക്കും പുതുനായി നടഗ്രാപ്പായ വളരുന്നപുതുനായിരിക്കുന്ന ശ്രീമത്തുണ്ടാന നമസ്കരിക്കുന്ന എന്ന സാമാന്യമായ അന്ത്യം. തുഷ്ടി; തുഷ്ടി, തനിലേക്കു സകലത്തിനേജുമാകർഷിക്കുന്നവരം— ലയയമ്മിച്ചുപ്പകം; വാസുദേവ, വസ—സമിതിയമ്മിച്ചുപ്പകം; ഭോക്കിനദന—'ദിവി; വ്യവഹാര.....'; പ്രസ്തുതിസ്ഥാപകം. നടഗോപ—ആനന്ദപ്രദനായ, പരമാരമാവായ; ഗ്രാവിറ്റാ—ജീവാത്മക്രൂപം. ജീവാത്മവേഷത്തിലിരിക്കുന്ന പ്രസ്തുതിസ്ഥാപകം താരവിനേ നടപ്പാരിക്കുന്ന എന്ന സാരാന്ത്യം).

4. . ശ്രീരാമൻ:—എത്ര രാമക്ഷേത്രത്തിലും ചൊല്ലിത്തൊഴിക്കാം രാമനാമജപത്തിനും ധ്യാനമായി ഉപയോഗിക്കാണം ഉത്തമം. സാത്പികം.

രാമായ രാമഭാത്രായ രാമചാത്രായ വേദ്യഃസ
രാമനാമായ നാമായ സീതായാഃ പദ്മ നമഃ

(സീതാപത്തിയായ രാമകലനാമനായ ശ്രീരാമൻ നമസ്കരം എന്ന സാമാന്യമായ അന്ത്യം. രാമശ്രദ്ധേകാണ്ടി; (രാമഃശാന്തി) ശാന്തി സ്മഖിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പൂർണ്ണം ലംബകാണ്ടി അത്യിഞ്ഞതികായിഡിവികാഡ്യാത്മികശാന്തിയേവിയാനം ചെച്ചുനാബന്ന് ചുന്നത്മാപുചനം.

മിസ്റ്റർപ്പുവേണിക

രാജുനാട്,—രണ്ട്‌ഹ, (റ.തൃഥത്മ്,) സർവ്വഗതിക്കം നാട് നായ — സ്രൂഷ്ടിസ്ഥിതിലിവയനാമപ്പുവകം; സ്റ്റൈ-(ഐ.എ.ഇ-57-6.) അനുപാതിത്പരം സ്വചന. ആകെ, സ്രൂഷ്ടിസ്ഥിതി ലക്ഷാരകനായി സർവ്വശാസ്ത്രിപ്രഭാഷി ജീവപാലകനാം സർവ്വനാമണം നമസ്കാരം എന്ന സാരം):

5. ശിവൻ:—എത്ര ശിവക്ഷക്തുന്നിലും തൊഴ്ത്തു ചൊല്ലുത്തെങ്കതു്. ശിവനാമന്ത്രിനം ശ്രദ്ധപഞ്ചാശ്വരത്തിനം യുനാനമയി ഉപദശാഗിക്കാം. സാത്പികം.

ശിവം ശിവകരം ശാന്തം ശിവാത്മാനം ശിഖവാത്തമം ശിവമാന്ത്രപ്രണോതാരം പ്രജാതാസ്മി സദാശിവം.

ശ്രീഡിവി—(ശ്രീ. ഉന്ന. റ.-153.) സർവ്വവ്യം തനിൽ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതു; ശിവകരം-മനഗലകരം; സർവ്വമുഖവ്യം, മനഗളം ചെജ്ജുന്നതും പരമശാശ്വതയും—നിവികാരാപുവകം— മനഗലാത്മകവ്യം പുത്രപ്രാത്മകവലാ മനഗലമാഡ മാന്ത്രം തനിൽ കുടക തന്റെ ഭക്തനേന ചരിപ്പിക്കുന്നവനം ആയ സദാശിവനേ നഘാഷ്ഠിക്കുന്നു.)

6. ഭേദി. എത്ര ഷവീംക്ഷക്തുന്നിലും (ഭ്രൂകാളി ക്ഷക്തുന്നിലുമാകാം) ചൊല്ലിതൊഴുക്കുത്തെങ്കതു. സാത്പികം.

സവമംഗലമംഗലവ്യ ശിവേ സർവ്വാത്മസാധക
ശരണേം ത്രാംബക ഗണ ദി നാരാജനി നമോസ്തു തേ.

(സർവ്വമംഗലങ്ങളിലും തങ്ങാരും, പുത്രപ്രാത്മങ്ങളിലും സാധിപ്പിക്കുന്നവാഴിം ത്രാംബകയും—സ്രൂഷ്ടിസ്ഥിതിലിവ ആപയമംങ്ങളിടെ മാത്രപരം—സർവ്വൈക്കരണയും ആയ നാരായണിയേ—മനവ്യക്തിയനം, പരമന്മാനം, ആയ

ധ്യാനാചികൾ—അംഗവൈസം

ആ ശീവയേ, മംഗലത്രപിണിയേ—നമസ്കരിക്കുന്ന എന്ന
സാഹം)

7. ഗണപതി—എത്ര ഗണപതിക്കും ചോദ്യം.
രജാത്മാഭാരതം ചേന്ന് സാത്പരിക്കും

രൂക്ഷഭാരതം മഹാകാശം രഷ്ട്രക്കാശവനസനിഭി
ലംബോദരം വിശ്വാസാക്ഷം വന്നേഖം ഗണനായകം.

(കരാക്കം; വലിയശരീരം; പഴുക്കെള്ളുട്ട സപർണ്ണം
നിറം; കടവയര, വിസ്താരമേറിയ ക്രീഡ, ഈ വിധമുള്ള
ഗണപതിയേ വാടിക്കുന്ന)

8. സൗഖ്യവഹണ്യൻ—എത്ര വേലായുധക്കുത്തി
ലും ചൊല്ലിതെന്താഴുകാം. രജാത്മാഭാരതം ചേന്ന് സാത്പരിക്കും.

ഷയാനന്നം ക്ഷമരക്തവർണ്ണം
മഹാമതിം ദിവ്യമയുറവശമനം
അദ്ദൃഢാഭം സുരസൈസാപുനാമം
മുറം സദാ ശരണമഹം പ്രപാദ്യ

(ആരംഭിച്ചം; ക്ഷമനിറം; മതിൽ വാഹനം; പര
മേശപ്രപാതുൻ; ഓവരൂപാക്കട സേനാനായകൻ; അതി
നൃഖലിമാൻ ഈ വിധമുള്ള സൗഖ്യവഹണ്യങ്ങ ശരണം പ്രാ
പിക്കുന്ന.)

9. ശാസ്ത്രാധികാരി—ശാസ്ത്രാധികാരി എത്ര ക്ഷേത്രത്തി
ലും ചൊല്ലിതെന്താഴാൻ നന്ന്. സതപദ്ധതം.

ഭരതനാമ സദാനന്ന സവർത്തനഭാപ്തം

രക്ഷ രക്ഷ മഹാശ്വാഹാ ശാസ്ത്ര ത്രഞ്ചം നാശോ നമഃ॥

ഭരതഗണ്യാജ്ഞിട നാമൻ ആനന്ദസപത്രപി, ദയാ
നിധി, ആജാശശാള; ഇപ്രകാരംമല്ലാമിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്ര
വിനെ നക്ഷത്രിക്കുന്ന.

മിഞ്ചമതപ്രവേശിക

10. ഭ്രകാളി—എത്ര ഭ്രകാളിക്കേൾത്തില്ലോ
തൊഴിയൻ കൊള്ളിയാം.

കാളികാളിമഹാകാളി ഭ്രകാളി നമോസ്യൈ
കലം ച കലയമ്മം ച മാം ച പാപച പാപച
അല്ലെങ്കിൽ ഭ്രകാളി അവിട്ടേതെങ്കിൽ നമസ്കാരം,
എൻറ കലതെതയും, കലയമ്മതെതയും, എഴീനയും ട
ക്കിയും.

11. മനമാൻ—എത്ര മനമാൻ ക്ഷേത്രത്തി
ലും ചൊല്ലിതൊഴിയൻ കൊള്ളിയാം. സത്പരജ്ഞാ
മനോജവം മാരുതത്രാല്പരിവഹനം

ജിതേദ്രിയം ബുദ്ധിമനാം വരിഷ്ടം
വാതാത്മജം വാനരയുമദിവ്യം

ഗ്രീരാമദ്വതം ശിരസാ നമാമി
മദനാവേഗതെതയും വായുവിവരങ്ങെതയും അതിക്രമി
ച്ചവൻ, ഇത്രിഖണ്ഡാള അടക്കിയവൻ, അതിഖ്യാദിമാൻ,
വാനരസേനാനായകൻ, ഗ്രീരാമദ്വതൻ, വാഞ്ഛപ്രതൻ;
ഇപ്പകാരമിരിക്കുന്ന മനമാരന തോൻ നമസ്കരിക്കുന്നു.

12. അർഥഗാരിശപരണിവൻ; ശക്തിപ്രത്യാക്ഷര
ത്തിന യൃനമായികൊള്ളിയാം. ഗ്രൂഹകല്പം,

നമസ്തിവാദ്യാം നവജൈവനാദ്യാം
പരസ്പരാദ്ദ്രീജിവച്ചപ്രദയരാദ്യാം
നദേന്ദ്രകന്ദ്രാദ്യാം കേതനാദ്യാം
നദേമാനമഃ ശങ്കരപാവതിഭ്രാം.

(പരസ്പരം ബലമായി ചേറ്റിരിക്കുന്ന—പ്ല്ലാതി
എനവണ്ണമതുചേൻ ഘോജിച്ചിരിക്കുന്ന—പാവതീപര
ദേശ്വരമാക്കി നമസ്കാരം)

നാടകജപ, പാഠാധനാലികൾ

എതു നാമവും എതു സമയത്തും ജപിക്കേണ്ടക്കുറ്റ് തന്നെ എങ്ങിലും ചിലതിനു പില സമയങ്ങൾ വിശേഷിച്ചും യോഗ്യം എന്ന വച്ചിട്ടുണ്ട്. പൊതുവിൽ പറഞ്ഞാൽ വൈശ്വാവം രാവിശലയം ശ്രീകൃതയും സന്ദുക്ഷം എന്നവയും, കാലത്തു, നാരാധാരനാമമാണെന്നതുമാം; സന്ദുക്ഷം പഞ്ചക്ഷരമോ ശിവനാമമോ ആണെങ്കുറഞ്ഞം. ഉപദേശമാക്കിട്ടേന്തക്കിലുമുള്ള വർ അതു രണ്ടു നേരവും ആവാം. രാമനാമവും അംച്ചുതാനന്തഗാവിനു എന്ന നാമത്തുവും മധ്യാഹ്നത്തിനാശത്തുമാം; രാവിശലയും സന്ദുക്ഷയും മാപുകയും ചെയ്യാം. രാമാധാരം, ഭാഗവതം, ഭാരതത്തം മുതലായ ‘പുരാണ’ പാരാധാരങ്ങൾ ഉച്ചകഴിവുതാവാം; അടുവാം ധമാസണക്രമപ്രശ്നാജാലും തരഞ്ഞെടുപ്പ്. സംസ്കൃപരിചയം കുറഞ്ഞവക്കും കിളിപ്പും ക്രായിരിക്ഷം യുക്തം. കേരളവർമ്മ രാമാധാരം; എഴുത്തുക്കുറി ശരധ്യാത്മരാമാധാരം, ഭാഗവതം, ഭാരതം; പുരാണത്തു നന്ദുരിയുടെ ഭാരമം (ഭാഗവതം); എഴുത്തുക്കുറി ഓവിമാഹാത്മ്യം കിളിപ്പും; ഗോവിന്ദൻ കുർത്താവിൻറെ ഗീത കിളിപ്പും ഇവ നന്നാം. സംസ്കൃതത്തം പരിചയ ഏഴുവക്കും മൂലം തന്നൊന്നാവാം. രഹഡ വാക്കിച്ചുത്തിം പറഞ്ഞാണ മട്ടിൽ പാരാധാരം നടത്തുന്നതാണെങ്കുറഞ്ഞം. അത്തിം പറഞ്ഞാണ് പുബ്ലൈറ്റനാവൻ സാമാന്യം നല്ല ഭാഷാപരിജ്ഞാനമുള്ള വന്നായാലേ തക്കാമലം കിട്ടുകയുള്ളൂ. നാമജപ പാരാധാരങ്ങൾ കഴിയുന്നതും മുടക്കാതെ നടത്തു

ഹിന്ദുമതപ്രവേശിക

നൗരു നന്നാക്കിരിക്കും. കേൾത്തുന്നിലോ സ്വന്നുമത്തിലോ എഴുവിടു വച്ചുയാലും മററ, ശല്പംഞ്ചിണിവാങ്ങ സ്ഥലം തും സമയത്തും തന്നെ, നടത്തണം. ദിവസവും ഇന്നത്ര പരമായ കാൽപ്പനിക്കായി ഒരു മന്ത്രിക്രാക്കിലും, ഭവനാ മെക്കിൽ, വിനിയോഗിക്കാൻ ആക്ഷം സാധിക്കും. ഇഷ്യപ് രവിചാരം ഒന്നു കൊണ്ടല്ലോതെ ഒരുവന്നിവുത്തിയും മന്ദ്രാ നിയും ആക്ഷം രത്നകലും കിട്ടുകയില്ല; മാർത്തിന്നതുനെന്നു, വേണമെന്നില്ല; അവനാവബന്ധം അപിക്കം അധികാരിക്കേ അനിന്നം പേര്ന്തേതെന്നോ അന്തരുക്കുന്ന നല്ല മാർദ്ദം എന്നു പറയാനുള്ളൂ.

സ്വന്നുമത്തിൽവച്ചു സാധിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലോ അവക്ഷി ക്രൂരുപേൻ സഹകര്ത്തുമായ റാല്പു സാമീ, ദിശിലും വച്ചു ‘ഭജന’ ത്രപത്തിൽ പുരാണപാരായണ നാമസങ്കീ ത്രംനാലികൾ നിർവ്വഹിക്കാം. ഇംഗ്ലൈന്റും സ്ഥലങ്ങൾ ശ്രീലൂ, നിത്യം സ്വന്നുമണ്ഡിലും, രാഘവതിൽ പാടത്തക്കു പല മനോഹരകീത്തനങ്ങളും മലഖാഖാഖാധിക്കു തന്നെ യണ്ണം. സ്വല്പവായ സംസ്കാരകീത്തനങ്ങളും റസലഭമാണു. ഇംഗ്ലൈനിൽ എഴുത്തുക്കളും മരിനാമകീത്തനത്തിനു തുംബും മാറ്റാനു ഭാഷയിലില്ല. കീത്തനപുസ്തകങ്ങളും സ്നേഹപ്പാസ്തകങ്ങളും റസലഭമാണു ഇക്കാലത്തു നല്ലവ നോക്കിത്തിരഞ്ഞതുക്കാവനാജു പ്രശാസവുമില്ല. പ്രാംത ത്തിനാനും കീത്തനങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നതും സന്നദ്ധയ്ക്കു കീത്തനങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നതും മന്ദ്രാന്തിക്കു വള്ളുവരു പറവിഞ്ഞ കാൽപ്പനിളാണു.

അറിവു കരംതുവയ്ക്ക് നിസ്പത്താക്കമായ സംശാം മരങ്ങളിടു ആധ്യാത്മികമായ ഫ്രേഡ്രിക്കോവൻഡി സമീ

